REPORTING SECTION

தமிழக சட்டப் பேரவை.

புதன்கிழமை, 1968 மார்ச் 13.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

தஞ்சை மாவட்டக் கோயில்களிலிருந்து நெல் கொள்முதல்

*200 வினா.—திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

30-6-1965-ம் தேதியுடன் (1371-ம் பசலி) முடிவடையும் காலத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள முதல் பிரிவு ஆலயங்களின் தணிக்கை அறிக்கைகளில் (கன்கரெட் ஆடிட்) இணைந்துள்ள டி. சி. பி. பட்டியல் கால் உள்ள பிரகாரம் வசூலாக வேண்டியதும், பாக்கி இருப்பதுமான நெல் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சபை முன் விவர அறிக்கை a ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, பல ஆயிரக் கணக்கான கலம் நெல் பாக்கி இருப்பதால் அதை வசூலிப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அதை வசூலிப்பதற்கு முடியாவிட்டால் அதை ரைட் ஆஃப் செய்வதற்கு உத்தேசம் உண்டா? அல்லது வசூலிப்பதற்குத் துரித நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இவற்றை வசூலிப்பதற்கு மாரடோரியம் இருக்கிற காரணத்தால் அதற்குப் பிறகுதான் கோர்ட்டுகளின் மூலம் வசூலிக்க முடியும். இதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : அறநிலையங்கள் நிலுவை என்ற பெயரால் வசூலிக்காமல் இருக்கும் பாக்கி தானியங்கள், தொகைகள் பெரும்பாலும் பெரும் புள்ளிகளிடமே இருக்கிறதென்று பொது மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்களே, அது உண்மையா? அப்படியானால் அந்தத் தொகைகளையும், நெல் தானியங்களையும் கட்டாயமாக உடனடியாக வசூலிக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பாக்கி யாரிடத்திலே இருக்கிறது, பெரிய புள்ளியிடத்திலா, சிறிய புள்ளியிடத்திலா என்பதை விவரங்களிலிருந்து அறியலாம். அறநிலையங்கள் முறைப்படி சேர்க்கவேண்டியதற்கான ஏற்பாடுகள் பற்றி அவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று யோசித்துச் செய்யப்படும்.

a 557–562-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற விவரக் குறிப்பில் 11-வது அயிட்டத்தில் திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவிலுள்ள வேதாரண்யம்—வேதாரண்யேஸ்வரர் கோவிலில் பாக்கி கலம் 35,221—3—½ இருப்பதில், 16,971—3—½ கலம், காலம் கடந்தமையால் வசூலிக்கப்பட முடியவில்லை என்று இருக்கிறது. காலம் கடந்தமைக்கு யார் காரணம் என்று கூறுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதுபற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக்கேள்வி போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கோவில்களில் நிர்வாக அதிகாரிகள் பொறுப்பு இல்லாமல் தங்களுடைய கடமைகளைச் சரியாக நிறைவேற்றாத காரணத்தால்தான் பாக்கி இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். அதைத் தடுத்து இனிமேலாவது சரியாக நிர்வகிப்பதற்கு அரசு ஆணையிடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதுபோல் நிர்வாக அதிகாரிகள் கவனிக்காமல் இருப்பதன காரணமாக பாக்கி இருப்பதாகத் தெரிந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்தால் விரைவிலே வசூலிக்க முடியும் என்பதைக் கலந்தாலோசித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. சௌந்தரபாண்டியன் : கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பட்டியலைப் பார்க்கிறபோது, பல ஆயிரக்கணக்கான கலம் நெல் குத்தகை பாக்கி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவை எத்தனை ஆண்டுகளாக வசூலிக்கப் படவில்லையென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 30—6—1965 வரை என்று இருக்கிறதே தவிர, எத்தனை ஆண்டுகள் என்ற விவரக்குறிப்புகள் இல்லை. இதற்குத் தனிக்கேள்வி போடவும்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரிய கோவில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் எல்லாம் குத்தகைச் சாகுபடிச் சட்டத்தின் பிரகாரம் 5 ஏக்கர்தான் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று இருந்தும்கூட, பல பெரிய மனிதர்கள் சிறிய குத்தகைதாரர்களிடம் குத்தகைக்கு விட்டதாகக் குத்தகைச் சீட்டு எழுதிவிட்டு, 10 வேலி, 20 வேலி என்ற அளவில் சாகுபடி செய்கிறார்கள். விளையவில்லை என்று காரணம் சொல்லி கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு அவர்கள் தள்ளுபடி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் யாருடைய பெயரில் குத்தகைச் சீட்டு இருக்கிறதோ, அவர்களிடமிருந்து நேரடியாக வருமானத்தைப் பெறுகின்ற அளவிற்கு ஏற்பாடுசெய்ய அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதுபோல் அமைந்திருக்குமானால் எப்படி வசூலை விரைவுபடுத்துவதற்கு முடியுமோ, அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, இம்மாதிரிப் பல ஆயிரக்கணக்கான கலம் நெல் வசூலிக்காததற்குக் காரணம் சரியான முறையில் நெல் விளையவில்லை. குத்தகைதாரர்கள் கொடுக்கமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் வசூலைத் தள்ளிப்போடுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, எல்லா இடங்களிலும் இந்த நிலைமை இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. சில பல இடங்களில் ஏமாற்றுவதற்காக அப்படிச் செய்யப்படுகிறது; வசூலைத் தாமதப்படுத்துவதற்காகவும் முடிந்தவரை பார்க்கலாம் என்று அப்படிச் செய்யப்படுகிறது. ஆகையால் நிலைமைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்த்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. மா. பா. சாரதி : மாயூரம் தாலூக்காவில் தருமபுரம் ஆதினத்தில் கே.ஜி. 8,29,338-471 பாக்கி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைத் தள்ளிப் போடச் செய்யாமல் வசூலிக்க முடியுமா? வசூலிப்பதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலே குறிப்பிட்டபடி சட்டப்படி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியுமோ, அவற்றை எடுப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் என்று தனித்தனியாக இரண்டு பகுதிகளாக நிலங்கள் இருக்கின்றன. மடத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தில் இருந்து வரக்கூடிய வருவாயைச் சன்னிதானத்தினுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கும், கோவில் நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தைப் பொதுவான உபயோகத்திற்கும் என்று வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு நிலங்களுமே சரியாக விளையவில்லை. இதற்குக் காரணம் பஞ்சாயத்து யூனியனோ அல்லது அரசாங்கமோ சொல்கிறபடி உரம் போடுவதையோ அல்லது குடிமராமத்துச் செய்வதையோ கோவில்களில் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. இதனால்தான் சரியான விளைச்சல் இல்லை. ஆகையால் என்டோமென்ட் போர்டுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிற கோவில்களின் நிலங்களைச் சரியான முறையில் விளையச் செய்வதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, என்டோமென்ட் போர்டு சாகுபடியைப் பெருக்குவதற்கு எந்தெந்த முறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அவற்றில் முயற்சிஎடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. குழாய்க் கிணறுகளைப் போட்டு விளைச்சலை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி என்டோமென்ட் போர்டு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : பல்லாயிரக்கணக்கான மூடைகள் பாக்கி இருப்பதாக அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தில் அவர்கள் கொடுக்காததால் பாக்கி இருக்கிறதா அல்லது அவர்கள் கொடுத்தும் இவர்கள் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்களா ? அந்தப் பாக்கியைக் கட்டாயமாக வசூலிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிக் காரண விளக்கங்கள் இல்லை. வசூலிப்பது என்றால் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மாரடோரியம் போன்றவை இடையில் இருக்கின்றன. இதிலே என்ன முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுபற்றி ஆராய்ந்து விரைவாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று போர்டாருக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

குரங்கு முதலியவை ஏற்றுமதி

* 201 வினா.—**திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் :** மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்திலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கும் இதர ராஜ்யங்களுக்கும் குரங்கு, தவளை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறதா ?

(இ) அதன்மூலம் வருமானம் எவ்வளவு ?

(உ) 1960 முதல் 1966 வரையில் விவரம் ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இம் மாநிலத்திலிருந்து குரங்குகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதில்லை. ஆனால், குளிர்ப்பதன முறையில் பாதுகாக்கப்பட்ட தவளைக் கால்கள் 1963-64, 1965-66ஆண்டுகளில் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிசெய்யப்பட்டன. இம் மாநிலத்திலிருந்து நாட்டின் ஏனைய மாநிலங்களுக்குத் தவளைகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றனவா என்பது தெரியவில்லை.

(இ), (உ) : ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட தவளைக் கால்களின் அளவு, அதன் மூலம் கிடைத்த வருமானம் குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன—

ஆண்டு.	அளவு.	மதிப்பு.
	கிலோ கிராம்.	ரூ.
1963–64	3,198	10,493
1965–66	104	599
மொத்தம் ..	3,302	11,092

திரு. மூ. ச. சிவசாமி : தமிழகத்திலே எண்ணூர், கடலூர், தூத்துக்குடி ஆகிய பகுதிகளில் கிடைக்கக்கூடிய இரால் மீன்களையும், தவளைக் கால்களையும் கேரளாவிற்குக் கொண்டுசென்று அங்கே பதப்படுத்தி வெளி நாட்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள். தமிழக அரசே அதைப் பதப்படுத்தி, குளிர் சாதன மெஷின்களை அமைத்து, தமிழகத்திலிருந்து அவற்றை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய எண்ணம் அரசுக்கு இருந்து வருகிறது. மீனவத் துறையினர் ஆராய்ந்து வருகிறார்கள்.

Thiru K. VINAYAKAM : Even though monkeys are not exported from our State to foreign countries, they are killed for experimental purposes. Will the Government consider the possibility of banning this kind of killing of monkeys and also for the reason that monkeys are supposed to be objects of worship as symbolised in Hanuman and Anjaneya and killing them amounts to blashphemy of Hindu religion ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்றுமதி செய்கின்ற விவகாரம் இந்திய சர்க்கார் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட ஒன்று. நோய்க்கிருமிகள் கிடைக்காத காரணத்தால் வெளிநாடுகளுக்கு நோய்க்கிருமிகள் குரங்குகள் மூலமாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. அவ்வாறு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட குரங்குகள் கொல்லப்படுகின்றன என்ற புகார்கள் வந்த காரணத்தால் இந்திய அரசு குரங்குகள் ஏற்றுமதியைத் தடை செய்துவிட்டது.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : தவளை இனக் கால்களை எந்தக் காரியத்திற்காக மற்ற நாடுகளில் இறக்குமதி செய்கிறார்களோ, அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதற்குத் தமிழகத்திலேயே முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப் படுமா ? அதன்மூலம் அந்தப் பலன் தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க வழி செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : உண்ணுகின்ற காரியத் திற்காகத்தான் தவளைக் கால்கள் இங்கிருந்து அனுப்பப்படுகின்றன. இங்கே அதற்குத் தயாராக இருந்தால் அவர்கள் அனுமதி பெறவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களாகவே அந்தக் காரியத்தைச் செய்யலாம்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : குரங்குகள் விவசாயப் பயிர்களுக்கு நாசம் விளைவிப்பதால் அவற்றை எப்படியாவது அழிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அதிகப்படியாகக் குரங்குகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இங்கிருக்கக்கூடிய குரங்குத் தொல்லையை அடக்குவது வேறு ; வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது வேறு. இரண்டும் தனித்தனியான பிரச்சினை. குரங்குகள் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதில்லை.

திரு. எம். எஸ். மணி : இந்தத் தவளைக் கால்கள் வெளிநாடுகளில் நடைபெறுகிற பெரிய விருந்துகளில் உண்பதற்காக வைக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இவற்றை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பித் தனியார் அதிக லாபம் சம்பாதிக்கிற காரணத்தால், அரசாங்கமே நேரடியாக அனுப்புவதற்கு நட வடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது அதிக லாபம் வரவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து ரூ. 11,092 தான் வந் திருக்கிறது. இதன் ஏற்றுமதிமூலம் பெருத்த லாபம் கிடைக்கும் நிலை ஏற்பட்டால் அரசு அதுபற்றி ஆலோசிக்கும்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: தவளை ஏற்றுமதியால் அதிகப் பணம் வருவதாகவும், ஏற்றுமதி செய்கிறவர்கள் தனி நபர்களாக இருக்கிற காரணத்தாலும் கணக்குகள் சரியாக இல்லாமல் தவறாகக் காட்டப்படுகிறதா? அந்த வருவாயில் அரசாங்கத்திற்குப் பங்கு இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கனவே சொன்னேன். 1963–64, 1965–66 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்துக் கிடைத்த வருமானம் ரூ. 11,092 தான். இப்போது பெருத்த லாபம் வரக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை.

திரு. டி. மார்டின் : தவளைகள் அதிகமாக இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படாவிட்டாலும், பாம்புகள் ஏற்றுமதி அதிகமாக இருப்பதால், தவளைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதன்மூலம் பாம்புகளை அதிகமாக உற்பத்திசெய்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிசெய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பாம்புகள் தாமாகவே உற்பத்தியாகின்றனவே தவிர, யாரும் உற்பத்தி செய்வதில்லை. பாம்பு களின் தோலைப் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் அத்தகைய ஏற்றுமதியைச் செய்து வருகின்றன.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : வயல்களில் பயிர்களுக்குக் கேடு பயக்கின்ற குருத்துப் பூச்சிகளைத் தவளைகள் தின்றுவிடுகின்றன. ஆகவே, தவளைகளை ஏற்றுமதி செய்வதால் நெல் பயிருக்குக் கேடு பயக்கும் என் பதை அரசு உணருமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தவளைகளையும் ஏற்றுமதி செய்துவிடுவது என்பதில்லை. எங்கெங்கு தொல்லை கொடுக்கின்ற அளவுக்கு இருக்கிறதோ, அவை மட்டுந்தான் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து அதன்மூலம் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 11,092 என்ற நிலையில் அதன் ஏற்றுமதி குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்பது புரியும். இந்த ஏற்று மதியால் தவளைகளின் எண்ணிக்கை குறையும், பயிர்களுக்குப் பாதகம் ஏற் படும் என்று கூறுவதற்கில்லை.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : குரங்கு இனம் மனித ஜாதியின் முதல் தொடக்கமாக இருப்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால், நமது அரசு கருணைகாட்டி, பெரிய மனது வைத்து, குரங்கு இனத்தை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யாமல் பாதுகாப்பதோடு, யாரையும் பார்த்துக் குரங்கு என்று இழித்துப் பேசுவதையும் தடுத்து நிறுத்தும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசுக்கு என்ன கடமை, மற்றவர்களுக்கு என்ன கடமை என்று இருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது ஒழுக்கத்தின்பாற்பட்டது. "இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று" என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியிருக்கிறார். இப்போது குரங்குகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதில்லை என்று முதலிலேயே சொன்னேன்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : வயல் வெளிகளில் எலிகள் ஏராளமாக இருந்து தொல்லை கொடுக்கின்றன. அந்த வயல் வெளிகளில் உள்ள பாம்பு இனங்கள்தான் எலிகளைப் பிடித்து ஒழித்து வருகின்றன. அங்கு இருக்கும் பாம்புகளைப் பிடிக்கின்ற காரணத்தால், எலித் தொல்லை அதிகமாகும் என்ற காரணத்தால் பாம்புகளைப் பிடிக்காமல் தடைசெய்வது பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இது தவளைபற்றிய கேள்வி. இப்போது தவளையிலிருந்து பாம்புக்குத் தாவியிருக்கிறது. எலிகளைப் பிடிக்கும் பாம்புகள் பல விஷமற்ற பாம்புகள். "பாம்பு என்றவுடனே படையும் நடுங்கும்" என்பதுபோல் மக்களுக்குப் பயம் இருக்கலாம். ஆனால் எல்லாப் பாம்புகளையும் பிடிப்பதில்லை. காடுகளில் உள்ள பாம்புகள்தான் பிடிக்கப்படுகின்றன.

THIRU K. VINAYAKAM : It is seen from the answer given by the Hon. Minister that the income from the export of frog's legs to other countries is tantalisingly negligible. Is it through the public sector or private sector that the income is calculated to be very low ? Is the Government aware of the fact that private agencies are employed in the State of Madras to catch frogs from ponds and wells and send them to Kerala for processing and sending to foreign countries and earning foreign exchange and will the Government think of the possibility of the Government themselves undertaking this work and earning the foreign exchange that is now earned by Kerala ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தவளை ஏற்றுமதியை யார் செய்கிறார்கள் என்ற விவரக் குறிப்பு இல்லை. இதை ஏற்றுமதி செய்வதிலே அதிக லாபம் கிடைக்கும் நிலைமை ஏற்படுமானால், அதை அரசே ஏற்றுமதி செய்வதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

அரசினர் புதிய பேருந்துத் தடங்கள்

*202 வினா—**திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

மதுராந்தகம் வட்டத்திலும், மதுராந்தகம் வழியாகவும் 1–3–1967 முதல் எத்தனை புது வழித் தடங்களில் அரசினர் பஸ்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தமிழக அரசு போக்குவரத்துத் துறை 1–3–1967 முதற்கொண்டு மதுராந்தகத்தின் வழியாகச் செல்லும் வகையிலோ அல்லது மதுராந்தகத்தில் முடிவடைகின்ற வகையிலோ ஆறு பேருந்து வழித்தடங்களில் கடுவிசைப் பேருந்துகளையும் சாதாரணப் பேருந்துகளையும் ஓட்டி வருகின்றது.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : இந்தப் புதிய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு நாட்டுடமையாக்கப்பட்டது தவிர, வேறு எவ்வளவு புது வழித்தடங்கள் விடப்பட்டிருக்கிறது ?

1968 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது அந்த விவரங்கள் இல்லே. 16-ம் தேதி நடைபெறவிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின்போது முழு விளக்கங்களும் அளிக்கப்படும்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, what is the number of private buses that have been withdrawn from operation in the Dharmapuri district and the number of Government buses introduced there ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது இந்தக் கேள்வியில் இடம்பெற வில்லே.

சர்க்கார் வாகனங்களுக்கான பெட்ரோல்

*203 வின—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சர்க்கார் உபயோகப்படுத்தும் ஜீப், வான் முதலிய வாகனுதிகளுக்கு இந்தியன் ஆயில் கம்பெனி விநியோகிக்கும் பெட்ரோல் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதா ?

(இ) இல்லேயென்ருல் அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லே.

திரு ஏ. எம். ராஜா : தமிழக அரசின் வாகனங்களுடைய எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருகிற நிலேயில், தமிழக அரசு சொந்த பெட்ரோல் பங்குகளே ஏற்படுத்த முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தியன் ஆயில் கம்பெனியிடமிருந்து எண்ணெய் வாங்குவதுபற்றிய கேள்வி தொடக்கக் கேள்வி. இந்தக் கேள்விக்கு இதில் இடமில்லே.

திரு. கே. விநயகம் : நம் பேருந்து வண்டிகள், ஜீப்கள் இவை நாடு முழுவதிலும் இருக்கின்றன. இந்த வண்டிகளுக்கு வேண்டிய டீஸல் ஆயில், பெட்ரோல் மற்றவையெல்லாம் இந்தக் கம்பெனி பங்குகள் எங்கெங்கு இருக்கிறதோ அங்கு வாங்குகிருர்கள். பல ஊர்களில் பங்குகள் இல்லாத இடங்கள் இருக்கலாம். அங்கெல்லாம் என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன ? தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாங்குகிருர்களா ? அப்படி பங்குகள் இல்லாத இடங்களில் பங்குகள் வைக்க இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷனைக் கேட்கமுடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஐ.ஓ.ஸி.-யில் எண்ணெய் வாங்குவதின்மூலம் குறிப்பாக நம் தமிழக அரசு போக்குவரத்துத் துறையில் உள்ள வண்டிகளுக்கு எண்ணெய் வாங்குவதின்மூலம் சில சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. ஐ.ஓ.ஸி.யிடமிருந்து எண்ணெய் பெறமுடியாத இடங்களில் தனியார் வைத்திருக்கும் அமைப்புகளிலிருந்து எண்ணெய் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : ஐ.ஓ.ஸி.-யிலிருந்து எண்ணெய் வாங்குவதில் சலுகைகள் அளிக்கிருர்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னுர்கள். அந்தச் சலுகைகள் என்ன என்று அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது கிலோ லிட்டருக்கு ஐந்து பைசா குறைத்துக் கொள்கிருர்கள். கிலோ லிட்டர் என்பது 1,000 லிட்டர். அங்கேயே நாம் ஒழுங்காக அவ்வப்போது யில் தொகையைக்

கட்டிவிட்டால், அதற்காக கிலோ லிட்டருக்கு இரண்டு ரூபாய் குறைக்கிறார்கள். ஒழுங்காகப் பில் தொகையைக் கட்டிவிடுகிறோம் என்று மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளத் தயாராக இருந்தால் இரண்டு ரூபாயை ஐந்து ரூபாயாகக் குறைக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். இதில் முக்கியமாகத் தேசீயக் கொள்கையின் அடிப்படையில் ஐ.ஓ.ஸி.-யிடமிருந்து எண்ணெய் வாங்குவது என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம்.

Fishing boats

* 205 *Q.*—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the details of the French fishing boats donated by the French Government ; and

(*b*) whether similar donations are anticipated from other countries.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) பிரெஞ்சு அரசு இம்மாநிலத்திற்கு மீன்பிடி படகு எதையும் நன்கொடையாகக் கொடுக்கவில்லை. ஆயினும், பிரெஞ்சு சட்டமன்றப் பேரவையின் உறுப்பினர் திரு. லேவியன் தலைமையில் வந்துள்ள பிரெஞ்சு வல்லுநர் குழு ஒன்று கருவிகளுடன் பொருந்திய இரண்டு "டோரிஸ்" படகுகளைத் தமிழ்நாட்டுக் கடற்கரையில் செய்முறை விளக்கத்திற்காகக் கொண்டுவந்துள்ளது. இப்படகுகளைக் குறைந்த செலவில் (ரூ. 15,000) தயாரிக்க முடியும் என்பதும், அதன் மின்காந்த அலைக் கருவியும் (Radar Equipment) கிளம்பிச் செல்வதற்கு அல்லது தங்கியிருப்பதற்குத் துறைமுக வசதிகள் தேவையில்லை என்பதும் இப்படகுகளின் சிறப்பியல்புகளாகும்.

(இ) மற்றெந்த நாட்டிலிருந்தும் படகு எதுவும் நன்கொடையாக எதிர்பார்க்கப்படவில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : இந்த 'டோரிஸ்' விசைப்படகுகளைத் தமிழக சர்க்காரே வைத்துக்கொள்ளுகிற நோக்கமுண்டா? அல்லது அவற்றை மீனவர்களுக்கு மாவட்ட ரீதியாக பரீட்சார்த்தமாகக் கொடுக்க ஒரு திட்டமிருந்தால் இலங்கையில் இருந்து தமிழகத்திற்கு வந்திருக்கிற மீனவர்களுக்கு, பெரியதாளை, மணப்பாடு போன்ற இடங்களில், அதிகமாக மீன் கிடைக்கும் இடங்களில், இந்தப் படகுகளை விநியோகிக்க ஏதாவது செயற்குறிப்பு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இந்தப் படகுகள் இப்போது பயிற்சி அளிப்பதற்காக இங்கு வந்திருக்கின்றன. காலா, வாலை, பாரை மீன்கள் எங்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று சர்வே செய்யப்படுகிறது. கடந்த நாற்பது நாட்களாக நம் கடலோரப் பகுதிகளில் பதினைந்து மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் 175 கிலோ கிராம் மீன் பிடித்திருக்கிறார்கள். (கால் டன்.) நம் பயிற்சிப் பள்ளியில் பயிற்சி பெறுகிற மாணவர்களுக்கு, இதுவரையில் ஆறு மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்திருக்கிறார்கள். இதில் இரண்டு டிரைவர்கள், ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். இது படகுகளில் சென்று தூண்டிபோட்டு மீன் பிடிப்பது. இரண்டு போட்கள் பயிற்சி அளிக்க வந்து நாற்பது தினங்கள் ஆகின்றன. 15-ம் தேதி பிரெஞ்சு நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள், அதாவது பயிற்சி அளித்தவர்கள், நாளை ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்கிறார்கள். இன்று அவர்களுக்கு விருந்து உபசாரம் செய்து அனுப்பிவைக்கிறோம். அந்தப் போட்ஸ் இங்குதான் தங்கியிருக்கும். இன்னும் நன்கொடையாக வழங்கியதாகச் சொல்வதற்கில்லை. அந்தப் போட்ஸ் இங்கு தங்கியிருக்கும். குறைந்த செலவில் அது நமக்குப் பலன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்குமானால், அதை ஏற்றுக்கொள்ள அரசாங்கம் யோசிக்கும்.

1968 மார்ச் 13]

திரு. மு. ச. சிவசாமி : இப்போது மீன்வள இலாகாவிலிருந்து நம் மீனவர்களுக்கு கொடுக்கிற போட்டின் கிரயம் 36,000 ரூபாயிலிருந்து ரூ. 50,000 வரை ஆகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, இந்த, பிரெஞ்சு நாட்டுப்படகு விலை ரூ. 15,000 ஆக இருப்பதால் பிரெஞ்சு நாட்டோடு ஒரு கொலாபரேஷன் செய்து மலிவான விலைக்கு அதிகப்படியான போட்கள் தயார் செய்து மீனவர்களுக்குக் கொடுக்க இந்த அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதைத்தான் நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னேன். இப்போது சர்வே நடத்தப்படுகிறது என்று. இதனால் பலன் இருக்குமானால் தேவையான அளவிற்கு—அந்த ரூ. 15,000 செலவில்—வாங்கக் கூடிய அந்தப் போட்டில் ஒரு விசேஷக் கருவி இருக்கிறது. எந்தப் பகுதியில் மீன் கிடைக்கிறது என்று காட்டக்கூடிய தானுகவே இயங்கக்கூடிய ஒரு கருவியிருக்கிறது. 40 அடி ஆழத்தில் இருக்கக்கூடிய மீனைக்கூட அந்தக் கருவிமூலம் அது எந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது என்று கண்டுகொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 640 கிலோகிராம் எடையுள்ள மீன்களைப் பிடிக்க முடியும். அதிக பட்சம் மூவாயிரம் கிலோகிராம் வரை பிடிக்கமுடியும் என்று சொல்கிருர்கள். கடந்த நாற்பது நாட்களில் பதினைந்து நாட்கள் பயிற்சிக்காக, எந்தப் பகுதிகளில், நான் முன்பு குறிப்பிட்ட மீன்கள், இருக்கின்றன என்று தேடி அலைந்திருக்கிருர்கள். இன்னும் மீன் கிடைக்கும் ஸீசனில் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிருர்கள். மீன் அதிகமாகக் கிடைக்கும் வாய்ப்பும், 15,000 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும் போட்டைப் பயன்படுத்துவதின்மூலம் மீனவர்களுக்கு வசதியும் கிடைக்குமானால், அதைக் தமிழக அரசு பரிசீலனைசெய்து வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும்.

திரு. இல. பலராமன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில்சொல்லும்போது மீன் பிடிக்க பயிற்சி தருவதாகக் கூறினூர்கள். இந்தப் பயிற்சி மீன்பிடி தொழிலைத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ள சமூக மக்களுக்குத் தரப்படுகிறதா அல்லது வேறு யாருக்காவது தரப்படுகிறதா ? இந்தப் பயிற்சியைப்பெற என்னென்ன தகுதிகள் பெற்றிருக்கவேண்டும் ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஏற்கனவே பயிற்சிப் பள்ளியில் பயிற்சிபெறுகிற மாணவர்கள் ஆறு பேர்கள் அனுப்பியிருக்கிருேம். இரண்டு பேர்கள் ட்ரைவர் பயிற்சி பெறுகிருர்கள். மற்றவர்கள் துணையாகச் செல்கிருர்கள். முக்கியமாக இதில் மீனவர்கள்தான் சேர்க்கப்படுகிருர்கள். இதற்கு அதிகப் படிப்புத் தேவையில்லை. குறைந்த படிப்பு இருந்தால் போதும். எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தால் போதும். மீனவர்கள் குழந்தைகளைச் சேர்ப்பதால் கடலில் துணிந்து நீந்திச் செல்லும் வலிமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு அவ்வளவு இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. மற்றவர்கள் யாரும் துணிந்து இந்தத் தொழிலுக்கு வரமாட்டார்கள்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : சார் நம்முடைய கடல் எல்லையில்—டெரிடோரியல் வாடர்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற எல்லையில்—10 மைலுக்கு அப்பால் கடல் பிரதேசத்தில் மற்ற நாட்டுக்காரர்கள் வந்து யார் வேண்டுமானுலும் மீன் பிடிக்கலாம் என்றிருக்கிறது. ஏற்கனவே ஜப்பான் போன்ற இடங்களிலிருந்து வந்து இந்து மகாசமுத்திரத்தில் மீன் பிடித்துக் கொண்டு போகிருர்கள். இம்மாதிரி வெளிநாட்டுக்காரர்களை கொண்டுவந்து பயிற்சிக்கு வைத்து பிறகு, அவர்கள் இங்கெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்துவிட்டுப் போனபிறகு, அவர்கள் மறுபடியும் மீன் பிடிக்க வாய்ப்புகள் செய்துகொடுப்பதன்மூலம் நம்முடைய நலன்களுக்குப் பாதகமாய் இருக்கும் என சர்க்கார் கருதுகிறதா? அப்படியானுல் அதைத் தடுக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்க வேண்டாம். வெளிநாட்டுக்காரர்கள் நமக்கு உதவி செய்ய வருகிருர்கள் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள

வேண்டும். நமக்கு உதவிக்கு வருகிறவர்களைச் சந்தேகக்கண்கொண்டு பார்த்தால் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அந்நியநாட்டுச் சலுகைகள் கிடைக்காமல் போகலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இம்மாதிரியான விசேஷ கருவிகளையும் படகு களையும் என்றுமே நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதைவிட நமது நாட்டிலேயே இம்மாதிரியான கருவி களையும் படகுகளையும் செய்வதற்கான ஒரு ஆரம்ப முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : முதலில் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கின்ற என்ஜின்களுக்குத்தான் அதிகம் மதிப்பு இருக் கிறது. குறிப்பாக யான்மார் என்ஜின்களுக்கு அதிகம் மதிப்பு இருக் கிறது. ஜப்பான் நாட்டிலே இதை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஜப்பான நிறுவனத்தோடு நாம் இராயபுரத்திலேகூட யான்மார் என்ஜின்கள் செய் யக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவி இருக்கிறோம். வெளிநாட்டில் இருந்து வருவதே கூடாது என்றால் வெளிநாட்டுக்காரர்கள் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞான முறையின் அடிப்படையில் செய்த யந்திரங்களையும் நாம் வேண் டாம் என்று கருதமுடியாது. இந்த யான்மார் என்ஜின்களைத்தான் மீன வர்கள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள்கூட அறி வார்கள். உள்நாட்டிலும் என்ஜின்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன அதை மீனவர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். என்ஜின்கள் கட்டுவதிலே இருக்கும் சங்கடங்கள் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ : தலைவர் அவர்களே, இப் போது தமிழகத்திலுள்ள மின்விசைப் படகுகளில் மிகச் சிறந்ததாகிய யான்மார் படகுகளையே மீனவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இந்தப் படகுகளை ஜப்பானியக் கூட்டுறவுடன் எண்ணூரில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திட்டமிட்டு, அதை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருந்தும்கூட சமீபத்தில் டில்லியில் நடைபெற்ற மத்திய மீன்துறை குழுக்கூட்டத்தில் தலைமை உரையில் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் இந்தத் திட்டம் இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்போது அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும்போது நம் முடைய மாநிலத்திலே பிரெஞ்சு கூட்டுறவுடன் இந்தப் படகுகளைச் செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கான திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட கூட்டுறவு முறை யில் படகு செய்யும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் ஆகவேண்டுமா? அல்லது மத்திய சர்க்காரின் அனுமதி இல்லாமலே நாம் நடத்த முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய துணையுடன்தான் இந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க முடியும். எண்ணூ ரில் ஜப்பான நாட்டின் உதவியுடன் ஆரம்பிக்க இருக்கின்ற யான்மார் தொழிற்சாலையும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. குறிப்பாக திரு. மொரார்ஜி தேசாயின் கவனத்தில்தான் இருந்துகொண்டிருக் கிறது. திரு மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் மனதுவைத்தால் அதற்குரிய உத்தரவு சீக்கிரமே கொடுக்கப்படலாம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மத்திய மீன் குழுவில் இருப்பதால் அதனுடைய ரகசியங்களை எல்லாம் தெரிந்து இருப்பார்கள். நாம் மீண்டும் வற்புறுத்திக்கொண்டு இருக் கிறோம். திரு. ஜகஜீவன்ராமும் இந்தத் திட்டம் கூடிய விரைவில் கைகூடும் என்று நல்ல மனத்துடன் சொல்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கடல்களிலே ஆழ்கடல் மீன் திட்டத்தின்படி எவ்வளவு மீன்கள் இருக்கின்றன என்று இன்னும் சர்வேகூட செய்யப்படவில்லை. இப்போது இந்த பிரெஞ்சு நாட்டுப் படகுகள் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. அவையும் போதவில்லை.

ஆகையால் அதிகநாவாய் போன்ற படகுகளை வாங்கி, கடலில் எவ்வளவு மீன்வளம் இருக்கிறதென்பதை எவ்வளவு ரிஸோர்ஸஸ் இருக்கிறது என்பதைச் சர்வே செய்வதற்கு இந்திய அரசின்மூலமாக இன்னும் படகு, களை வாங்குவதற்குத் தமிழக அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இது ப்ரெஞ்சு நாட்டுப் குப பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எவ்வளவு [illegible] கிடைக்கிறது என்று ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு நாவாய் வாங்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நாவாய் என்று சொன்னால் ஷிப் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு நம் பொருளாதார நிலை இடம் கொடுக்குமா என்பது சந்தேகம் தான். படகு வாங்கி மீனவர்களுக்கு வழங்குவதற்கே வேண்டிய போது மான நிதி கிடைக்காமல் மீனவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதெல்லாம் அந்நிய நாட்டிலிருந்து வரும் சிறு சிறு தொகைகளின் மூலம் ஆராய்ச்சி செய்கிறோம். இந்த ஆராய்ச்சி முடிந்த பிறகு இதை நாமே எந்த அளவுக்கு செயல் படுத்த முடியும் என்பதை யோசிக்கலாம்.

மதுரையில் வானொலி நிலையம்

*206 வின. **திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :**
திரு. பெ. மலைச்சாமி : } மாண்புமிகு தாழ்த்தப் பட்டோர் நல செய்தித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரையில் வானொலி நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தும்படி மத்திய அரசினை இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை நகரம் பழம் தமிழர் பெருமைக்குச் சான்று கூறும் வரலாற்றுச் சிறப்புடையதாகவும், மேலும் மேலும் வளர்ந்து வரும் தொழில் கேந்திர மாகவும் இருக்கின்ற நேரத்தில் அப்பகுதி மக்களுக்கு ஒரு வானொலி நிலையம் இல்லாது இருப்பது பெரிய குறையாக இருக்கிறது. அங்கு உடனடியாக ஒரு வானொலி நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு சிபாரிசு செய்யாமல் போனாலும் நெல்லை, கோவை போன்ற இடங்களில் உள்ளதைப் போல அஞ்சல் நிலையமாவது உடனடியாக அமைக்க இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு இத்தகைய பெரும் குறை இருப்பதாக இது வரையிலும் தகவல் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள், இருந்தாலும் அது குறித்து விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தென் மாவட்டங்களுக்கு மதுரை மையமாக இருப்பதாலும் அங்கு இப்போது பலவகை நிலையங்கள் இயங்கி வருவதாலும், நெல்லையில் இருக்கின்ற அஞ்சல் நிலையத்தை மதுரைக்கு மாற்றுவது நல்லது என்ற கருத்தினை அரசு ஆராயுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கேள்வி வானொலி நிலையம் பற்றியது. அஞ்சல் நிலையம் குறித்தது அல்ல.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, நெல்லையில் இருக்கிற ரேடியோ நிலையத்தை மதுரைக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். ஏற்கனவே நெல்லையில் இருக்கும் ரேடியோ ஸ்டேஷன் ரிலே ஸ்டேஷனாக இயங்கி வருகிறது. அதை ப்ரொக்கிராம் ஸ்டேஷனாக மாற்றி அமைக்கும் திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அப்படிப்பட்ட திட்டம் இப்போது அரசாங்கத்தின் வசம் இல்லை.

Dr. H.V. HANDE : Our State is l sing a number of things by not addressing and demanding from the Centre. The Hon. Minister said in her answer that the Government had not even made any proposal. What is the difficulty in this new Government making a proposal ? As the Hon. Member pointed out, there is a University in Madurai and quiz programme can be introduced. In view of the extreme importance of Madurai City, why should not the Ministry come forward and make a request so that the Centre may consider it sympathetically ? Otherwise, the Centre will simply say that the Madras Government have not made any request. Will the Ministry re-examine the whole thing ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

Thiru K. VINAYAKAM: Representations will have to be made to the Central Government to achieve our aim. One such representation is that the term to be used in the announcement should be 'Vanoli' instead of 'Akashvani'. 'Akayam' is not a sanskrit or Hindi term ; it is a Tamil term. If you look into the old literature, you will find it (Interruption). Never mind about that. I will not get into that controversy. Is the Minister aware of the fact that in spite of the representations made to the Central Government, they are not consistently announcing as 'Vanoli', first they said 'Akashvani' and later on they said 'Vanoli'. Is it a fact that they are using this word just to please this Government?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது வானொலி என்றுதான் கூறப்படுகிறதே தவிர ஆகாசவாணி என்று சொல்வது இல்லை. அது டில்லியிலிருந்து அஞ்சலாக்கப்படும் செய்திகள், டெல்லி என்று கூறி அங்கிருந்து ஆகாசவாணி என்று வருகிறது. திருச்சி, சென்னை நிலையங்களில் இருந்து வானொலி என்றுதான் அறிவிக்கப்படு கிறது. மதுரைத் தொகுதிக்கு ஒரு வானொலி வைப்பதற்கான எந்த விதமான வேண்டுகோளும் வரவில்லை. இருந்தாலும் இந்த மன்றத்தில் பல பேர் வானொலி நிலையம் அமைக்க வேண்டும் என்பதால் நான் தொடர்ந்து அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறேன்.

Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, will the Hon. Minister for Harijan Welfare and Information be pleased to state the amount required to set up a new Radio Station and other conditions required for it?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தனிக் கேள்வி போடவும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. விநாயகம் அவர்கள் மற்றொரு கேள்வியைக் கேட்பார்கள். அதற்கு முன்னால் விதி 30 உள்பிரிவு 3-இன் படி "If a question contains a statement, the member asking it must make himself responsible for the accuracy of the statement." என்று இருக்கிறது. ஆகாசம் என்பது தமிழ் என்று

திரு. கே. விநாயகம் : ஆகாயம் என்பது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி, ஆகாயம் என்ற சொல் தமிழ்ச் சொல்தான் என்பதற்கு திரு. விநாயகம் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்களா ?

1968 மார்ச் 13]

THIRU K. VINAYAKAM : Subject to correction (Laughter). The Hon. Minister has announced that whenever it is relayed from Delhi, they say 'Akasa Vani' but whenever it is relayed from Madras, they say 'Vanoli'. So, will the Hon. Minister take steps to impress on the Central Government that while they are relaying Tamil or Telugu or Kannada songs also, they should say 'Vanoli' instead of 'Akasa Vani'?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இப்பொழுது வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. எம். கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, கோவையிலுள்ள வானொலி அஞ்சல் நிலையம் தற்சமயம் பிற்பகல் நிகழ்ச்சி மட்டுமே அஞ்சல் செய்து ஒலிபரப்பி வருகிறது. அதை மாற்றி காலை நிகழ்ச்சியும் அஞ்சல் செய்யப்பட்டு ஒலிபரப்ப அரசு முயற்சி செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தகுந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் அந்தப் பகுதியிலிருந்து எந்தவிதமான கோரிக்கையும் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். மதுரை நகரசபை பல முறைகள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியுமா ? இனியாவது மதுரையில் வானொலி நிலையம் அமைக்க அரசு முயற்சியெடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பொதுமக்கள் மத்தியிலிருந்துதான் வரவில்லை என்று சொன்னேன். நகரசபையிடமிருந்து வரவில்லை என்று சொல்லவில்லை.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு வானொலி தமிழக அரசோடு நல்ல விதத்திலே ஒத்துழைக்கின்றது. பாராளுமன்றத்தின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதேபோல சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அதிக நேரம் ஒதுக்க வானொலி நிலையத்தை இந்த அரசு கேட்டுக் கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இது ஒரு நல்ல யோசனைதான். பரிசீலனை செய்ய முன்வரலாம்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, மத்திய சர்க்கார் டெல்லி, கல்கத்தா, பாம்பே, சென்னை ஆகிய இடங்களில் டெலிவிஷன் வைக்க முடிவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையில் உருவாகும்பொழுது தென்கோடியிலிருக்கும் தூத்துக்குடி, மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் டெலிவிஷன்களை உபயோகிக்க முடியாது. ஆகையால் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி ரேடியோவுக்குப் பதில் டெலிவிஷன்களை அங்கு அமைக்க தமிழக அரசு முயற்சியெடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சென்னையில் இந்த அமைப்பு எற்படும்பொழுது இது குறித்துப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

மேலூர் சிறைச்சாலை.

*207 வின.—**திரு. பெ. மலைச்சாமி :** மாண்புமிகு சட்டக் கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மேலூரில் உள்ள சிறைச்சாலையைத் (Sub-Jail) திருத்தி விரிவாக்கும் திட்டம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது செயல்படுத்தப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவரவர்களே, இப்பொழுதுள்ள சிறைச் சாலை பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டிருப்பதால் அங்குள்ள அறை கள் பெரும்பாலும் இருட்டாகவும், கழிவுவகைகளுக்கு வசதியில்லாமலும் இருக்கிற காரணத்தால் நோய்வாய்களுக்கு ஆளாவதால் அரசு மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : சிறைச்சாலையை நானும் பார்த் திருக்கிறேன். நல்ல காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் உண்டு.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, திறந்தவெளிச் சிறைச் சாலைகளை அமைக்கத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளதா ? ஆம் எனில் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஏற்கெனவே மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திட்டங்கள் போட்டு நிதியில்லாத காரணத்தால் ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஏ. முனியாண்டி : தலைவரவர்களே, உணவு எடுத்துச் செல்லும் பாத்திரங்கள் இரும்பால் செய்யப்பட்டிருப்பதால் அதிகமாகத் துருப்பிடித்து அதனால் நோய்க்கு ஆளாகிறார்கள். இதை மாற்ற அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இரும்புப் பாத்திரங்கள் பயன் படுத்துவதால் சில நன்மைகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இதைப் பயன்படுத்துவதால் உணவில் கொஞ்சம் ஒருவிதமான நாற்றம் ஏற்படுவதாக கைதிகள் [புகார் செய்கிறார்கள். நாங்களே அதை அனுப வித்திருக்கிறோம். வேறு பாத்திரங்களை உபயோகிப்பது பற்றி ஐ.ஜி. அவர் களைப் பரிசீலனை செய்யும்படி அரசாங்கம் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் இருந்த பாளையம்கோட்டை சிறைச்சாலையை மையச் சிறைச்சாலையாக மாற்ற அரசாங்கத்திடம் உத்தேசமிருந்தது. அது கை விடப்பட்டு விட்டதா ? இருக்கிறதா ? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : "பார்ஸ்டல் ஸ்கூலை" புதுக் கோட்டைக்கு மாற்றி இதை "சென்ட்ரல் ஜெயில்" ஆக ஆக்க உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டது.

திரு. எம். எஸ். மணி : சார், ஏற்கெனவே இருந்த முதலமைச்சர் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்பொழுது சிறைச்சாலைகளில் இரும்புப் பாத்திரங்களில் சமைக்கப்படுவதால் இரும்புச் சத்து அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? ஏற்கெனவே இருந்த முதலமைச்சர் சொன்னது உண்மைதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இரும்புச்சத்து மனிதர்களின் உணவில் இருக்க வேண்டுவது தேவைதான். இரும்புப் பாத்திரங்களில் சமைப்பதால் என்னென்ன நன்மைகள், பாதகங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி ஐ. ஜி. அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

திரு. என். மருதாசலம் : சார், சிறைச்சாலைத் தொழிற்சாலையிலே வேலைசெய்யும் கைதிகளுக்கு அதற்காகச் சம்பளம் கொடுக்கப்போவதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையா ? அப்படியில்லை யென்றால் அதற்காக சிறைச்சாலையில் வேலைசெய்யக்கூடிய கைதிகளை விரைவில் விடுதலை செய்ய உத்தேசமுண்டா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நேற்று இதைப்பற்றிய கேள்விக்குப் பதில் சொல்லியதாக நினைவு. பஞ்சாப், டெல்லி சிறைச்சாலைகளில் இதில் ஈடுபட்டு அங்கு "வேஜ் சிஸ்டம்" என்று இருக்கிறது. அதை நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் கொண்டுவரலாமா என்பதுபற்றிப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. முனு. ஆதி : தலைவரவர்களே, விக்டோரியா மகாராணி காலத்தில் சென்னை நகரத்தில் உள்ள சிறை கட்டப்பட்டு இருப்பதால், நீண்ட காலமாகப் பழுதடைந்திருக்கின்றன. புகை வண்டி, மின்சார வண்டிகள் அதிர்ச்சியினாலே விழும் நிலையிலிருக்கிறது. அதைப் புதுப்பிக்கும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு. திரு செ. மாதவன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லும் கருத்து சரியில்லை என்று கருதுகிறேன். இப்பொழுதிருக்கின்ற சிறைச்சாலை மருத்துவ விடுதிக்கு வேண்டுமென்ற வேண்டுகோள்தான் வந்திருக்கிறது. வேறு இடத்திற்கு, புழலேரிக்கு மாற்றும்பொழுது இந்தச் சிறைச்சாலையை யாருக்கு ஒப்படைக்கலாம் என்று பரிசீலனை செய்யப்படும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே சிறுவர்களுக்கென ஒரு சிறைச்சாலை தற்பொழுது இல்லை. ஆகையால் அங்கிருந்து பாளையங்கோட்டை சிறுவர்கள் சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். இதனால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகச் செலவும், மக்களுக்கு அதிகக் கஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் முன்வந்து கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் சிறுவர்களுக்கென சிறைச்சாலையை அமைக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இந்த ஸ்கூல் இல்லாததால் அந்த மாவட்டத்தில் குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஸ்கூல் இருக்கவேண்டுமென்பது நியதியல்ல.

திரு. ரா. ராமசந்திரதுரை : தலைவரவர்களே, சிறைச்சாலையில் வெளியில் இருப்பதைவிட அதிகமான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதால் குற்றவாளிகள் மீண்டும் அதிகப்படியான குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு அதிக நாள் சிறையில் இருப்பதற்கு விரும்புகிறார்களே, அதனால் அங்கே அம் மாதிரியான வசதிகளைக் குறைத்தால் குற்றவாளிகள் குறைவார்கள்., குற்றங்கள் குறையலாம். அதற்கு ஏதேனும் திட்டத்தை அரசு மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் சிறைச்சாலைக்குப் போய் இருக்கிறார்களா என்பது தெரியாது. நாங்கள் போய் இருக்கும்பொழுது அங்கே இருப்பவர்கள் வெளியே வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதைத்தான் பார்த்திருக்கிறோம். யாரும் உள்ளே இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. இது சம்பந்தமாக நாட்டிலே இரு வேறு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. சிறைப்படுத்தப்பட்ட கைதிகளைப் பழிவாங்கவேண்டுமென்று ஒரு கருத்து. இது மிகவும் பிற்போக்கான கருத்து, பழமையான கருத்து. இன்னொன்று, சிறைக்கு வருபவர்களிடம் மனிதாபிமானத்துடன் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்து. இது முற்போக்கான கருத்து. இந்தக் கருத்தை இந்த அரசாங்கம் ஆதரிக்கிறது.

திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் : தலைவரவர்களே, சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் விக்டோரியா மகாராணி காலத்தில் ஏற்பட்ட அடுப்புதான் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே, அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த ஆராய்ச்சியை அரசாங்கம் நடத்தவில்லை.

திரு ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, வேலூர் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அரசியல் கைதிகளின் அறைகளில் நல்ல காற்றோட்டம் இல்லாமலும் இரவுக் காலங்களில், அதாவது மாலை 5½ மணி, 6 மணிக்கு அடைக்கப்பட்டால் காலை 7 மணிக்குத்தான் அறையைவிட்டு வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்தக் கைதிகளுக்குச் சரியான காற்றோட்டம் இல்லாத காரணத்தினால் வெளிச்சம் இல்லாத காரணத்தினால் மிகக் கொடுமையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு அறைகள் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால் கைதிகள் நோய்வாய்ப்படுகிற நிலைமையை மாற்ற தமிழக அரசு ஆவன செய்யுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கைதிகளை எப்பொழுது அடைப்பது, எப்பொழுது அறையைத் திறப்பது என்பதற்கெல்லாம் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகள்தான் பின்பற்றப்படுகின்றன. சிறைச்சாலையிலே காற்றோட்டங்கள் இல்லாத காரணத்தினாலே கைதிகள் கஷ்டப்படுவதாக அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் இல்லை.

திரு. ப. மகாதேவன் : மாண்புமிகு, அவைத்தலைவர் அவர்களே, முற்போக்கான கொள்கையின் காரணமாக மாவட்ட ஜெயிலிலே உள்ளவர்களுக்கும் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்ற கருத்தை அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் பீடி, புகையிலை போன்றவைகளை ஜெயில் கைதிகளுக்குக் கொடுத்து, வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பீடி, புகையிலை இவைகளை உபயோகிப்பதை முற்போக்கு என்று இந்த அரசாங்கம் கருதவில்லை. பீடி எப்பொழுது கொடுப்பது, எவ்வளவு கொடுப்பது என்பதற்கெல்லாம் இப்போது விதிமுறைகள் இருக்கின்றன.

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, பல சிறைச்சாலைகளிலே உள்ள குறைகளைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. 5 பேர் கொண்ட ஒரு சட்டமன்றக் குழுவை அமைத்து, அவர்களை அங்கே இரண்டு நாள் தங்கவைத்து அங்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாவதன் : சிறைச்சாலையிலே இருந்து அனுபவப்பட்ட அமைச்சர்களே இங்கே இருக்கின்ற காரணத்தாலே இது தேவை இல்லையென்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னண்டோ : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தங்கியிருந்த புதுக்கோட்டை சிறைச்சாலை மிக வசதியாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கிற கொக்கரகுளம் சிறைச்சாலையிலும் அல்லது தலைமைவாரியாக இருக்கிற சிறைச்சாலைகளாக இருந்தாலும் சரி, அங்கெல்லாம் சுகாதாரக் குறைவு இருப்பதுடன் இரவு நேரங்களில் மலஜலம் வெளியிலே போக வழியில்லாமல் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் சீர்திருத்தி அமைக்கின்ற எண்ணம் அரசினருக்கு உண்டா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : குறிப்பாக எந்த சிறைச்சாலைக்காவது இந்த வசதி வேண்டுமென்று அனுப்பினால் அதை நிச்சயம் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னையிலே இருக்கிற மத்தியச் சிறைச்சாலையிலே இருக்கிற பி. வகுப்பு கைதிகளை அவர்களுடைய பிளாக்குகளிலே பூட்டி வைக்கிறார்கள். அறைகளைப் பூட்டுவது இல்லை. ஆனால் கோவையிலே பி. வகுப்பிலே கூட அறை

1968 மார்ச் 13]

வாரியாகப் பூட்டுகிறார்கள். சென்னையிலே இருப்பதைப் போல கோவையிலும் பிளாக் வாரியாகப் பூட்டுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஒவ்வொரு சிறைச்சாலையிலும் அறை எப்படி அமைந்திருக்கின்றது, ஹால் எப்படி அமைந்திருக்கின்றது என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து, அதன்படி அங்குள்ள அதிகாரிகளே முடிவு செய்கிறார்கள். அதைப்பற்றி தனிப்பட்டு ஏதாவது எழுதி அனுப்பினால் அது பரிசீலிக்கப்படும்.

பவானி நகருக்கு பெரிய மருத்துவ மனை

*208—வினா : **திரு ஏ. எம். ராஜா :** மாண்புமிகு மருத்துவத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) பவானி வட்டத்தில் பவானி நகரில் பெரிய மருத்துவமனை கட்டும் எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா ?

(இ) அந்தப் புதிய மருத்துவ மனையில் எத்தனை படுக்கைகள் இருக்கும் ?

(உ) புதிய மருத்துவமனை கட்டும் முயற்சியில் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) 38 படுக்கைகள்.

(உ) 5 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி இம்மருத்துவ மனைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிய கட்டடத்திற்கான செயற்குறிப்பு தற்போது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு ஏ. எம். ராஜா : தலைவர் அவர்களே, பவானி வட்டத்தில் ஒரு பெரிய மருத்துவ மனையும் இல்லாத காரணத்தால் அங்குள்ள மக்கள் 15 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள மருத்துவ மனைக்குச் செல்லவேண்டியிருக்கிற காரணத்தினால் அந்த மருத்துவ மனை கட்டும் திட்டத்தை விரைவுபடுத்தும் முறையில் அரசாங்கம் செயல்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. நா. காசிராமன் : சார், 38 படுக்கை வசதிகளுடைய ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி கட்டப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அந்த ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறதா ? அதில் எவ்வளவு படுக்கைகள் இருக்கின்றன ? இந்த புதிய ஆஸ்பத்திரியின் மதிப்பீட்டு செலவு என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அங்கு ஏற்கனவே ஒரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. மருத்துவமனை என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு அது இல்லை. எனவே, புதிய மருத்துவமனை கட்ட வேண்டுமென்ற செயற்குறிப்பு இருக்கிறது. அதன் மதிப்பு 7·73 இலட்சம் ரூபாய்.

திரு. ஈ. எம். நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, பவானியில் இருக்கிற மருத்துவமனை மிகவும் மோசமான நிலையில் பார்ப்பதற்கு குதிரைக் கொட்டாய் போல் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் அதை வந்து பார்த்தார். மிகவும் மோசமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அந்த மருத்துவமனையை சீர்திருத்தி, மாற்றி அமைக்கின்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மருத்துவமனை பார்ப்பதற்கு மாத்திரம் அல்ல, அங்கே இருப்பதற்குக் கூட முடியவில்லை. வேறு மருத்துவமனை கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னுண்டோ : தலைவர் அவர்களே, நெல்லை மாவட்டத்தில் காச நோயாளிகளுக்குத் தனி மருத்துவமனை ஒன்றும் கிடையாது. தலைமை மருத்துவ மனையில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் கண்காணிப்பு நடத்துகிறார்கள். ஆகவே, இதிலே தனிப்பட்ட

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முடிந்தபிறகு சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னுண்டோ : காச நோயாளிகளுக்கு என்று தனிப்பட்ட மருத்துவமனையைக் கட்டி வசதி செய்து தருகின்ற உத்தேசம் ஏதேனும் அரசாங்கத்திடம் உண்டா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I rise on a point of order not with a view to affect Mr. Edmund Fernando or anybody in particular in this House. When a question is tabled concerning some particular hospital, the Minister will not be able to answer supplementary questions relating to some other hospital. At that rate I can ask about Tiruttani, another member may ask about Gobichettipalayam, a third member about Palni and so on. Let us not go at a tangent and waste the time of the House. I would request you to request the Members to put supplementary questions relating to the main question.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூல வினுவுக்கு அளித்த விடையை ஒட்டித் தான் துணை வினுக்கள் இருக்க வேண்டுமென்று நமது 38-வது விதி இருக்கின்றது. இருந்தபோதிலும், மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் விரும்பினுல் அதைப்பற்றியோ, வேறு எதைப்பற்றியோ, ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமானுல் சொல்லலாம். அதற்கு அவர்களுக்கு எப்போதும் உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தனிக் கேள்வி போட்டால் பதிலளிக்கப்படும்.

Underground drainage system for Kancheepuram Town.

*209 *Q.*—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state :—

(*a*) Whether the Kancheepuram Municipality has applied for a loan for effecting underground drainage system in their town ; and

(*b*) If so, what is the estimate thereof ?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : (*a*) & (*b*) No. The investigation work in connection with the drainage scheme has been undertaken and it is in progress. The estimates will be prepared after that work has been completed.

1968 மார்ச் 13]

THIRU K. VINAYAKAM: Whereas Kancheepuram town is considered to be the holiest of towns—to quote a common adage 'Nagareshu Kanchi'—whereas it happened to be the headquarters of the Pallava Kingdom whereas it happens to be the birth place of our Chief Minister and whereas there is a possiblity of the headquarters of the Chingleput District being transferred to Kancheepuram, will the Government take up the issue and grant a loan though the investigation is in progress ?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: Necessary steps are being taken . There is no application for the grant of a loan.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், திரு. விநாயகம் அவர்கள் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பினார் கள் என்பதை நினைவில் வைத்து, வினாவைக் கேட்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, திரு. விநாயகம் அவர்கள் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பியிருப்பதால், அதை ஒட்டியே கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். எந்த எந்த நகரசபையிடமிருந்து புதிய பாதாளச் சாக்கடை சம்பந்தமாக மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அரசாங்கப் பண உதவிப் போதவில்லையென்றால் அந்த நகரசபைகள் நேரிடையாக எல்.ஐ.சி. யிடமிருந்து கடன்பெறும் ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கத்திடம் அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதுபற்றிய விவரக் குறிப்புகள் தற்போது என்னிடத்தில் இல்லை. தனிகேள்வி போட்டால் அது பற்றியவிவரம் அளிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தள்ளி வைக்கப்பட்ட வினா எண் 204 :

வாலாஜா வட்டத்திலுள்ள நவ்லாக் கிராமம்

* 204—வினா. திரு எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்: மாண்புமிகு உணவு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை யளிப்பாரா :

(அ) வாலாஜா தாலுக்காவில் நெ. 20 நவ்லாக் என்ற பிரிஹோல்ட் கிராமத்தை ரயத்துவாரியாக மாற்றும் யோசனை உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில் அங்குள்ள குடிமக்களின் உரிமைகளை பிரிஹோல்ட் தாரர் கெடுத்துவருவது அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்கு வந்துள்ளதா ?

(உ) மேற்படி கிராம மக்களின் உரிமையை பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

(உ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்: அந்தப் பகுதியில் புதிய கிணறு களுக்குப் பம்ப் செட் போடப்பட்டும் அதற்கு மின்சாரம் வாங்க முடியாமல் அவதிப்படுகிறோம். அவர்களுக்குத் தனிச் சலுகை கொடுத்து விவசாயம் பாதிக்காத முறையில் மின்சார சப்ளை கொடுக்க இந்த அரசு யோசிக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நவ்லாக் தோட்டம் என்று இருக்கின்ற கிராமம் ஆற்காடு நவாபுக்குச் சொந்தமாக இருந்த நிலங்கள். அது 1861-ஆம் வருடம் கிர்ட்ஹர்ட்தாஸ் கோவிந்த்தாஸ் என்பவரால் ஏலத்திலே எடுக்கப்பட்டது. மொத்தம் 1605 ஏக்கர் உள்ள நிலம் அது. அப்பொழுது அங்கு குடியானவர்கள் இருந்து வந்தார்கள். இதை ரயத்து வாரியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் பல காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்டது. அதுபற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி முடிவு எடுத்த பிறகு அவர்களுக்கு என்ன குறைகள் இருக்கின்றன, என்ன பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும் என்பதைப்பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

மு.ப 10-00 **THIRU K. VINAYAKAM : Sir, it is a fact that Thiru Giridhar Das has taken it in auction but still if it is converted into a ryotwari village, pattas, will have to be granted to those tenants or farmers who are actually living on the land. Also, recently there was dispute between the auctioner who is an absentee landlord and the peasants living on the land and so, will the Government take steps to rectify this kind of anomaly and see that pattas are granted in favour of the tenants living on the land or if necessary bring forward a new legislation to cover this kind of village in the entire State ?**

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அதைத்தான் நான் சொன்னேன். இந்த மாநிலத்தில் இம்மாதிரியான எல்லா இடங்களிலும் உள்ள நிலங்களைச் சேர்த்து, இதுபற்றிய ஒரு சட்டம் கொண்டு வரலாம் என்று தான் யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. திரு. கிர்தார்தாஸ் என்பவர் 1861-ம் வருஷத்தில் வாங்கினாரோ, எப்பொழுது வாங்கினாரோ, அவருடைய சந்ததியார்கள் தங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலத்திற்கான உரிமை முன்சீப் கோர்ட்டு வழக்கில் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் முறையாக்கப்படும்பொழுது, அங்கு இருக்கிற சாகுபடியாளர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க சாத்தியக்கூறான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுக்கும்.

திரு. எஸ். முருகையன் : இதற்கு ரயத்துவாரி பட்டா கொடுப்பதற்கு காலதாமதமானாலும், அங்குள்ள விவசாயிகள் நீண்ட காலமாக நிலத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு வருவதால், அவர்களிடம் இன்டெம்னிடி பாண்டு வாங்கிக்கொண்டு, பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தனியாக ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தக் கேள்வி மூலக் கேள்வியில் எழவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்பு

கவன ஈர்ப்பு அறிவிக்கை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நா. சௌந்தர பாண்டியன் இருப்பிடத்தில் இல்லை என்ற காரணத்தினால், அவர்களுடைய கவன ஈர்ப்பு அறிவிக்கை பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

3. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

"கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,61,73,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்"*.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : சமுதாய நலத் திட்டங்களை இன்னும் பயனுள்ள திட்டங்களாகச் செய்வதுபற்றி விவாதிக்க —

"கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,61,73,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள—

"கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,61,73,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கொ. இரா. ஞானசம்பந்தன் : மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள் இயங்கும் முறை பற்றியும், அவைகளுக்கு மேலும் அதிக அதிகாரங்கள் கொடுத்து, ஜனநாயக முறையில் இயங்க வைப்பது பற்றியும் விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,61,73,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி : பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் சமூகக் கல்வி என்ற பெயரால் ஆகும் வீண் செலவுகள் பற்றி விவாதிக்க —

"கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சி திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,61,73,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

"கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள், என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,74,97,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்".†

* 562–577-ம் பக்கங்களில் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட குறிப்பு இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

†577–584-ம் பக்கங்களில் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட குறிப்பு மூன்றாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : பொதுப்பணிகள் உதவி மானியம்பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,74,97,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. சகாதேவக் கவுண்டர் : பஞ்சாயத்து கிராம புதிய பாதைகள் அமைக்க போதுமான நிதி ஒதுக்க வேண்டியதுபற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,74,97,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளைப் பரிசீலித்து அவர்கள் மேம்பாட்டிற்கு திட்டமிட மூவரைக் கொண்டு ஓர் ஆய்வுக்குழு ஏற்படுத்துவதுபற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,74,97,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு விடப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்—
அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே. —(புறநானூறு)

என்பது ஔவை மூதாட்டியின் அருந்தமிழ். நாட்டின் பெருமைக்கு இயற்கைவளத்தினும் ஊக்கமிக்க மக்கட் சிறப்பே பெருங் காரணமாகும் மக்களைப் பொதுப் பணிக்கு ஊக்குவிப்பதான கிராமக் குடியாட்சி முறை தமிழக மக்களுக்குப் புதியதல்ல. பண்டை நாள் தொட்டு இற்றைநாள் வரை தமிழகத்தில் கிராமக் குடியாட்சி நல்ல முறையில் வளர்ந்து சமுதாயத்தின் நல் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்து வந்திருக்கிறதென்ற உண்மையைத் தமிழக வரலாற்றுப் பொன்னேடுகள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. சங்க நூல்களில் 'மன்றம் பொதியில்' எனக் குறிக்கப் பட்டவை பின்னர் ஊராட்சிகளாக உருப்பெற்றுப் பெரும் புகழுடன் செயல் பட்டு வந்தன........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய உரை அச்சிடப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், அவர்கள் அதைப் படிக்க வேண்டுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த உரை முழுதும் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் காலத்தினுடைய அருமையை முன்னிட்டு, இதைப் பற்றி விரிவாக விளக்கிக் கூறாமல், இதிலே கூறப்பட்டிருக்கக் கூடிய கருத்துக்களை நல்ல முறையிலே ஆய்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகராட்சிகள், ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மாநகராட்சி மன்றம் ஆகியவை கடந்த ஓராண்டு காலத்திலே ஆற்றிவந்திருக்கக்கூடிய பணிகள் மனதுக்கு மிகுந்த நிறைவு அளிக்கத் தக்கவையாக இருக்கின்றன என்பதை நான்

பெருமையோடு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். சமுதாய நலத் திட்டங்களின் கீழ் நாம் சாதிக்க வேண்டியவை இன்னும் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்றாலும், ஆண்டுக்கு ஆண்டு மைய அரசினிடமிருந்து கிடைத்திருக்கக் கூடிய நிதி உதவி குறைக்கப்பட்டதன் காரணமாகத் திட்டவட்ட முன்னேற்றத்தை நம்மால் எய்த முடியவில்லை என்பதனை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். நிதிநிலைத் தட்டுப்பாடு இருந்தாலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நிதிகளைக்கொண்டு திட்டமிட்ட முறையிலே செயலாற்றி வேளாண்மைத் துறையின் பெருக்கத்துக்கு உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்கு தன்னாலான எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பெருமையோடு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அத்தகைய சிறப்பான பணிகளுக்காகக் குடியாட்சி முறையின் அடிப்படைத் தளங்களாக விளங்குகின்ற ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள், மாநகராட்சி மன்றம் ஆகியவைகளிலெல்லாம் பொறுப்பேற்றிருக்கக்கூடிய தலைவர்கள் உறுப்பினர்கள், ஏனைய அலுவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களும் நம்முடைய பாராட்டுதலுக்குரியவர்கள் ஆவார்கள். கடந்த ஆண்டிலே செய்து முடித்த பணிகளையும், வருகிற ஆண்டில் செய்ய இருப்பவைகளையும் நாம் எடுத்து ஆராய்ந்து பார்க்கத் தக்க ஒரு நாளாக இதனை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஒரு ஆண்டில் பல புதிய திட்டங்களை மேற்கொண்டு, சிறப்புற செயலாற்றி வருவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அது மேலும் நல்ல முறையிலே செயலாற்றி வருவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடுகள் கொடுத்தலையும், கடன் எழுப்ப வேண்டிய வசதிகளை அறிவிப்பதற்கான முடிவினையும், நாம் மேற்கொண்டிருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அதைப்போல நகராட்சிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக நகராட்சிகளுக்கு பாதைகளைச் செம்மைப்படுத்துவதற்காக இந்த ஆண்டில் புதியதாக இதற்கு முன்னாலே எப்பொழுதும் கொடுக்கப்படாத அளவுக்கு ரூ. 7.5 லட்சம் கொடுப்பதாக அரசு முடிவு செய்துள்ளது என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பேரூராட்சி மன்றங்களுக்குப் பாதை அமைக்க மானியம் வழங்கும் முறையில், ரூ. 5 லட்சம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். முன்பு மானியத்தொகை 6 கோடியாக இருந்தது, இப்பொழுது 5 கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து ஒரு கோடி ரூபாய் குறைந்துவிட்டதே என்கிற ஐயப்பாடு எழும். ஆனால், புதிய கிணறுகள், நீர் வழங்குதல் போன்றவையும் போன ஆண்டில் இணைத்து இருந்தது. இப்பொழுது நில அடமான வங்கிகள் கொடுக்கின்ற முறையில் ரூ. 75 லட்சம் இந்தக் கணக்கில் இல்லை.-அதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டால், அதிகமாகத் தொகை குறைக்கப் படவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். இவற்றை மனதில் கொண்டு, உறுப்பினர்கள் ஆக்க பூர்வமான கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அமைச்சரின் துவக்க உரை படிக்கப்பட்டதாக எடுத்துக் கொண்டு, சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளில் இடம் பெறும்.

1968-69-ம் ஆண்டு சமுதாய வளர்ச்சி ஊராட்சி மானியங்கள் கோரிக்கை.*

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி :

நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே —(புறநானூறு)

*அச்சிட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உரை.

என்பது ஔவை மூதாட்டியின் அருந்தமிழ். நாட்டின் பெருமைக்கு இயற்கை வளத்தினும் ஊக்கமிக்க மக்கட் சிறப்பே பெருங் காரணமாகும். மக்களைப் பொதுப் பணிக்கு ஊக்குவிப்பதான கிராமக் குடியாட்சி முறை தமிழக மக்களுக்குப் புதியதல்ல. பண்டைநாள் தொட்டு இற்றைநாள் வரை தமிழகத்தில் கிராமக் குடியாட்சி நல்ல முறையில் வளர்ந்து, சமுதாயத்தின் நல் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்து வந்திருக்கிற தென்ற உண்மையைத் தமிழக வரலாற்றுப் பொன்னேடுகள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. சங்க நூல்களில் 'மன்றம்' 'பொதியில்' எனக் குறிக்கப் பட்டவை பின்னர் ஊராட்சிகளாக உருப்பெற்று பெரும் புகழுடன்செயல் பட்டு வந்தன. இடையிலேற்பட்ட சில அரசியல், பொருளாதார சமூக, மாற்றங்களால் அவ்வூராட்சிகளின் புகழ் குடத்திலிட்ட விளக்குப்போல் மங்கத் தலைப்பட்டது. அதனைக் குன்றின் மேலிட்ட விளக்காக ஆக்க வேண்டுவது நம் தலையாய கடனாகும்.

எல்லாத் துறைகளிலும் "தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக் கெட்ட" ஒரு தேசமாக இருந்த இந்நாடு காந்தியடிகளின் பெரு முயற்சியால் வீறுகொண்டெழுந்து அரசியல் சுதந்திரம் பெற்றது. விடுதலை பெற்ற நாட்டின் உண்மையான வளர்ச்சிக்குக் கிராம வளர்ச்சியே அடிப் படை என்ற பேருண்மையை அண்ணல் காந்தியடிகள் வலியுறுத்தினார்கள். கிராமக் குடியாட்சிகள் வேரும், விழுதுமாக நிலைபெற்று நல்ல முறையில் அமைந்து செயலாற்ற முற்பட்டாலன்றி, நமக்குக் கிடைத்துள்ள விடுதலை குடியாட்சி என்பதெல்லாம் பேச்சளவிலும் ஏட்டளவிலேயுமே நின்று விடும். குடியாட்சி இந்நாட்டில் நல்ல முறையில் நிலைத்திருக்க வேண்டு மென்று நினைக்கின்ற அனைவரும் கிராமக் குடியாட்சிகள் சீரிய முறையில் இயங்கப் பாடுபட வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். இத்துறையில் தமிழகம் நம் நாட்டிற்கு ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ வேண்டுமென்பது என் அவா. நம் அனைவருடைய அவாவும் அஃதேயென்பது பற்றி எனக்கு ஐயமில்லை.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களின் காரணமாகத் தமிழகத்தில் இன்று 12,407 ஊராட்சி மன்றங்களும், 457 பேரூராட்சி மன்றங்களும், 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், 14 நகரியங்களும், 88 நகராட்சிகளும், சென்னை மாநகராட்சி மன்றமும் சிறப்புறச் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவ்வமைப்புகள் ஆற்றிவருபவை அரும்பெரும் பணிகளாகும். மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கான வழிகள் வகைப்படுத்தப்பட்டு ஊராட்சி களில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

தென்னாற்காடு மாவட்டம் கல்ராயன்மலைப் பகுதியில் உள்ள பழங்குடி மலைவாழ் மக்களின் நலனுக்காகத் தனியான வளர்ச்சி வட்டாரம் ஒன் றினைத் துவக்க அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது. இம்மாதிரியான வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் சேலம் மாவட்டம் கொல்லிமலையிலும், ஏற்காடு மலையிலும் உள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் இவ்வட்டாரங்கட்காக 19·81 இலட் சம் ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த மானியத்தில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,61,73,600 மானியம் கோரியிருப்பினும் மொத்தமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக ரூ. 52 கோடியே 62 இலட்சம் செலவாகுமென்று இவ்வாண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இது இவ்வாண்டின் மொத்த நிதி ஒதுக்கத்தில் 24 சத வீதமாகும். இதன் விவரங்கள் நிதி இணைப்பு வெளியீட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

ஊருக்குத் தேவையான நல்ல ஒளி அமைத்தல், "அற்றம் காக்கும் கருவி"யாய அறிவைப் பரப்ப நல்ல பள்ளியமைத்தல், பாலம்-பாசன வசதி செய்தல், மருத்துவ உதவியளித்தல், மனமகிழ் மன்றம் நிறுவல், குடிதண்ணீர் வசதியளித்தல், வானொலி நிலையம் அமைத்தல், விதை யளித்தல், நல்ல உரம் அளித்தல் உழவர்க்குத் தேவையான உதவி யளித்தல் போன்ற உயிர்நாடிகளான பணிகளை ஊராட்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளன.

1967–68, 1968–69 ஆண்டுகளில், ஆண்டு வாரியாகத் திட்டங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் விரு ஆண்டுகளிலும் திட்டச் செலவைக் குறைக்க நேர்ந்திருக்கிறது. இந்தச் செலவு குறைவாக இருப்பதற்குப் பல காரணங்களுண்டென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்ருக அறிவர். அதைப் பற்றி இவ்வமயம் தனியாக ஏதும் நான் கூற விரும்ப வில்லை. இந்தச் செலவு குறைந்ததன் காரணமாகச் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு அரசு ஒதுக்கிய மானியம் குறைய நேர்ந்திருக்கிறது. இதனுல் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய சிறு சிறு திட்டங்கள் பலவற்றை நாம் எடுத்துக்கொண்டு செயலாற்ற முடியவில்லை யென்பதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்கு தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பலா என்னை அடிக்கடி வந்து, கண்டு; ஊராட்சிகளில் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பெருக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டதுண்டு. அவர்கள் கேட்ட அனைத்தும் நியாயமான கோரிக்கைகளேயாயினும் அவற்றை முழுமை யாகச் செய்ய இயலாமல் இருப்பதற்கு வருந்துகிறேன். அவற்றைச் செய்யக் கூடாதென்பதல்ல எண்ணம்; வேண்டிய நிதி வசதிகள் இல்லாமையே மூல காரணமாகும். இவ்வாண்டு வரவு–செலவுத் திட்டத்தை நாங்கள் சமர்ப்பிக்கும்போது ஏராளமாகத் துண்டு விழுமென்று பலா எதிர் பார்த்திருந்தார்கள். துண்டு விழாமல்—என் உபரியாகவே—ஒரு வரவு–செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தது அவர்களுக்கு வியப்பை உண்டாக்கி இருக்கிறது; இந்த ஆண்டின் கணக்கில் வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. வரித் தரங்களை அதிகப்படுத்தாமல் ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்டுள்ள வரிகளை மீதமின்றி வசூலிக்க வேண்டிய வழிவகைகளை அரசு செய்திருப்பதனுல், வருமானம் அடுத்த சில ஆண்டுகளில் அதிகமாகக் கூடுமென்று எதிர் பார்ப்பது நியாயமாகும். இப்படி வருமானம் அதிகரிக்கும்போது இதனுல் ஏற்படும் அதிக வருமானத்தைச் சமுதாய வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று உங்களைப் போன்றே யானும் விரும்பி இதற்கு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கிக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய எண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் அவைகளின் நிர்வாக அமைப்பையும் சீரமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் பல நாட்களாக இருந்து வருகிறது. இதற்காக திரு. முருகேச முதலியார் அவர்களைத் தனி அலுவலராக அரசு நியமித்தது. அவர் ஓர் அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிருர். அந்த அறிக்கையின் முக்கியப் பரிந்துரைகளை நான் சில மாவட்டங்களின் ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களுடன் கூடி விவாதித்தேன். அவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து உரைத்திருக்கிருர்கள். ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந் தலைவர்களின் மூன்ருவது மாநாடும் இவை பற்றி ஆராய்ந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தின் பல கட்சித் தலைவர்களுடன் அவை பற்றி மூன்று முறை விவாதித்துள்ளார்கள். கட்சித் தலைவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார்கள். இவை எல்லா வற்றையும் ஒரு சேர இணைத்து ஆலோசித்து, ஒருமனதாக எந்தெந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதைப் பற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் இது பற்றிக் கலந்தாலோசித்து இறுதியான முடிவுகளைக் கூடிய விரைவில் எடுக்க முடியுமென நம்பு கிறேன். கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் பற்றி ஆராய டிசம்பர் திங்களின் இறுதியில் முதலமைச்சர்கள் மாநாடு ஒன்றைச் சென்னையில் நடத்தவேண்டு மென்று மைய சமுதாய வளர்ச்சித் துறை திட்டமிட்டிருந்தது. மைய அரசு இந்த மாநாட்டை ஒத்தி வைத்துள்ளது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னை ஆனதால் இது குறித்து அவசரப்பட்டு முடிவு எடுக்காமல், தீர ஆலோசித்து, ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென அரசு கருதுகிறது என்பதை உங்களிடம் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பக் கல்வியைப் பரப்புவது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்கொண் டுள்ள வளர்ச்சித் திட்டங்களில் மிகப் பெரியதாகும். ஆரம்பக் கல்விக்காக **2,274** இலட்சம் ரூபாய் இவ்வாண்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாகச் செலவு செய்யப்படும் தொகையில் இது **43** சத வீதமாகும். இத் துறையில் 23,000 ஆரம்பப் பள்ளிகளும், 4,800 உயர்

தொடக்கப் பள்ளிகளும் உள்ளன. இவற்றுள் 11,000 பள்ளிகளுக்கு மட்டுமே கட்டிடங்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. இன்று தமிழகத்தில் 37 இலட்சம் சிறுர்களுக்கு 1,14,600 ஆசிரியர்கள் ஊராட்சிப் பள்ளிகளில் அறிவூட்டி வருகின்றனர். தரமான கல்வியைப் பரப்பும் வகையில் பல மானியத் திட்டங்கள் தொடக்கப் பள்ளிகட்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்பட்டதனுல் நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தை செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 1957–58-ம் ஆண்டில் தொடக்கப்பட்ட இத்திட்டத்தின் கீழ் உணவு வழங்கப்படும் சிறுர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் உயர்ந்து வருகின்றது. அரிசன நலப் பள்ளிகள், சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளிகள் உட்பட 30,000 பள்ளிகளில் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகின்றது. இப்பள்ளிகளில் 18·27 இலட்சம் பிள்ளைகள் நண்பகல் உணவு பெறுகின்றனர். பெருமளவில் முதன்முதலாக 7·30 இலட்சம் ரூபாய் இப்பள்ளிகளுக்குத் தளவாட மானியமாக 1967–68 ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மானியம் தொடக்கப் பள்ளி ஒன்றிற்கு ரூ. 300 வீதமும், உயர் தொடக்கப் பள்ளி ஒன்றிற்கு ரூ. 1,000 வீதமும் அளிக்கப்படும். இதன் மூலம் 1,122 தொடக்கப் பள்ளிகளும் 394 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும் பயன்பெறும். ஆண்டுதோறும் வழக்கமாகச் சமுதாய வளர்ச்சி நிதியிலிருந்து பள்ளிக் கட்டிடங்கட்கென ஒதுக்கப்படும் தொகையைத் தவிர, இவ்வாண்டில் கல்வி மானியத்திலிருந்து பள்ளிக் கட்டிடங்கள், ஆசிரியை குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டுவதற்கும், தளவாடச் சாமான்கள் வாங்குவதற்கும் 27·65 இலட்சம் ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந் நிதியைச் செவ்வனே பயன்படுத்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர்கள் பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்புடன் செயலாற்றி வருகின்றனர். ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் கல்வித் திட்டங்கள் நிறைவு பெற ஆவன செய்ய வேண்டி துவக்கப்பட்ட கல்விப் பிரிவு இதற்கான வழி வகைகள் செய்து வருகிறது. என்னருந் தமிழ்நாட்டின்கண் எல்லோரும் கல்வி கற்றுப் பன்னருங் கலைஞானத்தால், பராக்கிரமத்தால், அன்பால் உன்னத இமய மலை போல் ஓங்கிவிடும் கீர்த்தியெய்தி இன்புற்று வாழும் நிலை விரைவில் மலரக் கல்வி வளர்ச்சியை மேலும் வளப்படுத்துவோமாக !

இவ்வாண்டில் கிராமப் பணிகள் திட்டத்திற்கென ரூ. 182·22 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1967 செப்டம்பர் 30-ம் தேதி முடிய 2,700 மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள், 48,900 குடிநீர்க் கிணறுகள், 17,000 மைல்களுக்கு மேற்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் ஆகியவை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாதை பராமரிப்புக்கென ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் நபர் ஒருவருக்கு 40 காசு என்ற விகிதத்தில் கணக்கிடப்பட்ட "சாலைகள் மானியம்" தனியாக வழங்கப்படுகிறது. இதற்காக இவ்வாண்டில் 110 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் சுமார் 29,000 சிறு பாசன ஆதாரங்கள் உள்ளன. இவற்றில் சுமார் 23,800 ஆதாரங்களைப் பேணி வரும் பொறுப்பினை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்கொண்டுள்ளன. இதற்காக "தல பாசன மானியங்கள்" என்ற தலைப்பின்கீழ் இவ்வாண்டு ரூ. 52·83 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாலைகளைப் பேணுவதற்காக ஊராட்சிகள் அரசினரிடமிருந்து நிதி உதவி பெற, தமிழக ஊராட்சிச் சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்படவில்லை. இது குறித்து, அரசினரிடம் பல முறையீடுகள் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. இவற்றிற்கிணங்க பேரூராட்சி மன்றங்களில் புழுதியற்ற மேற்பரப்பையுடைய சாலைகளை அமைப்பதற்காகும் செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்கும் பொருட்டு, முதல் முறையாக வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ஐந்து இலட்சம் ரூபாய்கள் இவ்வாண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை தெரிவித்துக்கொவதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 1967-ல் வீசிய புயலினுலும், ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினுலும், சாலைகள் பெரிதும் சேதமடைந்த மாவட்டங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளையும், ஊராட்சிகளின் சாலைகளையும் செப்பனிடுவதற்கு ஊராட்சிகளுக்கு அரசு சிறப்பு மானியம் வழங்கியுள்ளது.

1968 மார்ச் 13] [திரு. மா. முத்துசாமி]

வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகரிப்பது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகுமென்று 1958-ம் ஆண்டு தமிழக ஊராட்சிச் சட்டத்தின் முன்னுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அரசின் வேளாண்மை மானியங்களைப் பொறுத்த வரை ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வேளாண்மைத் திட்டங்கள், "இன்றியமையாதவை" விருப்ப திட்டங்கள் என இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களுடைய மற்றத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்காக "குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கான வேலைகள்" என்பதன் கீழும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை மானியத்தின் கீழ், மீனள வளர்ச்சிக்காகத் தமிழகத்திலுள்ள ஒன்றியங்கள் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் மீனளத் திட்டங்கள் நன்கு செயல்பட்டு வருகின்றன.

மருத்துவ அகங்களை நிறுவுவதும், அவற்றைப் பேணி வருவதும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். இதற்காக அரசு ஒன்றியங்களுக்கு மானியம் வழங்குகிறது. தாய்-சேய் நல விடுதிகள் பல அமைக்கப்பட்டு அவை நன்கு பணியாற்றி வருகின்றன. குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செவ்வனே செயல்படுத்த இவை உதவியாக இருக்கின்றன.

கிராம மனித உழைப்புத் திட்டம் தமிழகத்தில் 72 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றது. பேரவையில் வைக்கப்பட்ட குறிப்பின் இரண்டாவது இணைப்பில் இத்திட்டத்தை செயல்படுத்தி வரும் ஒன்றியங்களின் பட்டியலைக் காணலாம்.

ஆண்டுதோறும் திட்டங்கள் தீட்டி, அவற்றை நிறைவேற்றித் தங்களது வருமானத்தைப் பெருக்கும் வகையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்பட வேண்டும் என்பது எனது கருத்து. இதனைக் கருத்தில்கொண்டு 1967-ம் ஆண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நந்நாளன்று ஓராண்டுத் திட்டங்களாக உணவு உற்பத்திக்கான பல திட்டங்களை வகுத்துள்ளோம். விசைப் பொறியுடன் கூடிய சமுதாயப் பாசனக் கிணறுகள் தோண்டுதல், டிராக்டர்கள், டில்லர்கள், போன்ற விவசாயக் கருவிகளை வாங்கி அவற்றைக் குறைந்த கட்டணத்தில் விவசாயிகட்குக் கிடைக்க வழி செய்தல், பள்ளிகளில் காய்கறித் தோட்டங்கள் அமைத்தல் போன்ற சிறந்த பணிகளை உள்ளாட்சித் துறை இவ்வாண்டின் திட்டங்களாக மேற்கொண்டுள்ளது. இவைகளை நிறைமனதுடன் உரிய காலத்தில் செய்து முடிப்பதோடு நில்லாமல் மேலும் தொடர்ந்து பல ஓராண்டுத் திட்டங்களை உருவாக்கிச் செயல்படுத்த உங்கள் மேலான ஒத்துழைப்புத் தூண்டுகோலாயிருக்க வேண்டும் என விரும்பி வேண்டி விழைகின்றேன்.

நாம் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே செல்கின்றன. இதற்கு வேண்டிய நிதி வசதி அதே அளவில் பெருகாததினால், நம் திட்டங்கள் சில பாதிக்கப்படுகின்றன. மாநில அரசுக்கு மைய அரசின் உதவி ஆண்டுதோறும் குறைந்து கொண்டே வருவது நீங்கள் அறியாதது அல்ல. இத் தருணத்தில், ஊராட்சி நிறுவனங்கள் தங்கள் நிதிப் பெருக்கத்திற்கான வழி வகைகளை ஆராய்ந்து கருத்தூன்றி செயல்பட வேண்டும். வருமானத்தைப் பெருக்கும் திட்டங்களை ஊராட்சிகள் அமைத்து நிதிப் பற்றாக்குறையை நீக்க வழி முறை காண வேண்டும். இப்பணியில் பொது மக்கள் பெரிதும் துணை நிற்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

நகராட்சி வரவு-செலவு.

தமிழகத்தில் இன்று 88 நகராட்சி மன்றங்களின் மொத்த வருமானம் 1965–66-ம் ஆண்டுக் கணக்குகளின்படி 12½ கோடி ரூபாய் அளவில் உயர்ந்துள்ளது என்பதை இப்பேரவையின் தனிக் கவனத்திற்குக் நான் கொணர விரும்புகிறேன். வீட்டு வரி 4¼ கோடி ரூபாய்; கேளிக்கை வரி வகையில் 2 கோடி ரூபாய்; நாளங்காடி, பேருந்து நிலையம் முதலான

பயனீட்டுத் துறையில் 1¾ கோடி ரூபாய்; முத்திரை விற்பனை வகையில் அரைக் கோடி ரூபாய்; தண்ணீர்க் குழாய் வரவு அரைக் கோடி ரூபாய்; தொழில் வரி கால் கோடி ரூபாய்; ஏனைய வரவுத் துறைகளில் ஒரு கோடி ரூபாய் இத்துடன் இம்மாநில அரசு மானியம் கடன் மூலமாக இரண்டு கோடி யளவில் கொடுத்துள்ளது.

மேற்கண்ட வரவிலிருந்து நகராட்சித் துறையில் நடைமுறை அளவில் 9¼ கோடி ரூபாயும் முதலீட்டுச் செயல்களில் 3 கோடி ரூபாயும் செலவாகி யுள்ளது. நடைமுறையினங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கு 130 இலட்சம் ரூபாய்; உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு 80 இலட்சம் ரூபாய்; பொதுநலத்துறைக்கு 2½ கோடி ரூபாய், குடிநீர் வடிகால் துறையில் 1¾ கோடி ரூபாய், போக்கு வரத்துப் பணிக்கு 80 இலட்சம் ரூபாய்; பயனீட்டுத் துறைகளுக்கு 40 இலட்சம் ரூபாய்; தெருவிளக்கு 40 இலட்சம் ரூபாய் நகரமைப்புத் துறைக்கு 20 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும். மொத்தச் செலவு 12¼ கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது.

பொதுவாகக் கூறுமிடத்து, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் அனைத்தும் நிதி நிலைமைக்கேற்பத் தம் பணிகளைத் திறம்படச் செயலாற்றி வருகின்றன. இன்னும் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் பலப்பல. இவற்றைச் செயல்படுத்த வேண்டுமானால், நிதி வசதி பெருகவேண்டியதாயிருக்கிறது. குடி தண்ணீர், வடிகால் துறைகளில் மானியம் வழியாக மற்ற ஆட்சித் துறைகளுக்கு அளித்துள்ள சலுகைகளை நகராட்சிகளுக்கும் அளிக்க மைய அரசு ஒப்புக் கொண்டால், நகராட்சி மன்றங்களின் நிதி நிலைமை குறிப்பாக முன்னேற்ற மடையும் என்பது என் கருத்து. நீர் வழங்கல், உணவு முதலாயவற்றை முன்னிட்டுச் சென்னை மாநகராட்சிக்கு 1967–68 இறுதிவரையில் மைய அரசினரின் உடைமையிலிருந்து பணிக் கட்டணமாக ரூ. 25 இலட்சம் வர வேண்டியுள்ளது. இதைக் கொடுக்குமாறு மாநகராட்சி பல முறை வேண்டியும் பயனில்லை. மாநகராட்சியின் சார்பில் தமிழக அரசு மைய அரசின் பணிகள், வீட்டு வசதி வழங்கல் அமைச்சகத்திற்கு இது பற்றி நேரடியாகக் கடிதம் எழுதித் துரிதப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

நகராட்சி நிர்வாகத்துடன் நான் தொடர்பு கொள்ளத் தொடங்கிய பின் கடந்த ஓராண்டில் பல நகராட்சிகளின் வேலை முறைகளைக் கண்டறிகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியுள்ளது. நாளங்காடிகள், பேருந்து நிலையங்கள், லாரி நிற்குமிடங்கள், கடைகள் போன்ற ஆதாயம் தரக்கூடிய முயற்சி களில் பல நகராட்சி மன்றங்கள் ஆர்வம் காட்டுகின்றன. இத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சி கண்டு நான் வியப்படைகிறேன். நகராட்சி நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணிகளில் ஒன்றான கல்வி வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் நிதி நிலை பற்றுக்குறையினால் இம் மாநிலத்தில் நகராட்சிகள் பெரிய முன்னேற்றத்தை முற்றிலும் அடைய முடியாத சூழ்நிலை உள்ளது. நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங் கமே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று நகராட்சி மன்றங்களிடமிருந்து கோரிக்கைகள் வந்துள்ளன. இந்தக் கோரிக்கைகளை அரசு ஆழ்ந்த கவ னத்துடன் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

நகராட்சி மன்றங்கள் நெடுங்காலமாக வேண்டி வந்ததற்கு இணங்க, நக ராட்சி சாலைகளைப் பேணுவதற்கென 7·5 இலட்சம் ரூபாய் தனி மானியம் (ad hoc grant) வழங்கவும் அரசு முதன்முதலாக முடிவு செய்துள் ளது என்பதைப் பெரு மகிழ்வுடன் இப்பேரவையில் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

நகராட்சித் தலைவர்கள் மாநாடு ஒன்று ஆண்டுதோறும் நடப்பதுண்டு. இத்துடன் நகராட்சி ஆணையாளர்களும் சேர்ந்து கூடி அவர்கள் எல்லோ ரும் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்வார்கள். அந்த மாநாடு இந்த வருடம் எப்ரல் 29–ந் தேதி, 30–ம் தேதி இரண்டு நாட்கள் நடைபெறுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், நானும், இன்னும் இத்துறையின் மற்ற அலுவலர்களும் கலந்துகொள்வோம். தற்போது நகராட்சித் துறையில் ஆணையர்களும், பணித்துறை அலுவலரும், சுகாதாரத்துறை அலுவலரும் தான் அரசின் ஊழியர்களாக—ஓய்வு ஊதியம் பெறும் ஊழியர்களாக—

பணி புரிந்து வருகின்றனர். இன்னும் பல்வேறு சிப்பந்திகள் இதே போல அரசினர் அலுவலர்களாக மாற்றப்பட வேண்டும் எனும் கோரிக்கை பல நாட்களாக இருந்து வருகிறது. இதுவும் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இதைச் செய்யுமுன் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கும்படி யான ஓர் நிலைமை ஏற்படுவதினால், இதைச் செயலாற்ற சற்றுத் தடங்கல் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது குறித்து அரசு தீவிர மாக ஆராய்ந்து கொண்டு வருகிறது.

சமுதாய வளர்ச்சித் துறை மேன்மேலும் நன்கு செயலாற்றி பொலி, வும் வலிவும் உடையதாயும் உலகத்திற்கொரு புதுமையானது மான சமுதாயம் அமைக்கத் தக்க உங்கள் மேலான கருத்துக்களை இப் பேரவையில் வழங்குமாறு மன்றத்தின் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களை விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

> " துணை நலம் ஆக்கந்தரூஉம் வினைநலம்
> வேண்டிய எல்லாம் தரும்."

என்ற பொய்யா மொழியின்படி வினை நலம் பெற்று " எண்ணிய எண்ணி யாங்கு எய்தும் " நிலையை நாம் பெறுதற்கு முயற்சிப்போமாக.

நான் பொறுப்பெற்றுக் கொண்ட ஓராண்டுக்காலமாக எனது ஆக்கப் பணியில் ஊக்கமுடன் ஒத்துழைத்த நகராட்சித் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், ஊராட்சித் தலைவர்கள் மற்றுமுள்ள அலுவ லர் பலருக்கும் எனது உளங் கனிந்த பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வ தில் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

இவற்றை எடுத்து விளக்க இடமளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி, வணக்கம்.

> " எல்லார்க்கும் தேசம், எல்லார்க்கும் உடைமைஎலாம் !
> எல்லார்க்கும் எல்லா உரிமைகளும் ஆகுகவே !
> எல்லார்க்கும் கல்வி சுகாதாரம் வாய்ந்திடுக !
> எல்லார்க்கும் நல்ல இதயம் பொருந்திடுக !"

* **திரு. வை. சுவாமிநாதன் :** தலைவர் அவர்களே, சமுதாயநலத் திட்டங் கள் இந்த நாட்டில் எவ்வளவு தூரம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுகின்றதோ அதைப் பொறுத்துத்தான், நாட்டின் எதிர்காலம் இருக்கும். குறிப்பாக நாட்டில் வாழக்கூடிய மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் கிராமங் களில்தான் வாழ்கிறார்கள். கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கை நன்றாக இருந் தால்தான் நாட்டில் அபிவிருத்தியும் நன்றாக இருக்கும். மகாத்மா காந்தி கண்ட கனவான ராம ராச்சியம் உருவாக வேண்டுமானால், அதற்கு இன்றி யமையாதது கிராம ராச்சியம். ஆகவே, கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கையை நலம் பெறச்செய்ய சமுதாய நலத்திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடைபெற வேண்டும். கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் படவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டியது குடிக்க நல்ல குடி தண்ணீர், படிக்கப் பள்ளிகள், நடக்க நல்ல நடைபாதைகள் இருளை நீக்க ஒளி இவைதான் சமுதாயநலப்பணிகள். சமுதாய நலத்திட்டங்களில் கதர், கிராமத் கைத் தொழில்கள், சிறு சேமிப்பு போன்ற நல்லத் திட்டங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றால்தான், கிராம மக்களை நல்வாழ்வுக்கு எடுத்துச் சென்றவர்கள் ஆவோம். முக்கியமாகப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன் களுக்கும் கீழ்கண்டவற்றையாவது உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதலாவதாக, பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் மக்க ளால் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு என்று ஒரு தனி இலாக்கா அமைக்கப்பட

வேண்டும். மாநில அளவிலும், மாவட்ட கோட்ட அளவிலும் வருவாய்த்துறை பிணைப்பின்றி தனித்து இயங்க வேண்டும். இவற்றின் வருவாயைப் பெருக்க வழி வகைகள் இருக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கடன் கொடுக்க ஒரு பஞ்சாயத்து நிதி கார்ப்பரேஷன் அமைக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு, ஜாதி, மத, அரசியல் பேதமற்ற முறையில் பணி செய்யக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில், எக்காரணம் கொண்டும் அரசியல் புக முடியாத வகையில் ஏற்பாடுகள் இருக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு உடனடியாகக் கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஊழியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவேண்டும். வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கத் திட்டம் இருக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அலுவலகம் கட்டும்போதே, அந்த எஸ்டிமேட்டிலேயே ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டுவதும் இடம் பெறவேண்டும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்க, ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்து நிலைமைகளைப் பார்த்தால், ஒரு பக்கத்திலே அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயமும், இன்னொரு பக்கத்தில் பணம் வேண்டும் என்கிற கருத்தும் இருக்கின்றன. குறிப்பாக பணம் இருந்தால்மட்டும் போதாது. அதிகாரங்களும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஒரு சாரார் நினைக்கலாம், பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சரிவர நடக்கவில்லை என்று. ஒரு நிலத்திலே சாகுபடி செய்கிறோம் என்றால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கிறது. அதோடு கூடவே பதரும் இருக்கிறது. அதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அதைப்பார்த்துவிட்டு, நிலம் பூராவுமே மோசம் என்று சொல்லிவிட முடியுமா ? ஆற்றிலே புது வெள்ளம் வருகிறது. அதன் மேலேயே நுரையும் வருகிறது. அதைப்பார்த்துவிட்டு, தண்ணீரே கெட்டது என்று சொல்லமுடியுமா ? அழுக்கை நீக்கி விட்டுப்பார்த்தால் நல்ல தண்ணீர் கீழே இருக்கிறது தெரியும். அதைப்போலத்தான் இங்கேயும் நல்ல பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பஞ்சாயத்துகளுக்கு உதவியாக நிறைய பஸ்களை விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில், பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இருக்கக்கூடிய ரோடுகளை அவர்களால் பராமரிக்கப் போதுமான பணம் அவர்களிடம் இல்லை. இன்றைக்கு உண்மையிலேயே எங்களிடம், எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கையில் 40 மைல் ரோடு இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை ரூபாய் 33,500 தான். எங்களுக்கு பஸ்கள் போகக்கூடிய ரோடுகளின் நீளம் 20 மைல்களுக்கு மேல் இருக்கிறது. பஸ் போகக்கூடிய ரோடுகள் போட வேண்டும் என்றால் எங்களுக்கு குறைந்தது இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வேண்டும். ஆதலால், இம்மாதிரி பஸ் போகும் இடங்களில் உள்ள ரோடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு பஸ் போகும் வசதியைச் நல்லமுறையில் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லது அதற்கு வேண்டிய தொகையை அளிக்க வேண்டும். மோட்டார் வாகனவரியிலிருந்து 25 சதவிகிதம் அளவு எங்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்தால், ரோடுகளைப் பராமரிக்க ஏதுவாக இருக்கும், அல்லது பஸ் ரூட் கிராண்ட் என்று ஒரு தொகையை ஒதுக்கி அதை யூனியனுக்குக் கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும்.

பஞ்சாயத்துக்களின் வருமானத்தைப் பெருக்க ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டும். இன்றைய தினம் ரோடுகளுக்கு என்று கொடுக்கக்கூடிய பணம் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது. அது வெற்றிகாமாக இல்லை. ஆகவே, அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பார்க்கிறோம், அவர்களுக்கு இருக்கும் ரோடுகள் 7 மைல் தான் இருக்கும், ஆனால் ஜனத்தொகை நிறைய இருக்கும். அந்த அடிப்படையில் அதிகமாகப் பணம் கிடைக்கும். சில

1968 மார்ச் 13] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ரோடுகள் அதிகமாக இருக்கும். ஜனத் தொகை குறைவாக இருக்கும். ஜனத்தொகை அடிப்படையில் கிடைக்கும் பணம் போதாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே ஜனத்தொகை அடிப்படையை மாற்றி விட்டு, ரோடுகளின் நீளத்தின் அளவில், அந்த அடிப்படையில் பணம் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக்களின் வரும்படியைப் பெருக்க, தற்காலிக சினிமாக் கொட்டகைகளுக்கு, ரைஸ் மில்களுக்கு, இவற்றிற்கெல்லாம் லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் தாராளமுறையைக் கைகொள்ள வேண்டும். தாராளமுறையைக் கைக்கொண்டால் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வருமானத்தைப் பெருக்க ஏதுவாக இருக்கும். இன்னும் ஹைவேஸ்களில் இருக்கும் புளிய மரங்களையும், மற்ற காய்ப்பு மரங்களையும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கே அவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் பலன்களை விட்டு விட்டால், வருமானத்தைப் பெருக்க முடியும். இன்னும், கிராமங்களில் நிறைய குளங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் மீன், பாசிக் குத்தகைகளை பஞ்சாயத்துக்களுக்கே விட்டுவிட்டால், அவைகளின் வருமானத்தை பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். இவற்றை யெல்லாம் பற்றி யோசித்து, பஞ்சாயத்துக்களின் வருமானத்தைப் பெருக்கும் வழிவகைகளைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் கல்விச்சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால்,சில பஞ்சாயத்துக்களின் வருமானமே ரூபாய் 500 தான் இருக்கும். அம் மாதிரியான நிலையில், அவர்களால் பள்ளிக்கட்டிடங்களைக் கட்டமுடியாது. ஆகவே அந்த நிலைகளில் 75 சதவிகிதப் பணத்தை சர்க்காரே கொடுத்து,25 சதவிகிதப் பணத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன் நிதியிலிருந்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அப்போதுதான் அப்படிப்பட்ட ஊர்களில் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களை அமைக்கமுடியும். அதோடு ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்திற்கும் அந்த எஸ்டிமேடிலேயே சேர்த்து இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அதோடு பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அங்கீகாரம் வாங்குவதில் நிறைந்த சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அதுபற்றி நண்பர் திரு. நாகசுந்தரத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் தொகுதியில், செம்பட்டு என்கிற கிராமத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுமதி வாங்க வேண்டும் என்று ஒரு வருஷ காலமாகச் செயல்படுகிறோம். 500 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். ஆனாலும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அங்கீகாரம் வேண்டும் என்றால், ஒரு மைலுக்குள் இன்னொரு பள்ளி இருக்கிறதா, அது, இது என்று பேப்பரை அலைக்கழித்து கொண்டு கால தாமதம் செய்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அங்கே உள்ள பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஒரு மைலுக்கு உள்ளே இருந்தாலும்,300 ஜனத்தொகை கொண்ட இடமாக இருந்தால், பள்ளிக்கூடத்திற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்று செய்ய வேண்டும். அதோடு அப்படிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களை கமிஷனரே அமைத்து விட்டு, கல்வி இலாக்காவிற்கு இன்பர்மேஷன் கொடுத்தால் போதும் என்று ஒரு திட்டத்தை அமல் ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அமலாக்கினால் நலமாக இருக்கும். நகரத்திற்கு அருகாமையில், ஒரு மைலுக்குள் பள்ளி இருக்கக் கூடாது என்பதில் கஷ்டங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. டவுன்களைச்சுற்றி ஏராளமான குழந்தைகள் இருக்கின்றன, தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், ஆகவே குழந்தைகளும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கு நிறைய பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்க வேண்டிய சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு மைல் என்கிற நிபந்தனையைக் கைவிட்டு, ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பள்ளிக்கூடங்கள் வைக்கப்படவேண்டும் என்கிற திட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு கட்டடம் மிக மிக அவசியமானதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தலில் இருவர் போட்டியிடுகிறார்கள். ஒருவர் ஜெயிக்கிறார். ஒருவர் தோற்கிறார். தோற்றவரும் பஞ்சாயத்து

உறுப்பினர். தலைவர் தன்னுடைய வீட்டில் பஞ்சாயத்து ஆபிசை வைத்துக் கொண்டால், மற்றவர் (தோற்றவர்) அவர் வீட்டுக்கு தான் எதற்காகப் போகவேண்டும் என்கிறார். அதனால் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதே மாதிரி கிராம முன்சிப், கணக்குப்பிள்ளைகளும் தங்கள் கணக்குகளை எடுத்துக் கொண்டு அவர் (தலைவர்) வீட்டிற்கு ஏன் போக வேண்டும் என்கிற பிரச்சினையும் ஏற்படுகிறது. ஆக இம்மாதிரியான சிக்கல்கள் வருகின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பஞ்சாயத்துக் கட்டடம் கட்ட வேண்டும். அதற்காகப் பாதித் தொகையைக் கடனாகவும், பாதித் தொகையை மானியமாகவும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கிராமப் புறம்போக்குகளெல்லாம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கே ஒப்படைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், பெரும்பான்மையான கிராமங்களைப் பார்த்தால், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வெற்றுப் புறம்போக்குகள் கூட ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கிராமக் கர்ணங்கள், புறம்போக்கு ஆக்கிரமிப்புக்களைக் காலி செய்து, அந்த நிலங்களை எந்தப் பஞ்சாயத்துக்களிடமும் ஒப்புவிக்கவில்லை. கிராமக் கர்ணங்கள் ஏதோ சாக்குச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, ஆக்கிரமிப்புக்களைக் காலி செய்வதற்கு கமிஷனருக்கே அதிகாரம் கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும்.

கிராம முன்சிப், கர்ணம் இவர்களுக்குப் பஞ்சாயத்திலிருந்து அபிவிருத்திப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. என்றாலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளை விட, ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்ட் வேலைகளைத்தான் முக்கியமாகக் கவனித்துச் செய்கிறார்களேதவிர, பஞ்சாயத்துக்கள் செய்யக்கூடிய வேலைக்கு, சைட் ப்ளான் கேட்டால், சாக்குப் போக்குச் சொல்லுகிறார்கள். இதுபோல் ஒத்துழைக்க மறுப்பதால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அபிவிருத்திப் பணத்தைக் கமிஷனர் மூலமாகக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

பஞ்சாயத்துக்கு பெண் அங்கத்தினர் நியமிக்கப்படுகிறார். ஒரே ஒருவர் நியமிக்கப்படுவதால், அந்த ஒருவரும், கூட்டங்களுக்கு வர மறுக்கிறார். இரண்டு பெண் அங்கத்தினர்களாக இருந்தால், ஒருவருக்குத் துணையாக ஒருவர் சேர்ந்து வர சௌகரியமாக இருக்கும்.

பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலும், யூனியன் பகுதிகளிலும் மழைகாலங்களில் வெள்ளம் வந்துவிடுகிறது. எங்கள் பகுதியில் சென்ற ஆண்டு 83 குளங்களுக்கு மேல் உடைப்பு ஏற்பட்டது. அப்பொழுது இதற்கு வேண்டிய நிதி வேண்டும் என்று நாங்கள் யோசிக்கும்போது, பஞ்சாயத்து யூனியனில் நிதி கிடையாது. கலெக்டரை பணம் கேட்டபோது, "எனக்குக் கொடுக்க அதிகாரம் இல்லை" என்று சொல்லிவிட்டார். வெள்ளம் போன்ற ஆபத்து ஏற்படும்போது, உதவுவதற்கு, பஞ்சாயத்து யூனியனிலேயே வெள்ள நிவாரண நிதி என்று சிறு தொகையை அரசாங்கம் ஒதுக்கி வைத்தால் இம்மாதிரி அவசரக் காரியங்களுக்கு எடுத்து உதவ சௌகரியமாக இருக்கும்.

பஞ்சாயத்துக்கோ, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கோ ஒருவர் உறுப்பினராக வரவேண்டுமென்றால், அவருடைய பெயர் வாக்காளர் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பஞ்சாயத்து யூனியன் உறுப்பினராகவோ தலைவராகவோ வரமுடியும். ஆனால், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எம். எல். சி.கள் அந்தந்த தொகுதி வாக்காளர் பட்டியலில் பெயர் இடம் பெறாமலேயே, வெளியிலிருந்து வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அம்மாதிரி இருக்கக் கூடாது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் உண்மையான பிரிதிநிதியாக இருக்கவேண்டுமென்றால், வாக்காளர் பட்டியலில் இடம் பெற்றவர்தான் எம்.எல்.ஸி. ஆக ஸ்தல ஸ்தாபனத் தொகுதிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தியாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஜீப் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜீப் பெயரளவுக்குத்தான் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, யூனியனுடைய பொதுப் பணிக்கு அது என்றுமே உபயோகப்படுவதில்லை.

1968 மார்ச் 13] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

மற்றவர்கள்தான் அதை உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜீப் ரிபேரானால்தான் அது யூனியன் ஆபீசுக்கு வரும். பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைக்கு ஜீப் உபயோகப்படாத நிலை முன்பும் இருந்தது, இப்பொழுதும் இருக்கிறது. அந்த நிலை மாறவேண்டும். ஜீப் ரிபேராய்விட்டால், தஞ்சைக்குப் போய்தான் ரிபேர் பண்ணி வரவேண்டும். ஒரு டயர் போனாலும், உடனடியாக வாங்கிக்கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஜீப் கண்ட்ரோலை யூனியன் கமிஷனரிடம் ஒப்படைத்தால் நலமாக இருக்கும்.

ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில் இருக்கிறது. அதில் உண்மையிலேயே கலெக்டர்தான் தலைவராக இருக்கிறார். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு பிரதிநிதி ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில் தலைவராக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஜில்லா போர்டு இருந்த நேரத்தில், ஜில்லா போர்டுக்கு கமிஷனர் காரியதரிசியாகத்தான் இருந்தார். அதேபோல பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கமிஷனரைக் காரியதரிசியாக்கி, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரம் அளித்தால் நலமாக இருக்கும்.

பஞ்சாயத்துகளுக்கு இன்னும் அதிக நிதி அளிக்க வேண்டும். அப்படி அளித்தால்தான் பஞ்சாயத்துக்கள் தங்களுடைய வேலையைச் செவ்வனே செய்ய முடியும். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு நிதி அளிப்பதில் திரு. முதலியார் அவர்களுடைய அறிக்கையை அரசாங்கம் பரிசீலித்து, கூடுமானவரை விரைவில் சீக்கிரமாக முடிவு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். புதிய அரசு வந்தால் ஏதாவது மாறுபாடு இருக்கும் என்று பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ளவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால், நல்ல முறையில் எங்களோடு ஒத்துழைத்துக் காரியங்களைச் செய்வதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள், ஒரு கோடி ரூபாய் ஸ்தல ஸ்தாபன நிதியில் குறைந்து இருப்பதற்குக் காரணம் மத்தியக் கூட்டுறவு பாங்கில் இனி கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து இருப்பதால் ஏற்பட்டதே என்று கூறினார்கள். அந்த தொகையைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகக் கொடுப்பது நல்லது. மத்திய பாங்கிடமிருந்து கிடைப்பது கிடைக்கட்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகவும் கொடுத்தால் நல்லது. மத்திய அடமான பாங்கிடமிருந்து கடன் வாங்க வேண்டும் என்றால் ஏராளமான கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. யூனியன் மூலமாகவும் கடன் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு வேலை செய்ய வேண்டும் என்றால், அசிஸ்டெண்ட் இன்ஜினியர் (Highways) அங்கீகாரம் பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஹைவேஸ் அசிஸ்டெண்ட் இன்ஜினியராக இருப்பதால், யூனியன் வேலையை மாற்றாந்தாய்க் குழந்தை போல்தான் நினைக்கிறார்கள். ஒரு எஸ்டிமேட்டையாவது காலதாமதமில்லாமல் அங்கீகரிப்பது கிடையாது. ஆகவே, ஒரு தாலுக்காவிற்கு ஒரு அசிஸ்டெண்ட் இன்ஜினியர் என்ற முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளைக் கவனிக்க தனி அசிஸ்டெண்ட் இன்ஜினியர் நியமித்தால் கிராம வேலைகள் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று கூறி, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நான் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கல்விக்காக இந்த ஆண்டு சென்ற ஆண்டைவிட அதிகமான தொகையை அமைச்சர் அவர்கள் ஒதுக்கியதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆரம்பக் கல்விதான் இந்த நாட்டுக்கு அடிப்படை அத்தியாவசியமானது. அதிலே அவர்கள் சிரத்தை எடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்கியதற்காக அவர்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நகர மன்றங்களுக்குக் கல்வி மானியங்கள் சரிவர வழங்கப்படுவதில்லை. நகர மன்றங்கள் 5 சத வீதம் வரி போட வேண்டும் என்று உத்திரவிட்டு, அத்தகைய 5 சத விகிதம் வரி போட்ட பிறகுகூட, அவர்களுக்குத் துண்டு விழக்கூடிய தொகையை நகர மன்றங்களுக்கு அவர்கள் சரியாக வழங்குவதில்லை. அதை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆரணி நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கு ஏறத்தாழ ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் கல்வி மானியம் வர வேண்டியிருக்க, இது வரையில் 60,000 ரூபாய்தான் வழங்கியிருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ மேற்கொண்டு தொகையை அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதே போல், வேலூர் நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், கல்வி மானியத்திலிருந்து ஆரம்பக் கல்வி மானியமாக ஐந்து லட்ச ரூபாய்க்குமேல் வரவேண்டியிருக்க, இதுவரையில் 60,000 ரூபாய்தான் வழங்கியிருக்கிறார்கள். எதற்காக நகரமன்றங்களுக்குக் கல்வி மானியங்கள் கொடுப்பதில் அதிக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதைக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நகராட்சி மன்றத்தின் பொறுப்பில் இருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று பல நகராட்சி மன்றங்கள் கோரிக்கை விடுத்திருக்கின்றன. உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால், நகராட்சி மன்றங்கள் சமூக நலப் பணிகளை சீரான வகையில் செய்ய முடியும். அதற்கான முயற்சிகளை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தாலும், அவைகளை விரைவுபடுத்துவதற்கு உடனடியாக கல்வி இலாக்காவே உயர்நிலைப்பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்கள் பணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எப்படிப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு முழுக் கல்வி மானியமாக ஆரம்பக் கல்விக்காக வழங்குகிறார்களோ, அதே போல் நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் முழுக் கல்வி மானியமளித்தால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. முருகேச முதலியார் அவர்களுடைய சிபார்சுப்படி மூவாயிரம் பேர்கள் வேலை இழக்க இருந்தார்கள். ஆனால், அமைச்சரவையினுடைய திறமையின் காரணமாக, அவர்கள் வேலை இழக்காமல் தொடர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில், அவசியமில்லாத சில பணிகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, விமன் வெல்பேர் ஒர்க்கர்ஸ் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன வேலை என்பது தெரியவில்லை. விமன் வெல்பேர் ஒர்க்கர்ஸுக்கு வேலை கிடையாது. அவர்களைக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமான திட்டங்களில் ஈடுபடுத்தி அவர்களுக்கு அங்கே வேலை கொடுக்கலாம். அதே மாதிரி, சமூக நல ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள் இவர்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் வேலை இல்லை. உரம் வழங்குதல், சக்கரை வழங்குதல், இப்படிப்பட்ட வேலைகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்தலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பல டெப்போக்களை ஏற்படுத்தி, சமூக நல ஊழியர்களை அவற்றில் வேலைக்கு அமர்த்திவிட்டால் அவர்களுக்கும், வேலை கிடைத்துவிடும். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் நல்ல பெயர் உண்டாகும். சீரான வகையில் அவற்றை வழங்கவும் முடியும். கூட்டுறவு மூலமாக வழங்கக்கூடிய முறையில் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் அனைவருமே கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். எனவே பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அத்தகைய அதிகாரங்கள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காதி இலாக்காவில் கிராமத் தொழினுகளுக்கான இன்ஸ்ட்ரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரீஸ் இலாக்கா, ரூரல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற வகையில் சில தொழில்களை ஏற்று நடத்துகிறது. அவர்களும் இன்ஸ்ட்ரக்டர்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் சில வேலைகளை ஏற்று அங்கே ஈ. ஒ. (இண்டஸ்ட்ரீஸ்) என்று

1968 மார்ச் 13] [திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மூன்று விதமான பிரிவுகள் இன்ஸ்ட்ரக்டர்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பதைவிட, மூன்றையும் ஒரு முகமாக்கி, சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளச் செய்தால், பல்வேறு வகையில் நமது நாட்டம் சிதறுண்டு போகாமல் இருக்கும். அந்த மூன்றையும் ஒருங்கிணைத்து, பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள ஈ. ஓ. (இண்டஸ்ட்ரீஸ்) இடம் ஒப்படைக்க வேண்டும், அல்லது இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டோடு சேர்த்துவிடவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நகராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில், நகராட்சி மன்றங்கள் சட்டம் 1920-ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டது. அது நல்ல முறையில் மாற்றி அமைக்கப்படவில்லை. ஒரு சில நேரங்களில் சில சட்டங்கள் மாற்றப்படும் போதுகூட நகராட்சி மன்றங்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரங்களையெல்லாம் குறைத்துவிட்டார்கள். தற்போது அந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தப் புதிய சட்டத்திலாவது நகராட்சி மன்றங்களுக்குக் கூடுதலான அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற வெளிநாடுகளில், நகரக் காவல் துறை, தீயணைக்கும் படை போன்றவற்றை நடத்தும் அதிகாரம் நகர மன்றங்களுக்கு இருக்கின்றன. நாங்கள் அத்தகைய அதிகாரங்கள் எங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. ஆனால் குடிநீர் வழங்குதல், புதுக் கால்வாய் வெட்டுதல், புதுக் குழாய் அமைத்தல் போன்ற துறைகளில் நகரமன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒரு புதுக் குழாயை அமைக்க வேண்டுமென்றால், தீர்மானம் போட்டு, அதை சூப்பரிண்டெண்டெண்டிங் இன்ஜீனியரிடம் அனுப்பி அவருடைய அனுமதி கிடைத்த பிறகுதான் புதுக் குழாயை அமைக்க முடியும். அதேபோல ஒரு புதுக் கால்வாயை வெட்ட வேண்டுமென்றாலும் முதலில் அனுமதி பெற வேண்டும். மேலும் ஒரு தெரு விளக்கிற்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றாலும் அதற்கு சால்வென்சி சர்ட்டிபிகேட் கேட்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள் கலெக்டரிடமோ, அல்லது கலெக்டர் உதவியாளரிடமோ அந்த சால்வென்சி சர்ட்டிபிகேட் பெற்ற பிறகுதான் மின்சார இணைப்பு கிடைக்கிறது. இத்தகைய இடர்ப்பாடுகளையெல்லாம் நகர மன்றங்கள் எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கின்றன. ஆகவே, இத்தகைய இடர்ப்பாடுகளையெல்லாம் நீக்கி, குடிநீர் வழங்கல், புது கால்வாய் வெட்டுதல், குழாய் அமைத்தல், விளக்கு அமைத்தல் போன்ற காரியங்கள் ஒழுங்காகவும், விரைவாகவும் நடைபெற நகர மன்றங்களுக்குக் கூடுதலான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மு. ப. 10 30

Places of Public Resort Act-ன் கீழ் லைசென்ஸ் வழங்கும் அதிகாரம் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். தற்பொழுது அந்த அதிகாரம் நகராட்சி ஆணையருக்கு இருக்கிறது. அப்படி நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கு வழங்கப்படாவிட்டாலும், அம்மாதிரியான அதிகாரம் வழங்கும்போது, நகராட்சி மன்றத் தலைவருக்குத் தெரியப்படுத்தினால் நல்லது என்று தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். நகராட்சி மன்றத் தலைவருக்குத் தெரியாமல் ஆணையரே அதிகாரத்தை வழங்கிவிடும்போது சில விரும்பத்தகாத, வெறுக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுவிடும்போது, பழி எல்லாம் நகராட்சியையே சேருகிறது. குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில விரும்பத்தகாத நடன நிகழ்ச்சிகள் நகராட்சிகளில் நடக்கின்றன. அதற்கு வேண்டியஏற்பாடுகளைச் செய்கிறவர்கள், நடத்துகிறவர்கள் லைசென்ஸை ஆணையரிடம் வாங்கிவிடுகிறார்கள். நகராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு இதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாமல் போய்விடுகிறது. பிறகு நகராட்சி மன்றத் தலைவரைத் தான் குறை சொல்லுகிறார்கள். யாரும் நகராட்சி ஆணையரைக் குறை சொல்வது இல்லை. ஆகவே, லைசென்ஸை வழங்கும் அதிகாரத்தை நகர மன்றத் தலைவருக்குத் தரவில்லையென்று சொன்னாலும், நகர மன்றத் தலைவருக்குத் தெரியாமல் ஆணையர் லைசென்ஸ் வழங்கக் கூடாது என்ற சட்டத்தைப் போடவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்களிடம் முன்வைக்கின்றேன்.

அதேமாதிரி நகராட்சி மன்றங்களுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய சிலதிட்டங்கள் டெக்னிகல் சாங்ஷனுக்குப் போய், அப்ரூவலுக்குப்பல நாட்களாகின்றன. எஸ்டிமேட் சாங்ஷன் ஆனபிறகு வருவதற்கு நீண்ட நாட்களாகின்றன. வேலூர் நகராட்சி மார்கெட் கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்ட வேண்டுமென்று 17 லட்சம் ரூபாயில் எஸ்டிமேட் தயாரித்து, பிறகு 12 லட்சமாக மாறி, இப்பொழுது 5 லட்சமாக மாறியிருக்கிறது. கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேல் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான வேலை தொடங்கப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது. நகராட்சிக்கு வருமானம் வரக்கூடிய வருமானமானது தடைப் படுத்தப்பட்டுவிட்டது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு இதன்மூலம் சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நகராட்சிக்கு வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று தனிப்பட்ட முறையில் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று. நகராட்சிகளின் மொத்த வருமானம் $12\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு இலட்சம் ரூபாய் நிலவரி என்கிற பெயராலே வசூலிக்கப்படுகிறது. அதுவும் சரியான முறையில் வசூலாகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருமானத்தை நீக்கிவிடுவதால் ஒன்றும் கெட்டுப் போய்விடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த நிலவரியை வசூலிப்பதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. எந்தத் தலைமுறையிலோ வாங்கப்பட்ட நிலங்களின் பட்டாக்கள் பல கைகள் மாறியிருக்கின்றன. பட்டாதாரர்களைத் தேடிப்போய் வசூலிப்பது மிகவும் சங்கடங்களையும் சிரமங்களையும் உண்டாக்குகிறது. ஆகவே, இந்த நிலவரியைப் பொறுத்தவரையில் நீக்கி விடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே, சொத்துக்களின் பேரில் டாக்ஸ் போடுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் போடும் மதிப்புச் சரியாக இருப்பதில்லை, பஞ்சாயத்துக்களிலும் சரியான முறையில் மதிப்பினைக் கணிப்பதில்லை, அதனால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் வருவாய் குறைகிறது, ஆகவே, சொத்துக்களின் பேரில் சரியான மதிப்பைக் கணிப்பதற்காக ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி, தனி அதிகாரியை ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் வரி போடும்போது அதிகமான அளவில் போடுவதும், பிறகு டாக்ஸ் அப்பீல் கமிட்டியில் போனால் மிகக் குறைந்த அளவிற்குக் குறைப்பதும் போன்ற காரியங்கள்தான் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. டாக்ஸ் அப்பீல் கமிட்டியில் அதிகமான அளவில் குறைக்காமல் ஓரளவுதான் குறைக்க வேண்டும். ஆகவே, இவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு தனி அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் பொதுமக்களுக்குக் குடிநீர் வழங்குதல், கல்வி வசதி அளித்தல், சுகாதார வசதி அளித்தல் போன்ற பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசாங்கம் நடத்தப் போவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ள "லாட்டரிச் சீட்டு" திட்டத்திலே கிடைக்கும் வருவாயில் ஒரு பகுதியை நகர மன்றங்களுக்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் ஒதுக்கிக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகர மன்ற பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் சம்மேளனம் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நடைபெறாமல் இருந்து வருகின்றது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தச் சம்மேளனம் நடைபெறத்தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சம்மேளனத்தில் கூடிக் கலந்து உரையாடி பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், நகரமன்றங்களுக்கும் தேவையான தீர்மானங்களைப் போட முடியும். அதனால் நல்ல பயன் கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன். அப்படி நாங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்பக்கூடிய தீர்மானங்களைப்பரிசீலனை செய்து அமல்நடத்த வேண்டும். பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்ட்டின் கீழ் முன்பிருந்த அதிகாரங்களைக்கூட எடுத்து

விட்டார்கள். அதுபோன்ற அதிகாரங்களை மீண்டும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சியும், ஊராட்சி வளர்ச்சியும் என்ற தலைப்பின்கீழ் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே, "1967-ம் ஆண்டிலே அடித்த புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து ரோடுகளுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக" கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியான ராமநாதபுரம் ஜில்லா இந்தப் புயல், வெள்ளத்தால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட இடமாகும். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள பஞ்சாயத்து ரோடுகள் முழுவதிலும் வேலையே செய்யப்படாமல் அப்படியே இருந்து வருகின்றன. எங்கேயாவது வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டதா என்று பார்த்தால், எங்கேயும் ஒரு வித வேலையும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதற்காக ஒதுக்கிய பணம் என்ன ஆனது என்றும் தெரியவில்லை. அதிகாரிகளைப் போய்க் கேட்டால், "கிராண்டு தரவில்லை, இதைச் செய்ய முடியாது, அதைச் செய்ய முடியாது" என்று கூறுகிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் வேலை செய்யப் போகிறார்களா, அல்லது எங்கள் மாவட்டத்தை விட்டு விட்டார்களா என்று எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது, எங்கள் மாவட்ட நிலையைப்பற்றி விளக்கிக் கூறும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களிடமும் நான் பல தடவைகள் நேரில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். ரோடுகள் எல்லாம் சீரழிந்து இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து ஆபீசிலிருந்து வெளியே வருவதற்கும் ரோடுகள் தொடர்பற்ற நிலைமையில் காட்சியளித்து வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து ரோடுகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பஞ்சாயத்துக்கும் இன்னொரு பஞ்சாயத்துக்கும் தொடர்பே இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ரோடுகள் ரிப்பேர் செய்வதற்காக அதிக அளவில் பணம் ஒதுக்கித் தந்து, ரோடுகளை நல்ல முறையில் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பட்ஜெட்டில் பார்த்தால் மற்ற இனங்களுக்கு எல்லாம் அதிகமான நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு மாத்திரம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி இல்லை. குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய நலத் திட்டத்திற்குக் குறைத்துக் கொண்டே போனால் கிராமங்களின் நிலை என்ன ஆவது ? நகரங்களுக்குப் பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. கிராமங்கள் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. சமுதாய நலத் திட்டங்களின் மூலமே கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டியதாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இதைப் புனராலோசனை செய்து சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களை எடுத்துக் கொண்டால் கட்டடமே இல்லை. டாக்டர்கள் தங்குவதற்கு வீட்டு வசதியில்லை. அதனால் வருகிற டாக்டர்கள் கூட வேலையை ராஜினாமாச் செய்து விட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களுக்குக் கட்டடம் கட்டிக் கொடுப்பதோடு, டாக்டர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அநேக இடங்களில் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கட்டடம் இல்லை. கட்டடம் இல்லாது பஞ்சாயத்துக்கள் எப்படி நடைபெற முடியும் ? பஞ்சாயத்து ஆபீசுக்குக் கட்டடம் கட்ட வேண்டுமென்றால் அந்தப் பஞ்சாயத்துகளின் நிதிநிலை இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் 75 சத

வீத மானியம் வழங்கினால் அவர்கள் 25 சத வீதம் போட்டுக் கட்டடம்—கட்டிக் கொள்ள வசதி ஏற்படும். ஆகவே பஞ்சாயத்துக் கட்டடங்களுக்கு 75 சத வீதம் சர்க்கார் மானியம் வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களிடம் எல்லாப் புறம்போக்கு நிலங்களும் ஒப்படைக்க வில்லை. ஏலம் விடப்போகிறபோது ரெவின்யூ அதிகாரிகள் வந்து அது ரெவின்யூ புறம்போக்கு என்று தடுத்து விடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்தால் எப்படிப் பஞ்சாயத்துக்களுடைய வருமானம் பெருகும்? ஆகவே, எல்லாப் புறம்போக்கு நிலங்களையும் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்க ரெவின்யூ இலாக்காவுக்கு உத்தரவு போட வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே கடன் வசூல், நிலவரி இவற்றை எவ்வளவு அக்கறையாக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் வசூல் செய்கிறார்களோ, அவ்வளவு அக்கறையுடன் பஞ்சாயத்து வரிகளை வசூல் செய்வதில்லை. எத்தனை தடவை அவர் களிடம் சொன்னாலும் அவர்கள் இதை என்னவோ மாற்றாந்தாய் பிள்ளை போலவே பாவிக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து வரிகளையும் நல்ல முறையில் உடனடியாக வசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு ஆர். டி. ஓ. அவர் களுக்கு உத்தரவு போடவேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகளின் வாரிசாகத் தான் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்திருக்கின்றன. ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கு இருந்த அதிகாரங்கள் கூட இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கு இல்லை. மாவட்ட மன்றக் கூட்டத்திற்கு கலெக்டர்கள் தான் தலைமை வகிக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருந்த போது இது ஜனநாயக முறைக்கு ஒத்து வராது, பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரதிநிதி ஒருவர் தான் தலைமை வகிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்போதாவது மாவட்ட மன்றத்திற்கு கலெக்டர் தலைமை வகிக்கிற முறையை மாற்றி, ஜனப்பிரதிநிதியை தலைமை வகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கலெக்டர் காரியதரிசியாகப் பணியாற்ற வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரியாக நடக்கவில்லை என்றால் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் கமிஷனருக்கு எழுத வேண்டும். கமிஷனர் அந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு எழுத வேண்டும். இப்படியிருந்தால் அவர்கள் எப்படி நல்ல முறையில் வேலை செய்வார்கள்? ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதை மேற்பார்வையிடும் அதிகாரம் சேர்மனிடமே இருக்க வேண்டும். தவறாக நடப்பதையும், உடனடியாகத் திருத்துவதற் கான அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரிடம் நம்பிக்கை இல்லை என்றால் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களையே கலைத்து விடலாம். அப்படியின்றி அவற்றை வைத்துக் கொண்டு அவர் களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்காமல் இருப்பது சரியல்ல. மத்திய சர்க்கார் எப்படி அதிகாரங்களை பரவலாக்க வேண்டும் என்கிறோமோ அது போல இந்த அரசும் தம் அதிகாரங்களை, பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் என்ற முறையில் பரவலாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவை நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும்.

பஞ்சாயத்து ரோடுகளுக்கு எல்லாம் ஆள் ஒன்றுக்கு 40 காசு என்று மானியம் கொடுக்கிறார்கள். ஆள் பேரில் மானியம் கொடுப்பது என்ன? அந்த ரோடு எவ்வளவு மைல் நீளம் இருக்கிறது என்பதைக் கணக்கிட்டு மைல் அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நல்ல முறை யில் ரோடுகளைப் பராமரிக்க முடியும். பஞ்சாயத்து ரோடுகளைப் போட்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் பஞ்சாயத்துக்களினால் அவற்றைப் பராமரிக்கமுடிய வில்லை. அவை ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள ஜனங்கள் பஞ்சாயத்து சேர்மன், யூனியன் சேர்மன் இவர்களைத்தான் கண்டிக்கிறார் கள். இது மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிராம ரோடுகள் நல்ல முறையில் இருந்தால்தான் உணவு உற்பத்தி நல்ல முறையில் நடைபெற முடியும். ஆகவே அந்த ரோடுகளைப் பராமரிக்க அரசாங்கம் நல்ல முறையில் மானியம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில், முனிசிபாலிட்டிகளில் விளக்குகள் எரியவில்லையே என்று கேள்வி கூடக் கேட்டேன். அதற்கு "நான் பார்த்தேன். எல்லா இடத்திலும் எரிகிறது" என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். ஒருகால் அமைச்சர் போகிறபோது எல்லா இடங்களிலும் பல்புகளைக் கொண்டு போய் மாட்டி விட்டார்கள் போலிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : போகிற இடங்களில் எல்லாம் விளக்கு எரிகிறது என்று எந்த அமைச்சர், எப்போது சொன்னார்கள் ?

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : நான் கேள்வி கேட்ட நேரத்தில் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள்தான் கூறினார்கள். என்னுடன் இப்போது வந்து பார்த்தால் தெரியும். இரவில் ஒரே இருட்டாகத்தான் இருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் போகும்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் என்னுடனே வந்தார்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : நிலவு வெளிச்சத்தில்..

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே விளக்கு எரிகிறது, சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : முடித்துவிடுகிறேன். அப்பொழுது வெளிச்சமாக இருந்தது, நிலவு வெளிச்சத்திலே போனோம். ஆனால் இருட்டு நேரத்திலே பார்த்தால் இருட்டு மயமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய டைம் முடிந்து விட்டதால் இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. பி. என். பரமசிவ கவுண்டர் :** மதிப்பிற்குரிய சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு இதே காலத்தில் இந்த மானியக் கோரிக்கை வந்தபொழுது சமுதாய நலத் திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறதா இல்லையா என்ற கேள்வி இருந்தது. உறுப்பினர்களும் மற்றுமுள்ள மக்களும் இந்தச் சமுதாய நலத் திட்டத்திலே பண ஒதுக்கீடுகள் வீண் விரயமாக்கப்பட்ட காரணத்தினாலே இந்த அரசு இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறதா இல்லையா என்ற சந்தேகத்திலே இருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு இந்தச் சமுதாய மானியக் கோரிக்கையிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மிக அத்தியாவசியமானது என்ற ஒரு கருத்து பரவலாக்கப்பட்டு அது ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு சாதனமாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. திரு. முருகேச முதலியார் தனி ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அது எதிர்க் கட்சி தலைவர்களாலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பெருந் தலைவர்கள் மாநாட்டிலும் விவாதிக்கப்பட்டு ஒரு சில சிறு மாறுதல்கள் தவிர, இந்த அமைப்பு அப்படியே சீராகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று பரவலாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அது அரசினரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அது பற்றி அரசு நல்ல முடிவை எடுத்து நல்ல முறையிலே தொடர்ந்து நடத்தும் என்று நம்புகிறேன். இந்தச் சமுதாய நலத் திட்டமானது 1946-லே பிர்க்கா அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1950-லே கிராம வளர்ச்சித் திட்டமாக மாறி இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான இடங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு பிறகு 1952-ல் சமுதாய நலத் திட்டம் என மாறி, பிறகு 1953-லே பஞ்சாயத்து வளர்ச்சித் திட்டமாக மாறி 1960-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் இரண்டாம் தேதியிலிருந்து சமுதாய நலத் திட்டம் என்ற அளவில் உருவெடுத்து 12,864 பஞ்சாயத்துக்கள் அடங்கிய 374 பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களால் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டு அன்றிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. கடந்த காலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக அவை சரியாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லையென்ற

ஒரு பொதுவான அபிப்ராயம் இருந்தது. காரணம் என்னவென்றால் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகத்தான் நாட்டிலே வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நடத்தப்பட முடியும்.

வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதன் மூலம் செயல்படுத்தப்படுமென்ற கருத்து இருந்தாலும், 1958-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திலே அதுபற்றி வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு விவசாயத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 2 லட்சம் ரூபாயை, வருடம் ஒன்றுக்கு 40 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததை, நல்ல முறையில் செலவு செய்யவில்லை ; கடந்த ஆண்டு விரயம் செய்தார்கள் என்று கூக்குரல் கிளம்பிற்று என்றால் அது வீணான கூக்குரல் ஆகும். விரயமாகியிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. விவசாயத் துறையினர் நடத்தும் சில சிறப்புத் திட்டங்களிலே சென்ற ஆண்டு ஆடிட் ரிப்போர்ட் பார்த்தால் தெரியும், விரயமாகி இருக்கிறது. இராமநாதபுரத்தில் கரையோரப் பகுதியில் தோப்பு வளர்த்தல் என்ற திட்டம் அந்தத் துறையினரால் போடப்பட்டு அதன் மூலம் எந்த விதப் பலனும் இல்லாமல் லட்சக்கணக்கான பணம் விரயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கியிருந்தால் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள்மூலம் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அங்கே உள்ள அலுவலர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சும்மா சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கெட்ட பெயர் ஏற்படாதவாறு செய்யலாம். ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து செயல்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீவிர கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டமொன்றை மத்திய அரசு நடத்துகிறார்கள். அந்தத் திட்டமானது சமுதாய வளர்ச்சிப் பிரதேசங்களிலே நடத்தப்பட்டால்கூட அது சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட அதிகாரிகளுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாமல் தனி அதிகாரிகளைக்கொண்டு நடத்தப்பட்டு வருகிறது. சென்ற ஆண்டு கோவைக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகக் கொடுக்காமையினால் விரயங்களும் பல புகார்களும் வந்தன. ஆகவே அவற்றை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்மூலம் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகத் தொடக்கக் கல்வி. 1958-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் செலவில் ஒரு பகுதியை ஒன்றியங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு தொடக்கக் கல்வியை விஸ்தரிக்கக்கூடிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய அரசு தொடக்கக்கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றுபடுத்தி தல நல நிர்வாகத் துறையின் இயக்குநரின்கீழ் ஒரு உதவி இயக்குநரை ஏற்படுத்தி அதை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். அண்மையிலே நடந்த மாநில ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பெருந்தலைவர்கள் மாநாட்டிலே தொடக்கக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் தொடக்கக் கல்வி ஊராட்சிகளினாலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களினாலும் பெரும்பகுதி நடத்தப்படுகிற காரணத்திலே தல நல நிர்வாகத் துறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு அது பெரும்பகுதியினரால் நிறைவேற்றப்பட்டது. தல நூலக ஆணைக் குழுவின் பெரும்பகுதி உறுப்பினர் ஊராட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிற காரணத்தால் அதுவும் தல நல நிர்வாகத் துறையினிடம் இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இரண்டு துறைகளும் தல நல நிர்வாகத் துறையின் கீழ் இருக்க வேண்டுமென்று தமிழக பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் செயலர் என்ற முறையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இப்படிச் சொல்வது எப்படிப்பட்ட ஒதுக்கீடுகள் எப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு எந்தத் துறையினரால் செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பது அல்ல, எந்தத் துறையின் கீழ் இருந்தால் நல்ல முறையில் அவை செயல்படுத்தப்படும், வளர்ச்சியடையும் என்ற கருத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பெருந் தலைவர்கள் மாநாட்டில் தீர்மானித்ததற்கு இணங்க இதை தல நல நிர்வாகத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 13] [திரு. பி. என். பரமசிவ கவுண்டர்]

அதிகமான நேரம் ஆகிவிட்டதனுலே ஒரு சில வார்த்தைகளை மட்டும் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் திரு. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் நிறைய பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் 75 லட்ச ரூபாய் நில அடமான வங்கியிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலினால் குறைவாக இருககலாம் என்று சொன்னார்கள். ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 5.6 கோடி மட்டுமல்ல. ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம் செயல்பட ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 56 கோடி ஆகும். ஆகவே இந்த ஆண்டு எந்தவிதமான குறைவும் ஒதுக்கீட்டில் இல்லை. இன்னொரு நல்ல திட்டமும் இந்தத் துறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியினாலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற அந்தத் திட்டம் ஓராண்டுத் திட்டமாகும். அந்தத் திட்டத்திலே சமுதாயப் பாசனக் கிணறுகள் கட்டுதல், யந்திரக் கலப்பைகள் வாங்குதல், விதை ஏர்களையும், மருந்து தெளிக்கும் கருவிகளையும் கொடுத்தல், பள்ளிகளில் காய்கறித் தோட்டம் அமைத்தல் போன்றவை செயல்படுத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தித் திட்டத்திலே அதிக அக்கறையைக் காட்டுகிறோம் என்பது ஒத்துக்கொள்வதாய் இருந்தால்கூட, இன்னும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடியமுறையில் வீரிய விதை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துகின்ற திட்டத்தையும் இதில் சேர்க்கவில்லை. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தையும் சேர்த்து, இந்த ஓர் ஆண்டுத் திட்டத்தை இயக்கினால் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு முக்கியமான அம்சம் ஒரு ஆண்டிற்குள்ளாக சுமார் 100 பள்ளிகள் . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* **திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியம் சம்பந்தமாகப் பேசும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிலே பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும்கூட சிலவற்றை உடனடியாக அமல் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று கூறவிரும்புகிறேன். போன தடவை இந்த மானியத்தின்மீது பேசும்போது மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள் பணம் சாங்ஷன் பண்ணக்கூடிய அதிகாரம் உள்ள மன்றங்களாக இருந்தால்தான் அங்கத்தினர்கள் விரும்புகின்ற திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற உதவியாக இருக்கும். அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முற்பகல் 11-00

இராமேஸ்வரம் பஞ்சாயத்தை இப்போது டவுன்ஷிப்பாக மாற்றியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஜனநாயக சகாப்தத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு செயல்படும் நிலைமைதான் இருக்கவேண்டும். ஆகவே, இராமேஸ்வரத்தை மறுபடியும் பஞ்சாயத்தாக மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கொடைக்கானல் முனிசிபாலிடியாக இருந்தது. இப்போது டவுன்ஷிப்பாக மாறிவிட்டது. அதையும் முனிசிபாலிடியாக மாற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தல் வருவதற்கு முன்னால், மதுரையைக் கார்ப்பொரேஷனாக அறிவித்துவிடுவது நல்மாக இருக்கும்.

மதுரை, திருச்சி, கோவை, சேலம் முதலிய இடங்களுக்குப் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் தேவை. இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்யவேண்டுமென்றால், அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியத்திற்கு ஒதுக்கி இருக்கும் தொகை போதாது. இன்னும் அதிகத் தொகை ஒதுக்கி பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். மதுரையைப் பொறுத்தவரை எல். ஐ. சி. கடன் கொடுக்க ப்ரொபோசல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தப் ப்ரொபோசல் சம்பந்தமாக அரசு சீக்கிரமாக முடிவுசெய்து மதுரையில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ரொம்ப முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மதுரைக்கு வைகையிலிருந்தும், கோவைக்குச் சிறுவாணியிலிருந்தும் குடிதண்ணீர் கொடுக்க திட்டமிடப்பட

வேண்டும். கோவைக்கு சிறுவாணியிலிருந்து தேவையான அளவு தண்ணீர் கொண்டுவருவது சிரமமென்றால், குந்தாவிலிருந்து கோவைக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

முனிசிபல் தொழிலாளர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தங்களுடைய வாழ்வில் ஒன்றும் வளத்தைக் காண முடியாமல் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையைப் பரிசீலித்து நல்லமுறையில் அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்துகொடுப்பதற்கு ஒரு குழு அமைத்து முடிவு செய்தால், நம்முடைய பொருளாதார நிலைக்குத் தக்கவாறு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஆலோசனையைக் கூறவிரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் மாதம் ஒரு ரூபாய் போனஸ் ஃபண்ட் என்று பிடிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது மிக மிக அவசியம்.

நகரத்திலே, 300 ரூபாய்க்குக் குறைவான வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத் தொழில் வரி வாங்காமல் இருப்பதற்கான ஆணை பிறப்பிப்பது அவசியம். சைக்கிள்களுக்குப் போடுகின்ற வரியையும் எடுத்து விடுவது அவசியம். பிரைவேட் ஹைஸ்கூல் நடத்துகிறவர்களுக்கு அதிக மானியம் கொடுக்கிறார்கள். முனிசிபல் ஹைஸ்கூல்களுக்கு அதிலே பாதி அளவு தான் கொடுக்கப்படுகிறது. முனிசிபல் ஹைஸ்கூல்களுக்கும் பிரைவேட் ஹைஸ்கூல்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் மானியம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது அவசியம்.

கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் பற்றி முக்கியமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்றுள்ள அபிவிருத்தி பட்டாதாரர்களைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது. அதிலே கொள்கையளவில் மாற்றம் செய்யவேண்டும். எவ்வளவு அதிக பட்டாதரர்கள் இருக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அதிக காண்ட்ரிப்யூஷன் வருகிறது. அதைப் பொறுத்து வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. காண்ட்ரிப்யூஷன் கிடைக்க முடியாத பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்கள் வசதிகளைப் பெறமுடியாத நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதுவரை இருந்த நிலையை மாற்றி காண்ட்ரிப்யூஷன் கொடுக்க முடியாத கிராமங்களுக்கு அபிவிருத்திகளைச் செய்துகொடுக்கும் வகையில் கொள்கையளவில் மாற்றுவது உபயோகமாக இருக்கும்.

நாகை நகர மன்றத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு கோரிக்கையை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நாகை நகர மன்றத்தின் பொறுப்பில் ஒரு மகளிர் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அதை முனிசிபாலிடி சரியாக நடத்தமுடியாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் நாகை முனிசிபாலிட்டி ஒரு தீர்மானம் போட்டு அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அந்த மகளிர் பள்ளியை அரசே ஏற்று நடத்துவது அவசியம்.

நாகப்பட்டினம் புயல் பிரதேசம். மற்ற முனிசிபாலிடிகள் ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ரோடுகளை ரிப்பேர் செய்யவேண்டுமென்றால், நாகையில் வருஷா வருஷம் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதற்குத் தக்க பண வசதி இல்லாமல் அந்த ரோடுகள் எல்லாம் மோசமாக இருக்கின்றன. அதைச் செப்பனிடும் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும். ஏனென்றால் நாகை முனிசிபாலிடியின் மோசமான பொருளாதார நிலை போல் வேறு எந்த முனிசிபாலிடியிலும் இல்லை. அந்த முனிசிபாலிட்டி 16,00,000 ரூபாயை அரசுக்குத் திருப்பித் தரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. அந்தக் கடனைக் காலத்தில் கொடுக்கமுடியாத காரணத்தால், 4½ சத வீத வட்டி 7½ சத விகித வட்டியாக மாறி, இன்று வட்டியாக மட்டும் 86,135 ரூபாய்க்குமேல் கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த முனிசிபாலிடியின் வருஷ வருமானம் 11 லட்சம் ரூபாய்தான். அந்தக் கடன் தொகையை வசூலிப்பதில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்காவது மாரடோரியம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை. முனிசிபாலிடியின் பொருளாதார நிலையில்,

ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலை, நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் வட்டிக்கு வட்டி போடுவதை ரத்து செய்யவேண்டும்.

நாகை பஞ்சாயத்து யூனியனைப் பொறுத்த வரையில் 57 பஞ்சாயத்துக்கள் இருப்பதால் நிர்வாகம் பண்ண முடியவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனை இரண்டாகப் பிரிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஐம்பத்தேழு பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்ட இந்த நாகை பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தை நடத்துவதில் சிரமங்கள் இருப்பதால், இதை இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியனாகப் பிரிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாகை நகராட்சி வார்டுகள் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரில் பேசியிருக்கிறேன், மனுவும் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்போது பிரிக்கப்பட்டிருப்பது நாகை நகராட்சியில் இடம் பெற்றுள்ள ஆளும் பொறுப்பில் உள்ளவர்களால் அரசியல் காரணத்தோடு பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள பொது மக்களும், அரசியல் கட்சிகளும் இந்த முறையில் வார்டு பிரிக்கப்பட்டிருக்கும்முறை தவறு என்று கருதுகிறார்கள். ஆகவே, இதை ரத்து செய்து எற்கெனவே இருந்த முறையில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அரசு உடனே உத்திரவிடவேண்டும்.

மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தைப் பொறுத்தவரை ஜனநாயக முறையில் செயல்படும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு சிறு கோரிக்கை. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஜீப்பைக் கொடுப்பது என்ற நிலை இருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அது பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து கமிஷனர்கள் இயங்கும்முறை திருப்திகரமானதாக இல்லை. விளக்கமாகச் சொல்ல நேரம் இல்லாததால், இதிலே உள்ள நிர்வாகம் சீராகச் செயல்படும் விதத்தில் உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. கா. வேழவேந்தன்** : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட மானியக் கோரிக்கையின் மேல் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை, "ஊரிலே ஒரு பாதை சீர்கேடு அடைந்தாலும், பள்ளியில் இருக்கும் ஒரு ஓலை பிய்த்துக்கொண்டு போனாலும், உடனடியாக மந்திரிக்கும், கலெக்டருக்கும் மகஜர் எழுதும் காலம் இது" என்று வேடிக்கையாகச் சொன்னார்கள். இன்றையதினம் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மூலமாக கிராமப் பகுதிகள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் புதிய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு, ஓராண்டுக் காலத்தில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மூலமாக நல்ல திட்டவட்டமான கொள்கைகளின் மூலமாக இப்போதுள்ள நிலையைச் சீர்படுத்துவதன் மூலம் சீரிய வளர்ச்சித் திட்டத்தை உருவாக்கிக் காட்ட முடியும் என்பதை ஓராண்டுக் காலத்தில் ஓரளவு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஊராட்சிகளின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்தும்வகையில், பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் முறையில் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்குமுகத்தான் டிராக்டர்கள் வாங்கிக் கொள்ள உத்திரவிட்டிருக்கிறார்கள்; டிரில்லர்கள், ஸ்ப்ரேயர்கள் வாங்கிக் கொள்ள அனுமதி வழங்கியுள்ளார்கள். இதனால் பொது மக்களிடம் நல்ல உற்சாகம் பிறந்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை குறைவாக இருப்பதாக எதிர்த்தரப்பில் சொன்னார்கள். எற்கெனவே உள்ள ஊராட்சிச் சட்டம் 1960-ம் ஆண்டு

சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அதையொட்டிப் பிறப்பிக்கப்பட்ட விதி முறைகளானாலும் சரி, அரசாங்கத்தின் ஆணைகளானாலும் சரி, இன்றையதினம் பல்வேறு வகையில் திருத்தப்படவேண்டுமென்று எல்லோரும் ஒருமுகமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொதுவாக, கிராம ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், ஊராட்சிகளும் செம்மையான முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால், நிதி வசதி இல்லாமல் நடைபெற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

இன்றைய தினம் வீட்டு வரியாக இருந்தாலும் சரி, நில செஸ்ஸாக இருந்தாலும் சரி இவைகள் எல்லாம் அதிகமான அளவிற்கு வசூலானால் தான், ஊராட்சிகளை செம்மையாக நடத்திச் செல்ல முடியும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வர். ஆனால் எந்தக் காரணத்தினாலோ வரி வசூல் அதிகமாக ஆகவில்லை. என் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் "நில் பாலன்ஸ்" இருப்பதைக் கண்டு வருத்தப்படுகிறவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்தச் சூழ்நிலையில் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதி கும்முடிப்பூண்டிக்கு வந்து அங்கு ஒரு கருத்தரங்கைக் கூட்டி அங்குள்ள ஒன்றிய அலுவலர்கள் வரி வசூல் செய்பவர்கள், இவர்கள் தங்கள் கடமைகளை எப்படி ஆற்ற வேண்டும் என்பது பற்றி சிறந்ததொரு உரையை ஆற்றிவிட்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகும் அதே சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது. இதில் ஒரு மாற்றம் தேவை என்பதை எல்லோருமே ஒப்புக்கொள்வர். ஆகவே கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலம் வரிவசூல் செய்வதை நிறுத்தி சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களை ஒன்றாக இணைத்து அவற்றிலிருந்து வரி வசூல் செய்ய சில பில் கலெக்டர்களை நியமித்தால், அவர்கள் பகுதி நேர ஊழியர்களாக இருந்தாலும்சரி பரவாயில்லை என்ற எண்ணம் இப்போது பரவலாக ஏற்பட்டு வருகிறது.

திரு. அம்பலம் அவர்கள் சொல்வதுபோல் தணிக்கைக் கூட்டங்கள் எப்படி ரெவின்யூ இலாகாவில் நடக்கிறதோ அதேபோல் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கண்டிப்பாக கூட்டாட்சித் தலைவர் அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்கள், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், அந்த அந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களைக் கூட்டி வைத்து ஒரு கூட்டத்தை நடத்தி எந்தெந்த பஞ்சாயத்துக்களில் வரி வசூலாகவில்லையோ அதை வசூலித்தாக வேண்டும். அப்படி வசூல் செய்தால்தான் கிடைக்க வேண்டிய "மாட்சிங் கிராண்ட்" கிடைத்து அதன்மூலம் நல்லபணிகளை மேற்கொள்ள முடியும் என்ற நிலை இருப்பதால், இதைச் செய்தாக வேண்டும். இப்போது அதிகாரங்கள் யார் யாருக்கு எந்த எந்த வகையில் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாத நிலையில் இருப்பது பற்றி எனக்கு முன் பேசியவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். 149,150 பிரிவுகள்படி, ஊராட்சிகளில் செயல்படாத தலைவர்களையும், உறுப்பினர்களையும் நடவடிக்கைகள் எடுத்து விலக்கலாம் என்ற முறையில் விதிகள் இருந்தாலும் என் தொகுதி பற்றிச் சொன்னால், கொஞ்சம் வேறு மன நிலையில் உள்ள தலைவர்கள் பல பேர், அவர்கள் செயல் முறையை ஒரேயடியாக கைவிட்டு வருடக்கணக்கில் ஊராட்சி மன்றங்களைக் கூட்டாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி கூட்டவில்லை என்பதற்காக யார் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பது என்ற கேள்வி எழுகிறது. கலெக்டர் நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்றால், அப்படி அவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலைவரும்போது அந்தத் தலைவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போவதால், அங்குள்ள வேலைகள் தடைபடுகின்றன. ஆக, கூட்டங்களுக்கு வராத உறுப்பினர்களின்மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியாத ஒரு சூழ் நிலை இருப்பதை அரசு கவனித்து அதற்கு வேண்டிய பரிகாரங்களைக் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாலை மானியங்கள் வழங்குவதில் 40 காசு என்றளவிற்கு வழங்கப்பட்டு வருவதை நிச்சயமாக மாற்றித் தீர வேண்டும். தமிழகத்தில் உள்ள 373 யூனியன்களில் கும்முடிப்பூண்டி யூனியன் இரண்டாவது

பெரிய யூனியனாக இருக்கிறது பரப்பளவில். அது ஆந்திரத்தின் ஓரத்தில் இருப்பதால் அந்தப் பகுதிகளில் சைக்கிளில்கூட போக முடியாத நிலையில் உள்ள பல ஊர்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு முக்கிய காரணம் 40 காசு என்ற அளவில் கொடுக்கப்படுவதால், அதிகமான மக்கள் தொகைகொண்ட குறுகிய பரப்புள்ள யூனியனுக்கு கொடுக்கும் அதே தொகைகள்தான் எங்களுக்கும் கொடுப்பதால், அந்தப் பகுதிகளில் எந்தவித பராமரிப்பு வேலைகளும் செய்ய முடியாதவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்துவதில், யூனியனிற்குள் உள்ள இணைப்புச் சாலைகளை அங்கே யூனியனே ஏற்படுத்திக் கொள்கிறது. ஆனால் இரண்டு யூனியன்களை இணைக்கும் சாலையின் பொறுப்பை யார் ஏற்றுக் கொள்வது என்ற பிரச்னை வருகிறது. ஆகவே இதற்கும் ஒரு வழிவகை காண வேண்டும். சட்டத்தைத் திருத்தும்போது, ஊராட்சிகளின் வருவாயைப் பெருக்க புறம்போக்கு நிலங்களை ஊராட்சிகளிடம் இன்றைய தினம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். அப்படி ஒப்படைக்கப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களை குறுகிய கால குத்தகைக்காவது விட்டு ஒரு ஏக்கருக்கு பத்து மூட்டை நெல் அல்லது அதற்குரிய பணத்தையாவது பெற்று ஊராட்சியின் வருவாயைப் பெருக்கமுடியும். அதைச் செய்யவேண்டும். முள் செடிகளை மட்டும் போடுவதில் எந்தவித பலனும் இல்லை. விளக்குகள் எரியவில்லை என்ற புகார்கள் அதிகமாக வருவதால் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கிற விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் சில பேர்களை இதற்காக நியமித்து இரவு நேரங்களில் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் சென்றுபார்த்து கண்காணிப்பு செய்து எந்தெந்தப் பஞ்சாயத்துக்களில் விளக்குகள் எரியவில்லை என்ற கணக்கை மின்சார வாரியத்துடன் தொடர்புகொண்டு அதற்குரிய பரிகாரம் வழங்கவேண்டும். இதற்காக விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முந்திய அரசு கொஞ்சம் அகலக் கால் விரித்து ஏராளமான ஓராசிரியர் பள்ளிகளைத் திறந்துவிட்டதால், இப்போது எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். கும்முடிப் பூண்டியில் 60 70, சதவிகிதம் பள்ளிகளுக்குக் கட்டடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து போடுகிற எஸ்டிமேட்டில், மதிப்பீட்டில் ஓரளவாவது குறைவுபடுத்தி எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் கட்டட வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள் சீரிய முறையில் நடக்கின்றன. அவைகள் வெறும் "ரெக்கமண்டேடரி அத்தாரிட்டி" என்று சொல்லப்படுகிற "பரிந்துரை செய்யும் குழுக்களாக" இருக்கின்றன. இவற்றிற்குக் கூடுதல் அதிகாரங்கள் அளித்து, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்பவர்கள் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சென்று, ஆங்காங்குள்ள முன்னேற்றங்களைக் கண்டறிந்து, அவை உரியவகையில் செயல்பட அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும்.

இப்போது பொறுப்பேற்றுள்ள புதிய அரசு பஞ்சாயத்துக்களின் வருவாயைப் பெருக்க அதிகப்படியான உரிமைகள் வழங்கியுள்ளன, அதற்காக என் நன்றி. இன்னும் பல்வேறு வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டிய வழிவகைகளை வகுத்துக் கொள்ள அவற்றிற்கு அனுமதி வழங்கவேண்டும். ஏற்கனவே கிராமங்களில் மண்பாண்டங்கள், பொம்மை போன்ற பலவிதமான தொழில்கள் செய்து கொள்வதற்கு அனுமதி இருந்தாலும், ஒன்றியங்கள் அல்லது ஊராட்சிகள் டூரிங் சினிமாக்கள் போன்றவை நடத்த அனுமதி வழங்கவேண்டும். அதன் மூலம் ஊராட்சிகளும், ஒன்றியங்களும் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள துணை நல்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்தால் முன்பிருந்தவர்கள் கனவு கண்ட ராம ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்த முடியும். சோழர்கால ஊராட்சி முறையை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற கருத்தைக் கூறி இவ்வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

Dr. HABIBULLAH BAIG : Mr. Deputy Speaker, at the very outset I thank the Government, particularly the Hon. Minister for Local Administration, for the help they are giving to the Corporation by way of loans, etc. In the present budget the Government have been pleased to allot more funds for the Corporation. It is stated in the policy note on Demand No. 29 circulated to the Members that the Government are going to give financial assistance towards the construction of two sub-ways, one in Doraiswamy Road at Theagarayanagar and the other at Kannammapet.

I wish to bring to the notice of the Government that all the roads in the City except the trunk roads are maintained by the Corporation. When the Corporation is capable of maintaining all the roads, whether they are bus routes or not, why should the maintenance of the trunk roads be under the control of the Highways Department ? This, I think, is a partiality shown against the Corporation. I request the Government to restore the maintenance of these roads to the Corporation.

Provision has been made in the budget for financial assistance for widening of Harris Bridge near Mount Road across the Cooum River ; for widening of bridge at Cooks Road ; for construction of a pedestrian sub-way across railway line in Perambur High Road ; for reconstruction of the Elphinstone Bridge across Adyar; for construction of over-bridge at Gengu Reddy Road in lieu of level-crossing ; for major improvement to causeway in Alandur Road, Saidapet ; for reconstruction of Elephant Gate Bridge ; for construction of Wholesale Market in Kesava Pillai Park and for construction of a multi-storeyed building in Mount Road. I am very happy about it.

Mr. Deputy Speaker, Sir, I have to thank the Government for all the grants and loans given by them to the Corporation. In addition to that, I want to point out to the Government that we are having an income of only Rs. 8 crores, out of which we are spending two to three crores of rupees for the salaries of the employees. Because the Central Government are enhancing the Dearness Allowance and the City Compensatory Allowance, the State Government are also compelled to enhance those Allowances. Now, our employees are also compelling us to give increased Dearness Allowance and also City Compensatory Allowance and we are committed to it. Our commitment in regard to D. A. and the City Compensatory Allowance comes to Rs. 168 lakhs per year. Out of a meagre income of Rs. 8 crores, a big slice of Rs. 168 lakhs will be taken away and we are not in a position to run the administration effectively. So, I request the Hon. Minister for Local Administration to be kind enough to consider the demands of the Corporation employees with regard to D.A. and City Compensatory Allowance. Apart from that, the last grade employees of the Corporation—'Thozhilalees'—have demanded that the Corporation should convert the bonus into an Employees Provident Fund

and that it should be immediately complied with. A sum of Rs. 64 lakhs is deposited in the Government Securities. If we are to contribute towards the Employees Provident Fund, we have to incur an expenditure of Rs. 4 lakhs. These corporation 'thozhilalees' have carried on a lot of agitation and we have brought this to the notice of the Government and the Hon. Chief Minister was kind enough to give assurance to us that this will be considered and now I request the Government to consider it sympathetically.

Now, Sir, since 1955 the Central Government owe to us arrears to the extent of nearly Rs. 25 lakhs for the Central Government buildings. In spite of repeated demands, we are not in a position to collect the money from them. There is a hue and cry raised that we are not collecting it from the Central Government . I am highly thankful to the Hon. Minister for Local Administration who has been kind enough to write to the Union Minister, Thiru Jagannath Rao, with regard to the clearance of the arrears. I once again request him to exercise some pressure on the Central Government and see that the arrears are cleared off.

I am also highly thankful to the Government, for this year they have allotted Rs. 5 lakhs for the construction of buildings for elementary, higher elementary and high schools. Every year we are spending Rs. 10 lakhs for the construction of those schools. Now out of Rs. 40 lakhs allotted for the whole State, they have beenkind enough to allot Rs. 5 lakhs for the construction of buildings for these schools. That means that one-eighth of the allotment has been given to us. We are highly thankful to the Government.

Now I come to the amending Act based on the White Paper on Local Administration. The Act was passed with the intention to decentralise the local bodies and give more powers to them. With the same intention the functions of the Corporation have been decentralised through an amending Act. But unfortunately because of that Act, we are simply spending lakhs and lakhs of rupees for nothing in the name of Circles. So, I would request the Government to repeal this Act and have the original Municipal Act which was there before the passing of the amending Act. Previously there were Standing Committees like the Education Committee, Taxation and Finance Committee and Public Health Committee. Now we are having Circle Committees and on the top of them a Central Committee and on the top of that, we have got Contract Committee, Appointments Committee, Taxation Appeals Committee and so on. These Committees are not functioning properly and it is a mere waste. So, I request the Government to see that they are allowed to have the original Act.

Now, Sir, in every district there is a District Development Council and the Members of the Assembly representing that district are members of that Council. As the Madras City has a Corporation which is looking after the amenities to the public, there is no necessity for a District Development Council. But I suggest that the

Members of the Assembly representing the Madras City may be allowed to sit in the Corporation Council as Alderman, as was previously done, without voting power so that they can give some suggestions to improve the City and make it more beautiful. In this connection I would also suggest that the Mayor of the Madras City may be allowed to sit in the Assembly or the Council so that he can give some suggestions to improve the City and effect co-ordination. Of course, I am a Member of the Assembly and also a Mayor now but all the Mayors cannot be Members of the Assembly. So, I request the Government to consider this suggestion and see that the Mayors are allowed to sit either in the Assembly or the Council.

Then, I am highly thankful to the Government for the keen interest shown by them in bringing the Cauvery water to the City through Veeranam Tank and Jeddarpalayam. The Public Health Engineering Department has investigated the scheme and the Government have allotted Rs. 1 lakh for bringing the Cauvery water from Veeranam Tank and 4·08 lakhs for bringing the Cauvery water from Jeddarpalayam. The Government have also approved the scheme for pumping 40 million gallons of Cauvery water daily from the Veeranam Tank to the Madras City at an estimated cost of Rs. 24·5 crores but that is in the hands of the Central Government for execution. I request the Government to exercise pressure on the Central Government to implement the scheme quickly so that we can supply 40 gallons of water per head to the City of Madras. Also, in summer there is a lot of scarcity of water and people make a hue and cry about it. So, this problem must be solved and it should not be treated as a party affair. I also request the leaders of Opposition Parties to see that pressure is brought upon the Centre for the implementation of this scheme quickly.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கு விளக்கு எரிவதைப் பாருங்கள். விளக்கு எரிவது காலம் முடிந்து விட்டது என்பதைக் காட்டுவதற்காக.

DR. HABIBULLAH BAIG : Then regarding slum improvement and slum clearance, it is known to everybody and it has also been mentioned by the Hon. Minister for Local Administration that
முற் பகல் 11-30 it is the responsibility of the Centre to allot more funds. Only if more funds are allotted, there will be more improvement or clearance of slums. So far as the City is concerned, there are 491 slums and out of those slums, 100 slums have so far been cleared and improved. Unless and until more allotment is made by the Centre, we cannot clear or improve the slums. Unless and until the slums are cleared, sanitation of the people cannot be improved and the city also cannot be made beautiful. Day by day people in the villages are rushing to the City for want of food and livelihood and are squatting on the platforms near the main roads. They are also making a lot of nuisance. Unless and until the slums are cleared, the sanitation of the City cannot be improved and the City cannot be made beautiful though this is one of the beautiful cities of the country.

1968 மார்ச் 13] [Dr. Habibullah Baig]

I thank the Government and the Hon. Minister for Local Administration for the adequate provision made in the budget for the Corporation. I request that provision should be made in regard to Dearness Allowance and City Compensatory Allowance. With these words I support the Demands.

திரு. இல. பலராமன் : மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட மானியக் கோரிக்கைமீது பேச அனுமதி வழங்கியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு பேச விழைகிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்பது இந்த நாட்டின் தந்தையான காந்தியண்ணல் அவர்களால் இந்த நாட்டின் மக்கள் முன்னேறவேண்டும், ஏழை எளிய மக்கள் சமுதாயத்தில் உயர்வு அடைய வேண்டும் என்ற ஒரு அடிப்படைத் திட்டத்தின் காரணமாக, இந்த சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் தோன்றியது. அந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டால் தான் நாட்டின் பொருளாதாரம் செழித்து ஏழை மக்களும் உயர்வு காண முடியும் என்ற ஒரு நிலையை ஒட்டி காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பல திட்டங்களை இந்த நாட்டு மக்களுக்காக தீட்டியிருக்கிறது.

பல குறைபாடுகளை உடையதாக இருக்கும் கிராம மக்களைப் பெருவாரி யாக புறக்கணித்துவிட்டிருக்கும் அளவுக்கு உள்ள இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருப்பது கிராம மக்களுக்குப் பெரும் வேதனையையும் வருத்தத் தையும் தரக்கூடியதாக அமைந்து உள்ளது. இந்த சமுதாய வளர்ச் சித் திட்டம், கிராம மக்களின் உயர்வை, அவர்கள் சமூகத்தில் மேல் மட்டத்திற்கு உயர வேண்டும் என்ற நிலையை நாட்டுக்கு ஞாபகம் ஊட்டும் வகையில் பொதுவாக மானியமாக மொத்தத் தொகையில் 21 சத விகிதம் ஒதுக்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்போது தமிழ் நாட்டிலே, குறிப்பாக கிராமங்களிலே 85 சதவிகிதம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அப்படி 85 சத விகிதம் மக்கள் வாழ்கின்ற கிராமங்களுக்கு 21 சதவிகிதம்தான் ஒதுக்க பட்டிருக்கிறது என்றால், அந்தப் பாகுபாடு ஏன் என்பதுதான் புரியவில்லை. பொதுவாக கிராம மக்கள் மேலும் க்ஷீணிக்கும் நிலைக்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. கிராமங்களுக்கு வேண்டிய கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தகைய கிராமப் பஞ்சா யத்துக்கள் இன்றைக்குப் பல வசதிகள் இல்லாமல், பொதுவாக கிணறுகள், இணைப்புச் சாலைகள் போன்ற யாதொரு வசதியும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே அடைந்த அபிவிருத்திகளை மேலும் வளரச் செய்வதுதான நல்ல அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். 1967–68-ஆம் ஆண் டில் சாலைகளுக்காக 108·41 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1968–69-க்கு 582·72 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் குறிப்பிட்ட பெருவாரியான தொகையைக் குறைப்பதற்கு நோக்கம் என்னவென்று புரியவில்லை. வாடர் சப்ளை—குடிதண்ணீர் வசதிக்காக 110 லட்சம் மானியம் 1967–68-ல் ஒதுக் கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1968–69-ல் அதை 95 லட்சம் எனக் குறைத்து அவைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வருத்தத்துக்கும் வேதனைக் கும் ஏதுவாக இருக்கிறது.

ஹைஸ்கூல் பில்டிங்ஸ்—என்ற இனத்தின்கீழ் 1967–68-ல் 40·43 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1968–69-ல் இது 28·50 லட்சமாக குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி கிராம மக்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகைகளை குறைத்து, ஒரு உபரி பட்ஜெட் தயாரித்து இருக்கிறோம் என்று விளம்பரப்படுத்திச் சொல்கிறார்கள். இது மிகவும் வேதனையையும் வருத் தத்தையும் தருகிறது. கிராம மக்களுக்கு அபிவிருத்திக்கான திட்டங்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலும் பொதுவாகத் தொடர்பு இல்லாத நிலை யிலும் இருப்பது மிகவும் வேதனைக்குரியது.

பஞ்சாயத்துக்கள் தங்கள் அலுவல்களை நன்கு செயல்படுத்த முடியாத, தன்னுடைய மக்களுக்கு போதுமான நன்மைகள் செய்ய முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. முன்பு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் இப்போது பெருவாரி

யாகக் குறைக்கப்பட்டிருப்பதால், மேலும் அபிவிருத்திகள் செய்வதற்கு முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் இன்றைய தினம் போதுமான அலுவலக கட்டிட வசதி இலலாமல் இருக்கின்றன. அப்படி அலுவலகக் கட்டிடங்கள் இருந்தால்தான் அந்தப் பஞ்சாயத்துக் களை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்பதற்கும் பஞ்சாயத்துக்களை நன்கு பரிபாலனம் செய்வதற்கும் ஒரு ஏதுவான நிலை இருக்கும். ஆகவே, கட்டிடம் இல்லாத நிலையில் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடுகளை இந்த அரசாங்கம் விரைவில் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என்று ஒப் படைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களைத் திடீரென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அரசாங்கத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று உத்திரவுபோட் டால், அது பெரும் வேதனைக்கும் வருத்தத்துக்கும் உரியதாகிறது. இந்த நிலங்களைப் பஞ்சாயத்துக்களிடம் மீண்டும் ஒப்படைத்து அவைகளில் வேண் டிய அபிவிருத்திகளை செய்ய வேறு என்ன வழி என்று இந்த அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். எந்தெந்த பஞ்சாயத்துக்கள் எந்தெந்த நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விட வேண்டும் என்றோ அல்லது வேறு என்ன செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறதோ, அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்கள் இஷ்டம் போல செய்வதற்கு வழி வகுத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வீட்டு வரி ஒன்றுதான் பெருவாரியாக வரக் கூடிய ஒரு வரி. பெருவாரியாகக் கிராமங்களிலுள்ள மணியக்காரருக்கும் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கும் தகராறு இருந்து கொண்டிருப்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அந்தத் தகராறு மேலும் வளர்வதால், அவர்கள் வரி வசூலிப்பதில்கூட காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

மேலும் நிலவரி வசூலிப்பதில் ரெவினியூ அதிகாரிகள் அக்கறை காட்டு வது போல பஞ்சாயத்துக்களில் வரி வசூலிலே அக்கறை காட்டுவது இல்லை. ரெவினியூ இலாகாவில் ஜமாபந்தி நடத்துவது போல் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்வதற்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துத் தலைமையிடத்திலும் ஜமாபந்திபோன்ற ஒரு முறையை வைத்தால் நல்லது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டிட வசதி இல்லாமல் பல பள்ளி கள் ஆல மரத்தடியில் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது இப்படி கிராம வசதிக்காக ஒதுக்கப்படுகிற தொகை குறைவு செய்யப்பட்டிருப்பது வருந்தத் தக்கது. ஆகவே, இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கான கட்டடங்கள் போன்ற மற்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு இந்தப் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கீடு செய்யாவிட்டாலும், வேறு ஏதாவது மாற்றங்கள் செய்து பள்ளிக்கூடங் களுக்கான கட்டட வசதிகள்போன்ற மற்ற வசதிகளை செய்து கொடுக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தண்ணீர் வசதி—சென்னை நகர மக்களுக்குக் காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவோம் என்று சபதம் செய்திருக்கும் இந்த அரசாங்கம் கிராம மக்களை நோய்கள் தாக்காத அளவுக்கு, கிராம மக்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட தண்ணீரை எப்படியும் தருவோம் என்று உறுதியை அளிக்க வேண்டும். பல கிராமங்களில் இன்று இணைப்புச் சாலைகள் இல்லாமல் சைக்கிள்கள்கூடப் போக முடியாத நிலையில் பல கிராம ரோடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கிராமங்களுக்கு வேண்டிய விதத்தில் சாலை வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல வசதிகளைப் பெருக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் குழந்தைகளுக்கு பால்வாடி வகுப்புக்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். விவசாய மக்கள் விவசாய வேலைகளுக்காகச் செல்லும்போது அவர்களின் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்க ஒரு வழி வகுத்துத் தர வேண்மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் என்றி ருப்பதற்குப் போதுமான அதிகாரங்கள் இல்லை. அவைகளுக்கு அதிகப்படி யான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகளையும் நல்ல முறையில் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள்

1968 மார்ச் 13] [திரு. இல. பலராமன்]

மேலும் அபிவிருத்தி அடைய மாற்று முறைகளைக் கையாண்டு அவைகளை பல இனங்களில் அதிகப்படியான பண ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு. சோ. அழகர்சாமி :** தலைவரவர்களே, இப்போதுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இப்போதுள்ளதைவிட அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். காரணம், இப்போதுள்ள இந்த சமுதாய நல வேலைகள், ஏழை கிராம மக்களுக்குச் சுகாதார வசதிகள், ஆரம்பக் கல்வி, குடிநீர் வசதிகள் எல்லாம் கொடுப்பதற்கும், அவர்களுடைய வேலைகளைத் திறமையாகச் செய்து முடிப்பதற்கும் இப்போதுள்ள அதிகாரத்தைக்கொண்டு அவர்களால் செய்ய முடியவில்லை. அது மட்டும் அல்ல, சில வேலைகளைச் செய்யும்போது ரெவின்யூ இலாகாவினுடைய தலையீடு காரணமாக, அந்த வேலைகள் காலாகாலத்தில் செய்யப்படாமல், அவர்களால் செய்ய முடியாமல் கடுமையான பாதகம் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் கிராமத்திலே ஒரு காவலாளி நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இப்பொழுது கலெக்டருடைய அனுமதியும், ரெவின்யூ அதிகாரிகளுடைய அனுமதியும் வேண்டுமென்று காரணம் காட்டி, அனுமதி கொடுக்காமலேயே எவ்வளவு காலம் கடத்தப்பட முடியுமோ, அவ்வளவு காலம் கடத்தப்படுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, இன்று பஞ்சாயத்தினுடைய அதிகாரங்களில் ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகளுடைய குறுக்கீடுகள் மிக அதிகமாக இருப்பதால், ஒரு சிறு சுகாதார வசதியைக்கூட ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒரு கிணற்றைச் சுற்றி இருக்கிற மரங்களிலிருந்து இலைகள் விழுந்து அழுகி, அதனால் சுகாதாரக் கேடு ஏற்படக்கூடிய நிலையில் கூட, அந்த இடத்தில் உள்ள மரங்களை வெட்ட வேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரும், பஞ்சாயத்து யூனியனும் தீர்மானம் போட்டால்கூட, ரெவினியூ இலாகா தாசில்தார்கள் அல்லது ஆர்.டி. ஓ. போன்ற ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகள் அதை வெட்ட அனுமதி கொடுக்காமல், அந்த மரங்கள் வெட்டப்படாமலேயே இருக்கின்றன. இதனால் சுகாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது.

சிறுசிறு விஷயங்களுக்குக்கூட பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்கள் ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகளிடம், தாசில்தார்களிடம் செல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ரெவினியூ சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் தாசில்தார்களுக்கு உள்ள அதிகாரங்களை பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் ரெவினியூ சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் காலாகாலத்தில் நடைபெறுவதுடன் அதனால் வசதிகளையும் அதிகமாகச் செய்து கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்று, மாவட்ட வளர்ச்சிக் கவுன்சிலுக்கு கலெக்டர் தலைவராக இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. கலெக்டர் தலைவராக இருப்பதால் நாங்கள் நினைத்ததைச் சொல்ல முடியவில்லை. அது மட்டும் அல்ல, ஏதாவது ஒரு காரியத்தைப்பற்றி கலெக்டரிடம் கேள்வி கேட்டால், பதில் சொன்னாலும் சொல்வார், சொல்லாமலும் போய்விடுவார். ஆகவே, நாம் ஏதாவது சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைக் கேள்வி கேட்க முடியவில்லை. பாசனத்தைப்பற்றி கவுன்சிலிலே கேட்டு எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள் என்று மக்கள் என்னிடம் சொன்னால், நான் அதைப் பற்றி டிஸ்டிரிக்ட் கவுன்சிலிலே கேட்டால், கலெக்டர் அவர்கள் அதைப்பற்றிப் பதில் சொல்லாமல்கூட போய்விடுகிறார். அதைப்பற்றிக் கூட நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலைப்பற்றி அவருடைய அனுபவத்தையும் சொன்னார்கள்.

ஆகவே, கலெக்டர் தலைவராக இருப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களுக்குள்ளாகவே, ஒருவரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்தினுல் சரியாக இருக்கும் என்றும் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று, கல்வியைப் பொறுத்தவரையிலே, பஞ்சாயத்து யூனியனிலே திறக்கப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. அதோடு, இந்த கல்வி துணை தணிக்கை ஆய்வாளர்களையும் மற்ற விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளைப்போல் பஞ்சாயத்து யூனியனோடு இணைத்தால் மிக நலமாக இருக்கும் என்றும் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்று, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு விஷயத்தில், வருஷ ஆரம்பத்தில் ஒதுக்கப்படாமல், வருஷக் கடைசியில், ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் ஒதுக்கி, மார்ச் மாதத்திற்குள்ளாக அவசர அவசரமாகச் செலவழிக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. இந்த மாதிரி அவசர அவசரமாக செலவழிக்கப்படுவதால், வேலைகள் நல்ல முறையில் நடக்கப்பெறுவதில்லை. அதனுல் பணம் விரயமாவதோடு, வேலையையும் திறமையாகச் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நிதி ஒதுக்கும்போது அந்த வருஷ ஆரம்பத்திலேயே ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே இருக்கின்ற ஜீப்புக்கு பெட்ரோல் கொடுக்கும்போது அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏரியாவினுடைய விஸ்தீர்ணத்தைப் பார்த்து பெட்ரோல் கொடுக்கப்படுவதில்லை. 50 மைல் விஸ்தீரணம் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு 300 லிட்டர் பெட்ரோல் செலவழிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனுல், 300 மைல் விஸ்தீரணம் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் 300 லிட்டர் அளவுதான் பெட்ரோல் செலவழிக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஏரியாவினுடைய அளவில் பெட்ரோல் செலவழிக்கலாம் என்று அவர்களுக்கு அனுமதி இருந்தால்தான் ஏழைகளுக்குச் சேவை செய்வதற்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த சாலைகள் பஸ்களுக்குக்கூட உபயோகமாக இருக்கின்றன. அந்த சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் போதுமான நிதிவசதி இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அந்தச் சாலைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு பராமரித்தால் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொஞ்சம் சாதகமாக இருக்கும் என்றும் அதைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே வேலைகள் நடக்கும்பொழுது முன்பு போட்ட மதிப்பீட்டைவிட இப்பொழுது அதிகமாக செலவு ஆகிறது. காரணம், சாமான்களின் விலைகள் எல்லாம் உயர்ந்துவிட்டன என்பது தான். முன்னுல் 3,000 ரூபாயில் செய்ய வேண்டிய வேலையை இன்று செய்வதானுல் 5,000 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஆனுல் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களுக்கும் பொறியாளர்களுக்கும் 3,000 ரூபாய் வரை தான் செலவு செய்யலாம் என்ற வகையில் அந்த அளவு எஸ்டிமேட்டுக்குத் தான் அனுமதி வழங்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதை 5,000 ரூபாயாக ஆக்குவதன் மூலம் காலதாமதம் ஆகாமல் வேலைகள் நடப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். கிணறு வெட்டுவது போன்ற காரியங்களுக்குக் கமிஷனருக்கு 3,000 ரூபாய் வரைதான் கடன் வழங்க அனுமதி இருக்கிறது. ஆனுல், முன்பு 3,000 ரூபாய் செலவான கிணறுக்கு இப்பொழுது 5,000 ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனுல், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கு 3,000 ரூபாய் வரைதான் வழங்க அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தொகையை 5,000 என்று ஆக்கினுல், 5,000 ரூபாய் வரை அவர் அனுமதிக்கலாம் என்ற அந்த அதிகாரம் இருந்தால் காலதாமதம்

1968 மார்ச் 13] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ஆகாமல் காரியங்கள் நடைபெறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது 5,000 ரூபாய்க்கு அனுமதி வாங்க வேண்டுமானால், ஆர். டி. ஓ.வுக்குப் போய், ரெவின்யூ இலாகாவுக்குப் போய் காலதாமதம் ஏற்படுகிற காரணத்தாலே செய்ய வேண்டிய வேலைகளையும் செய்ய முடியாமல் போய்விடுகிறது. ரெவின்யூ இலாகாவினுடைய குறுக்கீடால் பலவிதமாக பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வரவேண்டிய பணங்களும் குறைந்து விடுகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கண்மாய்கள் உள்ள ஒரு சில இடங்களில் மரங்களையும் மற்றவை களையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களே பாதுகாத்து வந்தாலும்கூட அந்த மரங்களை எலம் விடுவதாக இருந்தால், ரெவின்யூ இலாகாவுக்கோ அல்லது தாசில்தாருக்கோதான் அந்த அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. அதனால், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ரூ. 5,000, ரூ. 6,000 வரக்கூடிய வருமானத் தைக்கூட ரூ. 400, ரூ. 500 என்று பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குத் தெரியா மலே எலம் விடக்கூடிய அதிகாரங்கள் ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு இருக் கிறது. ஆகவே, அந்த மாதிரி அதிகாரங்களை எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மாற்ற வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகமாக அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தலைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற பொழுது, சென்ற காலத்திலே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரை நேரிடை யாகத் தேர்ந்தெடுக்காமல் மெம்பர்களால் தேர்ந்தெடுப்பதால், பல கிராமங்களிலே சண்டைகளும் சச்சரவுகளும் ஏற்படுகிறது. அதனால் பெரிய போட்டி, பூசல்களும் கிராமமே இரண்டாக பிரியும் நிலையும் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலை மாறுவதற்கு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தலையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தலையும் நடத்துகிறபொழுது மக்களே நேரிடையாக அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற வகையில் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆ. கருப்பையா : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர் களே, இந்த சமுதாய வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியினை துவக்கத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்று, இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கல்விக்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அத்துடன், ஹரிஜன மக்களின் நலத்திற்காக வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்றும் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அத்துடன் இன்னும் ஒன்று. 1961-62 முதல் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கொடுத்து வந்த மானிய வசதியையும் முன்னைய அரசு நிறுத்திவிட்டது. இப்பொழுது நமது தமிழக அரசு அந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் செயல்முறைக்குக் கொண்டு வந்ததற்காக இப்பொழுது தமிழகத்திலுள்ள 12,407 பஞ்சாயத்துக்களும் இந்த ஏற்பாட்டைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக்கள் சரியான முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால் அவைகள் கட்சி சார்பற்ற முறையில் செயல்பட வேண்டும். எதிர் வரிசையிலே இருக்கிற காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் இதை ஒத்துக்கொள்வார்களானால்தான் இந்த சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். இதை விட்டுவிட்டு அவர்கள் எங்கெங்கெல்லாமோ கட்டிக் கொண்டிருக்கும் அரக்கு மாளிகையை இந்த கிராமப்புறங்களிலேகூட கட்ட ஆரம்பித்து விடுவார்களானால் அதன் காரண மாக கிராம வளர்ச்சித் தடைபடும் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு மீண்டும் அவர்களுக்கு அதை நீடிக்க வேண்டாமென்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரக்கு மாளிகையைக் கட்டுவதனால் அதனுடைய பலன் யாருக்குப் போகப்போகிறது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபொழுது புராணகாலத்தைத் திரும்பிப் பாருங்கள் என்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசையினால் தான் பஞ்சாயத்துக்கள் கட்சி சார்பற்ற முறையில் நடக்க வேண்டுமென் பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துகளுக்கும், மடம், இனும் என்ற சொத்துக் கள் இருக்கக்கூடிய சில ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஸ்டாம்பு டியூடி என்ற பணம் வரவு வராத காரணத்தினால், அவர்கள் லைட் சார்ஜ் கட்டு வதற்குக்கூட வழி இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியுள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்கு சர்க்கார் மானியம் கொடுத்து நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்ய வேண்டும் அல்லது பக்கத்திலுள்ள வருமானம் வரக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்களோடு அவைகளை இணைத்துவிடவேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தை கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடிநீர் பிரச்சினை சம்பந்தமாக, நீண்ட காலமாக சில இடங்களில் குடி தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருந்து கொண்டுதான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்டு ஆகிய மூன்று மாதங் களில் எல்லா கிணறுகளும் வறண்டுபோய்விடுகிறது. அந்த நேரத்தில்பெரும் பாலும் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு அதிகமாகி விடுகிறது. இதற்காக சர்க்காரிடம் கூட கோவில்பட்டி, கயத்தாறு, கங்கைகொண்டான் ஊர்களுக்கு நீர் கொண்டுவருவதற்கு, தாம்பரபரணியிலிருந்து நீர் கொண்டுவருவதற்கு ஒரு திட்டம் இருப்பதாக அறிகிறேன். இந்தத் திட்டத்தைச் சர்க்கார் உடனடி யாக செயல்படுத்தினால், மக்கள் இந்தக் குடிநீர் பஞ்சத்திலிருந்து விடுபடு வார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வெள்ள நிவாரணத்திற்காக இந்த ஆண்டு பணம் ஒதுக்கி வந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணம் ராமநாதபுரம், கோவில்பட்டி போன்ற இடங்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருநெல்வேலி தாலூகாவிற்கு இந்தப் பணம் கிடைக்க வழி இல்லை. அங்கு வெள்ள நிவாரணம் தேவையில்லை என்று கருதிவிட்டார்கள் கள் என்று நினைக்கிறேன். திருநெல்வேலி தாலூகாவிலுள்ள பராக்கிரம பாண்டியன் குளம் உடைப்பெடுத்து போக்குவரத்து எல்லாம் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதற்காக பணம் ஒதுக்கி போக்கு வரத்து சாலைகளை சீர்திருத்த வழி செய்து கொடுக்குமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பணம் ஒதுக்குவது ஜனத்தொகை அடிப்படையில் இருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்துக்கள் இன்னும் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று கருதப்பட்டு வரு கிறது. அதாவது, மானூர் ஒன்றியம், நிலையநல்லூர் ஒன்றியம் ஆகியவை களை ஆண்டுதோறும் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று கூறிக்கொண்டு வந்திருக் கிறார்கள். இந்த ஒன்றியங்களுக்கு அதிகமான பணத்தை சர்க்கார் செலவு செய்து ஒரு நல்ல வளம்பொருந்திய இடமாக ஆக்கிக்கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காகத்தான் மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கல்லாறு, புனலூராறு, அச்சங் கோவிலாறு ஆகிய திட்டங்களுக்காக இந்த ஆண்டு வேலை துவக்கித் தரு வதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டு அந்த வட்டார மக்கள் இந்த அமைச்சரவையை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அம் மாதிரி திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமானால், ஆண்டுதோறும் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று கூறிவந்த நிலைமை மக்களிடையே போய்விடும். அந்த ஒன்றியங்களும் நல்ல வளர்ச்சி பெற ஏதுவாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடிமராமத்து. பஞ்சாயத்துப் பக்கத்திலுள்ள குளங் களையெல்லாம் மராமத்து செய்வது சர்க்கார்தான். ஆனால் அவைகளி லுள்ள மீன் பாசிகளைத் தனி நபர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டுதான் இருக்

கிறர்கள். 1958-ம் ஆண்டு சட்டப்படி குடிமராமத்து யார் செய்கிறர்களோ அவர்கள்தான் மீன் பாசியை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று இருக்கும் பொழுது, பணம் செலவழித்துக் குளங்களைப் பாதுகாப்பது நாம், மீன் பாசியை அனுபவிப்பது தனி நபர்கள் என்று இருக்கிற முறையை மாற்றி அமைத்து, அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கிடைக்க வழி செய்து தருமாறு அமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் எங்களது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அள வில் ஒரு பகுதி வளம்பொருந்திய பகுதியாகவும், அதன் வட பகுதி பூரா வும் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட பகுதியாகவும் இருக்கிற காரணத்தினுல், அந்தப் பகுதிக்கு அதிகமாக தொகை உதவி செய்து, அந்தப் பகுதியை ஒரு நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் இந்த அமைச்ச ரவையை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் கங்கைகொண்டானிலுள்ள பராமக்கிரம பாண்டியன் குளம் உடைப்பெடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக நல்ல ரஸ்தாக்களெல் லாம் வெள்ளம் புகுந்து உடைப்பெடுத்தது, அதன் மூலமாக அந்தப் பாலம் உடைப்பெடுத்துக்கொண்டு விட்டது. அந்தப் பாலத்தை சீர்செய்வதற்கு ரூ. 40,000 எஸ்டிமேட் போட்டு, அதை ஊராட்சி மன்றம் செய்வதா அல்லது பொதுப் பணித்துறை செய்வதா என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு, இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக வேலை செய்யப்படாமல் காலம் கடந்துகொண்டு வருகிறது. உடனடியாக இந்தப் பாலத்தை செப்பனிட்டுத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்ருல், இந்தப் பாலம் நல்ல முறையில் இருந்திருக்குமானுல் அந்த உடைப்பைக்கூட எங்க ளால் தவிர்த்திருக்க முடியும். பாலம் நல்ல நிலையில் இல்லாத காரணத் தினுல், அதிலுள்ள கழிவு நீர் வரும் ஓடையில் ஏராளமாக தண்ணீர் புகுந்து அதன் காரணமாக ஒரு பக்கத்திலிருந்து இன்னொரு பக்கத்திற்கு போகமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனுல் தான் அந்த உடைப்பை எங்களால் தவிர்க்க முடியாமல்போய்விட்டது என்பதை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காலை 6 மணிக்கு உடைப்பு எடுத்துவிடும் போலிருக்கும்பொழுதே நான் பொதுப் பணித் துறையினருக்கு போன் செய்தேன். உடனடியாக அவர்களும் வந்தும்கூட யாரும் எதுவும் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. தண்ணீரைக் கடந்து அப்பால் போவ தற்கு எந்தவிதமான வழியும் கிடையாது. குளத்தில் அந்தக் கரையில் உடைப்பு எடுக்காமல் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே இந்தப் பாலத்தை முதலில் கட்டிவிட்டு, குளத்தை அடைப்பது மேல் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாயக் கிணறுகள் என்ற பெயரால் சில பஞ்சா யத்துகளில் வெட்டப்பட்டிருக்கும் கிணறுகள் குறைந்த தொகையில் வெட்டப் படும்பொழுது அதனுல் மக்களுக்கு பயன் இல்லை. ஏறத்தாழ ரூ.10,000 செலவு செய்து பெரிய கிணறுகளை வெட்டினுல்தான், மக்களுக்கு பயன் தரக்கூடிய முறையில் கிணறுகளை வெட்ட முடியும். அதற்காக அவ்வளவு செலவு செய்து கிணறுகள் வெட்டக்கூடிய ஊராட்சி மன்றங்கள் ஒரு சில தான் இருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரி அதிக பணம் செலவு செய்து சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு பஞ்சாயத்து மன்றங்களுக்கு மான்ய மாக பணம் கொடுத்து உதவ சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று பணி வோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது இந்த வளர்ச்சி மன்றங்களின் கூட்டங் களுக்கு தலைவர் யாராக இருப்பது என்பதைப் பொறுத்து, ஒவ்வொருவ ரும் ஒவ்வொரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறர்கள். நானும் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே தலைவராக இருப்பதுதான் மேலாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஏனென்றால் அந்த ஒரு இடம்தான் கட்சி புகாத இடமாக இருக்கிறது. அதையும் கட்சி புகக்கூடிய இடமாக ஆக்கிவிடவேண்டாம் என்று சொல்லி நான் என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு** : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல திட்டங்களைப் பற்றி எனக்குத் தோன்றிய சில முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராம அபிவிருத்திக்காகப் பல துறைகளிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதாது என்பதுதான் பொதுவான அபிப்பிராயம். நான் ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் ஒதுக்கியுள்ள பணத்தையும், அது எந்த வகையில் போதாது என்பதையும் சொல்வதைவிட, பொதுவாக எனக்குத் தோன்றிய அபிப் பிராயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலில் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களைச் சீரமைக்க வேண்டும். அவசர அவசரமாக பஞ்சாயத்துக்களை அமைத்ததன் காரணத்தினால், பஞ்சாயத்துக் களின் எல்லைகளை உரியவாறு அமைக்காமல், ஏதோ அந்தப் பஞ்சாயத்து இருக்கும் ஒரு ஊர் அந்த ரெவின்யூ கிராமத்தில் இருக்கிறதா என்பதை மட்டும் குறிப்பிட்டு, அந்த ஊரை பஞ்சாயத்து ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்தில் குடியிருப்பவர்களுக்குரிய நிலங்கள் மற்றப் பஞ்சாயத்து ஆட்சி யின்கீழ் இருக்கின்றன. ஆகவே, இது சம்பந்தமாக ஒரு குழு அமைத்து, தாலூகா வாரியாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திற்கும் நியாயமாக அமைய வேண்டிய எல்லை எதுவென்று பார்த்து, பரிசீலித்து, பஞ்சாயத்துக்களின் எல்லைகளைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டியது முதல் வேலை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்தில் குடியிருப்பவர்களின் நிலம் அந்தப் பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள்ளேயே இருந்தால், கிராமத்திற்கு ஒரு பணி செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினால், அதற்கு உதவியாக வரி விதிக்கும் அதிகாரம் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு இருக்கிற காரணத்தினால் வரி போட முடியும். அப்படியில்லாமல் இருந்தால், பஞ்சாயத்து எல்லைக்குப் புறம்பாக உள்ள நிலங்களுக்கு வரி விதிக்க முடியாத நிலையில் அந்த வரி விதிப்பின் மூலம் கிடைக்கும் பணம் ரொம்பவும் குறைந்துவிடக்கூடும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காக கிராமப் பஞ்சாயத்து எல்லையைச் சரியானபடி நிர்ணயிக்க வேண்டும். எங்கள் ஊர் பக்கத்தில் ஒரு இடத்தில் ஒரு பர்லாங்கில் இருக்கும் எங்கள் ஊராருடைய நிலம்கூட அடுத்த பஞ்சாயத்தின் எல்லைக்குள் இன்றைக்கு இருந்து வரு கிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக இதை மாற்றுவதற்கு இயலவில்லை. சாதாரணமாக மாற்றுவதற்கு இய லாத காரணத்தினால், ஒருமுகமாக அதிகாரிகளை நியமித்து, இதைப் பரி சீலனை செய்து, தொகுப்பாக அந்தந்தக் கிராமத்தார்களுக்கு இருக்கும் நிலங்களை அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து எல்லையின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம், என்னுடைய வேண்டுகோளும் கூட.

ந.ப. 12–00 அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக்களைப் பெரிய பஞ்சாயத்துக்களாக்க வேண் டும் என்ற ஆசையும் பெரிய பஞ்சாயத்துக்களை பிரிக்கக்கூடாது என்ற எண்ணமும் சர்க்காருக்கு இருந்து வருகிறது. அது தவறான யோசனை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டிலே இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில், ஒரு ஊருக்குள்ளேயே ஒற்றுமை இல்லாமல் இருக்கும்போது, ஒரு ஊருக் கும், மற்றதொரு ஊருக்கும் இணைப்புச் செய்வது அவ்வளவு நல்லதாக இருக்க முடியாது. ஜனத்தொகை குறைந்த கிராமத்தார்கள், தங்களுடைய நலன்கள் பாதிக்கப்படும் என்று அஞ்சுகிறார்கள். அதையே நகராட்சியிலும் பார்க்கிறோம். ஆகவே, ஒவ்வொரு ஊருக்கும், ஒரு தனிப் பஞ்சாயத்தாகத் தான் இருக்க வேண்டும். அதுதான் நியாயமானதாகவும் இருக்கும். அதுதான் கிராம வளர்ச்சிக்கு உகந்ததாக இருக்கும். அந்த நிலையில் வரி போடுவதாக இருந்தாலும், அந்த மக்கள் சந்தோஷத்துடன் கொடுப்பார்கள். ஒரு பெரிய கிராமத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருந்தால், சிறு கிராமத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வரி கொடுக்கவும் தயங்குகிறார்கள். ஆகவே,

ஊர்களுக்கெல்லாம் தனித்தனியாக பஞ்சாயத்துக்கள் இயங்கும் முறையைத் தான் கடைப் பிடிக்க வேண்டும். ஒரு ஊர் தனியாக இயங்கும் சக்தி இருந் தால், தனிப் பஞ்சாயத்தாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

சமுதாயத் திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்படும் பணிகளுக்கு கிராமத்திலிருந்து ஒரு சதவிகிதம் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலை யில் கிராமத்திலிருந்து பணம் கேட்பது நியாயம் இல்லை. சமுதாய நலத் திட்டங்கள் 20 வருஷமாகப் பணியாற்றி வந்ததில், இது வரையில் கிராம மக்கள் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், புதிய சட்டத்தின் கீழ் தங்களுடைய நிலங்களுக்கு தாங்கள் செலுத்தும் வரியோடு, கிட்டத்தட்ட ரூபாய்க்கு ரூபாய் ஸெஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு ஊரிலே 2,000 ரூபாய் நிலவரி இருக்கிறது என்றால், அந்த ஊரில் ரூ. 2,000 அளவில் ஸெஸும் கொடுக்கிறார்கள், 2,000 கொடுக்கும் கிராம மக்களின் நன்மைக்கு ஏதாவது செய்யும்போது, அந்தப் பணத்தையே அவர்கள் கொடுத்த உதவித் தொகையாகக் கருதிக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் சர்க்காரே ஒரு நியதியை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு கிராமத்திலிருந்து ஸெஸ் மூலம் எவ்வளவு பணம் வருகிறதோ, அதை அந்த கிராமத்தின் நிதி என்று அதை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். ஏதாவது ஒரு வேலை செய்யப் புகும்போது, அத்தகைய நிதியிலிருந்து கிராமத்தாரின் பங்கை ஈடுசெய்து கொள்ள வேண்டும். எந்த வேலையை எடுத்துக்கொண்டா லும், "பங்கு பங்கு" என்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பது, நல்லதல்ல. அது அவர்களால் தாங்கக் கூடிய சுமையும் அல்ல. ஒரு சிறு கிராமமாக இருந்தால், அங்கே குடிநீர் வேண்டுமென்றால், அல்லது சாக்கடை வேண்டு மென்றால், அல்லது ஒரு சின்ன ரஸ்தா போடவேண்டும் என்றால், ரூ. 4,000, 8,000 தேவையாக இருந்தால், சர்க்கார் மானியத்தோடு 50 சத வீதம் கிராமத்தார் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், ஏற்கனவே அவர்கள் கொடுக்கும் வரிக்கு மேலாக, அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே கிராமத்தார் கொடுக்கும் ஸெஸ் பணத்தை "ஸிங்கிங் ஃபண்ட்" என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள், தமிழில் என்ன சொல்வதோ தெரியவில்லை, அப்படி ஏற்படுத்தி, ஒரு நிரந்தரமான நிதியை ஏற்படுத்தி, அந்த ஊரின் பேரில் அதை வரவு வைத்துவிட்டு, சர்க்காரே வரவு செலவைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம், ஒரு கிணறு வேண்டும், சாக்கடை வேண்டும் என்றால், அந்தப் பணத்திலிருந்து கொடுக்கலாம். ஒரு சாலையை அமைக்க வேண் டும், பள்ளிக்கூடம் கட்ட வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு "கேபிடல் எக்ஸ்பெண்டிசர்" என்று பணம் கேட்காமல், மூலதனச் செலவிற்கு அதி லிருந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே, மூலதனச் செலவு என்று வரும்பொழுது, அதற்கென்று கிராமத்தாரிடம் கேட்காமல், இருக்க முடி யும். அந்தக் கிராமத்திலிருந்து வசூலிக்கப்படும் பணம் அந்தக் கிராம வேலைக்கே திரும்பவும் வருவதால், கிராம மக்களுக்கும் திருப்தியாக இருக்கும். பணம் கொடுக்கும்போதும், நல்லதொரு வேலைக்கு பயன் படும் என்கிற நம்பிக்கையும் அவர்களுக்கு இருக்கும். ஆகவே, சந்தோ ஷத்துடன் பணத்தையும் கொடுப்பார்கள். அந்த வகையில் கிராமத்தார் கொடுக்கும் ஸெஸ் பணத்தை அவர்கள் பேரில் வரவு வைத்துக் கொள்ள வும், தேவைப்படும்போது அதிலிருந்து செலவு செய்யவும் சர்க்கார் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

கிராம இணைப்புச் சாலைகளைப் பற்றி இன்றைக்கு நாம் கேட்கிறோம். இணைப்புச் சாலைகள் என்று போடுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் "மிஸ்ஸிங் லிங்க்" என்று, தமிழில் என்ன சொல்வது என்று தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி, ஒரு நகரத்திலிருந்து, அல்லது ஒரு பகுதியிலிருந்து வேறு நகரத்திற்கு அல்லது வேறு பகுதிக்கு 10 மைல் ஒரு சாலை போகிறது என்றால், அது ஒரு கிராமத்தின் வழியாகப் போகிறது என்றால் அது கிராம இணைப்புச்சாலை என்று ஆகிறது. இரண்டு பெருஞ்சாலைகளை இணைக் கும்போது, அது கிராமங்களின் மேலே போகிறது என்றால், அதையும் கிராம இணைப்புச் சாலை என்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட சாலைகளை சர்க்காரே சர்க்கார் சாலையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். 10, 15 மைல் சாலைகளை பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திற்குக் கொடுத்தால், அவற்றால் அந்தச் சாலைகளை

பராமரிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஒன்றியத்தில் பணம் இல்லை. இன்றைக்கு சாலை பராமரிப்புக்காக கொடுக்கப்படும் 40 காசு போதாது என்று அமைச்சரைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, சாலை பராமரிப்பு என்று பெரும் சுமையை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் பேரில் சுமத்தியிருக்கிறோம். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமச் சாலைகள் நீளமாக இருந்தால், சர்க்காரே பராமரிப்புக்கு எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் போது, ரஸ்தா நன்றாக இருந்தால பேருந்துகள் விடலாம் என்கிறார்கள், பேருந்து விடவேண்டும் என்றால் ரஸ்தா நல்லதாக இருக்க வேண்டும் எனகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள், "விஷஸ் சர்கிள்" என்று. அம்மாதிரி கார்கள் போகவேண்டும் என்றால் ரோடுகள் நன்றாக இருக்க வேண்டும். ரோடுகள் நன்றாக இருந்தால கார்கள் விடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது எப்படி சாத்தியம் என்று தெரியவில்லை. பெரிய ரஸ்தாக்கள், பெருஞ்சாலையை அல்லது பெரும் நகரத்தை இணைக்கும் சாலை கிராமத்தின் வழியாகப் போனாலும், போகாவிட்டாலும், சர்க்காரே பராமரிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை ஒரு கொள்கையாக வகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் செய்யாவிட்டால் சாலைகள் முதல் தரமான சாலைகளாக ஆக முடியாது.

இன்றைக்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. மேல்மட்டத் தேககம் கட்டிய பிறகும், ஊருக்குள்ளே குழாய்கள் வைத்து சப்ளை கொடுக்க சர்க்கார் மானியம் கொடுப்பதில்லை. மேல்நிலைத் தேக்கங்கள் மட்டும் இருக்கின்றன. ஊருக்குள்ளே மக்களுக்குத் தெருத்தெருவாக தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். கிராம மக்கள் தானே, முன்னே குனிந்து சேந்தியவாகளதானே, கிணற்றில் எடுத்துக் கொள்ளட்டும் என்று அலட்சியமாக நாம் இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, மேல் நிலை தேக்கம் இருந்தாலும், தண்ணீரைச் சாதரா செய்ய குழாய் மானியத்தையும் அனுமதி கொடுத்து சர்க்கார் உத்வி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மருந்து அகங்கள் இருக்கின்றன, கிராமப்புறங்களில். கிராம டாக்டர்கள் பணி செய்யும் மருந்தகங்களும் இருக்கின்றன. ஆர்.ஐ.எம்.பி. டாக்டாகளும், இன்னும் மற்றவர்களும் பணி செய்கிறார்கள. எல்லாவற்றிற்கும் ஒட்டுமொத்தமாக மருந்துக்கு தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது. இன்னும் அலோபதிக் டாக்டர்களையே பார்க்க முடியவில்லை. அப்படி ஏதாவது இருந்தாலும், கை, கால், நடுங்கும் டாக்டர்களும், அல்லது எங்குமே தங்களுடைய தொழிலைச் செய்ய முடியாது என்கிற டாக்டர்களும் தான அங்கேயெல்லாம் வருகிறார்கள். நல்ல டாக்டர்கள். வருவதில்லை. காரணம், அவர்களுக்குப் போதுமான ஊதியம், மற்ற வசதிகள் இருப்பதில்லை. இரண்டாவது குடியிருப்புக்கு வசதி இல்லை. மூன்றாவது அப்படி ஒரு டாக்டர் வநதாலும, ரூ. 5,000-க்கு மட்டுமே மருந்துக்கு என்று செலவழிக்கச் சொல்லுகிறோம. ஆகவே, அவர் நல்ல முறையில் பணியாற்றி, நோயாளிகளுக்கு வைத்தியம் செய்ய முடியவில்லை. மருந்தும் இல்லை, இந்த நிலையில் இருப்பதை மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி மாற்றினாலன்றி வேறொன்றும் செய்ய முடியாது. கிராமத்தில் இருககும் டாக்டர்கள் சரியாக வேலை செய்ய வில்லை என்றால், அவர்களை மாற்றும் அதிகாரம் ஜில்லா மருத்துவ அதிகாரியின் கையில் இருக்கிறது. கிராம டாக்டரை, நல்லவிதமாகப் பணியாற்றவில்லை என்றால், அப்படிப் பட்டவர்களை மாற்றுவது என்றால் அது சாமானியமான காரியமாக இல்லை. மஞ்சள் காமாலை வந்துவிட்டது. முடித்துவிடவேண்டும். எக்ரிமெண்டு செய்துகொண்டு கிராமத்தில் ஒரு டாக்டர் இருந்தால், ஜில்லா மருத்துவ அதிகாரியும் மாற்ற வில்லை என்றால், அப்படிப்பட்ட உபயோகமற்ற மருத்துவ சாலைகளுக்குக் கிராம மக்கள் போவதேயில்லை. அப்படியிருக்கும் மருத்துவ சாலைகளையெல்லாம் பரிசீலித்து, மூடிவிட்டு, எங்கெல்லாம் கிராமத்தார் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களோ, அங்கே நல்ல வகையில் இயங்கும் மருத்துவ சாலைகளைக் கொடுத்து அதிகாரிகளுக்கும் போதிய ஊதியம் கொடுத்து ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மஞ்சள் விளக்கு வந்து விட்டதால், குறைத்துக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் பேசியபோது, ஔவையார் பாடலொன்றைக் குறிப்பிட்டு, ஆடவர் நல்லவர்களாக இருந்தால் நாடு நன்றாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஔவையார் சொன்ன காலம், பெண்களெல்லாம் ஆடவர்களுக்கு அடங்கிக் கிடந்த காலம். இப்பொழுது பெண்டிரும் ஆடவருக்குச் சரிநிகர் சமானமாக வந்துவிட்டிருக்கிற காலமாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்ல வருகிறார்கள் என்பது தெரியும். ஆடவரில் ஒரு பகுதி பெண்கள் ஆனபடியால், "ஆடவர்" என்ற சொல் பெண்களையும் குறிக்கும் என்று சொல்லுவார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியிருந்தாலும்கூட, அந்த அர்த்தத்திலே அவர்கள் சொல்லவில்லை. பெண்களுடைய நலன் கருதப்பட வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் உள்ள பெண்களினுடைய நலன் கருதப்பட வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு தனியாக ஒரு அதிகாரியிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களை நாம் நல்ல விதத்தில் முன்னேற்ற வேண்டுமென்றால், பெண்கள் நலனை சமுதாய நலத்துறை அதிகாரிகளிடமே நாம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். அவர் இஷ்டம்போல் மாற்றுவதும் இவர்கள் ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல் இருப்பதும் மிக நல்ல நிலையில் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சமுதாயப் பணியில் பெண்களுக்கென்று ஏற்பட்டிருக்கும் அந்தத் துறையையும் சமுதாயப் பணி இயக்குநர் அவர்களிடமே ஒப்படைப்பது நலமாக இருக்கும். பெண் அதிகாரி ஒருவர் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால், அவரையும் சமுதாய நல இயக்குநருக்குக் கீழே வேலை செய்யும்படியாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமங்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்றால், கிராமப் புறங்களில் உள்ள தலைவர்கள் நல்ல சேவா மனப்பான்மையுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். கனம் உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னது போல், கிராமத் தலைவர்கள் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களுக்கு உட்பட்டவர்களாகவோ, அதிகாரத்திற்குப் பயந்தவர்களாகவோ இருக்கக்கூடாது. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்குப் பயந்தவர்களாக இருக்கக்கூடாது. இவர்கள் இருவரும் புறம்பான அந்தஸ்து பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஊர்ப் பொது மக்களாலும், பிரதேச பொதுமக்களாலும் முறையே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று திரு அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணினோம். அதைச் செய்ய முடியவில்லை. அதையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

***திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து :** தலைவர் அவர்களே, கிராமங்களினுடைய வளர்ச்சிதான் தேசத்தினுடைய வளர்ச்சி என்ற கருத்து பல ஆண்டுக் காலமாகவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, கிராம சமுதாயத்தினுடைய வளர்ச்சிக்காக நாம் பெரும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புறங்கள் பல ஆண்டுகளாகக் கவனிக்கப்படாத குறையினாலே, மிகப் பிற்போக்கு அடைந்த நிலையிலே நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் பாதிக்கப்பட்டிருந்த காலத்திலே, கிராம வளர்ச்சிதான் நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம் தரும் என்ற கருத்து ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, திட்டங்களெல்லாம் போடப்பட்டன.

கிராமத்திற்கு அன்று இருந்ததைவிட இன்றைக்கு, கடந்த காலங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருந்தாலுங்கூட, நகர்ப் புறங்களுக்கும் கிராமப்புறங்களுக்கும் செலுத்தப்பட்டிருக்கிற கவனத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நாம் நினைத்தபடி, நாம் சொல்லுகின்றபடி, கிராமப் புறங்களுக்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதைத்தான் நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சரி, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சரி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சரி, வரிசையாக எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், நகரங்களுக்குக் காட்டப்பட்ட உணர்வு, காட்டப்பட்ட பரிவு

கிராமங்களுக்குக் காட்டப்படவில்லை என்பதைத்தான் நாம் உணர முடிகின்றது. அதனுடைய விளைவைத்தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே எல்லோரும் சேர்ந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

(திரு. வை. சுவாமிநாதன் தலைமை.)

இதே நிலையில் தொடர்ந்து இன்னும் போய்க்கொண்டிருப்போமானால், நாட்டுப்புறங்களுக்கும் நகர்ப்புறங்களுக்கும் இருக்கின்ற வேற்றுமை அதிகரிக்கும் என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக, நம்முடைய மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மொத்த ஜனத்தொகை 340 லட்சம் இருக்கிறது. அதிலே 275 லட்சம் மக்கள்—அதாவது 80 பர்சன்ட் கிராமப் பகுதிகளிலே—நகரப் பஞ்சாயத்துக்களையும் சேர்த்தே சொல்லுகிறேன்—இருக்கிறார்கள். முனிசிபாலிடி, கார்ப்பரேஷன் பகுதிகளில் 65 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதாவது 20 பர்சன்ட் இருப்பதாகக் கணக்கிலே சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த 65 லட்சம் பேர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் தொகையையும், இந்த 275 லட்சம் பேர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் தொகையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, கிராமப் பகுதிக்கு மிகக் குறைவான தொகைதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

பொதுவாக, கிராமப்புறங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் கிராம மக்களிடத்திலே அணுகும்போது அவர்கள் என்ன கேட்கிறார்கள் என்றால், ரோடு வசதி வேண்டும், குடி தண்ணீர் வசதி வேண்டும், பள்ளிக்கூட வசதி வேண்டும், பாலங்கள் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளைத்தான் அவர்கள் விடுக்கிறார்கள். ஆகவே, அம்மாதிரியான திட்டங்களுக்காக நாம் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையின் கணக்கைப் பார்த்தால், அது மிக மிகக் குறைவானது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், அர்பன் வாட்டர் சப்ளை, மெட்ராஸ் சிட்டி இரண்டுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் 1967–68-ம் ஆண்டிலே (ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட்) ரூ. 270 லட்சம் ரூபாய் நாம் செலவழித்திருக்கிறோம். இது குடி தண்ணீர்த் திட்டத்திற்காக. இந்த 1968–69-ம் ஆண்டுக்கு நாம் 210 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதே சந்தர்ப்பத்தில், ரூரல் ஏரியாவில் குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காக நாம் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை, 1967–68-ம் ஆண்டில், 110 லட்சமும், 1968–69-ல் 95 லட்சம் ரூபாயும் ஆகும். ஆக, 20 சதவீதம் ஜனத்தொகையுள்ள பகுதிக்கு 270 லட்ச ரூபாயும், 210 லட்ச ரூபாயும், 80 சதவீதம் ஜனத்தொகையுள்ள பகுதிக்கு 110 லட்ச ரூபாயும், 95 லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கணக்கிலிருந்து தெரிகிறது. இதை நபர் வாரியாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், 1967–68-ம் ஆண்டு நகர்ப்புறத்திற்கு நபர் வாரியாக, குடி தண்ணீர்த் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை தலா ரூ. 4·10 ஆகிறது. கிராமப்புறத்திலே இருப்பவர்களுக்குத் தலா 40 காசு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1968–69-ம் ஆண்டு கணக்கை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால், நகர்ப்புறத்திற்குத் தலா ரூ. 3·20 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கிராமப்புறத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தலா 35 காசு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம், எவ்வளவ பெரிய ஏற்றத்தாழ்வு என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் இன்னும் சரியான நீர் வசதி இல்லை. கோடைக் காலத்தில்கூட தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும்போது, இம்மாதிரி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

அடுத்தபடியாக, ரோடு வகைகளை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். நான்காவது திட்டத்தில் ரோடுகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற ரூ. 23 கோடி தொகையில் கிராமப் பகுதிக்கு 480 லட்ச ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷ பட்ஜெட்டையும், இந்த வருஷ பட்ஜெட்டையும்

1968 மார்ச் 13] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நகரப் பகுதிக்காக 1967–68ம் ஆண்டுக்கு 55 லட்சம் 22 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1968–69ம் ஆண்டுக்கு 56 லட்சம் 20 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 சதவீதம் நகரப் புறங்களுக்காக வசதி அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டால், 1967–68ம் ஆண்டுக்கு 50 லட்சம் 68 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 1968–69-ம் ஆண்டுக்கு 36 லட்ச ரூபாய்தான் செலவழிப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், 10 சதவீதம் நகரப் புறங்களுக்கு அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கும் அதே சமயத்தில், கிராமப் புறங்களுக்கு 30 சதவீதம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் உணருகின்றோம்.

அடுத்தபடியாக, டிடெய்ல்டு பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால், அதிலே ரோட் ஒர்க்ஸ் என்ற தலைப்பின் கீழ் 1967–68ம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை 91 லட்சம் 10 ஆயிரம் 700 ரூபாய். அதிலே 1968–69-ம் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 84,27,000. அதே சந்தர்ப்பத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரோட்ஸ், பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோட்ஸ்க்காக சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய தொகை 15 லட்ச ரூபாய். ஆனால், இந்த ஆண்டு 8 லட்ச ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தத் தொகையில், எட்டு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொகையைக் கிராம ரோடுகளிலே கொண்டு போய்க் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், இது 50 சதவீதம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சமுதாய வளர்ச்சிப் பணியில் கிராம இணைப்புச் சாலைகளுக்கு சென்ற ஆண்டு 108 லட்சம் 41 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு இணைப்புச் சாலைக்காக ரூபாய் 58,72,000 தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, 50 சதவீதம் அதிலேயும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமப் பள்ளிகளுக்காக சென்ற ஆண்டு 40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தும் இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 28 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் 30 சதவிகிதம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் புறங்களுக்கு நாங்கள் சென்று அங்குள்ள மக்களைப் பார்த்து, "உங்களுக்கு என்ன குறைகள்?" என்று கேட்கும்போது அவர்களிடத்திலே நாங்கள் என்ன சொல்ல முடியும்? எந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியும் என்பதை நீங்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டுகளில் இருந்ததை அப்படியே பின்பற்றியிருக்கிறோம். கிராமங்களுக்கு அதிகமான நிதியை ஒதுக்கித் தந்து கிராம வளர்ச்சிக்கு அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாய அபிவிருத்தியைப் பெருக்குவது என்பதெல்லாம் கிராமத்திலுள்ள ரோடு வசதி, மற்ற வசதிகளையும் பொறுத்திருக்கிறது. கிராமங்களில் வயலுக்கு எரு, தழை, உரம் போன்றவற்றை வண்டிகளில் எடுத்துச்செல்ல வேண்டுமென்றால், நல்ல ரோடு வசதி இருக்க வேண்டும். விவசாய அபிவிருத்தி அதிகமாக வளர்ச்சியடையவில்லையென்றால், அதையொட்டிய எல்லா வளர்ச்சிகளும் குன்றிப் போய்விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்துவிட்டன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது கிராமங்கள் பற்றி அதிக கவனம் செலுத்தி அதிகமான நிதியை ஒதுக்கித் தந்து, நல்ல வசதிகளைச் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கும் நிதிவசதி நிலைமை மிகமிக மோசமாக இருக்கிறது என்பதைப் பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வண்டி வரி, வீட்டு வரி போன்ற வரிகளை நல்ல முறையில் ஒழுங்காக வசூலிப்பதில்லை. இதனால் பல பஞ்சாயத்துக்களுடைய பொருளாதார நிலை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களிலே இருக்கின்ற வரிகளை

யெல்லாம் துரிதமாக வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் பஞ்சாயத்தின் நிதிநிலைமை சீராகும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. எம். சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சி மானியத் திட்டத்தின் கீழ் என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் நாட்டு மக்களிலே ஆறில் ஐந்து பங்கினராக கிராமங்களில் வாழும் மக்களின் வளர்ச்சியையே நாம் சமுதாய வளர்ச்சி என்று குறிப்பிட்டு அந்தக் கிராம மக்களின் வாழ்வு வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்பதற்காக சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களின் பெயரால் அநேக திட்டங்களை நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் கிராம மக்களுடைய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் பெரும் அக்கறை காட்டி வருகிறது என்பதை நாம் அறிகிறோம். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காக, ஊராட்சித் திட்டங்களும், ஊராட்சித் ஒன்றியத் திட்டங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்து, தற்போது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்ப நிலையில் இருந்து வருகிறோம். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் மக்களுக்கு எந்த அளவில் பயனைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் எண்ணினோமோ அந்த அளவிற்கு மக்களுக்குப் பலன்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை யென்றே சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

ஆங்காங்குள்ள மக்கள், மக்கள் நலனுக்காகப் பாடுபட வேண்டு மென்ற நல்ல எண்ணத்துடன், தங்களுக்குத் தேவையான திட்டங்களை தாங்களே ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிந்து, பாடுபடுவதே ஊராட்சித் திட்டங்களின் குறிக்கோளாகும். இன்றைய தினம் ஊராட்சித் திட்டங்களின் பெயரால் நடைபெறும் செயல்பாடுகளும், நிர்வாக அமைப்புகளும் சரியான முறையில் இயங்கவில்லையென்பதையே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். முற்காலத்தில் பஞ்சாயத்து முறைகள் செவ்வனே செயல்படுத்தப்பட்டு, மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களை ஆற்றி வந்தன என்று அறிகிறோம். ஆனால் இன்றைய நிலையில் கிராமங்கள் ஒற்றுமையிழந்த நிலையில், ஒருமைப்பாடு இல்லாத நிலையில், நிர்வாக அமைப்புகளில் ஏற்பட்டுள்ள கோளாறுகளின் காரணமாகத் திட்டங்கள் எல்லாம் சரிவர நிறைவேற்றப்படாமல், குறிக்கோளை அடைய முடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்பு கிராமங்களிலே கட்டுப்பாடு திட்டங்கள், ஒருமைப்பாடு திட்டங்கள் இதே ஊராட்சி முறையில் நடந்து வந்ததைப் பார்க்கிறபோது, இன்றைய சட்டமுறைப்படி ஒழுங்கீனங்கள் நடைபெற்று வருகின்ற அளவுக்கு நிர்வாக அமைப்புகளில் குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குறையைச் சீர்திருத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன். அநேகமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், ஊராட்சி திட்டங்களுக்கும் ஏற்படும் செலவினங்கள் மிக்க பயன்தராத நிலையில் நிர்வாக அமைப்புகள் இருந்து வருகின்றன. இன்னும் கிராம மக்களுக்குத் தேவைப்படாத, இந்தத் திட்டங்களுக்குத் தேவைப்படாத அமைப்புகள், அலுவலர்கள் எல்லாம் இந்த வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் இருந்து வருகின்றன என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். செலவினங்கள் அதிகமாகியும் மக்களுக்கு நல்ல பயன் தராத நிலை இருக்கிறது. எந்த நோக்கத்தோடு நாம் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தை ஆரம்பித்தோமோ, அந்தப் பலனை மக்கள் அனுபவிக்க முடியாத நிலையில் அதனுடைய அமைப்புகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அமைப்புகளில் பெரும் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியது மிகமிக இன்றியமையாததாகும். நிர்வாக அமைப்புகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தனிக் கவனம் செலுத்தி சீர்திருத்தம் செய்ய முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 13] [திரு. எம். சண்முகம்]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மாநில அரசு தன்னுடைய நிலைமைக்கேற்ப மானியம் வழங்கி வருகிறது. நாம் சமுதாய வளர்ச்சிக்காக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பெறக்கூடிய மானியம் மிகக் குறைவான அளவிலேதான் இருந்து வருகிறது. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசு இன்னும் அதிக மானிய உதவியைத் தரவேண்டுமென்பதை நாம் வலியுறுத்திச் சொல்லி, அதிகமான நிதி உதவியைத் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்து சில சலுகைகளைப் பெற முடியாத நிலை இன்று ஏற்பட்டிருப்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அமைச்சரவை மத்திய அரசிடமிருந்து இன்னும் அதிக அளவில் மானியம் பெறத் தக்க முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

கிராம வளர்ச்சிக்கும் கிராம நலன்களுக்கும் சாலை அமைப்பு மிக முக்கியம் என்பதை நாம் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை. கிராம நல வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் மிகமிக முக்கியமானது சாலை அமைப்பு, குடிநீர் வசதி, கல்வித் திட்டம், சுகாதார வசதிகள் போன்றவைகளாகும். இவைகள் உண்மையிலே நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டு, கிராம மக்கள் வளம் பெற்றாலொழிய சமுதாயம் வளர்ச்சியடையாது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்தும் கூட கிராமங்களிலே நல்ல இணைப்புச் சாலைகள் இல்லாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. மூன்றில் ஒரு பங்குதான் நடைபெற்று இருக்கின்றது. ஆகவே, அரசாங்கம் கிராம இணைப்புச் சாலைகளிலே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராம சுகாதார நிலையைக் காப்பதற்கு ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்கள் தேவைதான். ஆனால் அவை சரியான முறையில் செயல்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. பல இடங்களில் டாக்டர்கள், நர்சுகள் தங்குவதில்லை. ஆகவே, புதிதாக ஏராளச் செலவில் ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு போவதைக் காட்டிலும் இருக்கக்கூடியவைகளில் டாக்டர்கள், நர்சுகள் தங்கி நல்ல முறையில் பணியாற்ற ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லாவிட்டால் யாதொரு பயனும் கிடைக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிற்பகல் 12-30

பல கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. குட்டை, குளங்களில் உள்ள நீரைக் குடித்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் உடனடியாகக் குடிதண்ணீர் வசதிக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும், அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் பகுதியில் வாழ்கின்றவர்கள் விவசாய மக்கள். அவர்களுடைய கால்நடைகளுக்கு வைத்தியம் செய்வதற்கும், அவற்றை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் போதுமான வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும். கடந்த 3 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் கால்நடைகளின் அபிவிருத்திக்காகப் பல திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் கிராமங்களில் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. முற்காலத்தில் மேய்ச்சல் புறம்போக்கு என்று இருந்தது. இப்போது அவை எல்லாம் விவசாய நிலமாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. மேய்ச்சல் நிலம் ஒதுக்குவதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டும். கால்நடை மருத்துவ மனைகள் போதுமானதாக இல்லை. 354 இடங்களில்தான் நம்முடைய மாநிலத்தில் நடைபெறுவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல இடங்களில் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வித்துறையை எடுத்துக் கொண்டால் கீழ்நிலையில் உள்ள குடும்பங்கள், மத்தியதரக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மாணவிகள் தங்கள் ஜீவனத்திற்கு ஒரு தொழிலைத் தேட வேண்டியே படிக்கிறார்கள். ஆகவே தொழில் துறைப் பயிற்சிப் பள்ளிகளை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இறுபாசனத் திட்டங்கள் இப்போது குடிமராமத்தில் செய்யப்படுவதில்லை. கிராம மக்களின் உழைப்புச் சக்தித் திட்டம் 375 கிராமங்களில் இயங்கி வருவதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள சிரணித் திட்டத்தை இதோடு

இணைத்து நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்தினால் ஒவ்வொரு கிராமமும் நன்மை அடைவதற்கு பயன்படும் என்றுப் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, 1968–69-ஆம் ஆண்டுக்கான சமுதாய, ஊராட்சி, நகராட்சி மன்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புகள் இவைகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். அடுத்தபடியாக ஊராட்சி மன்றங்களில் குளங்களுக்குக் காவல் போடுவதற்கு ஒரு அலுவலருக்கு 10 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும் மாவட்ட ஆட்சியாளரிடம் இருந்து அதிகாரம் பெற்றே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய அதிகாரம் வருவதற்கு பல நாட்களாகின்றன. அப்படிச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டாலும் ஆட்சேபணைகள் வருகிறது. இதுபோன்ற சிறு காரியங்களையாவது அவர்கள் செய்துகொள்வதற்கு அதிகாரம் உடனடியாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் நாடு பூராவும் ஒரு பீதி இருக்கிறது. சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகள் ரெவின்யூ இலாக்காவிடம் ஒப்படைக்க இருக்கிறது என்கிறார்கள். அப்படி இருந்தால் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களினால் பயன் ஏற்படாது போய்விடும். எப்படிக் கால்நடை அபிவிருத்திக்கு தனி இலாக்கா செயல்படுகிறதோ, விவசாய அபிவிருத்திக்குத் தனி இலாக்கா செயல்படுகிறதோ அதுபோல சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கும் தனி இலாக்கா தான் இருக்க வேண்டும். ஆகவே ரெவின்யூ இலாக்காவுடன் சேர்க்கின்ற யோசனை இருக்குமானால் அதைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிக வருமானம் வர வேண்டும் என்பதற்காகக் குளங்களை எல்லாம் பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைத்தார்கள். ஆனால் ரெவின்யூ இலாக்காவினர்—அந்தக் குளங்களை பஞ்சாயத்துகள் ஏலத்திற்கு விடப் போகிறபோது—அது தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தம் என்கிறார்கள். உதாரணமாகக் கூற வேண்டுமானால் பாங்கல் பஞ்சாயத்தினிடம் விதைவிடக்கூடிய குளம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதை ஏலம் விட முடியாதபடி ரெவின்யூ அதிகாரிகள் தடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படித் தனியார் அனுபவிக்கவிட்டால் வருமானம் எப்படிப் பெருகும் ? அதுபோலவே பஞ்சாயத்தினிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட புறம்போக்கு நிலத்தை தனியார் ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆக்கிரமிப்பை அகற்ற வேண்டுமென்று ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்லியும் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் களம் இல்லாது ரோடில் போட்டுக் கொண்டு தானியங்களை அடிக்கிறார்கள். இதுபோன்று இல்லாமல் தனியார் ஆக்கிரமிப்பு எங்கிருந்தாலும் அவை உடனடியாக அகற்றப்பட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் ரோடுகளை எடுத்துக் கொண்டால் செல்வாக்கும், வசதியும் உள்ளவர்கள் தங்களுடைய நன்மைக்காக பணம் கொடுக்க முன்வருகிறபோது—அந்த இடங்களில் ரோடுகள் போடப்படுகின்றன. உதாரணமாக கீவளூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் வலிவலம் எஸ்டேட்டைச் சுற்றியுள்ள ரோடுகள் எல்லாம் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. பக்கத்து கண்ணப்பூர், ஆந்தக்குடி போன்ற கிராமங்களில் சிறு நிலக்காரர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அங்கே ரோடுகள் போடப்படவில்லை. தங்களுடைய தானியங்களை களத்து மேட்டில் இருந்து கொண்டுவரக்கூட முடியாத நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பங்குத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் அவர்களால் பங்குத் தொகை கொடுக்க முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஏற்றத்தாழ்வை இன்றைய தினம் போக்க வேண்டுமானால் பின் தங்கிய ஏரியாக்க

களுக்குப் பண உதவி செய்து மக்கள் குறைந்த அளவிலே பங்குத் தொகையைக் கொடுப்பதற்கான வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் பணம் வீணுகச் செலவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக மாதர் இலாக்கா என்று ஒரு இலாக்கா இருக்கிறது. முன்னுளைய காங்கிரஸ்கட்சிக்காரர்கள் இந்த மாதர் இலாக்காவை எந்தக் காரணத்திற்காகக் கொண்டுவந்தார்களோ தெரியாது. அவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் கிராமங்களில் உள்ள பெண்களைக் கூப்பிட்டு வைத்து தோசை சுட்டுக் காண்பிப்பது, பலகாரம் செய்து காண்பிப்பது இப்படித்தான் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை வீணுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு இலாக்கா தேவையா ? கிராமப் பெண்களுக்கு சோறு பொங்கத் தெரியும், தோசை சுடத் தெரியும், பலகாரங்கள் செய்யத் தெரியும். ஆகவே அதற்கு ஒரு இலாக்கா தேவையில்லை. எனவே அதை எடுத்துவிட்டு அதற்கு செலவழிக்கக்கூடிய பணத்தை விவசாய உற்பத்திக்கும், மருத்துவ வசதிக்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே அந்த வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு மாற்று வேலைகள் கொடுக்கவேண்டும் கிராம சேவகிகளுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை ஆசிரியர்கள் வேலைக்கு அனுப்பக்கூடிய முறையில் மாற்று வேலைகள் கொடுக்க முடியும். அதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் இருக்கின்றன, அவற்றில் பல கிராமங் களிலே செயல்படவே இல்லை. அதற்காகச் செலவழிக்கக்கூடிய தொகையை வேறு மாற்று அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். தையற் கலைக்காக ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. எந்தப் பஞ்சாயத்திலும் தையற் கலை நடக்கவில்லை. பல இடங்களில் மெஷின்கள் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அதற்காகச் செலவழிக்கின்ற ரூபாயை மாற்று அபிவிருத்தி வழிகளில் செலவழிக்க வேண்டும். இப்படிச் செல வழிக்கின்ற ரூபாயை கால்நடை வளர்ச்சி இருக்கிறது, அது நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டுமானால் விரயமாகச் செலவழிக்கப்படுகின்ற பணத்தை இதற்குச் செலவழிக்கலாம். கிராமப் புறத்தில் இருக்கக் கூடிய விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற மக்கள் வைத்திய வசதியில்லாமல், அதற்காக நகரப் பகுதிகளுக்கு வேலை காலத்தில்போக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அப்படியில்லாமல் கிராமப் புறங்களிலே அவர்கள் மருத்துவ வசதியைப் பெறக்கூடிய முறையில் மருத்துவமனைகள், தாய்சேய் நல விடுதிகள் ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தொகைகளை முனிசிபாலிடிகளுக்கும் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாக்கடைகள் நாற்றம் எடுத்து அவை வியாதிகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால், முனிசிபாலிடிகள் அவற்றை நல்லமுறையில் வைத்திருப்பதற்கேற்ற முறையில் அந்தத் தொகையைப் பயன்படுத்தலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருவாரூரில் ரயில்வே காலனி இருக்கிறது. அங்கே பள்ளிக்கூடம் இல்லை. அது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அந்தக் காலனியைச் சுற்றி ரயில்வே லைன்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. குழந்தைகள் பள்ளிகளுக்கு போய்வருவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அரசியல் காரணத்திற்காகவோ என்னவோ பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. திருவாரூர் முனிசிபாலிட்டிக்கு 7,300 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. ரயில்வேயிலிருந்து தண்ணீர், லைட் எல்லாம் கொடுக்கிறார் கள், பெருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகள் ரயில்வேயிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். ரயில்வேயிலிருந்து முனிசிபாலிட்டியில் வருமானத்தை வாங்கிக் கொள் கிறார்கள், ஆனால் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் வைத்துக் கொள்வதற்கு நட வடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. திருவாரூர் முனிசிபாலிட்டியைச் சேர்ந்த நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் கோயில் மனைகளில் குடி யிருக்கிறார்கள். பல வருஷங்களாகக் குடியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1968 மார்ச் 13

நகரச்சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு முனிசிபாலிட்டியிலிருந்து லேட் வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனல் நடைபாதை வசதி கிடையாது. அடங்கலில் இருக்கக்கூடிய பாதையை அடைத்துவிட்டார்கள். ரெவின்யூ இலாகா விடம் கேட்டால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதிகாரம் வழங்கவேண்டு மென்று சொல்கிருர்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்டால் மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கேட்டிருக்கிறேம் என்று சொல்கிருர்கள். இந்த மாதிரி அதிகாரங்களைக் கமிஷனருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் சாதாரண மக்களைப் பாது காப்பதற்கும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப் பதற்கும் முடியும்.

பஞ்சாயத்திலிருந்து மர மகசூல் வருமானம் நெடுஞ்சாலை இலாகாவிற்கு வருகிறது. என்னுடைய பஞ்சாயத்திலேயிருந்து மர மகசூல் சம்பந்தப் பட்ட வரையில் 130 ரூபாய் கொடுக்கிறேன். 1,411 ரூபாய் வரையில் வருமானம் வந்திருக்கிறது. அந்த வருமானத்தைக் கொண்டுதான் பஞ்சாயத்தில் உள்ள அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்ய முடியும். பொதுப் பணித் துறையிலிருந்தும் நெடுஞ்சாலை இலாகாவிலிருந்தும் பட்டுப் போன மரங்களையும், உலர்ந்து போன மரங்களையும் பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைத் தால் உடனடியாக அவற்றை ஏலத்திற்கு விட்டு பஞ்சாயத்து வருமானத்தை எடுத்துக் கொண்டு பல அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்ய முடியும், அப்படிக் கொடுக்க மறுக்கிருர்கள். ரெவின்யூ இலாகா சம்பந்தப் பட்ட மரங்கள் பூராவையும் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்தால் பஞ்சாயத்தின் வருமானம் பெருகுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். ராதாநல்லூர் என்ற கிராமத்தில் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் மரம் ஏலம் போட்டார்கள். அவர்கள் ஏலம் போடுவதாகச் சொல்லி பிறகு அதிகமாகப் போகும் என்று சொல்லி ஏலம் போட மறுத்துவிட்டார்கள். ஏலம் போடாவிட்டால் பணம் விரயமாகிறது, ஆகவே ஏலம் போடுங்கள் என்று நான் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு ஏலம் விடப்பட்டு 54 ரூபாய்க்குத் தான் போயிற்று. இப்படியெல்லாம் பொதுச் சொத்து விரயம் ஆக்கப்படாமல் ஏலம் விடுவதற்கு வழி செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து ஒன்றியப்புக்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் 19 பேர்கள். கடைநிலை ஊழியர்கள், டைப்பிஸ்ட்டுகள், கேஷியர் இவர்களுக்கு எல்லாம் தினப்படி 1·25 லிருந்து 3·50 வரையிலே தான் பல வருஷகாலகாக இருக்கிறது. இதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களையும் சர்க்கார் ஊழியர் களாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு பென்ஷன் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மாற்றுதல் செய்வதற்கு அதிகாரம் உண்டு என்று சர்க்கார் உத்திரவிட்டிருக்கிறது. ஊழியர்கள் மாற்றுதல் விரும்பிக் கேட்டால் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் அனுமதித்தால்தான் மாற்ற முடியும் என்று இருக்கிறது. இல்லை யென்ருல் மாற்ற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே ஊழியர்கள் விரும்பிக் கேட்டால் அவர்கள் மாற்றுதல் பெறுவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடிய முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். நான் இந்தப் புதிய அரசை ஒன்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ரெவின்யூ இலாகாவோடு வட்டார வளர்ச்சியை இணைக்காதீர்கள். வட்டார வளர்ச்சி நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமாஞல் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை அதிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும். கால்நடை வளர்ச்சிக்கும் ரெவின்யூ இலாகாவிற்கும் தனித்தனி அதிகாரிகள் இருக்கிருர்களே அதைப்போல வட்டார வளர்ச்சிக்கும், ரெவின்யூ இலாகாவிற்கும் தனித்தனி அதிகாரிகள் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்தி என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம்

1968 மார்ச் 13] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இந்தப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் இவற்றைப் பொறுத்தவரையில் காந்தியத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் மிக விரிவாக தெளிவாக நல்ல முறையிலே மக்கள் நேரடியாக ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்கின்ற முறையிலே, நாட்டு நடவடிக்கைகளிலே தங்கள் தேவைகளை மக்கள் தாங்களாகவே பூர்த்திசெய்து கொள்ளுகின்ற அளவிலே தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்கின்ற நிலையாக, ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய பங்கை உணர்கின்ற நிலையாக பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் தமிழகத்திலே செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் பல குறைகள் இருந்தாலும் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, நாம் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளலாம் மிக நல்ல முறையிலே, மேன்மையான முறையிலே சிறப்பான முறையிலே நடைபெற்று வருகிறது. மக்கள் அதில் ஊக்கமும் ஆக்கமும் காட்டி வருகிறார்கள் என்பதை அறிவோம்.

அதே நேரத்திலே, மற்றவர்களை விடச் சிறப்பாக இருக்கிறோம் என்றாலும், நம்மிடம் இருக்கும் குறைகளையும் திருத்திக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் துறையை ஏற்றிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள், இந்தத் துறையிலே செய்ய வேண்டிய சீர் திருத்தங்கள் மாற்றங்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை தைரியமாக முன் வந்து, எல்லா மாறுபட்ட கட்சியினரையும், அரசியல் மாறுபாடு கொண்டவர்களையும் அழைத்து, எப்படித் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்பதற்காக அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் அறிந்து இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இந்தக் காந்தியத் திட்டத்திலே தங்களுடைய நம்பிக்கையை, எண்ணத்தை உறுதியாக்கிக் கொண்டு செயலாற்றி வருவதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்தில் அடிப்படையாகச் செய்ய வேண்டிய மாற்றங்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரை அங்கு பணி புரிகின்ற ஊழியர்களுடைய நிலையை அவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். அவர்களைப் பொறுத்தவரை அரசாங்கத்திலே நேரடியாகப் பணி புரிகின்ற ஊழியர்களுக்கு இருக்கின்ற பாதுகாப்பு, அவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற சம்பள உயர்வு பல ஆண்டுக் காலம் பணி செய்து விட்டு நகராட்சிகளில் இருந்து ஓய்வு பெறும் நேரத்தில் ஓய்வூதியம் பெற முடியாத நிலை, அதனையும் இல்லாத நிலையிலே தான் அவர்கள் பணி புரிய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் நகராட்சியில் வேலை செய்தாலும் கூட, அவர்களும் அரசின் ஒரு அங்கமாக, அவயமாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுடைய நல்வாழ்வில் இந்தத் தமிழகம் முழுமையும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டும் வகையில் அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஊதிய விகிதங்களையும், மற்றச் சலுகைகளையும் அவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரை கிராமப் புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் புறப் பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்களுக்காக ஆறாயிரம் முதல் பன்னிரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை எஸ்டிமேட் என்ற அளவிலே தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. அன்று இருந்த சூழ்நிலையில் ஆறாயிரம் ரூபாய் போதும் என்றால் இன்று, ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதே அளவு கட்டடத்தைக் கட்டும் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் அந்தத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு பள்ளிக் கட்டடங்களை அமைக்கும்போது நல்ல முறையில், விரிவான அளவில் அமைத்துக் கொடுத்தால் கிராமப் மக்கள் கல்வி பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

பஞ்சாயத்துப் பெருமன்றங்களைப் பொறுத்தவரை சீர்திருத்தி மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே பெருமளவில் விவாதிக்கப் பட்ட முருகேச முதலியார் அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து முறையிலே மாற்றங்கள் செய்யும்போது மிகக் கவனமாகச் செய்ய வேண்டும். அதிலே மாற்றங்கள் செய்யும்போது அந்தத் துறையிலே உள்ள ஊழியர்கள் வேலை இழக்கின்ற நிலைமை ஏற்படக் கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய பயம். இதைத் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். இதை வெறும் அட்மினிஸ்ட் ரேடிவ் பிராப்ளமாகக் (Administrative problem) கருதாமல் ஹியூமன் ப்ராப்ளமாக (Human problem) அணுக வேண்டுமென்பதோடு அவர்கள் வேலை இழக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்களிட மிருந்து உறுதியையும் இந்த நேரத்தில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

கிராமப்புற வேலைகளைப் பொறுத்தவரை பெரிய சாலைகளோடு இணைக்கப்படுகின்ற கிராமப் பாதைகளைப் (லிங்க் ரோட்ஸ்) பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியும் ஏனோ இந்த ஆண்டு குறைந்திருக்கிறது. நடைமுறைக்கு வருகின்ற நேரத்தில் அதை உயர்த்துவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைய தினம் கிராமங்களைப் பொறுத்தவரை லிங்க் ரோட்ஸ் ஹைரோடுகளை விட மிக அவசியமாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசும், மத்திய அரசும் விவசாயத்திற்கு அதிகமான முக்கியத் துவத்தைத் தருகிறது. அந்த நிலையில் கொள்முதல் செய்வது ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயி வரை விஸ்தரிக்கப்பட்ட நிலையில், கரும்பு விளைச்சல் பெருகி வரும் நிலையில், மணிலா அதிகமாக விளைந்து வரும் நிலையில், கிராமப்புற சாலைகளைத் துரிதமாக, வேக மாகச் சீர்படுத்துவது அவசியமாகிறது. ஆகவே, இதற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை அதிகரித்து கிராமப்புற ரோடுகளைச் சீர்திருத்தி அமைப்ப தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியான திண்டிவனம் வட்டத்தில் பல ரோடுகள் ரெயில்வே செஸ் ரோடுகள் என்பதாகச் சொல்லி, அதற்கான பணம் ரெயில்வே செஸ் நிதியிலிருந்து வரும் என்று சொல்லி அந்த ரோடுகளைப் போடாமலே இருந்தார்கள். அந்த ரோடுகள் இன்றையதினம் ரெயில்வே செஸ்ஸில் இருக்கிறதா அல்லது பி. டபிள்யூ. டி. (ஆர். டி.) என்று வைத்திருக்கிறார்களே அதில் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அந்த ரோடுகளில் ஏதோ நடந்து போகலாமே தவிர, இரட்டை மாட்டு வண்டி கூட போக முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. சிறு மழை பெய்தால் கூட உளை விழுந்து ஆட்களையே தூக்கி விட வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் நெடிமோழியனூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. சென்னை—திருச்சி ரோடில் இணைக்கின்ற பாதை யாக இருக்கும் இந்த ரோட்டைச் செப்பனிட வேண்டுமென்று பல முறை வலியுறுத்தியும்கூட இன்றளவும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அந்த ரோடு பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பிலே இருக்கின்றதா? என்பதைக் கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

இன்றைய தினம் பஞ்சாயத்துக்களிடம் புறம்போக்கு நிலங்கள் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு கொடுக்கப்படும் நிலங்களை அந்தப் பஞ்சாயத்தின் ஒப்புதலின்றி ஆக்கிரமிக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதோடு இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்று நிர்வாகம் செய்ய முடியாத நிலையும் இருக்கிறது. அதற்காக சட்டம் இருந்தாலும், நல்ல முறையில் அதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரை இன்றையதினம் பெரிய அளவில் தலையீடுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் பல நகராட்சி மன்றங்களில் இருக்கும் கமிஷனர்கள் ஏனோதானோ என்று வேலை செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு அண்மையில் இருக்கக்கூடிய செங்கற்பட்டு நகராட்சி மன்றத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கு ஒரு பஞ்சாயத்து ஆணையர் மாற்றப்பட்ட பிறகு ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக புதிய பஞ்சாயத்து ஆணையரை, அவர் மூன்றாண்டு காலத்திற்கு அதிகமாகத் தண்ணீர் வரி செலுத்தாதவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தார் என்பதற்காக விலக்கி விட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும், மாற்ற வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் வந்தது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வளருமானால் பணி புரிகின்ற எந்த ஒரு ஆணையரும் தங்களுடைய குடும்பத்தோடு தமிழகம் பூராவும் ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாகச் சுற்றி வர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தில், பயத்தில் பணி புரிய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

திண்டிவனத்தைப் பொருத்தவரை புயல் நிவாரண வேலைகளில் இந்தத் துறை பல்வேறு வகைகளில் பணியாற்றியதற்காக நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தப் புயல் நிவாரண வேலைகளுக்காகத் தரப்பட்ட பணம் ஒழுங்கான முறையில் செலவழிக்கப்பட்டதா என்பதை அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும்.

நானும் அந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றாலும் அப் பணத்தைச் செலவழிக்கும் நேரத்தில் எல்லாம் நான் அங்கு சென்று இருந்து கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவே அதில் அரசுக்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. என்ன காரியத்திற்காக அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கிறார்களோ அந்தக் காரியத்திற்காக அந்தப் பணம் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி செலவு செய்யப்படுகிறதா என்று பார்ப்பதில் அரசுக்கு பொறுப்பிருக்கிறது. புயலால பாதிக்கப்பட்ட பாதைகளுக்கு, அவைகளை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று மானியம் கொடுக்கும்போது அதை அதற்காகத்தான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமே தவிர வேறு (நல்ல காரியமாக இருந்தாலும் கூட)— காரியங்களுக்கு அதை பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதை அரசு உணர்த்த வேண்டும். அந்த அளவில் அங்கு வேலைகள் நடைபெறும் என்பதற்கு அரசு உறுதி தர வேண்டும். பிற்பகல் 1–00

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு எஸ். கே. வடிவேலு : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்ட மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு அனுமதி வழங்கியதற்காக முதலில் என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் நாட்டில் இயங்கிக் கொண்டு வருகின்ற ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகர மன்றங்கள் இவைகளுக்குப் பொது மக்கள் நேராகவே தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினால்தான் ஜனநாயக முறைப்படி நல்லதொரு ஆட்சி இயங்க முடியும். சென்ற அரசு வசதி உள்ளவர்கள் மட்டும்தான் தலைவர் பதவிக்கு வர வேண்டுமென்ற கருத்தை வைத்துக் கொண்டு ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். அதனால் பல கிராமங்களில் பல தொல்லைகள், பல குழப்பங்கள் எற்பட்டன. இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ரெவின்யூ லிமிட்டோவோடு இணைக்கப் பட்டுள்ளன. அந்தத் தொடர்பை நீக்கிவிட்டு ஊராட்சிமன்றங்களும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் தனியாகச் செயல்பட்டால் நல்ல பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்படும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அதிகச் சம்பளமும் ஊராட்சிமன்றங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அதற்குப் பாதி

சம்பளமுமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் ஊராட்சிமன்றங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லாததால் அவர்கள் திடீர் என்று ஓடி விடுகிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பகுதியை மானியமாகக் கொடுத்து வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஊராட்சி மன்றங்களில் அம் மன்றத் தலைவரின் வீட்டிலேயே ஊராட்சி மன்றம் நடக்கிறது. அப்படிப்பட்டதொரு நிலையில்லாமல் ஒரு பகுதி மானியமாக வழங்கி ஊராட்சிமன்றங்களுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டித் தரும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். தலைவரின் வீட்டிலேயே மன்றம் கூட்டப்படுவதால் போட்டி ஏற்படும்போது அங்கு பல மெம்பர்கள் போகாமல் அவர்கள் பதவி காலம் முடிவடைகிறது. ஆகவே இந்த மன்றங்களுக்கு கட்டிட வசதி செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிய உணவு, மதிய உணவு வழங்கப்படுகிறது. அரசாங்கம் ஆறு காசும், ஊராட்சி மன்றங்கள் இரண்டு காசும் கொடுக்கிறார்கள். அது போதவில்லை. ஆகவே மதிய உணவுத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. ஊராட்சிமன்றங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள புறம்போக்கு நிலங்கள் அல்லது உச்சவரம்புத் திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் நிலங்களை ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுத்து இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சிமன்றங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களில் ரோடு போட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது திடீர் என்று ஒரு தடை உத்தரவைப் போட்டார்கள் முந்திய அரசினர். இப்போது மூன்று வருடங்கள் ஆகியும் கூட அந்த உத்தரவு நீக்கப்படாமல் ரோடு போட முடியாத நிலை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரம் இருந்தும் அவை செயல்பட முடியாமல் இருக்கின்றன. அந்தத் தடை உத்தரவை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அவசர வேலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் ஜீப்பைக் கேட்டால் ஆணையர் பெருந் தலைவரைக் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லி இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே மக்களுக்காக சேவை செய்ய வேண்டுமென்று வந்திருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்ய ஜீப்களைக் கொடுப்பதற்கு ஆணை இட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகராட்சித் தேர்தலில் நேரிடையாக மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய முறையில் தேர்தல் இருக்க வேண்டும். எங்கள் ஊரில் நெசவுத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து இரண்டு ரூபாய் வீதம் ரூ. 125 வரி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி வரி விதிக்கிற அந்த அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு வழங்கி வரி விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்துப் பேசுகிற உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், நேரம் கடந்துவிட்டதால்.

***THIRU K. S. KOTHANDARAMAIAH :** Deputy Speaker, Sir, since time given to me is very short, I am not able to give vent to my ideas and expressions. The main difficulty in making successful this scheme is the loggerheeds between the official Block Development. Officers and the Non-official Chairman of the Panchayat Unions. Generally, the Chairman will be a person with party feelings and affiliations. The B.D.O's who are officials are not able to adjust themselves to their conditions and this leads to so many difficulties which results in the failure of the scheme.

Coming to the condition of roads especially in our taluk, of Hosur ; throughout the taluk I find that the conditions of the roads are very bad whether they are panchayat roads or panchayat union roads. Whenever I go and ask the presidents of panchayats, they say that the money has been taken away by the Government for loans. I heard some cases where the officers who went to collect the loans simply asked the Panchayat Presidents to put their signatures in the cheques and took away the amounts. Such being the case, many of the panchayats have no money. Moreover, the panchayats are also not properly taking up the construction of roads or their repairs or their maintenance. At a conference held at Hosur a few months ago, the District Collector himself said that the village roads in the Hosur taluk were very bad and that some roads which were taken up 10 or 15 years ago were not being completed. Therefore, I request the Hon. Minister to pay special attention to this matter and entrust this work to Highways Department.

Next, coming to teachers affairs the Government appointed an Ad Hoc Committee to make transfers. A similar arrangements has not been made with regard to the appointment of teachers.

From the beginning of June to the end of the year appointments are made and this work of the schools are dislocated. So,I request the Government to appoint a Special Committee like the transfer Committee and the appointment of teachers may be entrusted to that committee.

The District Development Councils are only advisory councils now. Mere advice is of no use in setting right things. I request the Hon. Minister to give more powers to these councils and see that they function properly and usefully.

There are periodical meetings in every union. I do not think they are of much use. These periodical meetings may put an end to and Commissioners and other important persons may be asked to attend the District Development Council meetings where they can learn many things. By this arrangement we can save money.

Collection of panchayat taxes is entrusted to the Village Officers. The Panchayat Development Allowance given to them is not adequate and sometimes it does not reach them at all. I feel that it is better to take the opinion of the Village Officers and, if they agree, see that the allowance is sent to Karnams and Village Munsifs directly by money order.

Sometime back, our Chief Minister said that he would remove all duplication of work. The Extension Officer (Education) in the panchayat union is doing the same work as the Deputy Inspector of Schools. In many cases the Deputy Inspectors possess higher qualifications and are better fitted for the work. One kind of officers can inspect the schools and make recommendations and their need not be duplication of work.

In many cases the village level workers interfere with village politics; they do not confine themselves to the work entrusted to them. Therefore it is better that suitable advice is given to them or they may be removed so that there may not be any troubles in the villages on account of them.

The next thing that I want to say is that panchayat union councils are not properly functioning in many respects, especially in the area which I represent in this House. Further the amounts allotted to them are not adequate. Moreover the amounts are not properly spent. We attend the council meetings and things are not quite happy there. I request the Hon. Minister to pay attention to this.

Our Government was wise enough to appoint a gentleman to go into the panchayat union working and make a report. That gentleman, Mr. N. Murugesa Mudaliar, has submitted a report. I request the Government to appoint a committee consisting of Members of the Assembly and also others and see that the recommendations are implemented. With these words I resume my seat.

***திரு எம். ஆர். கண்ணன் :** மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி என்ற மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

பொதுவாக இந்த நகராட்சிகளின் அடிப்படை வேலையானது சுகாதாரத்தைப் பேணிக் காப்பதாகும். சுகாதார முறைகளுக்கு வேண்டிய நல்ல ரோடுகளை அமைப்பது, குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தருவது, நல்ல விளக்குகளைப் போடுவது மற்றும் இவை போன்ற காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய பணிகள் நகராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக நாம் எவ்வளவுதான் பணம் ஒதுக்கினாலும் அந்தப் பணம் நல்ல முறையிலே செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அரசு எவ்வளவுதான் நல்ல கொள்கைகளை வகுத்தாலும் அந்தக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அதிகாரிகள் மிகமிகச் சிறப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தமன்றத்தில் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் பல இடங்களில் நிர்வாக அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் கவனிப்பதே இல்லை. பல ரோடுகளில் ஆங்காங்கே சாக்கடை நீர்கள் பெருக்கெடுத்து ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. நிறைய குப்பைகள் போக்குவரத்தைப் பாதிக்கக் கூடிய வகையில் இடைஞ்சல்களாக குவிந்து இருக்கின்றன. இவைகளைப் போக்குவதற்கு நகராட்சி மன்ற அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் கவனித்தால் நகரம் நல்ல அபிவிருத்தி அடையும்.

அரசு சில கணக்குகளைக் கொடுத்து வருகிறது, சென்னை மாநகராட்சியும் கணக்கு கொடுத்து வருகிறது. சென்னையில் 20 இலட்சம் மக்கள் இருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள். இது முற்றிலும் தவறு என்பது என்னுடைய கருத்து. மொத்தம் 12 தொகுதிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இலட்சம் ஓட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குமேலே ஒவ்வொரு ஓட்டருக்கும் அவரது வீட்டிலே நான்கு பேராவது இருக்கிறார்கள். எனவே சென்னை மாநகராட்சியில் குறைந்தது 40 லட்சத்திற்குக் குறைவாக மக்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. இவர்கள் அனைவருக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தந்தாக வேண்டும். இது குறித்து ஏற்கனவே இருந்த அரசுக்கு பல்லாண்டு காலமாக நல்ல திட்டத்தை மாநகராட்சி மன்றம் தெரிவித்தாலும்கூட அதை நடைமுறைப்படுத்த விரும்பாத காரணத்தால் பல்லாண்டுகளாக அந்தத் திட்டம் தள்ளிப்போடப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது தமிழக ஆட்சியை திராவிட

1968 மார்ச் 13] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்த ஒப்புக் கொண்டு துவக்கியும் உள்ளது. இதை மிக்க விரைவில் முடித்து சென்னை வாழ் மக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி ஏற்படுத்தத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சென்னை மாநகராட்சியின் பல ரோடுகளிலே சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்து நடைபெறுகின்றது. முன்பு இந்த ரோடு போக்குவரத்திற்கு மாநகராட்சி மன்றம் அதிகமாகப் பணம் செலவழித்து வருகிறது. அதற்காக சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் அன்பர்கள் நாட்டை ஆண்டு வந்த காலத்திலே மாநகராட்சி மன்றம் வேண்டுகோள் விடுத்தது. அந்த வேண்டுகோளை அன்றிருந்த ஆட்சி புறக்கணித்தது என்றாலும் இன்றுள்ள ஆட்சி அதையேற்று பஸ் போக்குவரத்துள்ள ரோடுகளை நல்ல முறையில் பாதுகாத்துப் பராமரிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்கான பணத்தை மாநகராட்சிக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில் சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தில் "பிரைமரி எஜுகேஷன்" 5-வது வரை மட்டும் ஒதுக்கினால் தான் அதை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த முடியும். அதற்குமேல் ஹைஸ்கூல்களை, ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களை ஒப்படைத்தால் சரியாக் நிர்வகிக்க முடியாது. ஆகவே அத்தகைய பள்ளிகளை சர்க்காரே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஏறக்குறைய 30, 40 குடிசைப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. குடிசை நிலங்களில் தனியார் நிலம், சர்க்கார் நிலம், கார்ப்பொரேஷன் நிலம் என்று வெவ்வேறு இனங்களில் இருக்கின்றன. தனியார் நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் சட்டப் பிரச்சினை இருக்கிறது. சர்க்கார் நிலங்களாகவோ, கார்ப்பொரேஷன் நிலங்களாகவோ இருக்கக் கூடிய இடங்களை அங்குள்ள குடிசைவாழ் மக்களுக்கு நல்லமுறையில் ஒதுக்கித் தந்து பட்டா கொடுக்க வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதை அந்தந்த அதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டும். ஏறக்குறைய சென்னை மாநகராட்சியில் 10 சர்க்கிள்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சர்க்கிளுக்கும் ஒரு இன்ஜினியர் இருக்கிறார். அவர்கள் தகுந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து சீர்படுத்தச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தமிழக முதலமைச்சரவர்கள் குடிசைகளுக்குப் பதில் நல்ல வீடுகளாகக் கட்டித் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குடிசைகள் அதிகமாக இருக்கக் கூடாது என்று நல்லெண்ணத்தில் சொல்லியிருப்பதை பாராட்டி வரவேற்கிறேன். எல்லாவற்றையும் ஒரேயடியாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்றால் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். எனவே எந்தெந்த பகுதிகள் எப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் திட்டவட்டமாக அறிவித்துவிட்டால், அந்தந்தப் பகுதி மக்கள் அந்தந்த எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு மனுப் போட்டு பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லும் பொழுது இந்த வருஷத்தில் தான் இது எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். குறிப்பாக நான் சார்ந்திருக்கும் தொகுதியான பேஸின் பிரிட்ஜில் குடிசைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. விளக்கு வசதி கிடையாது. போக்குவரத்துச் சாலைகள் கிடையாது. இவற்றை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கே பல நகர்கள் பல தலைவர்களின் பெயரிலே இருக்கின்றன. மீனாம்பாள் நகர், நேரு நகர், இந்திரா நகர், அண்ணா நகர், நெடுஞ்செழியன் நகர், பர்மா நகர், சாஸ்திரி நகர், அசோக் நகர் போன்ற பல நகர்கள் இருக்கின்றன. ஒரு நகருக்குக்கூட லேட் வசதி கிடையாது, போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. மலஜலம் கழிக்கக் கூட வசதி கிடையாது. அதிகாரிகளெல்லாம் இவற்றைக் கவனிக்காமல் அங்கு மக்களைக் குடியேறச் செய்துவிடுகிறார்கள். கேட்டால், எம்.எல்.ஏ. வருகிறார், எம்.சி. வருகிறார் என்று சலிப்போடு சொல்லிவிட்டு அதிகாரிகள் சட்டப் பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஏழைகளைப் பாதுகாப்பது, அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்து செய்து

வைப்பது என்பது வேறு பிரச்சினே. ஆனால் ஏழைகள் கஷ்டப்படும் பொழுது சட்டப்படி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை எடுத்து அவர்களை வாழ்விக்க வேண்டுமேயொழிய இந்த மாதிரி நிலைமையை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்ததமைக்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*** திரு கே.பி.எஸ். மணி :** மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ கொண்டு வந்திருக்கிற மானியங்களை யொட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைக கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விஷயங்கள் அத்தனையும் உண்மையானவையும் இருக்கிற நிலைமைகளையும் கூறுகின்ற விஷயங்களாக இருப்பினும், குறிப்பாக மக்களுடைய அபிவிருத்திக்காக ஏதெதோ இதுவரை இருக்கிறதே அவைகளை அதிகப்படுத்துவதற்கும் துரிதப்படுத்துவதற்குமான நடவடிக்கைகளிலே நம்முடைய அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு ரோடுகள் போடுவதற்காக வசூலிக்கப்படுகின்ற பணம் 40 நயாபைசா என்று இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஒரு முறை ரோடு போட்டபிறகு மறுபடியும் 2 அல்லது 3 தரம் அதன் மேலே கப்பி நிரப்பினுல்தான் அது நல்ல ரோடாக முடியும். அது சகதி நிலமாக இருப்பதனால் ஒரே ஒரு முறை ரோடு போட்டால் அது அழுந்திப் போய்விடும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு தனியாக ஸ்பெஷலாக ஒரு அலவன்ஸ் கொடுத்து ரோடுகளைச் செப்பனிடுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடிதண்ணீர் சம்பந்தமாக நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற விகிதாசார முறைப்படி 5—ல் ஒன்று தான் கிராமப்புறத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மக்களுடைய தொகையைப் பொறுத்துப் பார்த்தால் 5 மடங்கு மக்கள் கிராமப்புறத்திலேயும் ஒரு பங்கு மக்கள் நகர்ப்புறத்திலேயும் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் மொத்த அளவைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், 25 சதவிகிதம் தண்ணீர் கிராம மக்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. மற்ற 75 சதவிகிதமும் நகர்ப்புறமக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த விதியை மாற்றி கிராமங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசாங்க அதிகார நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டக் காரியங்களைப் பார்க்கும்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களே தீர்மானம் போட்டு டிராக்டர்கள் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது டி.ஆர்.டி. மூலமாகத்தான் வாங்க வேண்டும். அவருக்குத் தான் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி ஆர்டர் போட்டிருப்பது பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் மீது சந்தேகமோ, அல்லது அங்கே இருக்கிற யூனியனுடைய நிர்வாகத்தின் மேல் சந்தேகமோ என்ற நிலையைத் தான் உருவாக்குகிறது.

** ** ** **

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி :

** ** **

இன்றைக்கு, டி.ஆர்.டி. மூலமாகக் கொடுப்பதற்குக் காரணம் விரைவாக வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதற்காகத் தான். இந்த ஏற்பாட்டினால் பல இடங்களிலே அது எந்த எந்தக் காலத்திற்குத் தேவை என்பதை அறிந்து விரைவாகக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால்தான அவ்வாறு கொடுக்கப்படுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத்

** பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

தலைவர்கள் மேலோ, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் மேலோ சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே அப்படிப்பட்ட உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு கே.பி.எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய முருகேச முதலியார் அவர்களுடைய ரிபோர்டிலே அதைக் குறிப்பிட்டிருப்பதனால் அந்தக் கருத்தை நான் சொன்னேன். ** ** **

அடுத்து, அங்கு உத்தியோகம் செய்பவர்களுக்கு முறையான உத்தியோக உயர்வு பெற வாய்ப்பில்லை, வசதியில்லையென்று நான் முருகேச முதலியார் அவர்களுடைய ரிபோர்டின் மீது விவாதித்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதோடு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 16 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி கடந்த பட்ஜெட்டிலே வலியுறுத்தினேன். அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படாததைப் பற்றி ஒரு பட்டியலையும் கொடுத்திருக்கிறேன். சீனியாரிட்டி லிஸ்ட் பிரகாரம் 23—12—1966-லே போடப்பட்ட அந்த பட்டியலினுடைய நிலை என்ன என்று இதுவரை தெரியவில்லை.

அடுத்து, கிராம மனித வேலைத் திட்டம்—மான் பவர். மான் பவரைக் கொண்டு வேலைகளைச் செய்வதற்காக மத்திய அரசாங்கம் நம்முடைய அரசின் மூலமாக மானியம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்காக 10 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில், பாராளுமன்றத்திலே பேசிய நமது அங்கத்தினர்கள் அவ்வாறு ஒதுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என தெரிய வருகிறது. அங்கே ஒதுக்கவில்லை என்று பேசி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது உண்மையா இல்லையா என்பது தெரியாமல் சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவனுடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்று டிமாண்ட் கொடுக்கிறார்கள். சரியான முறையிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ஒரே அளவு விகிதாசாரப்படி உத்தியோகம் கொடுக்கிறார்கள். சிலரை மற்றவர்களைப் போலக் கட்டுப்படுத்தி வேலை வாங்க முடியாது. ஆகவே, சரியான முறையில் வேலை செய்பவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு விரைவாக கொடுக்க முடியுமா என்பதை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு டாக்டர்களை நியமனம் செய்கின்றபொழுது டி.எம்.எஸ். ஒப்புதல் அளித்தால் அவர்கள் வேலையில் சேர்ந்து கொள்ளலாம் என்று சொன்ன பிறகு திரும்பவும் டி.ஆர்.டி.யிடம் அவர்கள் அனுமதி வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷ காலத்திற்கு மேலாக அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் சேர முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதனால் பல ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்களே இல்லாமல் நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராண்ட் சேங்ஷன் பண்ணுகிறபொழுது இறுதியாக அவர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டிலே அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களிலே ஒதுக்கீடு செய்த பணம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. வருஷக் கடைசியிலே பணம் ஒதுக்குவதால், 2, 3, மாதங்களில் நாங்கள் வேலைகளைச் செய்ய முடியாமல் தவிக்கிறோம். வேலை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்புகளை அனுப்பினால் போதும் என்ற முறையில் ஒதுக்கிய பணத்தை நாங்கள் தொடர்ந்து செலவு செய்வதற்கு வழி ஏற்படுத்துகிற முறையில் அவர்கள் அனுமதி அளித்தால் மற்ற காரியங்களையும் விட்டு விடாமல் கவனிக்க வசதியாக இருக்கு மென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

பஞ்சாயத்து யூனியனுடைய நிர்வாகங்களையும் பஞ்சாயத்தினுடைய நிர்வாகங்களையும் கவனிப்பதற்கு ஒரு ஓவர்சீயரால் முடியாது. ஆகவே, பஞ்சாயத்தினுடைய நிர்வாகத்தைக் கவனிப்பதற்கென்று தனியாக ஒரு ஓவர்சீயரைப் போட வேண்டும். சர்க்கார் பணத்திலிருந்து அதைச் செய்ய வசதி இல்லையென்றால், பஞ்சாயத்தினுடைய நிதியிலிருந்து நாங்கள் அதற்குரிய தொகையைக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மொத்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களில், அதாவது 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களில், நாங்கள் இரண்டு பேர் தான் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தலைவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, வருங் காலத்தில் அதிகமான பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களாக தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் வருவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டு மென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. கோ. பூவராகன்** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சபைமுன் வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை யொட்டி ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய பாரதத்திலேயே கிராமப்புறங்களில்தான் அதிகமான முன்னேற்றம் ஏற்படாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே அதிகமான கிராமங்களைக் கொண்டிருந் தும், அதிகமான கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களை கொண்டிருந்தும் கூட இன்றையதினம் நிதி ஒதுக்கியிருக்கின்றதைப் பார்க்கின்றபோது, மிகக் குறைவான நிதியையே ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றால் அது ஒன்றும் மிகையாகாது.

மேலும், இதிலே இரண்டுவிதமான விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக் கின்றன. எங்களுக் கெல்லாம் வீட்டுக்கு அனுப்பிய அறிக்கையிலே கிராமப் புறங்களுக்கு மொத்த சிலவில் 21 சதவிகிதம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சருடைய உரையிலே மொத்த சிலவிலே 24 சதவிகிதம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார் கள். நேற்றிலிருந்து இன்றைக்குள் 3 சதவிகிதம் எப்படிக் கூடிவிட்டது என்று தெரியவில்லை. கிராமப்புறங்களிலே, சொல்லுவார்கள். 10–ம் 10–ம் 110 ; அதிலே 10-ஐத் தள்ளிவிட்டு 100 கொடுங்கள் என்று நகர்ப்புறங்களிலே உள்ளவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று. அதைப் போல நேற்றையதினம் கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையிலே 21 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அமைச்சர் தன்னுடைய உரையிலே 24 சதவிகிதம் என்று சொன்னார்கள். இது எப்படி வரும். இது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். நான் சொன்ன கணக்கு மாதிரி. 10-க்கு 10–110, அதிலே 10-ஐ தள்ளி 100 என்று கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் சொல்லுவதைப் போல் இந்த அறிக்கை இருக்கிறது என்று சொன்னால் பல புள்ளி விவரங்கள் உபயோகிக்கிற பொழுது இவர்கள் அவசரத்தில் எங்கே கவனிக்கப் போகிறார்கள் என்ற முறையிலே இவர்கள் பார்க்க முடியாது என்ற அளவிலே இதைக் கொடுத்திருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

முதலிலே, இவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதிலிருந்து ஆண்டுக் காண்டு குறைவான நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1966–67-லே கிராமப் புறங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 6 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாயாகும். ஆனால் 1967-68-லே ஒதுக்கிய பணம் 6 கோடியே 61 லட்சம். அதைக் கூட செலவு செய்யாமல், 6 கோடியே 8 இலட்சம் ரூபாய்தான் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்த்தால் அதற்கும் குறைவாக, கிட்டத்தட்ட ஒருகோடி ரூபாய் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைாம் பார்க்கின்றோம்.

1968 மார்ச் 13] [திரு. கோ. பூவராகன்]

இவ்வளவு குறைவாக கிராம வளர்ச்சிக்காக இந்த மன்றத்தில் நாம் மான்யக் கோரிக்கை வைக்கிறோம் என்று சொன்னால், மனச்சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்து அது சரிதானா என்று சொல்ல வேண்டும். கிராமப்புற மக்கள் தான் நம்முடைய ஐந்தாண்டு திட்டங்களுக்கும், குறிப்பாக நல்ல வளர்ச்சிக் காரியங்களுக்கும் கடன் எழுப்புகிற பொழுதெல்லாம் அதிகமாக பங்கு கொள்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கைப் புரட்டிப் பார்த்தால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வசூல் செய்கிற நிலையை புரட்டிப் பார்த்தால் நன்றாக விளங்கும். குறைந்த பட்சமாக 4, 5 ஆண்டுகளாக இந்த நிலைமை இருந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். ரூ. 100 லிருந்து ரூ. 500 வரை முதலீடு செய்பவர்கள் கிராமப்புறத்தில் தான் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். கிராம மக்கள், நடுத்தர மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியிலுள்ளவர்கள் தான், அந்த வட்டாரத்து மக்கள் தான் அரசாங்கம் கடன் எழுப்பும்பொழுது வந்து கொடுக்கிறார்கள், அவர்களிடத்திலேதான் அந்தக் கடன் தொகை பெறப்படுகிறது. அவர்கள்தான் அரசாங்கத்திற்கு ஒத்தாசையாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழ, அவர்களுக்குத் திருப்பி கைமாறு செய்கின்ற அளவுக்கு நாம் என்ன செய்கிறோம், அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே வேண்டிய நிதியை ஒதுக்கி அவர்களுடையை வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறோமா என்று பார்க்கவேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத் துக்கள் பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்கள் இவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பொறுப்பு கல்வி வளர்ச்சி, சாலை பராமரிப்பு, வேளாண்மை, குடிதண்ணீர், சுகாதாரம். இது போன்ற துறைகளில் இருக்கிறது ஆனால், ஆண்டு தோறும் கல்வி வளர்ந்து வரும்பொழுது, அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற பணம், கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் ஏன் மிகக் குறைவாக இருக்க வேண்டும்? கல்விக்காக சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு ரூ. 15 லட்சம் குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள். இது மிகவும் குறைவு. சாலை பராமரிப்புக்காக ரூ. 42 லட்சம் இந்த ஆண்டு குறைவாகக் கொடுக் கிறார்கள். அந்த இனத்திலும் குறைத்துத் தான் கொடுக்கப் படுகிறது. வேளாண்மை மிகவும் முக்கியம் என்று சொல்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்கள் அதிலே அதிக கவனம் காட்ட வேண்டும் என்று சொல் கிறோம். ஆனால், அதற்காக ரூ. 5 லட்சம் இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறைத்திருக்கிறார்கள். நாம் பெரிய கைத்தொழில்களில் கவனம் காட்டவில்லை என்றாலும், கிராமக் கைத் தொழில்களுக்காக, அங்கே இருக்கிற குடிசை கைத்தொழில்களுக்காகவா வது அக்கறை காட்டியிருக்கிறோமா என்றால் இல்லை மிகவும் குறைவாக ரூ. 14 லட்சம் இந்த ஆண்டு குறைத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. அதே போன்றுதான் கிராமப் புறங்களில் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்னை இருக்கிறது. நகர்ப்புறங்களில் எப்படி குடி தண்ணீர் பிரச்னை இருக்கிறதோ, அதே போல்த்தான் கிராமப்புறங்களிலும், குடிதண்ணீர் பிரச்னை இருக்கிறது. எந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை எடுத் துக் கொண்டாலும், ஏதாவது ஒன்றிரண்டு நகராட்சி அதில் இடம் பெறுகிறது ஒன்றிரண்டு நகராட்சிகளுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கிறோம். ஆனால் கிராமப் புறங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில்தான் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே இது சம்பந்தமாக ஒரு சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம் முடைய அரசாங்கம் தான் சர்வே செய்திருக்கிறது. நாங்கள் முன்னால் ஆட்சியில் இருந்த பொழுது எந்தெந்த கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதற்குஎவ் வளவு கோடி பணம் தேவையென்றெல்லாம் சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம், பத்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள கிராமப்புறங்களுக்கு எந்த அளவுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்று பார்த்து, அந்த அளவுக்கு செய்து கொடுக்க இந்த அரசு முன்வர வேண்டும். அந்த ஏற்பாட்டிற்கு மத்திய அரசும் உடன்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பங்கு கொடுப்பதற்கும் உடன்பாடு இருக்கிறது. "யுனிஸெபும்" கிராமப்புறங் களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு உதவத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதற்காக......

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை : எந்த ஆண்டில் இந்தத் திட்டம் ?

திரு. கோ. பூவராகன் ; எனக்கு நினைவு இருக்கிற வரையில் 1964–65, 1965–66 என்று நினைக்கிறேன். இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் நம்முடைய மாவட்டங்களிலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கருதி, மாவட்ட வாரியாக என்னென்ன கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்கள்........

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை : 1964–65-ல் அந்த ஏற்பாடு அறிக்கை வடிவில் வந்திருக்கிறது. முன்னால் இருந்த அரசு எந்த அளவுக்கு அது சம்பந்தமாகச் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு கோ. பூவராகன் : முன்னால் இருந்த அரசு இதுபற்றி முயற்சி எடுத்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் எந்த அளவுக்கு பங்கு கொள்கிறார்கள் பொது மக்கள் பங்கு எவ்வளவு என்று கேட்டு, பங்கு கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். உலக பாங்கியிலிருந்து இதற்காக பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரப்பட்டது. மத்திய அரசும் இதற்காகத் தனியாகபணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று முந்திய அரசு கேட்டிருந்தது. இப்பொழுதிருக்கும் அரசும் அதை மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி வாங்குவதற்கு முடியும் என்று கருதுகிறேன். அதைச் செய்யலாம். " யுனிஸெஃப் " கூட இதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தருவதாக இருந்தார்கள். பரீட்சார்த்தமாக மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டத்தில் கிராமப்புறங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதியைப் பெருக்குவதற்குபொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்களும் ஒரு திட்டத்தை வைத்திருந்தார்கள். தொடர்ந்து பரிசீலனை இருக்க வேண்டிய நிலை அவசியமில்லை. அந்தத் திட்டத்தின்படி வேலைகளைத் துவக்குவதற்கு உடனடியாக அதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்வே செய்யப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. கடற்கரையோரப் பகுதி, உள்ளே இருக்கிற பகுதி, மிகப் பின்தங்கிய பகுதி போன்றவைகளுக்கு உடனடியாகக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக உடையார்பாளையம் தாலுகா, என்னுடைய மாவட்டத்தில் காட்டுமன்னார் பகுதியில் ஊமங்கலம் பிர்கா போன்ற பகுதிகள், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கடலோரப் பகுதி, கோவையில் பல்லடம் போன்ற பல பகுதிகளுக்குக் குடிதண்ணீர் கஷ்டம் எங்கெங்கே இருக்கிறது என்று கண்டு, அந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கான திட்டத்தை முன்பே போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் கவனம் காட்டி.......

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : முன்னாள் அமைச்சர் அவர்களுடைய ஊரிலே கிராமப் பகுதிகளில் குடிதண்ணீர் வசதி சரியான முறையில் இல்லாமல் நரம்புச் சிலந்தி வியாதி அதிகமாக இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறோம். அது உண்மையா என்பதையும், அவர் அமைச்சராக இருந்த பொழுது அந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளைப் பற்றியும் இந்த அவை தெரிந்துகொள்ள ரொம்ப விருப்பமாக இருக்கிறது.

திரு. கோ. பூவராகன் : அந்த முயற்சியில் தான் இந்த விவரங்களெல்லாம் எனக்கு தெரிந்தன. அந்த முயற்சியினால் தான் இந்த விவரங்களெல்லாம் அறிந்திருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. மத்திய அரசுக்கு என்னுடைய இலாகாவின் காரியமாகப் போயிருந்தபொழுது, அங்கு இதுபற்றி உள்ள நிலைமைகளை உணர்ந்து, இதற்கு என்ன பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், அந்தப் பணத்தை ஏன் நம் ராஜ்யத்தில் செலவு செய்யக்கூடாது என்பதையெல்லாம் அறிந்தேன். மத்திய அரசு ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்காக எவ்வளவு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியது, எந்தெந்த ராஜ்யங்களில் கவனம் காட்டப்

படவில்லை என்றெல்லாம் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. அந்த செய்திகளை வைத்துக் கொண்டு, மத்திய அரசுக்கு சென்ற பொழுது, அந்த இலாகாவிற்குச் சென்று இதற்காகத் தனி கவனம் செலுத்தி, மத்திய அரசு எந்த விதத்தில் உதவி செய்கிறது என்ற விவரங்களை யெல்லாம் அறிந்து வந்தேன். அதை வைத்துக் கொண்டு கிராமப் புறத்தின் குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு தான் இருந்தேன். ஆங்காங்கு அப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது வந்திருக்கிற அரசு, என்ன காரணம் கொண்டோ தெரியவில்லை, என்னுடைய தொகுதியில் பல வேலைகளை நிறுத்தி விட்டிருக்கிறது. மின்சார வேலை அப்படி அப்படியே தடைப் பட்டிருக்கிறது. பாதை போடும் வேலை பாதியில் நிற்கிறது. குடிதண்ணீர் கொடுக்கும் வேலை, விவசாய வேலை பாதியிலே. கல்லூரியும் பாதியிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பல அபிவிருத்தி வேலைகள் பாதியிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. விருத்தாசலத்தில் ஒரு பக்கம் குடிதண்ணீர் பிரச்னை

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நிதி நிலை சீர்பட்டவுடன அந்த வேலைகளுக்கெல்லாம் நிதி தரப்பட்டு, அவர்களுடைய தொகுதியில் நிச்சயம் அந்த வேலைகள் செய்து கொடுக்கப்படும். அவர்கள் கூறியபடி வேலைகள் பாதியிலே தடைபடுவதற்குக் காரணம் நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் தொகுதியை விட்டு சென்னைக்கு வந்துவிட்டாரே, அது காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

திரு கோ. பூவராகன் : தொகுதியை விட்டு சென்னைக்கு வந்துவிட்டேன் என்று சொல்லுவது சரியில்லை. தொகுதிக்கு மாதத்திற்கு இரு முறை யாவது சென்று தொகுதியில் இருக்கிற மக்களை அடிக்கடி சந்திக்கிறேன். தொகுதி மக்களை அடிக்கடி சந்திக்கும் பழக்கம் எனக்குண்டு. இன்றைய தினமும் அந்தப் பழக்கத்தை விடாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தொகுதியைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களும் அவ்வப்போது அறிந்து வருகிறேன். அறிந்திருக்கிறேன். நிதிநிலை சரியாக இல்லை என்றால் என்னுடைய தொகுதிக்கு மட்டும் நிதிநிலை சரியாக இல்லையா ? வேறு தொகுதிகளுக்கு அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்து கொடுக்க நிதிநிலை சரியாக இருக்கும் பொழுது, இந்தப் பக்கத்திலும் அந்த நிதியைக் கொஞ்சம் திருப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிச்சயமாகச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்தி, பாரபட்சம் இல்லாமல் எல்லாத் தொகுதி களிலும் அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்து கொடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார் கள்; செய்ய வேண்டும்.

அதே சமயத்தில் இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கிறபொழுது "பொது மானியம்" என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,74,98,000 என்று இருக்கிறது. அதற்குக் கீழே பார்த்தால் ரூ. 2,74,97,000 என்று இருக்கிறது. ஒரு ஆயிரம் கணக்கு எங்கே போய்விட்டது என்று தெரியவில்லை. இம்மாதிரி பல குறைபாடுகள் இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கிருந்து எடுத்துப் போடுகிறபொழுது ஒரு தொகை இங்கிருந்து எடுத்துப் போடுகிறபொழுது ஒருகணக்கு என்று போட்டிருக்கிறார்கள், அது எப்படி வருகிறது என்று நாம் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க் கிறபொழுது இன்றைய தினம் கிராமப்புறங்களில் நாம் அதிகமாக கவனம் காட்டவில்லை. இந்த அரசாங்கம் சென்ற ஆண்டு எடுத்த முயற்சி கூட இந்த ஆண்டு எடுக்கவில்லை. எந்த அளவுக்கு அதிக அக்கறை காட்டியிருக்கிறோம் என்பது இந்த அறிக்கையிலே காணப்படவில்லை. இந்தப் போக்கில் போய்க் கொண்டிருந்தால், கிராமப்புறத்து மக்களுக்கு இப்பொழுது விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, நம்மைப் புறக்கணிக்கிற மனப்பான்மை வளர்ந்து வருகிறது என்று மக்கள் கருதுவார்களேயானால், நகரப்புறங்களிலிருக்கிற மக்களுக்குள்ள வசதிகள் கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்களுக்கு செய்து தரப்படவில்லை என்ற நிலைமை வருகிறது என்று சொன்னால், அது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது.

நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கிராம மக்கள் எல்லாக் காரியங்களிலும் நமக்கு ஒத்தாசை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்களிடம் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு தனியாக ஒரு லோன் அஸிஸ்டென்ஸ் நாம் கொடுக்கிறோம். அதற்காக ரூ. 47 லட்சம் அவர்களுக்குத் தனியாகக் கொடுக்கிறோம். அதே போன்று நகராட்சிகள் இருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 88 நகராட்சிகள் இருக்கின்றன என்று நாம் அறிக்கையிலே பார்க்கிறோம். நகராட்சிகளுக்கு எவ்வளவு என்று சொன்னால், ரூபாய் 7½ லட்சம் தான் தரப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு பாரபட்சமாக இருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்த அளவுக்கு சென்னை மாநகராட்சிக்கு நாம் கொடுக்கிறோமோ அதே போன்று மற்ற நகராட்சிகளும் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அந்த பிரச்சனைகளை உணர்ந்து அவர்களுக்கு அந்த உதவித் தொகையை கொடுக்க வேண்டும். ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார், முன்னாலிருந்த அரசு சென்னை நகராட்சிக்குப் போதுமான ஒத்தாசை கொடுக்கவில்லை அவ்வப்போது என்னென்ன காரியங்கள் ஆற்றவேண்டுமோ அந்தக் காரியங்களுக்கு மானியம் கொடுக்கவில்லை என்று. மானியம் ஏராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆடிட் ரிப்போர்டைப் பார்த்தால் கனம் உறுப்பினருக்கு நிலைமை விளங்கும். ஆடிட் ரிபோர்ட்டில் என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால் நாம் சென்னை மாநகராட்சிக்குக் கொடுத்த பணங்களில் 99 சதவிகிதம் அவர்கள் பயன்படுத்தவில்லை என்று தான் சொல்லப்படிருக்கிறது. பணம் கொடுக்கவில்லை என்று இல்லை. அப்படிக் கொடுக்கிற பணத்தை சரியாகப் பயன்படுத்தாத நிலை இருக்கும்போது 50 லட்சம் ரூபாயை தனிச் சலுகையாகக் கொடுக்கிறோம் என்றால், அப்படி வாங்கும் பணத்தை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்த, அதிகாரிகளை ஊக்குவித்து, பயன்படுத்துகிறார்களா என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும்; அதையும் நாம் கவனத்தில் வைக்க வேண்டிய ஒன்றாகக் கருத வேண்டும். நகராட்சிகளுக்கும் என்னென்ன அளவில் உதவிகள் செய்ய வேண்டுமோ, அந்த வகையில் அந்த அளவில் கொடுக்க நிதிகளை ஒதுக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு தலைப்பிலும், இந்த ஆண்டு மிகமிகக் குறைவாகத் தொகைகளை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் ப்ளாக்குகளுக்கு கிட்டத்தட்ட பாதியாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய தொகைகளையே செலவு செய்யவில்லை பாதிக்குப்பாதிதான் இப்பொழுது ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ரூபாய் 140 லட்சம் என்றால், இப்பொழுது இந்த ஆண்டு 74 லட்சம் தான் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். கல்விப் பணிக்காகவும் அப்படித்தான் பாதியாகத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது 30 லட்சம் ரூபாய் என்றால், இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 15 லட்சம் என்கிற அளவில் தான் இருக்கிறது. அப்படி ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் அதிகமான அளவில் குறைத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. அந்த இலாக்கா அமைச்சர், முதலமைச்சரிடத்தில் பேசி, அந்த இலாக்காவிற்குத் தனிச் சலுகை கேட்டு, அதிகமான பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்ற அளவில் கேட்டுப் பெற வேண்டும். இருக்கும் பிரச்சனைகளை எடுத்துச் சொல்லி, வளமுள்ள காரியங்களைச் செய்துச் முன்னால் இருந்த அந்த நல்ல பெயரை நிலை நாட்டக் கூடிய வகையில் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களுக்கும், நகர மன்றங்களுக்கும் நல்ல பணிகளைச்செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாம் டவுன்ஷிப்புக்கள் அமைத்திருக்கிறோம். சில டவுன்ஷிப்புக்கள் கமிட்டி அளவில் தான் இருக்கின்றன. அவர்கள் என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்னென்ன காரியங்கள் செய்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி ரிப்போர்ட்டாவது, மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது, இலாக்காவிலிருப்பவர்களாவது வரவழைத்துப் பார்க்க வேண்டும். பல டவுன்ஷிப்பிலே கூடிப் பேசுகின்ற அளவிலே மட்டும் இருக்கிறது. வேறு வசூல் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்று

பார்த்தால், பல இடங்களில் ஒன்றுமே செய்யாத நிலைமை இருக்கிறது. இன்னும் பல டவுன்ஷிப்புக்கள் பெயரளவிலே மட்டும் இருக்கின்றன என்பதையும் சொல்வேன். அதே போன்று, பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்துக் கூட்டுமன்றங்கள், இவற்றைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு வந்தவுடனே பொறுப்பேற்றவுடனே, இவற்றையெல்லாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்றும், அங்கே பல தவறுகள் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைத் தொடர்ந்து ஒரு குழு ஒன்றை அமைத்து, வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்று, ஒரு அறிக்கையும் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை விவாதித்து பரிசீலனை செய்த பிறகு திருத்தி அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. முதலமைச்சருக்கு நான் ஒன்று சொல்வேன். பல காரியங்களில், தமிழ்நாடு தான் மற்றவர்களுக்கு முன்னோடியாக இருக்கிறது. மற்ற இராச்சியங்கள் நம்மைப் பின் பற்ற வேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்கள் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய மத்திய சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு குழு கூட திரு. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில் வந்த போது, அவர்கள் சொன்னார்கள், மற்ற இராச்சியங்களுக்கு போய்விட்டு வந்த பிறகு, நம் இராச்சியத்திலே நடக்கும் பஞ்சாயத்து முறையும். நிர்வாகமும்தான், மற்ற இராச்சியங்கள் வந்து படித்துப் போக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறதேயல்லாது, அவர்களிடம் நாம் படிக்க வேண்டியது அவ்வளவாக ஒன்றுமில்லை என்றார்கள். ஒரு உதாரணமும் சொன்னார்கள். பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு இராச்சியத்தில் தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்களை பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் கூடி ஏலம் விட்டு, வருமானத்தைத் தேடி, பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் செய்கிறார்கள் என்றார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை நம்மிடம் கிடையாது. நம் நிர்வாகம் உயர்ந்த அளவில் இருக்கிறது. ஆகவே மற்றவர்கள், நம் இராச்சியத்திற்கு வந்து பலதுறைகளிலும் இருக்கும் நிலைமைகளைப் பார்க்க வேண்டிய அளவில்தான் நாம் இருக்கிறோம். இருக்கலாம், ஒரு சில இடத்தில் சிற்சில புகார்கள் இருக்கலாம். என்னிடத்தில் கூட புகார்கள் வந்திருக்கிறது. ஒரு சில இடங்களில் ஏலம் விடும் போது, கொடுக்கின்ற ரசீதில் ஒரு தொகை போடுகிறார்கள், கையிலே வைத்துக்கொள்ளும் டூப்பிளிக்கேட்டில் வேறொரு தொகை போடுகிறார்கள் என்று புகார்கள் இருக்கின்றன. அவை அவ்வப்போது மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படலாம். அப்படி ஒரு சில இடங்களில் தவறுகள் இருக்கலாம். அப்படிப் புகார்கள் வரும்போது ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருக்கும் அதிகாரிகள், ஆர்.டி.ஓ. க்களுக்குத் தெரிவித்து, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அமைச்சருக்கு வரும்போதும், இலாகா செயலாளருக்கு வரும்போதும் அவை பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று கருதி செயல்பட வேண்டும். அது பொதுமக்கள் பணம். அதைத் தனிப்பட்டவர் கையாடல் செய்திருந்தால், அவரை உடனே நீக்கிவிட்டு, மேலும், எந்த அளவுக்குப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேற்கொண்டு அந்த ரிபோர்ட் பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை என்றாலும், அந்த ரிபோர்ட் ஒரு பீதியை ஏற்படுத்தி விட்டது. இலாக்காவிலே தொன்றுதொட்டு வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, யார் யாருக்கு வேலை போகுமோ, என்ன ஆகுமோ என்ற பீதி பணியாளரிடையே ஏற்படுத்திவிட்டது. ஒவ்வொரு அமைச்சரும் இவர்களெல்லாம் இருக்கமாட்டார்கள், முக்கிய சேவக்குகள் இருக்கமாட்டார்கள், வேறு வேலைக்குப் போவார்கள் என்பன போன்று சொல்லி வந்தார்கள். விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளில் பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், தொழில்துறை விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்டவர்கள் எந்த எந்த சமயத்திலே எந்தெந்த வேலைக்கு அனுப்புவது, வேலையே விட்டே நீக்கி விடுவதா என்கிற சூழ் நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நல்லகாலமாக, எல்லாம் அப்படியே இருக்கிறது. ஆனாலும் அது பெரிய பீதியை உண்டாக்கி விட்டது. முருகேச முதலியார் ரிபோர்ட்டில் என்ன இருக்கிறதோ என்று ஆயாசப்படும் நிலையில் ஊழியர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அமைப்புக்களில் தவறு இருந்தாலும், எவ்வாறு அவற்றைத் திருத்தி அமைப்பது என்பது பற்றிச் சிந்திக்கலாம். ஆனால் அவர் எங்கேயோ

போய்ப் படித்தார்கள். ராஜஸ்தானில் போய்ப் படித்து வந்தார்கள் அங்கே என்ன நடக்கிறது, எப்படி நடக்கிறது என்று அங்கே போய்ப் படித்து வந்தார்கள். நம்மைவிடத் திறமையாக, ஆற்றலோடு செயலாற்றும் பெயர்பெற்ற இராச்சியங்களுக்குச் சென்று படித்துவிட்டு அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருந்தால், பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் ராஜஸ்தானுக்குப் போய்விட்டு அறிக்கை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையின்மீது எந்த முடிவும் இன்னமும் எடுக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நம்முடைய நண்பர் அவர்கள், ராஜஸ்தான் போனார். ராஜஸ்தான் போனார் என்று இரண்டு தடவைகள் சொன்னார்கள். அவர் பேச்சில் தவறு வரக்கூடாது என்று சொல்கிறேன். அவர் போனது மத்தியப் பிரதேசத்திற்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் நிலைமைகள், அவர்கள் சொன்னபடி, பல மாநிலங்களைவிட, பல மாநிலங்களும் நம்முடைய மாநிலத்தில் பாடம் படிக்க வேண்டிய அளவிற்கு நம் துறைகள் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன. அவர்கள் எதற்காக மத்தியப் பிரதேசத்திற்கு சென்றார்கள் என்றால், கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட், சமுதாய வளர்ச்சி அமைப்பில் மாறுதல்களைச் செய்திருந்தார்கள், அந்த மாறுதல்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும் என்று மத்தியப் பிரதேசத்திற்குச் சென்றார்கள். அந்த மாநிலம் நமக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்று அல்ல. குழந்தைகள் இல்லாதவர்கள் ராமேஸ்வரம் போகிறார்கள் என்றால், ராமேஸ்வரத்துத் தண்ணீரைவிட எங்களூர் தண்ணீர் நன்றாக இருக்கிறது என்பதுபோல நம்முடைய நண்பர் குறிப்பிடுகிறார்கள். அவர்கள் அந்தத் துறையை எடுத்து விட்டார்கள் ; அது சரியாக இயங்குகிறதா என்று பார்க்கவே போனார்கள். அவர் தன் அறிக்கையிலேகூட, நம்முடைய அமைப்பு நல்ல முறையிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் பரிந்துரைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கோ. பூவராகன் : ராமேஸ்வரத்திற்குப் போவதை ஒப்பிட்டார்கள். அப்படி இடம் இல்லாமல், போகாத இடத்திற்குப் போனார்களே என்று தான் குறிப்பிட்டேன். ராமேஸ்வரத்திற்குத் தொன்றுதொட்டுப் போகும் பாரம்பரியம் இருக்கிறது. நம்பிக்கையால் போகிறார்கள். நம்பிக்கையில்லாத இடத்திற்கு, மத்தியப் பிரதேசத்திற்கு நம்பிக்கையோடு போவானேன் நம் இராச்சியத்தில் நல்ல நிர்வாகம் இருக்கிறதே

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நண்பர் அவர்களுக்கு ராமேஸ்வரத்திற்குப் போகாமலேயே அதற்குரிய பலன் கிடைக்கவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். (பலத்த சிரிப்பு)

திரு. கோ. பூவராகன் : பலன் இப்பவே போகாமலே கிடைத்திருக்கிறது. ராமேஸ்வரத்திற்கு அதற்காகமட்டும் போவதில்லை. தெய்வ வழிபாட்டிற்காகவும், தெய்வ பக்தியுள்ளவர்கள் தேவாலயங்கள் உள்ள பல இடங்களுக்கும் கூடப் போகிறார்கள். இந்த இலாகாவைச் சரிவர நடத்த வேண்டும் என்றால் அவர்கள் மத்தியப் பிரதேசத்திற்குப் போயிருக்க வேண்டியதில்லை. அப்படி போனவருடைய அறிக்கைமீது உடனடியாக விவாதம் வைத்து, பரிசீலனை செய்ய வேண்டுவனவற்றைப் பரிசீலனை செய்து எது எதற்குத் தீர்வு காணவேண்டுமோ, அவற்றிற்குக் காண வேண்டும் என்ற வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சாயத்துகளுக்கு இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் வருவாய் வாய்ப்புகள் மூலம் ஒரு சில நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல், வருமானம் போதாமல் இருந்தால், பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்திலிருந்து ஏதாவது கடன் கொடுத்து உதவ முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அங்கே பால்வாடி வகுப்பை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஏதோ ஓர் இடத்தோடு நிற்கவேண்டும் என்று அந்த ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. படிப்படியாக, எல்லா மாவட்டங்களிலும், எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்

கூட்டு மன்றங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பு செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஓரிடத்தோடு நின்றுவிடுகிறது. மற்ற இடங்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். பால்வாடி வகுப்புகள் எல்லா இடங்களிலும் ஏற்பாடு செய்தால், அங்கே கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் குழந்தைகள் நன்றாக வளர்க்கப்படுவார்கள். அவர்களுடைய எதிர்காலம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் எல்லாரும் அதற்காகப் பாடுபடுகிறோம். அப்படிப்பட்ட ஏழைக் குழந்தைகளினுடைய எதிர்காலத்தை நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். பால்வாடி வகுப்புத் திறந்து, அந்தக் குழந்தைகள் அங்கே பராமரிக்கப்பட்டு வளர்க்கப்படுவார்களானால், மேலும் கல்வியறிவுபெற்று திடகாத்திரர்களாக இருந்து, நம்முடைய நாட்டுக்கு நல்ல செல்வங்களாக இருக்க வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே, பால்வாடி வகுப்புகளை அதிகப்படியாகத் திறக்கவேண்டும்.

ஆசிரியர்களுக்கு டியனர்ஸ் அலவன்ஸ் குறைவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். புதிய ஆசிரியர்களை இந்த ஆண்டு நியமித்ததாக இதிலிருந்து தெரியவில்லை. எவ்வளவு தூரம் புதிய ஆசிரியர்கள் நியமித்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது, எங்கு பார்த்தாலும், பத்து ஆசிரியர்கள், பதினைந்து ஆசிரியர்கள் நியமிக்கவேண்டும் என்று பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தும், அதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை. ரேஷியோ பிரகாரம் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு இருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்க முடியாது. கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அதிகமாணவர்களை வைத்து ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுத்தால், நாம் நினைக்கும் அளவுக்குக் கல்வித் தரம் நல்ல முறையில் அமையாது. இந்த ஆண்டில் எந்த எந்தப் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள், எந்த எந்தப் பள்ளிக்கு அதிக ஆசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று ரேஷியோ பிரகாரம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறதோ, அதற்கு உடனடியாக ஒப்புதல் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திலிருந்து கல்வி இலாக்காவிற்கு உத்தரவு பிறப்பித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

300 ஜனத்தொகை இருந்தால், அங்கே பள்ளிக்கூடம் திறக்கவேண்டும் என்று நாம் ஒரு புறம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். மறுபுறம், கல்வி அதிகாரிகள், ஒரு மைலுக்குள்ளாக இருக்கிற எந்த இடத்திலும் பள்ளிக்கூடம் திறக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், அதற்காவது ஒரு விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும். 300 ஜனத்தொகை இருந்தால், அந்த ஊரில் 1 முதல் 3 வகுப்புகள்வரை படிக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடம் திறப்பதில் ஒன்றும் தகராறு செய்யாமல், திறக்க ஏற்பாடு செய்வதற்கு ஒரு உத்தரவை நாம் இருத்தியாவது பிறப்பிக்கவேண்டும்.

இன்றைய தினம் நம்முடைய பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களிலும், பஞ்சாயத்து மன்றங்களிலும் இருக்கின்ற வேலைகள் அதிகமாகிக்கொண்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். வரி வசூல் செய்வது, கணக்கு எழுதுவது இப்படிப்பட்ட வேலைகளெல்லாம் அதிகரித்திருக்கின்றன. கணக்கைச் சரியாகப் பராமரிக்கும் வேலை இருக்கிறது. சில இடங்களில், அந்தந்த பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களால் எழுதப்படுகிறதா, வசூலில் அந்த அந்தப் பஞ்சாயத்தில் இருக்கும் மணியம், கர்ணம் ஆகியவர்கள் கவனம் காட்டுகிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் சரியான முறையில் அமையவில்லையென்றால், க்ரூப் சிஸ்டம் அமைத்து, ஐந்தாறு கிராமங்களுக்கு ஒருவரை நியமித்து, அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களின் கணக்குகளை எழுதுவது, வரி வசூல் காரியங்களை முறைப்படுத்துவது, மற்றும், பஞ்சாயத்து யூனியனோடு தொடர்புகொண்டு உதவியாக இருப்பது போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடுத்தலாம். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு வந்தவர்கள் ஏராளமான பேர்கள் கிராமப் புறங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடிக் கொடுக்கும் அளவிலும் இது அமையும். ஐந்தாறு கிராமங்களை ஒரு வரையறைசெய்து க்ரூப் சிஸ்டமாக

அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடிக் கொடுக்கும் அளவில் ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல முறையில் கணக்குகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கவும், தவறுகள் ஏற்படாமல் ஒரு பொறுப்பாக இருந்து காரியங்களைச் செய்வதற்கும் சந்தர்ப்பத்தைத் தேடிக் கொடுத்தவர்களாக இருப்போம். அதைச் செய்யவேண்டும்.

சேலம் மாவட்டம் நம்முடைய அமைச்சருடைய மாவட்டம். அந்தச் சேலம் மாவட்டத்தில் குடி தண்ணீர் வசதியைப் பொறுத்தவரையில், சேலத்திலிருந்து ராசிபுரத்திற்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோவதாக இருந்தார்கள். ஆனால், சேலத்துக்காரர்கள், எங்களுக்கே தண்ணீர் இல்லை. ராசிபுரத்திற்குக் கொடுப்பதா, வேண்டாமா, என்ற பிரச்சினையைக் கிளப்பி இருக்கிறார்கள். ஆனால் ராசிபுரத்துக்காரர்கள் தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்டு, லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பணம் கட்டி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், ராசிபுரத்திற்கு இன்றையதினம் குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. தென்னூற்காடு மாவட்டத்தில், திருக்கோயிலூர், கள்ளக்குரிச்சி போன்ற இடங்களுக்கும் இன்னும் பல நகர பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் தேவையிருக்கிறது என்பதையொட்டி சர்வே செய்து, பணம் கட்டி, அனுமதி கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. அந்த இடங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். குறிப்பாக, திருக்கோயிலூர் குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தை முக்கியமாக எடுத்துக்கொண்டு, அங்குள்ள குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை காணவேண்டும்.

விருத்தாசலம் பஞ்சாயத்தில் ஒரு பஸ் நிலையம் கட்டுவதற்கு ஓராண்டு காலமாக அவர்கள் கடனுதவி கேட்டு அதுபற்றி நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு வந்திருந்தும், இன்னும் அனுமதி கொடுக்காமல் காலதாமதமாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அதற்கும் உடனடியாக அனுமதிகொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

விருத்தாசலம் பஞ்சாயத்துக் கூட்டுமன்றம், கம்மாபுரம் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றம், நெல்லூர் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றம், ஆகியவற்றின் கீழ் உள்ள பல கிராமப்புறங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்கும் நம்முடைய அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்திலேயே பொது நிதி இருக்கிறது. அதிலிருந்து, தண்ணீர் வசதிக்கென்று தொகை செலவிட்டுக்கொள்ளலாம் என்பதற்கு அனுமதிகொடுக்க ஏற்பாடு செய்தாவது தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பவர் ட்ரில் வாங்கியிருக்கிறார்கள், வாங்கி ஆறேழு மாதங்கள் ஆகியும், அவை இயக்கப்படாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. அவற்றை இயக்குவதற்கு ஆள் தேவையென்று விளம்பரம் செய்கிறார்கள். அதற்கு ஆள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய மத்திய ஒர்க் ஷாப்பிலிருந்து சம்பந்தப்பட்ட இன்ஜினியர்கள் அல்லது அதிகாரிகளை அனுப்பி, அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பணிபுரியும்படியாக நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவு பிறப்பித்து, அந்தக் காரியங்கள் நடைபெறச் செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு, இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் மிக மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது. கிராமப்புறங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமப் புறங்களில் முக்கியமாகக் குடி தண்ணீர் வசதி கல்வி, வசதி, சாலை வசதி ஆகியவற்றில் அக்கறை காட்டப்படவில்லை. ஆகவே, கிராமப் புறங்களின் முன்னேற்றத்திற்குவேண்டிய காரியங்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கி, அக்கறை காட்டவேண்டும் என்றுசொல்லி, வருங்காலத்திலாவது இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு இடம் இல்லாமல், கிராமப் புறங்களுக்கு நல்ல முறையில் கவனம் காட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு உரையை முடிக்கின்றேன்.

1968 மார்ச் 13]

* **மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி :** மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத்
துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீதான
விவாதத்தில் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு நல்ல ஆக்க பூர்வ
மான யோசனைகளை எடுத்துச் சொன்னதற்காக நான் முதலிலே என்
னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள்
ஆகியவை பேராட்சிக்கு எந்த அளவுக்கு உறுதுணையாக இருந்து, சமு
தாயத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டு வருகின்றன என்பதனை
நன்றாக உணர்ந்து, அந்த அமைப்புக்களுக்கு மேலும் நல்ல வலிவும்
பொலிவும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, நல்ல அதிகாரம் உள்ள அமைப்புக்க
ளாக அவை இயங்கவேண்டும் என்பதையெல்லாம் தெளிவாக இங்கே
பலர் எடுத்துரைத்தார்கள். இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படுகிற
முறை நாளுக்குநாள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருவதையும் அதிலே ஈடு
பட்டு இருக்கக்கூடியவர்களும், மக்களாட்சி என்ற முறையில் தேர்ந்தெடுக்
கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய தலைவர்களும் நல்ல முறையில் செயலாற்றி வரு
வதையும் நாம் கண்கூடாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். புதிய
அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு ஓராண்டுக் காலம் ஆகிறது என்றாலும்,
இந்த ஓராண்டுக்காலத்தில் ஏறத்தாழ தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு பகுதி
களில் இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சென்று பார்வை
யிடவும், தலைவர்களையும், உறுப்பினர்களையும், அலுவலகங்களைச் சார்ந்தவர்
களையும் காணவும் ஆன வாய்ப்பினைப் பெற்றவன் நான். அரசியலிலே ஒரு
மாறுபட்ட நிலை ஏற்பட்டு, புதிய அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்
தாலும் பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்
றிருப்பவர்களும் நகர மன்றங்களின் தலைமைப்பொறுப்பை ஏற்றிருப்பவர்
களும், ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பவர்
களும் வேறொரு கட்சியிலே நீண்ட காலமாக இருந்து வருபவர்கள் என்கிற
நிலை இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலை இருந்ததால், இந்த ஊராட்சி
ஒன்றியங்கள் கலைக்கப்பட்டுவிடும் என்ற அச்சமும் எடுத்துக் கூறப்
பட்டது. ஆனாலும், எந்த அமைப்பையும் கலைப்பது நம்முடைய நோக்
கமல்ல என்ற கருத்தைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்து, ஆங்காங்கே இருக்
கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையெல்லாம் கண்டு பேசி,
அவர்களும் மனம்விட்டுக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து, இப்பொழுது சிறப்
பான முறையில் காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. தமிழ் நாட்டில்
எந்தப் பகுதியிலும் எந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவரோ அல்லது
அதிலே பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்களோ, பயத்தைத் தங்களுடைய
உள்ளத்தில் தேக்கிக்கொண்டு, பீதி நிறைந்தவர்களாக வாழ்ந்துகொண்
டிருக்கிறார்கள் என்பது, மனத்திலே பயத்தைத் தேக்கிக்கொண்டு இருப்
பவர்களுடைய வாதமாக இருக்கலாமேதவிர, அவர்களுடைய உள்ளத்
திலே அப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எந்த அமைச்
சரும் எங்கும் போய், இன்னின்னாரை வேலையைவிட்டு வெளியே
அனுப்பப் போகிறோம், இன்னின்னார் இந்த வேலையைப் பார்க்க வேண்டும்
என்று சொல்லவில்லை. "மிரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம்
பேய்" என்ற பழமொழிக்கொப்ப, மிரட்சியை உள்ளத்திலே தேக்கி
வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் அம்மாதிரியான எண்ணம்தோன்
றியிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு வெறும் யூகத்தை மட்டும் அடிப்
படையாக வைத்துப் பேசிக்கொண்டு வருவது பழுத்த அரசியல்வாதி
களுக்குத் தேவையில்லாத ஒன்று என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு
கிறேன். "வேலையில் இருப்பவர்களை வெளியே அனுப்பாதீர்கள்" என்று
நீங்கள் இங்கே பேசுவதும், அதற்கு, "நாங்கள் அப்படி யாரையும்
வெளியே அனுப்ப மாட்டோம்" என்று வாக்குறுதி அளிக்க வேண்டும்
என்று கேட்பதும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஏதோ சில பேர்கள் தேவை
யற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், என்பதையே எடுத்து உணர்த்துகிறது.
தேவையற்றவர்களாக இருப்பவர்களை ஏன் அங்கே நியமித்தார்கள்
என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. பொதுமக்களுடைய வரிப்பணத்திலே
வசதிகளும் வாய்ப்புக்களும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்தன.
அந்த நிலைமையிலே இருந்தவர்கள், இன்றைக்கு எங்கே தங்களை

வெளியே விரட்டிவிடுவார்களோ என்ற அச்சத்தினுல், பயத்தினுல் அப்படிச் சொல்கிருர்கள் என்று தோன்றுகிறது. அப்படி ஊழியர்களைப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இந்த அரசுக்கு இருந்திருக்குமானுல், ஓராண்டுக் காலத்திற்கு முன்பே இவர்கள் எல்லாம் வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போய் இருக்கக்கூடும். நாங்கள் ஆர அமர யோசித்து, மனிதாபிமான உணர்ச்சியுடன் அவர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேம்.

பொது பட்ஜெட்மீது கனம் பூவராகன் அவர்கள் பேசும்போது, "லாட் டரிச் சீட்டுத் திட்டத்தில் கட்சிக்காரர்களையெல்லாம் ஏஜெண்டுகளாக நிய மிக்கக்கூடாது" என்று தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இப்படிக் கட்சிக்காரர்களை நியமித்தால், இத்திட்டம் அரசியல் நோக்கமாக மாறிவிடும் என்ற பரந்த உள்ளத்தின் காரணமாகச் சொல்லியிருந்தால் நான் உண் மையிலேயே பாராட்டியிருப்பேன். கட்சிக்காரர்களும் இந்த நாட்டுக் குடிமக்கள்தானே மேலும் ஏஜெண்டுகளாக நியமிக்கப்படுவதற்குச் சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அதில் அரசியல் கட்சிகள் புகுந்துவிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடந்த அரசாங்கத் திலே அரசியல் கட்சிகள் நிர்வாகத்திலே தலையிட்டு வந்திருக்கின்றன. சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இரண்டு பேர்கள் "பொலிடிகல் சஃப்ரர்ஸ்" என்ற முறையில் கட்சிக்காரர்களை வேலையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இது எந்த வகையில் நியாயமானது என்பதை அவர்கள் சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே, விலைவாசிப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட ஆளும் கட்சிக்காரர்களில் யாருக்காவது எங்கேயாவது வேலை கொடுக்கப்பட்டதா? எங்கேயாவது பியூன் வேலை கொடுத்திருந்தாலும்கூட, எவ்வளவு பேருக்கு வேலை கொடுத்தீர்கள் என்ற வினவை நீங்கள் இங்கே எழுப்பியிருப்பீர்களே, உள்ளத்தில் எந்தவிதமான அச்சமும் இல்லாத நேரத்தில், அச்சத்திற்கும், ஆயாசத்திற்கும் இடம் இல்லையென் பதைத் தெரிவித்துவிட்ட பிறகும், சமுதாய வளர்ச்சிக்காக அனைத்துக் கட்சிகளாலும் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு புதிய திட்டம் ஏற்பட இருப்பதாகக் கூறியபின்னரும், எந்தவிதமான வேலையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நடைபெறவில்லையென்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகள் எல்லா இடங்களிலும் சரிவர, ஒழுங்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்லூர் கம்மாட்சிபுரம் ஆகிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 1967-ல் ஒதுக்கிய தொகையைக் காட்டிலும் 1968-ல் நிச்சயமாகக் குறைத்து ஒதுக்கியிருக்க மாட்டார்கள். அமைச்சராக இருந்தவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். வெறும் வார்த்தை அலங்காரத்திற்கு சொல்ல லாம். எந்த வேலையைப் பாதியிலே நிறுத்தி வைத்திருக்கிறேம்? குறிப்பிட்டுச் சொன்னுல் பொருத்தமுடைய வாதமாக இருக்கும். வேண்டு மென்றே நிதி குறைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கூறுவது பொருத்தமுடைய வாதமாக இருக்க முடியாது.

ஒரு கோடி ரூபாயை இந்த மானியத்திலே குறைத்திருப்பதாகச் சுட்டிக் காட்டினுர்கள். நான் ஆரம்பத்திலே இதைச் சொன்னபோது அவர் இந்த அவையில் இல்லை. நாம் புதிய கிணறுகளைத் தோண்டி நீர் வழங்குகின்ற திட்டத்திற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக இதுவரை கொடுக்கப்பட்டு வந்த கடன் தொகை இப்போது வங்கிகளின் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த வகையில் சுமார் 75 லட்சம் ரூபாயை தனியாகப் பிரித்துவிட்ட காரணத் தினுல் முன்பைவிட குறைந்த தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் தோன் றலாம். இந்த சுமார் 75 லட்சம் ரூபாயை சேர்த்து கணக்கெடுத்துப் பார்த் தால் முன்புகொடுக்கப்பட்டு வந்த தொகை குறைக்கப்படவில்லையென்பது நன்கு புலனுகும்.

இன்றைன்று 52 கோடி ரூபாயை இந்த நிர்வாகத்திலே செலவிட இருக்கிறேம் என்று கணக்கிட்டு, மொத்ததில் இது 24 சதவீதம் என்று சொல்வது, பத்தும் பத்தும் நூற்றுப்பத்து என்று சொல்லும்

கணக்கைப்போல இருக்கிறது. "விரைவு வண்டி" என்பதை "விறகு வண்டி" என்று படித்தவர்கள்தானே இவர்கள், எழுத்துப்பிழை........

திரு. கோ. பூவராகன் : நீங்கள் கொடுத்த அறிக்கையின் கடைசிப் பக்கத்தைப் பார்த்தால், அதில் 21 சதவிகிதம் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் படித்த புத்தகத்தில் 3-ம் பக்கம், 2-ம் பாராவில் 24 சதவிகிதம் என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அதைத்தான் நானும் சுட்டிக் காட்டினேன். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே வரவினம் 228 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கிட்டத்தட்ட 52 கோடியே 62 லட்சம் ரூபாய் இந்த நிர்வாகத்திற்காகச் செலவிடப்படுகிறது என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 24 சதவிகிதமாக இருக்கிறது. ஓரிடத்தில் அச்சுப்பிழையின் காரணமாக 24 சதவிகிதம் என்பது 21 சதவிகிதம் என்று மாறுபட்டிருக்கிறது. படித்தவர்கள், விவரம் அறிந்தவர்கள் இதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : முன்பே அச்சுப்பிழை என்று சொல்லியிருக்கலாமே...................

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : முதலிலேயே அச்சுப்பிழை என்றுதான் சுட்டிக்காட்டினேன்.

அடுத்தபடியாக, நகராட்சிகள் தூசுபடியாத சாலைகளை அமைப்பதற்காக $7\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாடு விடுதலை பெற்ற நாளிலிருந்து கடந்த இருபது ஆண்டுக் காலமாக நகராட்சிகளுக்கு ஒதுக்கப்படாத தொகையை இந்த ஆண்டு $7\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருப்பதைக் கண்டு நல்ல உள்ளம் படைத்த அத்தனை பேரும் பாராட்டுவார்கள். கடந்த காலத்தில் தங்களால் இந்தத் தொகையை ஒதுக்க முடியவில்லையேயென்று சிலர் குறைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். நான் இந்தத் தொகையை நமது முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வாதாடிப் பெற்றிருப்பதைக்கண்டு, இன்னும் அதிகமான தொகையை முயற்சி செய்து பெற வேண்டுமென்று பரந்த எண்ணமுடையவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். "இந்த $7\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய் போதுமா என்று கேட்டு, இது மிகமிகக் குறைவு, இது மக்களை ஏமாற்றுகிற காரியமாகும்" என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஊராட்சி மன்றப் பாதைகளுக்குப் புதிதாக 7·5 லட்சம் ரூபாய் 'அட்ஹாக் கிராண்ட்' வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே 27 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகையை ஆரம்பப்பள்ளிக் கட்டடங்களுக்காகவும், பள்ளிகளிலே பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டுவதற்காகவும், இந்தச் சர்க்கார் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. இதற்கான ஆக்கவேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகள் உரிய காலத்தில் போய்ச் சேராததால், சிலவிடங்களில் வேலைகள் தடைப்பட்டன என்று சொன்னார்கள். சென்ற இடைக்காலத்தில் நிதிகளை ஒதுக்குவதிலே கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. மேலும் மாநகராட்சிக்கு ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கியும், மாநகராட்சி பணத்தைச் செலவு செய்யாமல் திருப்பி அனுப்பிவிட்டதாகப் பலர் எடுத்துக் கூறினார்கள். மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதி, 2-ம் தேதி, 15-ம் தேதி என்று நிதியை ஒதுக்கி, நிதியை அனுப்பி, மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அவர்கள் பணத்தை அவ்வளவு குறுகிய காலத்திற்குள் செலவழிக்க முடியாமல் திருப்பியனுப்பிய நிலைமையைப் பார்த்திருக்கிறோம். இப்போது பணம் உரிய காலத்தில் கொடுத்து அது செலவழிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய திரு. முருகேச முதலியார் அவர்களுடைய அறிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் ராஜஸ்தானத்திற்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் போய்தான் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமா ? அப்படி அவசியம் இல்லையே, நம்முடைய பெருமை எவ்வளவு சிறந்தது என்று சிலர் கூறினார்கள். நம்மைப்பற்றி மற்றவர்கள் பாராட்டும்போதுதான் நம்முடைய பெருமை நன்றாக விளங்கும். நம்முடைய பெருமையை நாமே சொல்லிக்கொள்வதைவிட பிறர் பாராட்டும்போதுதான் அதில் பெருமை சிறந்து விளங்கும். நம்மை நாமே பாராட்டிக்கொண்டு, மற்றவர்களைத் தாழ்வாக எண்ணிப் பேசுவது நல்ல அரசியல் மரபு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

" சில கற்றார் கண்ணும் உளவாம்

பல கற்றார்க்கு அச்சாணி அன்னதோர் சொல் " என்னும் மொழிப்படி

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே தமிழகத்திற்குக் கிடைத்த கருவூலங்களின்படி தமிழர்கள் வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று நல்லனவகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்ற பரந்த நோக்கத்தில் இருந்து வந்தார்கள். அந்த முறையிலேதான் திரு. முருகேச முதலியார் அவர்கள் ராஜஸ்தானத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர் அங்கிருந்த கருத்துக்கள் அத்தனையையும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படவில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்னால் மேலவையில் நண்பர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது, " திரு. முருகேச முதலியாருடைய அறிக்கையில் இரண்டொரு கருத்துக்கள் மிகச் சிறப்பாக இருக்கின்றன " என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த இரண்டொரு கருத்துக்களும் இந்த மாநிலத்திற்குக் கிடைத்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தவிர, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து மூன்றுமுறை விவாதம் நடத்தினோம். மைய அரசு மாநில அரசுகளின் முதலமைச்சர்களைக் கூட்டி, சமுதாய மாநாடு ஒன்று கூட்டி, அதில் அகில இந்திய ஏற்புடைத் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டுமென்று கருதியிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் விரைவில் உருவாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர்பாராத வகையில் மைய அரசு அந்த மகாநாட்டைத் தள்ளி வைத்தது. மீண்டும் அது கூட்டப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். மாநாடு கூடி, எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஏற்ப ஒரு திட்டத்தை வகுத்தவுடன் அதை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய திட்டமாகும். ஆகவே இதில் அவசரப் படுவதற்கோ, மற்றவர்கள் பயப்படுவதற்கோ ஒன்றும் இல்லை என்பதை நான் அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து பால்வாடிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த காலத்தில் எத்தனை மாவட்டங்களில் பால்வாடிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன ? குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு மாவட்டங்களில் அதுவும் செங்கல்பட்டில் தான் பால்வாடிகளை அமைத்திருந்தார்களே தவிர, ஒரு பேஸ்டு ப்ரொக்கிராமாக, திட்டமிட்ட முயற்சி எதையும் சென்ற அரசு அதை விஸ்தரிப்பதற்கு எடுக்கவில்லை. அப்படி இருந்து ஏன் அந்தத் திட்டத்தை நிறுத்திவிட்டீர்கள் என்று கேட்டால் பொருத்தமானதாக இருக்கும். அத்தகைய முயற்சி எதையும் சென்ற அரசு மேற்கொள்ளவில்லை. அதற்காக திட்டம் எதுவும் போடவில்லை. இருந்தாலும்கூட பால்வாடிகளைத் தமிழகம் பூராவும் விரிவாக்க அமெரிக்க கேர் நிர்வாகத்தின் துணையுடன் மேற்கொள்ள முடியுமா என்பதை இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனப்படுத்துகிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களை நியமிப்பதுபற்றியும், புதுப் பள்ளிகளைத் துவக்குவது பற்றியும் கூடச் சொன்னார்கள். 300 பிள்ளைகளுக்குமேல் போகிறபோது புதிய பள்ளியை ஏற்படுத்தலாம் என்றும், ஒரு பள்ளிக்கு

ஒரு மைலுக்குள் இன்னொரு பள்ளி அமைக்கத் தேவையில்லை என்பதும் சென்ற அரசே போட்டிருந்த உத்தரவுகள்தான். முன்பு இருந்த முறை பின்பற்றப்பட்டு வருகிறதே தவிர, அப்போதிருந்த விதிமுறைகள் எதுவும் இப்போது மாற்றப்படவில்லை. இந்த அரசு வந்த பிற்பாடு ஐந்தாயிரம் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மூவாயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வித்துறையில் இப்போது ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். நகரயியல் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை சரியாக இயங்கவில்லை, விவரங்கள் தேவை என்றார்கள். அவர்கள் அமைச்சர் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள். நகரயியல் குழுக்கள் தங்கள் நிர்வாக அறிக்கைகளை அரசாங்கத்திற்கு அளிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அவற்றை நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து குறைபாடுகள் இருந்தால் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அவை திருத்திக்கொள்ளப்படுகின்றன. இது வழக்கமாக நடந்து வருகிற நிகழ்ச்சி. அதுபோலத்தான் இப்போதும் நடக்கிறது. ஒரு கால் நெய்வேலி டவுன் ஷிப் கமிட்டியை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் சொன்னார்களோ என்று நினைக்கிறேன். அது நம்முடைய பஞ்சாயத்து ஆட்சியின்கீழ் அமைக்கப்பட்டதில்லை. அதையும்கூட கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுபற்றிக் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் அதற்கும் நம்முடைய ஊராட்சித்துறை நிர்வாகத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மற்றபடி பல பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். தலைவர் தேர்தல் நேரிடையாக நடைபெறவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றிப்புக்கான தேர்தல் 1970ம் ஆண்டில் நடைபெற இருக்கிறது. இன்னும் கால அவகாசம் இருப்பதனால் அதுபற்றி நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து தேவையான முடிவுகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிப்புச் சாலைகளை எல்லாம் பெருவழித் துறையினரே மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது படிப்படியாக அமல் படுத்தப்படவேண்டிய திட்டம். இந்த அரசு இந்த ஆண்டு 300 மைல் சாலையை எடுத்துக் கொள்வது என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காலப்போக்கில் இவை மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய ஊராட்சி ஒன்றியம் அளவில் பெரிதாக இருப்பதனால் அதை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியம் 375 தான் இருக்க வேண்டும் என்பதாக எண்ணிக்கையை மைய அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதைக் கூட்டுவது என்பது இயலாத காரியம். இருப்பதைத்தான் குறைத்துக் கூட்டி மாற்றிக்கொள்ளலாம். மைய அரசு நிர்ணயித்துள்ள எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கு உரிமையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவற்றிற்கு நிதி வழங்குகின்ற முறையில் ஏ.பி.ஸி.டி. என்று நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்து அந்த அந்த வட்டாரத்தின் பிற்பட்ட தன்மையை மனதில் கொண்டு இருக்கக்கூடிய பொருளாதார நிலைக்கேற்ப நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடன் வழங்குவதை ஊராட்சி மன்றங்களில் இருந்து எடுத்துவிட்டால் சங்கடம் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குறைபாடு ஏற்படாத வகையில் அவர்கள் செய்துவந்ததுபோல விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, மிக விரைவாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் திட்டத்தை அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹபிபுல்லா பேக் தெளிவாகச் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். மாநகராட்சி மன்றத்தின் நிதி நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மைய அரசினிடம் இருந்து அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தைக்கூட வசூலித்துக்கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு தீவிரமாக வலியுறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் இன்னொரு முக்கியமான கருத்தை எடுத்துச்சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மாநகராட்சி மன்ற விவாதங்களில் கலந்துகொள்வதற்கும் அதுபோல மாநகராட்சியின் மேயர் சட்டசபைக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டும் என்றார்கள். மாநகராட்சியின் தந்தை சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளவேண்டுமென்றால் அதற்கான சட்டத் திருத்தத்தை நாடாளுமன்றத்தில் செய்தாகவேண்டும். நமக்கு உரிமை கிடையாது. அதற்குக்கூடத் தேவையில்லை. மாநகராட்சி உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற ஒருவர் மேலவையில் அங்கம் வகிக்கிறார். இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையே அவர்கள்தான் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரதிநிதியாக அவரே இருக்கிறபோது மேலும் மாநகராட்சியின் தந்தை இடம்பெறவேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொன்று இந்த நேரத்தில் மாமன்றம் நடந்துகொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் அதையும் பேரவையின் கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய நகராட்சி மன்றத்தேர்தல் பற்றிய விளக்கம். சென்னையில் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்தது, கும்பகோணம் மாமாங்கம் வந்தது, இண்டர்நாஷனல் ஃபேர் நடந்தது. இவற்றை எல்லாம் ஒட்டித் தேர்தலைத் தள்ளி வைத்திருந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். மேலும் சென்னை மாநகராட்சி வார்டுகளை 100-இல் இருந்து 120 ஆக ஆக்கியிருப்பது பற்றியும் பரிசீலிக்கவேண்டியிருந்தது. தென்காசி இடைத்தேர்தல் வருவதனால் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. இறுதியாக அதுபற்றி முடிவை அறிவிக்க விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகராட்சிக்கான தேர்தல் 1968 ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் வாரத்தில் நடைபெறும். மற்ற நகராட்சிகளின் தேர்தல்கள் 3 பிரிவுகளாக 1968 செப்டம்பர் இறுதி வாரத்தில் இருந்து அக்டோபர் முதல் வாரத்திற்குள் நடைபெறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தைப் பற்றிப்பலரும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நம்முடைய நிதி நிலைமை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒருசில லட்சத்தில் நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டம் அல்ல. பலகோடி ரூபாய்களைச் செலவழிக்கவேண்டும். மத்திய அரசின் உதவியையும் கூட எதிர்பார்க்கிறோம். தஞ்சை மாநகருக்கு அமைச்சர்கள் எல்லோரும் போய் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள் ஒரு வரவேற்புப் பத்திரத்தை வாசித்தளித்தார்கள். அதில் சோழர் காலத்தில் துவங்கப்பட்டு நிறைவேறாமல் நின்றுபோய்விட்ட பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படியாகக் கேட்டார்கள். நான் பதிலளிக்கையில் உங்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது, என்னிடம் சாவி தான் இருக்கிறது, பெட்டி முதலமைச்சரிடம் இருக்கிறது. அவரிடம் கேட்கிறேன். அவர் கொடுத்தால் நான் உங்களுக்கு வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொன்னேன். எனக்கு பின்னால் பேசிய முதலமைச்சர் அவர்கள் காலதாமதமே தேவையில்லை பெட்டி இதோ இருக்கிறது. திறந்து பார் என்றார்கள். (சிரிப்பு) பெட்டி பெரிதாக இருக்கிறதே தவிர இன்றைக்கு உள்ளே ஒன்றும் இல்லை. சோழர் காலம் மிகவும் வளமான காலம், அவர்கள் காலத்திலேயே நின்றுபோன பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம், சோழர் காலத்தில் நிறைவேற்றப்படாது போனதையும் பொறுத்துக்கொண்டார்கள். சோழர் காலத்திற்கு பிறகு நாயக்க மன்னர்கள் 400 ஆண்டுக்காலம் இருந்தார்கள். அப்போதும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. பொறுத்துக்கொண்டார்கள். நாயக்க மன்னர்கள் ஆட்சிக்காலத்திற்குப்பின்னால் இருநூறு ஆண்டுக் காலம் ஆங்கிலேயர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டிருக்கிறார்கள். அப்போதும் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை, பொறுத்துக்கொண்டார்கள்.

ஆங்கிலேயர்களுக்குப் பின்னால், தஞ்சை நகராட்சித் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றவர்களின் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருபது ஆண்டுக் காலம் ஆட்சியிலிருந்தார்கள். அவர்களுடைய காலத்திலும் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை, பொறுத்துக்கொண்டார்கள். அதற்குப்பிறகு நாங்கள் மார்ச் மாதம் ஆறாம் நாள் பதவியேற்று, ஏப்ரல் மாதம் இரண்டாம் நாள் அங்கே போனோம். இடையிலே இருக்கின்ற இருபத்தைந்து நாட்கள் இடைவெளிக்காலத்திலே சோழர்கள், காலத்திலிருந்து நிறைவேற்றப்படமுடியாததை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்ன கட்சியை அன்று பார்த்தோம். சோழர்களிடம் இல்லாத திறமை, நாயக்க மன்னர்களிடம் இல்லாத திறமை, ஆங்கிலேயர்களிடம் இல்லாத திறமை, இதற்கு முன்னால் ஆண்டவர்களிடம் இல்லாத திறமை, நமக்கு இருக்கிறது என்று நினைத்துக்கொண்டு மெத்த மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தாலும், நிதி நிலைமையைப் பொறுத்துப் படிப்படியாகத்தான் நிறைவேற்ற முடியுமென்று சொன்னோம். அதையே இம் மாமன்றத்திற்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஜீப் கார்பற்றிச் சொன்னார்கள். இது ஒரு பெரிய பிரச்சினைக்குரியதாக இருக்கிறது. சட்ட மனற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளுக்குப் போகின்றபொழுது ஆணையாளர்களையும் அழைத்துப்போகின்ற உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மறுக்கப்பட்டிருக்குமானால் அதைப்பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஜீப் கார்கள் பல நல்ல காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். ஜீப் கார்கள் நீண்ட நாட்கள் ஓடியதால் பழுதடைந்து இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுபற்றிக் கவனிக்க முயற்சியெடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் 50 சதவீதம் அரசினருடைய மானியத்தைப் பெற்றுதான் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பது கொள்கையளவிலே இருந்தாலும், நிதிநிலைகளைப் பார்க்கும்பொழுது உடனடியாக அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள இயலாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றிற்கு கொடுக்கக்கூடிய நிதியுதவியைக் கொஞ்சம், அதிகமாகக் கொடுக்கமுடியுமா என்பது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. முடியுமானால் அவற்றிற்கு மேற்கொண்டு கொஞ்சம் நிதிகொடுக்க அரசு முயற்சிசெய்து வருகிறது.

பேசிய அங்கத்தினர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நான் அவ்வளவுக்கும் பதில் சொல்லாததால் அவ்வளவு கருத்துக்களையும் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற கருத்தல்ல. நீங்கள் சொல்லியிருக்கின்ற அத்தனை கருத்துக்களும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதி ஒதுக்கீடு மிக மிகக் குறைந்தது என்று நீங்களே சொல்லிவிட்டீர்கள். ஆகவே, மேலும் நிதியைக் குறைக்காது வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுக்காமலே பெருந்தன்மையுடன் அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, I want a clarification from the Hon. Minister since I do not want the figures given by him both during the introductory speech and the reply to go on record. He has stated that as compared to the last year there has been a reduction of only Rs. 1 crore and that about Rs. 75 lakhs, that is three-fourth of the crore of rupees has been transferred under different heads. I have looked into the records and nowhere has such a thing been mentioned. It is only with regard to the grant-in-aid to

Panchayats, it has come down from Rs. 81·92 lakhs to about Rs. 31 lakhs, that is about half a crore of rupees. I want an explanation from the Hon. Minister regarding this aspect of the matter.

மாண்புமிகு திரு. மா முத்துசாமி : ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே நீர் வழங்குகின்ற திட்டத்திற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து சில தொகைகளை ஒதுக்குகிறோம். வேளாண்மைத் துறையிலிருந்து சில தொகைகளை ஒதுக்குகிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலம் ஒதுக்குவதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது நில அடைமான வங்கிகள் சென்ட்ரல் பாங்க் மூலமாகக் கொடுப்பதால் இந்த ஆண்டு அந்தத் தொகை குறைந்திருக்கிறது என்ற கணக்குத்தான் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

Dr. H. V. HANDE : The grant-in-aid accounts for only half a crore of rupees. As regards Will Subsidy Scheme, from about Rs. 60 lakhs in 1967–68 it has come down to about Rs. 55 lakhs, a reduction of Rs. 5 lakhs in 1968 69. Sir, I want the whole matter to be investigated. My little knowledge of Mathematics does not allow me to go without seeking clarification in the matter.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பரிசீலித்ததற்குப் பின்னர் அதுபற்றி விளக்கம் தரலாம்.

திரு. நா. காசிராமன் : லோக்கல் டெவலப்மெண்ட் ஒர்க்ஸ் . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதே விளக்கம்தானா ?

திரு. நா. காசிராமன் : ஆம். லோக்கல் டெவலப்மெண்ட் ஒர்க்ஸ் என்ற தலைப்பின் கீழ் 1966–67 ஆம் ஆண்டிற்கு 71 லட்ச ரூபாய் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. 1967–68-ஆம் ஆண்டு 60 லட்சம் என்றும் 1967–68 ரிவைஸ்டு 60 லட்சம் என்றும் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் 1968–69-லே 55 லட்சம் என்றுதான் போட்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி கிராண்ட்ஸ்-இன்-எய்ட் பொறுத்தவரையிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. இதற்கு எந்த அக்கவுண்டுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு மெமொரண்டம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது ஒரு தலைப்பிலிருந்து இன்னொரு தலைப்பிற்கு மாற்றப்பட்டது பற்றி அல்ல. இந்த ஒதுக்கீட்டிலே இன்ஸ்டிடியூஷனல் ஃபினான்ஸ் என்று வருவதாலே குறைந்து காணப்படுகிறது என்ற கருத்திலேதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளித்துவிட்ட பிறகு இரண்டு கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய நண்பர் திரு கே. பி. எஸ். மணி அவர்கள் முருகேச முதலியார் தம்முடைய அறிக்கையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்களை * * என்று குறிப்பிட்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் அந்த அறிக்கையை ஏற்கனவே படித்தது மட்டும் அல்லாமல் இப்பொழுதும் படித்தேன். எந்த இடத்திலேயும் அந்த வார்த்தை பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனைப் பற்றியோ வேறு எந்தத் தலைப்பிலுமோ வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு அதிகாரி வெளியிட்ட அறிக்கையில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரை அச்சொல்லால் குறிப்பிட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது அவைக் குறிப்பிலே இருக்குமானால் அது பொருத்தமுற்றதாகாது என்பதற்காக நான் இதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* * பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1968 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, அந்தச் சொல் அவைக் குறிப்பிலே இருப்பது பொருத்தமற்றதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அந்தச் சொல்லை பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி கட்டளையிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை : இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்து. நம்முடைய நண்பர்கள் எல்லாம் பேசியபொழுது ஒரு கருத்தைப் பொருத்தமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். எந்தத் தலைப்பின்கீழே பேசுவதாக இருந்தாலும் இந்த அரசு நகரங்களைக் கவனிக்கின்ற அளவுக்குக் கிராமங்களைக் கவனிப்பதில்லை என்ற பல்லவிக்கு ஏற்றவாறு இன்றையதினம் கிராமங்களில் பாதை அமைக்க, குடிநீர் வழங்க பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். கிராமங்களுக்கு இப்பொழுது செலவழிப்பதைவிட இன்னும் அதிகமாகச் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் முழுக்க முழுக்க வரவேற்கிறேன். அது எல்லா உறுப்பினர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கிராம வளர்ச்சிதான் நாட்டின் வளர்ச்சி என்பது விவாதத்திற்குப் பிறகுதான் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டிய நிலை இல்லை, விவாதிக்காமலேயே ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் தான் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். கிராமப் பாதைகள் சீரமைக்க ஒதுக்கப்படுகிற பணம் குடிநீருக்காக என்று ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் என்று பார்க்காமல் பொதுவாக நீர்ப்பாசனத்திற்காக என்று ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் அவ்வளவும் கிராமத்திற்குத்தான் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் போடப்படுகின்ற முதலீடும் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்குத்தானே தவிர சென்னையைப் போன்ற நகரங்களுக்காக அல்ல. சமுதாய நலத் திட்டங்கள் எல்லாம் கிராமப்புறத்தை மனதிலே வைத்துத் தான் செய்யப்படுகின்றனவே தவிர, சென்னை, செங்கல்பட்டு போன்ற நகரங்களை வைத்துச் செய்யப்படுவன அல்ல. கிராமப் புறங்களிலே பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதாய் இருந்தாலும், மருத்துவமனைகள் கட்டுவதாய் இருந்தாலும், மனமகிழ் மன்றங்கள் கட்டுவதாய் இருந்தாலும் மக்கள் கொடுக்கின்ற பணத்தின் அளவுக்குச் சர்க்கார் கொடுக்கின்ற பணமும் சேர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. பஞ்சாயத்துக்கள் எந்த அளவுக்கு வரி வசூலிக்கின்றனவோ அந்த அளவுக்கு மேச்சிங் கிராண்ட் தரப்படுவது கிராமங்களுக்குத்தான். நம்முடைய நண்பர்கள் கிராமப் புறங்களுக்காகப் பரிந்து பேசினார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் கிராமத்தோடு தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருப்பார்களானால் நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைவேன். கிராமத்திற்கு எதுவும் செய்யவில்லை என்று சொல்லி, இந்த அரசு கிராமத்தையே புறக்கணித்துவிட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டு வருவதன் மூலம் அவர்கள் போட்டு வருகின்ற அஸ்திவாரத்திற்கு இன்னும் இரண்டு கற்களை வைக்கிறார்கள். நான் சொல்லுவது, கட்டடம் கட்டுவதற்கு ரொம்ப நாளைக்கு முன்னாலேயே அஸ்திவாரம் போடுகிறீர்களே, சலித்துப் போய்விடுமே, அனுத்துப் போய்விடுமே, இதையெல்லாம் தேர்தலுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னாலே ஆரம்பித்து நடத்தினால் பிரசார முறையில் கூட பலன் கிடைத்திருக்கும். ரொம்ப முன்னாடியே ஆரம்பிக்கிறீர்கள். முதல் காட்சியிலேயே சீதையை அசோகவனத்தில் உட்கார வைப்பது போல் உங்கள் பிரசாரம் இருக்கிறது. அது உங்களுடைய இஷ்டம் ; நான் அதிலே குறுக்கிட விரும்பவில்லை.

கிராமப்புறங்களில் என்ன செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது நீர்ப்பாசனத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிற செலவை கிராமக் கணக்கில்தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கிராமப் புறங்களில் விவசாயத்திற்காக மின்சாரத்தை வழங்குகிறோம். மின்சார உற்பத்திச் செலவு நிலத்திற்குப் போய்ச்சேருகிற

அளவுக்கு யூனிட்டுக்கு 16 பைசா ஆகிறது. விவசாயிகளிடம் வசூலிப்பது 9·2 பைசாதான். இதிலே யூனிட்டுக்கு 7 பைசா கிராமத்திற்காக நாம் காட்டுகின்ற சலுகை என்ற முறையிலேதான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கிராமங்கள் இன்னும் சலுகை பெற வேண்டுமென்ற வாதத்தை நான் மறுக்க வில்லை. நிரம்பப் பெற வேண்டும். கிராமப் புறங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்ற வாதம் ரொம்ப அவசரப்பட்ட வாதம், ஒரு வருஷத்தில் கிராமப்புறங்கள் அடியோடு புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டன என்று சொல்லுவது ரொம்ப அவசரமான வாதம். நீங்கள் ஒரு வருஷம் கூடக் காத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. முதல் பட்ஜட் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நேரத்தில் "இது கிராமத்திற் கேற்ற பட்ஜட் அல்ல; நகரத்திற்கான பட்ஜட்" என்று சொன்னீர் கள். இதை நீங்கள் பிரசாரத்திற்காக வைத்துக் கொண்டிருக்கி றீர்கள். கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் இதையெல்லாம் நீங்கள் சொன்னுல் நம்பி விடுவார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறீர் கள். அதுதான் இல்லை.

புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுல் கிராமப் புறங்களுக்குத்தான் பயனே தவிர, சென்னை நகரத்திற்கு எந்த விதப் பயனும் இல்லை. இரண்டு போகம் விளைவிக்கின்ற தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு "வாட்டர் ரேட்" தர வேண்டியதில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதுவும் கிராமத்திற்காகத்தான். கிராமங்களில் பாதை வசதிகள் சரியான முறையில் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நகரங் களிலே சில வசதிகளை ஏன் செய்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மொத்தத்தில் நகராட்சி மன்றங்கள், பஞ்சாயத்து கள், கார்ப்பரேஷன் இவைகளுக்கெல்லாம் வரக்கூடிய வருவாயில் பெரும்பகுதி வருவாய் ஹவுஸ் டாக்ஸ் மூலந்தான் கிடைக்கிறது. மொத்தமாக வீட்டு வரி மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 554·75 லட்சம். இதிலே, சென்னை கார்ப்ப ரேஷன் தவிர மற்ற நகராட்சிகளில் வசூலிக்கப்படுகிற தொகை ரூ. 455 லட்சம். கிராமங்களில் வசூலிக்கப்படுவது 99·75 லட்சம். வெண்ணெயின் அளவுதான் நெய் காய்ச்சப்படும் என்பதைப் போல் அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் வருவாயின் அளவுக்குத்தான் காரியங்கள் நடக்கும். 455 லட்சம் ரூபாய் வீட்டு வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கேற்ற சில வசதிகளைச் செய்கிறோம். இன்னொன்றையும் நண்பர்கள் மறந்துவிட்டுப் பேசுகிறார்கள். இன்றைய நகரங்கள் அவ்வளவும் கிராமப் புற மக்களால் நிரப்பப் பட்டு வருகின்றன. கிராமப் புறத்தில் இருப்பவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் நகரப் புறத்திற்கு வந்து அதனுடைய சகல வசதிகளையும் அனுபவிக்கிறார்கள். நான் முன்னாள் அமைச்சர் அவர்களை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு பேசவில்லை. அனுபவிக்க வேண்டிய வயது, அனுபவிக்கட்டும். வேண்டா மென்று சொல்லவில்லை. பொதுவாக, வேலை இழந்தவர்கள், வேலை இல்லாதவர்கள் அனைவரும் கிராமப் புறங்களில் இருந்து நகரப் புறத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதால் நகரப் புறத்தில் செய்யப்படுகிற வசதிகள் எல்லாம் கிராமப் புற மக்களுக்கும் பயன்படுகின்றன. 99·75 லட்ச ரூபாய் வீட்டு வரியாக வசூலிக்கப் படுகிற கிராமப் புறங்களுக்கு அதே அளவுக்கு மாச்சிங் கிராண்ட் என்று சர்க்கார் தருகிறது. அதாவது 99·75 லட்சம் ரூபாய் தருகிறது. நகரப் புறத்தில் வசூலிக்கப்படுகிற 455 லட்ச ரூபாய்க்காக எந்த முனிசிபாலிட்டிக்கும் மாச்சிங் கிராண்டு தருவதில்லை இதைச் சொல்லுகிறபோது கொஞ்சம் அச்சத்தோடு சொல்லுகிறேன். "ஓஹோ, புதிய தலைப்பு ஒன்று கிடைத்துவிட்டது" என்று நண்பர் கருத்திருமன் காத்துகிறார். "நகரத்தைப் பாழ்படுத்துவ தாக அவரே ஒப்புக் கொண்டார்" என்று பேசுவார்களோ என்ற அச்சத்தோடு சொல்லுகிறேன். அது தெரிந்திருந்தாலும்

அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு காரணம், அவ்வாறு பிரச்சாரம் செய்தால் அதற்கும் தகுந்த பதில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால்தான். அதை முன்னாடியே சொல்ல வேண்டாமென்பதால் சொல்லவில்லை. கிராமப் புறங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டு தவறானது, ஆதாரத தின் மீது எழுந்தது அல்ல என்பதைச் சொல்லி, இன்னும் அதிக மான அளவுக்குக் கிராமப்புறங்களுக்கு நன்மைகள் செய்யப்படவேண்டுமென் பதை நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறேன், அதற்கேற்றபடி எதிர்காலத் திலே நிலைமைகள் உருவாகும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, இதிலே எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட இரண்டு குற்ற சாட்டுகளும் ஆதாரமற்றவை என்பதைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதங்கள் இத்துடன் முடி வடைந்தன. இப்பொழுது வாக்கெடுப்பு.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. வை. சுவாமிநாதன், திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் ஆகியோர் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமையினால் அவ்வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கரு. சிமைச்சாமி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாமையினால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

அடுத்து, அவை முன்னுள்ள கேள்வி—

" கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,61,73,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு. என். வரதராஜன், திரு. கே. பி. எஸ். மணி தங்களுடைய வெட் டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங் கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன வாகக் கருதப்படுகின்றன.

அடுத்து, அவை முன்னுள்ள கேள்வி—

" கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங் கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,74,97,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 36. Speech by Hon. Thiru S. J. Sadiq Pasha, Minister for Public Health—Demand for Public Health Grants, 1968–69 (English).

* 37. Special Water-Supply and Drainage Schemes, 1968–69 (English).

† 38. Speech by Hon. Thiru S. J. Sadiq Pasha. Minister for Public Health — Demand for Public Health Grants, 1968–69 (Tamil).

† 39. Special Water-Supply and Drainage Scheme, 1968–69 (Tamil).

† 40. Speech of Hon. Thiru S. J. Sadiq Pasha, Minister for Public Health, while moving the Demand 38 — Capital Outlay on Public Health (English and Tamil).

† 41. Speech by Hon. Thiru S. J. Sadiq Pasha, Minister for Public Health — Demand for Medical Grants, 1968–69 (English and Tamil).

† 42. Note on Urban Water-Supply and Drainage Schemes (English).

‡ 43. Note on Urban Water-Supply and Drainage Schemes (Tamil).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

* Despatched to Members on 9th March 1968.

† Despatched to Members on 11th March 1968.

‡ Circulated in the Chamber on 12th March 1968.

Appendix I.

[*Vide* Answer to Starred Question No. 200 on page 461]

Statement showing the procurement of paddy in Grade I temple in Thanjavur district.

Serial number, name of the institution, village, taluk and district. (1)	Quantity of lease paddy due as on 30th June 1965. (2) K.	M.	P.	Remarks if any. (3)
1 Sri Kasi Mutt Religious Charities, Thiruppanandal, Kumbakonam taluk, Thanjavur district.	7,871	8	3	
2 Sri Navaneetheswaraswamy Temple, Sikkil, Nagapattinam taluk, Thanjavur district.	6,355	0	2	
3 Sri Bavaoushadeeswarar Temple, Thiruthuraipoondi town and taluk, Thanjavur district.	2,372	9	0	
4 Sri Parimalarenganathaswamy Temple, Thiruindalur, Mayuram taluk.	11,750	2	2	
5 Sri Pasupatheeswarar Temple, Pandanallur, Kumbakonam taluk.	5,387	8	1½	
6 Sri Swaminathaswamy Temple, Swamimalai, Kumbakonam Taluk.	2,202	5	0	
7 Sri Akshayalingaswamy Temple, Kivaloor, Nagapattinam taluk.	61,248	2	1½	Out of this a quantity of Ks. 43,755–4–½ is in dispute due to Rent Reduction Act of 1947 in O. A. No. 10/59 and S.T.A. No. 19/60.
8 Sri Kayarohanaswamy and Neelayathakshiammen Temple, Nagapattinam town and taluk.	9,106	4	0	A sum of Rs. 7,546 deposited by the lessees for arrears was adjusted for 672 kalams, 7 marakkals 1 measure in fasli 1375.
9 Sri Sarangapaniswamy Temple, Kumbakonam town and taluk.	20,984	6	1	
10 Sri Mayuranathaswamy Temple, Mayuram town and taluk.	13,924	0	1	
11 Sri Vedaranyeswarar Temple, Vedaranyam, Thiruthuripoondi taluk.	35,221	3	½	Out of the total arrears a quantity of Ks. 16,971–3–½ has become time-barred which needs to be written off and the arrears relate to faslis prior to 1360. Another quantity of Ks. 4,532–5–3 has been covered by suits and after deducting these items the net quantity due comes to Ks. 13,717–6–1 only.

Serial number, name of the Institution, village, taluk and district. (1)	Quantity of lease paddy due as on 30th June 1965. (2) K.	M.	P.	Remarks if any. (3)
12 Sri Manthrapuriswarar Temple, Koviloor, Tiruthuraipoondi taluk.	12,099	9	½	In fasli 1374 remission was granted by the Rent Court for Ks. 2,065–4–3.
13 Sri Swetharanyeswarar Temple, Thiruvengadu, Sirkali taluk.	4,958	9	1	A sum of Rs. 864–7–0 is only due as on 29th May 1967.
14 Sri Srinivasaperumal Temple, Nachiarkoil, Kumbakonam taluk.	2,976	1	2½	
15 Sri Thiagarajaswamy Temple, Thiruvoimur, Nagapattinam taluk.	1,146	9	2	
16 Sri Santhanaramaswamy Temple, Needamangalam, Mannargudi taluk.	2,888	8	2	
17 Sri Thiagarajaswamy Temple, Thiruvarur town and taluk.	10,816	6	2	
18 Sri Rajan Kattalai attached to Sri Thiagarajaswamy Temple, Thiruvarur, Nagapattinam taluk.	20,287	9	1	
19 Sri Thiagarajaswamy Temple, Thirukkuvalai, Nagapattinam taluk.	13,298	0	3	
20 Sri Panchanatheeswarar Temple, Thiruvaiyaru, Thanjavur taluk.	2,721	7	0	
21 Sri Arunajadeswarar Temple, Thiruppanandal, Kumbakonam taluk.	1,994	5	0	
22 Sri Kambahareswarar Temple, Thirubuvanam, Kumbakonam taluk.	11,521	4	1	
23 Sri Vaideeswarankoil, Velur Devasthanam, Sirkali taluk.	25,908	5	¼	
24 Sri Sattanathaswamy Temple, Sirkali town and taluk, Thanjavur district.	16,505	1	1¾	
25 Sri Adikumbeswarar Temple, Kumbakonam town and taluk, Thanjavur district.	2,182	9	0	
26 Sri Amirthakadeswarar Temple, Thirukkadavur, Mayuram taluk.	20,428	8	1	
27 Sri Dharmapuram Mutt, Dharmapuram, Mayuram taluk.				KG. 8,29,338 GMS. 471
	K.	M.	P.	
28 Sri Sankarachariar Mutt, Kumbakonam town and taluk.	3,945	2	3	

1968 மார்ச் 13]

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள முதல்நிலைக் கோயில்களில் கொள்முதல் செய்த நெல் அளவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

தொடர் எண்ணும் நிறுவனத்தின் பெயர், அமைந்துள்ள கிராமம், வட்டம், மாவட்டம். (1)	1965 ஜூன் 30-ம் தேதியுள்ள நிலவரப்படி பாக்கியாகவுள்ள குத்தகை நெல் அளவு. (2) கலம்.	மரக்கால்.	படி.	குறிப்புரை. (3)
1 ஸ்ரீ காசிமடம் சமய அறநிலையம், திருப்பனந்தாள், கும்பகோணம் தாலூகா, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.	7,871	8	3	..
2 ஸ்ரீ நவநீதீஸ்வர சுவாமி கோயில், சிக்கில், நாகப்பட்டினம் தாலூகா, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.	6,355	0	2	..
3 ஸ்ரீ பௌசதீஸ்வரர் கோயில், திருத்துறைப்பூண்டி நகர் தாலூகா, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.	2,372	9	[illegible]	
4 ஸ்ரீ பரிமள ரெங்கநாத சுவாமி கோயில், திருந்தலூர், மாயூரம் தாலூகா.	11,750	2	2	
5 ஸ்ரீ பசுபதீஸ்வரர் கோயில், பந்தநல்லூர், கும்பகோணம் தாலூகா.	5,387	8	1½	..
6 ஸ்ரீ சுவாமிநாதஸ்வாமி கோயில், சுவாமிமலை, கும்பகோணம் தாலூகா.	2,202	5	0	..
7 ஸ்ரீ அட்சய லிங்க சுவாமி கோயில், கீவளூர், நாகபட்டினம் தாலூகா.	61,248	2	1½	1947-ம் ஆண்டு குத்தகைக் குறைப்புச் சட்டத்தின் காரணமாக இதில் 43,755 கலம் 4 மரக்கால் ½ படி அளவு தகராறில் உள்ளது. (அசல் மனு எண் 10/59 STA 19/60).
8 ஸ்ரீ காயரோகண சுவாமி நீலயதாட்சியம்மன் கோயில், நாகப்பட்டினம் நகர், தாலூகா.	9,106	4	0	பாக்கிக்காக குத்தகைக்காரர்கள் கொடுத்த ரூ. 7.546,1375-ம் பசலியில் 672 கலம், 7 மரக்கால், 1 படிக்காகச் சரிசெய்து கொள்ளப்பட்டது

தொடர் எண்ணும் திருக்கோயிலின் பெயர், அமைந்துள்ள கிராமம், வட்டம், மாவட்டம். (1)	1965 ஜூன் 30-ம் தேதியுள்ள நிலவரப்படி பாக்கியாகவுள்ள குத்தகை நெல் அளவு. (2) கலம்.	மரக்கால்.	படி.	குறிப்புரை. (3)
9 ஸ்ரீ சாரங்கபாணி சுவாமி கோயில், கும்பகோணம் நகர், தாலூகா.	20,984	6	1	..
10 ஸ்ரீ மாயூரநாதசுவாமி கோயில், மாயூரம் நகர், தாலூகா.	13,924	0	1	..
11 ஸ்ரீ வேதாரண்ணீஸ்வரர் கோயில், வேதாரண்யம், திருத்துறைப் பூண்டி தாலூகா.	35,221	3	½	மொத்த முள்ள பாக்கியில் 16,971 கலம், 3 மரக்கால், ½ படி அளவுள்ள நெல் காலம் கடந்து விட்டமையால், அதை நீக்கிவிட வேண்டியதாயிற்று. இப் பாக்கித் தொகை 1360-ம் பசலிக்கு முன்னதான பசலிகள் சம்பந்தப்பட்டது. மற்றும் 4,532 கலம், 5 மரக்கால், 3 படி அளவுள்ள நெல் வழக்குத் தொடுத்துப் பெறப்பட்டது. இந்த இனங்களைக் கழித்த பின், சேரவேண்டியதான நிகர அளவு 13,717 கலம் 6 மரக்கால் 1 படியாகும்.
12 ஸ்ரீ மந்திரபுரீஸ்வரர் கோயில், கோவிலூர், திருத்துறைப் பூண்டி தாலூகா.	12,099	9	½	1374 பசலியில் குத்தகை நீதிமன்றத்தால் 2,065 கலம், 4 மரக்கால், 3 படிக்கு தள்ளுபடி வழங்கப்பட்டது.
13 ஸ்ரீ ஸ்வேதாரண்ணீஸ்வரர் கோயில், திருவெண்காடு, சீர்காழி தாலூகா.	4,958	9	1	1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 29-ந் தேதி நிலவரப்படி 864 கலம் 7 மரக்கால் மட்டுமே பாக்கியாய் உள்ளது.
14 ஸ்ரீ சீனிவாசப்பெருமாள் கோயில், நாச்சியார் கோயில், கும்பகோணம் தாலூகா.	2,976	1	2½	..
15 ஸ்ரீ தியாகராஜசுவாமி கோயில், திருவாய்மூர், நாகபட்டிணம் தாலூகா.	1,146	9	2	..

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொடர் எண்ணும் திருவளத்தின் பெயர், அமைந்துள்ள கிராமம், வட்டம், மாவட்டம். (1)		1965 ஜூன் 30-ம் தேதியுள்ள நிலவரப்படி பாக்கியாகவுள்ள குத்தகை நெல் அளவு. (2)			குறிப்புரை. (3)
		கலம்.	மரக்கால்.	படி.	
16	ஸ்ரீ சந்தான ராம சுவாமி கோயில், நீடாமங்கலம், மன்னார்குடி தாலுகா.	2,888	8	2	..
17	ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமி கோயில், திருவாரூர் நகர், தாலுகா.	10,816	6	2	..
18	ஸ்ரீ தியாகராஜசுவாமி கோயிலைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ ராஜன் கட்டளை, திருவாரூர், நாகபட்டினம் தாலுகா.	20,287	9	1	..
19	ஸ்ரீ தியாகராஜசுவாமி கோயில், திருக்குவளை, நாகப்பட்டினம் தாலுகா.	13,298	0	3	..
20	ஸ்ரீ பஞ்சநாதீஸ்வரர் கோயில், திருவையாறு, தஞ்சாவூர் தாலுகா.	2,721	7	0	..
21	ஸ்ரீ அருணசலீஸ்வரர் கோயில், திருப்பணந்தாள், கும்பகோணம்.	1,994	5	0	..
22	ஸ்ரீ கம்பகரீஸ்வரர் கோயில், திநபுவனம், கும்பகோணம் தாலுகா.	11,521	4	1	..
23	ஸ்ரீ வைதீஸ்வரன் கோயில், வேலூர் தேவஸ்தானம், சீர்காழி தாலுகா.	25,908	5	¼	..
24	ஸ்ரீ சத்தியநாதஸ்வாமி கோயில், சீர்காழி நகரம், தாலுகா, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.	16,505	1	1¾	..
25	ஸ்ரீ ஆதிகும்பீஸ்வரர் கோயில், கும்பகோணம் நகரம், தாலுகா, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.	2,182	9	0	..

	தொடர் எண்ணும் நிறுவனத்தின் பெயர், அமைந்துள்ள கிராமம், வட்டம், மாவட்டம். (1)	1965 ஜூன் 30-ம் தேதியுள்ள நிலவரப்படி பாக்கியாகவுள்ள குத்தகை நெல் அளவு. (2)			குறிப்புகள். (3)
		கலம்.	மரக்கால்.	படி.	
26	ஸ்ரீ அமிர்தகதீஸ்வரர் கோயில், திருக்கடவூர், மாயூரம் தாலூகா.	20,428	8	1	..
		ரூ.	கிராம்.		
27	ஸ்ரீ தர்மபுரம் மடம், தர்மபுரம், மாயூரம் தாலூகா.	8,29,338	471		..
		கலம்.	மரக்கால்.	படி.	
28	ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் மடம், கும்பகோணம் நகரம், தாலூகா.	3,945	2	3	..

இணைப்பு II.

குறிப்பு.

கோரிக்கை எண் 23

[481-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

I. முன்னுரை.

1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபின், சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டமும் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டமும் நிறைவேற்றப்படுவதில் இம்மாநிலத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க, ஊராட்சி வளர்ச்சிக்கான திட்ட வாரியான முதல் வரவு-செலவுத் திட்டம் இம் மாநிலம் முழுமைக்கும் தயாரிக்கப்பட்டது. இது மூன்றும் திட்டம் முடிவுற்றதும் முடிவடைந்துவிட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குத் தொடர்பாக, 1966–67 முதல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் செயலில் இருப்பதற்கென ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான இரண்டாவது வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குறித்து இன்னும் முடிவு எடுக்கப்படாமையால் இதைச் செய்ய இயலவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், 1966–67-ம் ஆண்டிலிருந்து தங்கள் செலவை முறைப்படுத்த வகை செய்ய வேண்டி மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள செலவுக்கேற்ப பல மானியங்களை முறைப்படுத்த தேவையான ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. 1968–69-க்கான விரிவான வழிகாட்டும் கட்டளைகள் வகுக்கப்பட்டு விரைவில் வெளியிடப்படும். பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கோரிக்கை ரூ. 561·74 லட்சத்திற்காகும். இத் தொகை ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக, வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகையில் ஒரு பகுதியேயாகும். இக்குறிப்புடன் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்ட துணை நிதி அறிக்கையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டம் ஊராட்சி நிர்வாகம், கிராம வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் பிற தொடர்பான செயல்கள் குறித்தும் அமைந்த ஒருங்கிணைந்த நிதி குறித்த புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குறிப்பில் திட்டங்களின் அடக்கம் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்படுவதுடன் 1967–68-ல் ஏற்பட்ட மேம்பாடுகளைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டு இதுவரை செய்யப்பட்ட பணிகள் குறித்தும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

1968 மார்ச் 13]

II. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிர்வாகம் அமைப்பு.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள "கல்ராயன் குன்றுகள் வட்டாரம்" ஒன்றைத் தவிர ஏனைய எல்லாக் கிராமப் பகுதிகள் முழுவதிலும் தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 35/1958) தற்போது செயல்பட்டு வருகிறது. இன்று, இம் மாநிலம் முழுவதிலும் (நகராட்சிகள், நகரியங்கள், பாளையங்கள் உள்ள பகுதி நீங்கலானது) பேரூராட்சிகள் உட்பட 12,864 ஊராட்சிகள் உள்ளன. இம் மாநிலத்தில் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படுகின்றன. 457 பேரூராட்சி மன்றங்களும் 14 நகரியங்களும் உள்ளன.

சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள எருமைப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவும் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள சேடப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ராஜசிங்கமங்கலம் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவும் சட்டப்படி அவற்றிற்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட அலுவல்களைச் செய்யாமையின் 1966-ல் அரசாங்கத்தால் கலைக்கப்பட்டு, மீண்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

III. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட உள்ளாட்சிகள், செயல்பட்டு வந்த உள்ளாட்சிகளிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வேறுபட்டுள்ளன. இந்த உள்ளாட்சிகள், நகராட்சி அலுவல்களை நிறைவேற்றும் அதிகார அவைகளாக இருப்பதுடன் வட்டார அளவிலும் அதற்குக் கீழும் நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்கள் சம்பந்தமாக ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் மாநில அரசாங்கத்தின் செயலகளாகவும் செயல்படுகின்றன. மாநில அளவில் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுத்துள்ளது. இத்திட்டம், பல்வேறு துறைகளின் நிதி ஒதுக்கங்களையும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் திரட்டப்படக்கூடிய உள்ளூர் ஆதாரங்களையும் ஒன்று சேர்க்கும் தன்மையதாகும். இதுவரையில் பின்தங்கியுள்ள வட்டாரங்கள் விரைந்து முன்னேற்றமடையவும், வளர்ச்சியடைவதில் உள்ள வட்டார வேறுபாடுகளை முடிந்த வரையில் போக்கவும் அமைந்ததே அரசாங்கத்தின் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டமாகும்; இதன் அடிப்படை குறிக்கோளும் அதுவேயாகும். ஊராட்சிகள் விதித்து வசூலிக்கும் வரிகள் உட்பட கிடைக்கக்கூடிய மொத்த ஆதாரங்களையொட்டி அவைகள் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் பொருட்டு, திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டம் உள்ளது. "உற்பத்தி நிதி", கல்விநிதி"", "பொதுநிதி", "கிராம ஊராட்சி நிதிகள்" என்பனவற்றின்கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்ட ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் நிதியமைப்பு, ஊராட்சிகள் கிடைக்கக்கூடிய நிதி ஆதாரங்களுக்கு ஏற்ப அவற்றின் அலுவல்களை நிறை வேற்றுவதற்கு ஏற்ற வகையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. நிதிநிலை குறைவின் காரணமாகத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதில் ஏற்படும் இடையீடு 1967–68-ல் தவிர்க்கப்பட இயலாது. இத் திட்டங்கள் பெரிதும் நிறைவேற்றப்படாது இடர்படுவதைத் தவிர்க்க கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. 1966–67-ல் இக் கோரிக்கை செலவு ரூ. 640·66 லட்சம் ஆகும். 1967–68-ம் ஆண்டுக்கான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 608·34 லட்சமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968–69-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 561·74 ஆகவும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதில் இத் திட்டத்திற்கான பங்கை ஆற்றுவதில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அவற்றின் பொறுப்புகளைச் சிறப்பாகவே செய்துள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி விதிக்கத்தக்க அதிகாரம் கொண்டனவாகும். நிதி ஆதாரங்களின் தேவைக்கு ஏற்பவும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிலவும் நிலவரி ஒப்படையைப் பொறுத்தும் நிலவரியின்

ஒவ்வொரு ரூபாயின் மீதும் 5 காசு முதல் 100 காசு வரையிலும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி விதிக்கப்படலாம். இம் மாநிலம் முழுவதற்கும் இந்த ஆதாரத்தின் மூலம் 1967–68-ம் ஆண்டில் ரூ. 267·42 லட்சம் வருமானம் கிடைத்தது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி விதிப்பதற்கு இணையாக அரசாங்கம் அவற்றிற்கு இணை மானியம் ஒன்றை அளிக்கின்றது. ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளின் வருமான வகைப்பாட்டைப் பொறுத்து 75 சதவீதம் முதல் 150 சதவீதம் வரை இணை மானியம் வழங்கப்படுகிறது. உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி இணை மானியம் 1961–62-ல் ரூ. 85·24 லட்சமாக, இருந்தது. 1968–69-ல் ரூ. 236·80 லட்சமாக அதிகரித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டத்தின் கீழ், கேளிக்கை வரி மீது மேல் வரி விதிக்கவும் காட்சி வரியின் மீது மேல் வரி விதிக்கவும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டன. அதாவது, கேளிக்கை வரியில் பேரளவு 100 சத வீதம் வரையிலும் திரைப்படக் காட்சிகளின் மேல் அதிக அளவு 300 சத வீதம் வரையிலும் உபரி வரி விதிக்க உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 370 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி மேற்குறிப்பிட்ட வரியை விதித்துள்ளன. இந்த ஆதாரத்தின் மூலம் 1967–68-ல் ரூ. 63·31 லட்சம் வருமானம் கிடைத்தது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வரி விதித்து நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டப் பெருமளவிற்கு முயன்றன ; 1967–68-ல் ரூ. 3·47 கோடி திரட்டின.

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் ஆலோசனை கூறத்தக்கவையாக மட்டுமே அமைந்துள்ளன ; ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் மாற்றப்பட்ட அலுவல்களில் அம்மன்றங்கள் ஆலோசனை கூறுவதிற்கில்லை. வளர்ச்சித் திட்டங்களின் எல்லாப் பொது இயல்புகளிலும் அரசாங்கத்தின் அறிவுரையாளர்களாக அவை செயல்பட்டுள்ளன ; இயன்ற வரையில் அவை கூறியுள்ள ஆலோசனையை விருப்புடன் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்குக் கிடைக்கும் நிதி ஆதாரங்களை முடிவு செய்யும் அந்த வட்டாரங்களின் வருமான வகைப்பாடு, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களின் ஆலோசனையுடன் நிறைவேற்றப்பட்டது ; சாலைகளின் வகைபாடு செய்யும் பணியும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட பட்டது. தற்போது இம்மாநிலத்தில் 23 மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

நிர்வாகம்—பணிகள், உற்பத்தித் திட்டங்கள், நலப் பணிகள் திட்டம் குறித்து மூன்று ஆலோசனைக் குழுக்கள், மாநில அளவில் ஊராட்சி நிர்வாகப் பிரிவுகள் குறித்த துறையில் நடைபெறும் பணியை ஆராய்ந்து வந்துள்ளன. இந்த ஆலோசனைக் குழுக்களில் நடைபெறும் சொல்லாடல்களின் அடிப்படையில் இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் உள்ள பல நடைமுறைச் சிக்கல்கள் சரி செய்யப்பட்டுள்ளன.

மக்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை ஏற்படுத்தவும் பல்வேறு வளர்ச்சி வேலைகளுக்கும் ஓராண்டிற்குத் தோராயமாக ரூ. 52·62 கோடிச் செலவினத்திற்கு சரியானபடி வரவு-செலவுத் திட்டம் வகுத்து 12,407-க்கு மேற்பட்ட கிராம ஊராட்சிகளாலும் 457 பேரூராட்சிகளாலும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களாலும் செலவிடப்பட்டு, கணக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள நடைமுறை நிலவரத்தின் மூலமாக இத்திட்டத்தில் உள்ள நிதி நிர்வாகம் குறித்த முக்கிய பொறுப்பு எத்தகையதென்பதை அறியலாம். இந்த நிதி நிர்வாகத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரிகளும் பொறுப்பாளியாவர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சில மானியங்களை அனுமதிப்பதுடன் ஊராட்சிகளின் ஆய்வாளர்களாகவும் செயலாற்றுகின்றனர். கிராம வளர்ச்சி இயக்குநர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஆய்

வாளராகச் செயல்படுகின்றார். தமிழக ஊராட்சிகள் சட்டம், பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் நிதி ஆதாரங்கள் நியாயமான அளவுக்கு ஒதுக்கப்படுவதற்கு வகை செய்திருப்பினும் மிகக் குறைந்த நிலவரி காரணமாக சில ஒன்றியங்களில் நிதி ஆதாரங்கள் போதாமல் உள்ளன. சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உயர்ந்த அளவில் வரி விதிக்கப்பட்டபோதிலும் தொடக்கக் கல்வி குறித்தும் நிறைவேற்ற வேண்டிய ஏனைய கடமைகள் குறித்தும் அவற்றுக்குள்ள பொறுப்புகளை நிறைவேற்றப் போதுமான நிதி ஆதாரங்களை அவற்றால் திரட்ட இயலவில்லை. அவற்றின் பற்றுக்குறைகளைச் சரிக்கட்டுவதற்கென சிறப்பு மானியங்கள் வழங்குவதற்கான திட்டமொன்று உருவாக்கப்பட்டது ; நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைப் பொருப்பான அலுவல்களுக்கு சிறப்பு உதவி தேவைப்படுகின்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சிறப்பு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

1960 ஆகஸ்டுத் திங்கள் முதல் கிராம அதிகாரிகள் ஊராட்சி வரிவசூல் வேலைகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பணியைச் செய்வதற்காக அவர்களுக்கு ஊராட்சி வளர்ச்சிப்படி வழங்கப்படுகிறது. ஊராட்சி வரி பாக்கிகள் விரைவில் வசூல் செய்யப்படுவதற்குக் கழிவுத் தொகை வழங்கும் திட்டம் ஓராண்டிற்குச் சோதனையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது. இவ்வகையில் கிராம அதிகாரிகளால் வரி பாக்கிகள் கூடுதலான அளவிற்கு வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கக் காணப்படுவதால், இத் திட்டத்தை தொடர்ந்து செயல்படுத்துவதா அல்லது கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஊக்கப் பணம் வழங்கலாமா என்பது குறித்து ஆராயப்பட்டு வருகிறது. கிராம அதிகாரிகள் வரி பாக்கிகளை வசூல் செய்வதில் அடைந்துள்ள முன்னேற்ற நிலை குறித்தும் ஆண்டு நிலவரிக் கணக்கு முடிப்பின்போது (ஜமாபந்தியின் போது) ஜமாபந்தி அதிகாரிகளால் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

IV. பணிகள் குறித்த வேலைத் திட்டங்கள்.

(அ) கிராமப் பணிகள் வேலைத் திட்டம்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அவற்றிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட கிராமப் பணிகள் திட்டத்தை ஆர்வத்துடன் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமப் பணிகளுக்காகக் கிடைத்த நிதி ஒதுக்கம் ஒருங்கு திரட்டப்பட்டு இப்பணித் திட்டம் முழுவதும் கிராம நீர் வழங்கல், இணைப்புச் சாலைகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் என மூன்று விதத் திட்டங்களாக வகுக்கப் பட்டுள்ளன. தேசியத் திட்டத்தின் பலன்கள் இயன்ற மட்டும் எல்லா இடங்களுக்கும் பரவலாக கிடைக்க உறுதி செய்வதும் இயன்ற விரைவில் மக்களின் தலையாயத் தேவைகளை வழங்க ஏற்பாடு செய்வதும் இதன் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்திற்கு 1966–67-ல் ரூ. 252 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1967–68 ஆண்டிற்கு ரூ. 273·32 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இக்காரியத்திற்காக 1968–69-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 182·22 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1967 செப்டம்பர் திங்கள் 30-ம் நாள் வரை திரட்டப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் உள்ளத்திற்கு ஊக்கமளிப்பனவாக உள்ளன.

அப்புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :—

மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள்	2,700
குடிநீர்க் கிணறுகள்	48,900
சொந்தக் கட்டடங்களில் உள்ள பள்ளிகள் ..	11,000
இணைப்புச் சாலைகளின் எண்ணிக்கை	2,000
இவ்வாண்டில் அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகளின் நீளம்.	990 கல் தொலைவு.
இணைப்புச் சாலைகளின் மொத்த நீளம்	16,700 கல் தொலைவு.

அரிசனங்கள், மீனவர்கள், ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர் நலனுக்காக தனியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கிராமப் பணிகள் சம்பந்தமாக, பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடைகளை வசூலிக்கும் முறை நீங்கிவிடப்பட்டது. அரிசன நலத்துறையின் நிதிகளிலிருந்து குடி நீர் வழங்கல் வேலைகளுக்காக 15 சதவீதம் தொகையும் இணைப்புச் சாலைகளுக்காக 10 சத வீதத் தொகையும் வழங்கப்படுகிறது. அரிசனங்களுக்குப் பயனளிக்கிற பணிகளுக்காக மட்டும் கிராமப் பணிகள் மானியத்தில் 20 சதவீதத்தை ஒதுக்கும்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) சாலைகள் பராமரிப்பு.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ளனவும் ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளாக வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளனவுமாகிய எல்லாச் சாலைகளையும் அமைக்கவும் செப்பனிட்டுப் பேணி வருவதற்கும் போதுமான நிதி ஒதுக்கம் செய்வது ஊராட்சிகளின் சட்டபூர்வமான பொறுப்புகளில் ஒன்றாகும். இதற்காக, தமிழக ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 131-வது பிரிவின் கீழ், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கும் ஒருவருக்கு 40 காசு என்ற வீதத்தில் கணக்கிடப்பட்ட சாலைகள் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. 1966–67-க்கும் 1967–68-க்கும் ரூ. 110 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1968–69-க்காகவும் அதே அளவில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சாலைகளைப் பேணுவதற்காக, தமிழக ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழ் ஊராட்சிகள் அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி பெறத் தகுதியுடையன வல்ல. ஆனால், அரசாங்கத்திற்கு முறையீடுகள் செய்யப்பட்டதற்கிணங்க, பேரூராட்சி மன்றங்களில் புழுதியற்ற மேற்பரப்புடைய சாலைகளை அமைக்கப்படுவதற்காக செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்கி பேரூராட்சிகளுக்கு உதவி புரியும் பொருட்டு வரவு -செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 5 இலட்சம் ஒக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-ல் வீசிய புயலினாலும் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினாலும், சாலைகள் பெரிதும் சேதமடைந்த மாவட்டங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளையும், ஊராட்சிகளின் சாலைகளையும் செப்பனிடுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அரசாங்கம் சிறப்பு மானியங்கள் அனுமதித்துள்ளது.

(இ) சிறு பாசனம்.

இம் மாநிலத்தில் சுமார் 29,000 சிறு பாசன வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றின் மூலம் 8·5 லட்சம் ஏக்கர் பாசன பெறுகிறது. அவற்றில் சுமார் 23,800 பாசன வாயில்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேணி வருவதற்காக அவைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. பாசன வாயில்களைப் பேணி வருவதற்கான வேலைத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்கும்படி அவற்றிற்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது. அவ் வேலைத் திட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு பாசன வாயிலிற்கும் ஐந்து ஆண்டுகளில் குறைந்தது ஒரு முறையாவது கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒவ்வோராண்டின்போதும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேவையான தொகைக்கும் எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் சிறு பாசனம் குறித்து கிடைக்கும் மொத்த நிதி ஒதுக்கத்திற்கும் உள்ள விகிதாசாரப்படி ஒவ்வோராண்டும் ஒரு தொகை அவற்றிற்கு வழங்கப்படுகிறது. 1968–69 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 52·83 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) கிராமக் கலை, கைப்பணிகள் திட்டம்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், கிராமத் தொழில் திட்டத்தை தயாரித்து செயல்படுத்தும், பொறுப்பு தற்போது மாநில கதர்–கிராம தொழில்கள் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு தேவையான தொழில் நுட்ப ஆலோசனை அளிக்கின்றது. ஏனென்றால்,

இந்த வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேலைத் திட்டத்தின் கீழச் செயல்பட்டுவரும் தொழில் பிரிவுகள் 1967–68 ஆண்டுக் கான உற்பத்தி, விற்பனைப் பொருள்கள் மதிப்பு ஆகியவற்றை காட்டும் அறிக்கை இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. (இணைப்பு I).

தொழில்-வாணிகத் துறை இயக்குநர் அலுவலகமும், மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியமும் கிராமப் பணிகள் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் இணைந்து செயல்படச் செய்யும்பொருட்டு, மாவட்டக் குழுக்களை அரசினர் அமைத்துள்ளனர். தொழில் பிரிவுகள் செயல்படுவதை ஆய்வு செய்து, அவை புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்கும் திறம்பட செயல்படுவதற்கும் வழி வகைகளை எடுத்துக் கூறுவது அக்குழுக்களின் வேலையாகும்.

V. உற்பத்தித் திட்டங்கள் குறித்த முன்னேற்றம்.

(அ) வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும்.

ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பணிக்கு முதலிடம் அளிக்கவேண்டும் என்றும், இது அவற்றின் தலையாய பொறுப்பாகும் என்றும், தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் முன்னுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டத்தில், வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, மீனளம் ஆகியவற்றின்கீழ் வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கென ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் அரசாங்கம் வேளாண்மை மானியமாக ரூ. 2 லட்சம் வழங்கியது. இந்த மாநிலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஒரே படித்தான திட்டத்தின் அடிப்படையில், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், இந்த மானியத்திற்கு இணையாக ரூ. 50,000 வழங்கி, திட்டங்களை நிறைவேற்றின. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத் தின் குறிப்பிட்ட தேவைகளையும் வாய்ப்புகளையும் கருத்தில் கொண்டு, அதற்கான வேலைத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை கடந்த சில ஆண்டுகளின் அநுபவம் சுட்டிக் காட்டியது. இந்த நோக்கத்துடன் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் பகுதியிலுள்ள ஊராட்சிகளின் கருத்துக்களையும், தேவை களையும் ஆராய்ந்து நான்காவது திட்டத்தின்போது நிறைவேற்றப்படு வதற்கான தனித்தனி திட்டங்களைத் தயாரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தயாரிக்கும் திட்டங்கள், விரிவாக பரி சீலனைச் செய்யப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுவதற்கான வேலைத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு மேம்பாட்டுக் கான திட்டங்கள் "இன்றியமையாதவை", "விருப்பத் திட்டங்கள்" என்று வகைப்படுத்தப்பட்டன. எல்லா வட்டாரங்களிலும் செயல் படுத்தக் கூடியவையும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அவசிய மானவை என்று கருதப்படக்கூடியவையுமானத் திட்டங்கள் இன்றி யமையாத் திட்டங்களாகும். பரவலாகச் செயல்படுத்தப்படவேண்டி இராத திட்டங்கள் விருப்பத் திட்டங்களாகும். ஒரு பகுதியின் தேவைகளையொட்டி ஊராட்சி ஒன்றியம் அத்திட்டங்களைத் தேர்ந் தெடுக்கலாம். ஒரு பகுதியின் குறிப்பிட்ட தேவைகளை நிறை வேற்ற தனி வேலைத் திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தயாரித்து செயல்பட "குறிப்பிட்ட பகுதிக்குரிய வேலைத் திட்டங்கள்" என்னும் தலைப்பின்கீழ் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. இதன்படி ஊராட்சி ஒன்றியக்குழுக்கள் இயந்திரக் கலப்பைகள், விசைத் தெளிப்பான்கள் முதலியவற்றை வாங்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டன. "இன்றியமை யாத வேலைத் திட்டங்களையும்", "விருப்ப வேலைத் திட்டங்களையும்" செயல்படுத்துவதற்கென, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திடமும் அரசாங்கம் 1966 எப்ரல் மாதம் முதல் ஐந்தாண்டுக் கால அளவில் ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கியது. இந்த அரசாங்க மானியத்துக்கு இணையாக ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் ரூ. 50,000 தொகை வழங்க

வேண்டும். ஊராட்சித் தோட்டங்கள் குறித்து அதிகச் செலவாகியது. கிடைத்த பலன்களோ மன நிறைவு அளிப்பனவாக இல்லை. எனவே, புதிய தோட்டங்கள் வளர்ப்பதற்கெனவோ அல்லது ஏற்கனவேயுள்ள தோட்டங்களை மேலும் விரிவுபடுத்தவோ மேற்கொண்டு எந்தச் செலவும் செய்யக்கூடாது என்று அரசாங்கம் கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது. எனினும், ஆதாயம் தரக்கூடிய தோட்டங்களுக்கு மிகக் குறைந்த அளவிற்குப் பேணுதல் செலவு வழங்கப்படும். தற்போதுள்ள ஊராட்சித் தோட்டங்களைப் பேணி வருவது குறித்து அரசாங்கம் திருத்த ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. புதிய தோட்டங்கள் ஏற்படுத்தும் வேலைக்கான தடை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

(ஆ) மீனளம்.

வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் மீனள வளர்ச்சிக்கான வட்டாரங்கள், அவற்றில் மீனள வளர்ச்சிக்கு உள்ள வாய்ப்புகளுக்கேற்ப, நான்கு பிரிவுகளுக்காகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றப்படும் திட்ட வேலைகளாவன :—

(i) நைலான் மிதவைகள் முதலியவற்றை மீனவர்களுக்கு வழங்குதல் ;

(ii) மீன் விற்பனைச் சந்தையை மேம்படுத்தல் ;

(iii) மீன் வளர்ப்பு வேலைகளுக்காக ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல் ;

(iv) மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துதல் ;

(v) மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பாதுகாத்து வருவதும் செயல்படுத்துவதும் ;

(vi) மீன் குஞ்சுகளை வழங்குதல்.

மேலே முதல் இனத்தின்கீழ் குறிப்பிட்டுள்ள வேலைத் திட்டத்திற்காக அரசாங்கம் அடக்க விலையில் கால் பாகத்தை மானியமாக வழங்கும். எஞ்சிய செலவை மீனவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மேலே இரண்டாவது இனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள வேலைத் திட்டத்திற்காக அரசாங்கம் அடக்க விலையில் பாதியை மானியமாக வழங்கும். எஞ்சிய செலவுத் தொகையை ஊராட்சிகள் ஏற்க வேண்டும். மேலே மூன்றாவது முதல் ஐந்தாவது வரையுள்ள இனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வேலைத் திட்டங்கள் குறித்து செலவில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை அரசு மானியமாக வழங்கும் ; எஞ்சிய மூன்றில் ஒரு பங்கு செலவுத் தொகையை ஊராட்சிகள் ஏற்க வேண்டும். மீன் குஞ்சுகளை வழங்குவது குறித்து செலவில் பாதியை அரசு மானியமாக வழங்கும். எஞ்சிய செலவுத் தொகை நன்கொடை மூலம் சரிக்கட்டப்பட வேண்டும். எத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றுமுன் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்தும் உள்ளாட்சி மன்றங்களிடமிருந்தும் வரவேண்டிய தொகை முன்னதாகவே வசூலிக்கப்பட வேண்டும்.

VI. சமூக நலத் திட்டங்கள்.

(அ) தொடக்கக் கல்வி.

தொடக்கக் கல்வியைப் பரப்புவது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்கொண்டுள்ள பெரிய வளர்ச்சித் திட்டங்களில் ஒன்றாகும். தொடக்கக் கல்வியை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைத்ததின் பலனாக பள்ளிகளில் சேரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவு அதிகரித்துள்ளது; புதிய பள்ளிகள் அதிகமான அளவில் தொடங்கப்பட்டுள்ளன; பள்ளிக் கட்டிடங்கள் புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. மேற்கொண்டும் பல ஆரம்பப் பள்ளிகள் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. தொடக்கக் கல்விக்கான

1968 மார்ச் 13]

செலவில் ஒரு பகுதியை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எற்கவேண்டுமென்று வரையறுத்ததின் மூலம் தொடக்க கல்வியைப் பரப்புவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகுமெனத் தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிச் சட்டம் தெளிவாக்குகின்றது. தற்போது 23,000 தொடக்கப் பள்ளிகளும் 4,800 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும் உள்ளன. இப் பள்ளிகளில் எறத்தாழ 37½ லட்சம் சிறுவர்கள் பயில்கின்றனர். இப்பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 1,14,600 ஆகும். 11,000 பள்ளிகள் முறையான கட்டிடங்களில் செயல்படு கின்றன. எப்பள்ளிக்கும் கட்டிடம் இல்லாது இருக்கக் கூடாது என்பதே அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும். 1967–68 பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்காக ரூபாய் 40·43 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. 1968–69-ம் ஆண்டிற்காக 28·50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தொடக்கக் கல்வித் திட்டத்தை நிறை வேற்றுவதற்காக ரூபாய் 2,274 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூபாய் 1,916 லட்சம் (84 சத வீதம்) சட்டப்படிக்கான மானி யங்களாகவும் பிற மானியங்களாகவும் அரசாங்கத்தால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. எஞ்சிய ரூபாய் 358 லட்சம் (16 சத வீதம்) ஊராட்சி ஒன்றியங்களாலேயே திரட்டப் படுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து திரட்டப்படும் தொகை ஆண்டுதோறும் அதிகரித்து வருகின்றது. விவரங்கள் வருமாறு :—

	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1965–66	303
1966–67	314
1967–68	347
1968–69	358

ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களின் மாற்றத்தை ஒரு தனிக் குழு கவனித்து வருகின்றது. வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி இக் குழுவின் தலைவர் ஆவார். குழுவின் உறுப்பினர்கள் வருமாறு :—

1. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவின் பெருந் தலைவர்.

2. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்.

3. வட்டாரம் எந்த தொகுதியைச் சேர்ந்ததோ அந்தந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்/ உறுப்பினர்கள்.

4. வட்டாரத்தின்மீது அதிகார வரம்புள்ள பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கான பாடப் புத்தகங்களைத் தேர்ந் தெடுத்து முடிவு செய்யும் பொறுப்பு இக் காரியத்திற்காக அமைக்கப் பட்டுள்ள குழு ஒன்றிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இக் குழுவின் தலைவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆவார். இக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் விவரம் வருமாறு :—

1. மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள்.

2. அரசாங்கத்தால் நியமனம் செய்யப்படும் இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் தலைவர்கள்.

மாநில நிலையில் தொடக்கக் கல்வி குறித்து ஊராட்சி ஒன்றி யங்கள் இணைந்து திறம்படச் செயல்படுவதை முறைப்படுத்தி மேற் பார்வை செய்வதற்காக, கிராம வளர்ச்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தில்

கிராம வளர்ச்சித் துணை இயக்குநர் பதவி ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. கோட்ட ஆய்வாளர் பதவி வகிக்கும் கல்வித் துறை அதிகாரி ஒருவர் இப் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளிலுள்ள 1,122 ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் 394 உயர் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் கருவிகள் வாங்கி வழங்குவதற்காக ரூ. 7·30 லட்சம் செலவிட அரசாங்கம் 1967-68-ல் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. ஆரம்பப் பள்ளி ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 300 என்ற அளவிலும் உயர் ஆரம்பப் பள்ளி ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூபாய் 1,000 என்ற வகையிலும் இத் தொகை வழங்கப்படும்.

நண்பகல் உணவு.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம் திறம்படவும் வெற்றிகரமாகவும் செயல் படுவதில் ஊராட்சிகளும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகின்றன. இத் திட்டம் குழு ஒன்றினால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஊராட்சித் தலைவர் இக் குழுவின் தலைவராவார். அரிசன உறுப்பினர் ஒருவரும் ஊராட்சியின் மகளிர் உறுப்பினர் ஒருவரும் இக் குழுவின் உறுப்பினர்களாவார். அந்தந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் அலுவல் முறையில் நண்பகல் உணவுக் குழுவின் செயலாளர் ஆவார். இத் திட்டம் 1957–58-ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து இத் திட்டத்தின்கீழ் உணவு பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டு தோறும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. தற்போது அரிசன நலப் பள்ளிகள், சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளிகள் உட்பட 30,000 பள்ளிகள் இத் திட்டத்தின்கீழ் வருகின்றன. இப் பள்ளிகளின் உணவு பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 18·27 லட்சமாகும். இவ் வேலைத் திட்டத் திற்காக உதவித் தொகை வழங்கியதன் மூலம் 1966–67-ல் அரசாங்கத்திற்கு ரூபாய் 175·53 லட்சம் செலவு ஏற்பட்டது. திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 188·90 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968–69-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இவ் வேலைத் திட்டத்திற்காக ரூபாய் 191·60 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) சுகாதாரப் பணிகள்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள்.—ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றி லும் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஒன்றினை ஏற்படுத்துவது அரசாங் கத்தின் கொள்கையாகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தொடக்கத்தில் 120 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. மூன்றாவது திட்டக் கால அளவில் மேற்கொண்டு 220 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைத் துவக்க முதலில் திட்டமிடப் பட்டிருந்தது. பின்னர், தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தில் பேணுதல் நிலையில் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களும் தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் ஒரு சில பகுதிகளும் சேர்ந்ததால், இப் பகுதிகளில் 120 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைத் திறக்கத் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 1967–ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரையில் 86 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டன. நான்காவது திட்டக் கால அளவில் ஆண்டொன்றுக்கு 45 என்ற வீதத்தில் எஞ்சிய வட்டாரங்களிலும் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டது. அவ்வண்ணமே 1967–68-ம் ஆண்டில் 45 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டது.

மேற்கொண்டும் சில வட்டாரங்கள் தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத் தின் பேணுதல் நிலையின் இரண்டாவது கட்டத்தை அடைந்தபடியால் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைத் தொடங்கும் திட்டம் தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தின் பேணுதல் நிலையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள வட்டாரங்களில் முனைப்பாக நிறைவேற்றப்படுகிறது. தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத் தின் இரண்டாவது நிலையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள 60 வட்டாரங்களில் 1967-ம்

ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரையில் 13 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாருக இது வரையில் மொத்தம் 257 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.—தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிச் சட்டத்தின் 65-வது பிரிவின்கீழ் மருந்தகங்களை நிறுவுவதும் அவற்றைப் பேணி வருவதும் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். இச் செலவில் பாதிச் செலவு குறித்து ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு அரசு உதவி மானியங்கள் வழங்குகின்றது. இந்த உதவி மானியம் ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 5,000 என்ற அதிக அளவு வரையறைக்குட்பட்டதாகும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முறையான மருந்தகத்திற்கு ரூபாய் 5,000 வரையிலும் கிராமத்திலுள்ள மருந்தகத்திற்கு ரூபாய் 2,500 வரையிலும் மருந்துகளுக்கான செலவை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றன. இந்த நடவடிக்கைகளினல் கிராமங்களில் மருந்தக வசதி கணிசமான அளவுக்கு அதிகரித்துள்ளது.

மகப்பேறு குழந்தை நல நிலையங்கள்.—இம் மாநிலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் படிப்படியாக பேறுகால நிலையங்களைத் தொடங்குவது குறித்து அரசாங்கம் திட்டமொன்றை வகுத்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி 1967–68-ம் ஆண்டு தொடங்கி 1970–71 வரையில் மொத்தம் ரூ. 5·10 லட்சம் செலவில் மேற்கொண்டும் 170 பேறுகால நிலையங்கள் தொடங்கப்படும். இத் திட்டத்தின்கீழ் 1967–68-ல் மேற்கொண்டு 8 நிலையங்கள் தொடங்கப்படும். இந் நிலையங்களுக்கான செலவில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை அரசாங்கம் மானியமாக வழங்குகிறது. இந் நிலையங்கள் குறித்து இந்திய அரசிடமிருந்து முழு நிதி உதவி பெறுவது குறித்து இம்மாநில அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு.—ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்பட்டதன் மேல் வட்டாரங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதும் ஊராட்சிகளின், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகுமென அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு குறித்து இந்திய அரசு புதிதாக வகுத்துள்ள திட்டத்தின்படி திருமணமான தம்பதிகள் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்காக, மருத்துவ மனைகளுக்குச் செல்லாமல், அவர்கள் விரும்பினல், அவர்கள் வீடுகளிலேயே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் குறித்த விவரங்கள் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம் பேணுதல் நிலையை அடைந்தவையும் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பவையுமான 125 வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்படுவதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. காலப்போக்கில் இத் திட்டம் மற்ற வட்டாரங்களுக்கும் நீடிக்கப்படும். மறு பயிற்சி முகாம் நடத்துவது குறித்த திட்டத்தை ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் நிறைவேற்ற ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆட்சித் தலைவர்கள் தத்தம் மாவட்டங்களில் இத்தகைய முகாம்களை நடத்தி வருகின்றனர். அறுவைச் சிகிச்சை திட்டத்தின்கீழ் ஊராட்சிகள் ஒப்புதல் பெற்ற குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு அறுவைச் சிகிச்சைகளுக்கு அனுப்பும் ஒவ்வொருவருக்காகவும் ஊராட்சிக்கு ரூபாய் 10 கொடுக்கப்படுகின்றது.

(இ) சமூகக் கல்வி.

அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ள அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் வேலைத் திட்டங்களை வகுத்துள்ளன. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள், இளைஞர் மன்றங்கள், உழவர் அரங்குகள், பொருட்காட்சி சாலைகள் முதலியவற்றை அமைக்கும் வேலை சமூகக் கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் வரும் ஊராட்சி வானெலிப் பெட்டிகளை பேணும் நிறுவனம் வானெலிப் பெட்டிகளை செப்பனிடும் பணியையும், அவற்றைச் சீராக வைத்துவரும் பணியையும் ஆற்றி வருகின்றது. ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், கிராமப் பகுதிகளில் வானெலிப் பெட்டிகளை பேணி வருகின்றன,

சமுதாயத்தினர் கேட்கும்படியாக வானொலிப் பெட்டி வசதிகளை விரிவுபடுத்தி இருப்பது பொது மக்களின் உணர்வினைத் தட்டி எழுப்புவதில் பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளது.

ஊராட்சிகளில் நிறுவப்பட்டுள்ள வானொலிப் பெட்டிகள் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முழு அளவில் பயன்படுத்தப்படுவதற்காக, கிராம மக்கள் தங்களுக்குப் பயனுள்ள வகையில் அனைத்திந்திய வானொலி நிலையம் ஒலி பரப்புகிற நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டுப் பயனடைய பல தொகுதிகளை உருவாக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஊக்கமளித்துள்ளது. இந்த நோக்கத்துடன் இம் மாநிலத்திலேயே ஊராட்சிகள் பலவற்றில் கிராம வானொலி அரங்குகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கிராம மக்கள் தங்களுக்காக ஒலி பரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூர்ந்து கேட்டு, அதன் பின்னர் அந்நிகழ்ச்சிகள் குறித்து தங்களுக்குள் விவாதித்து, தங்களுக்கு ஏற்படும் ஐயங்களை குறித்து வினாக்களை அனைத்திந்திய—வானொலி நிலையத்திற்கு அனுப்புகின்றனர். இந்த வினாக்களுக்கு அடுத்து வரும் நாட்களில் விடையளிக்கப்படுகின்றன.

(ஈ) மகளிச் சிறுவர் நலம்.

மாநிலச் சமூக நலப் பெருவாரியம், மகளிர் நலத்துறை ஆகியவற்றின் மாவட்ட, வட்டார நிலை அதிகாரிகள், பணியாளர்கள் ஆகியவர்களின் தொழில் நுட்ப ஆலோசனையுடனும் உதவியுடனும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மகளிர்-சிறுவர் நலத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகின்றன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் நிறைவேற்றுவதற்காக மாதிரி வேலைத் திட்டமொன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் பேரளவு 30 மகளிர் மன்றங்களை நிறுவுவதே இவ் வேலைத் திட்டத்தின் மூலக் கூறாகும். கிராம சேவகிகளுக்குச் செயல்முறையில் செய்து காட்டுவதற்கு வேண்டிய கருவிகளை வாங்குவதற்காக மாதிரி வேலைத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாண்டுகள் வரையில் ஒருவருக்கு $33\frac{1}{3}$ காசு என்ற விகிதப்படி கணக்கிட்டு மாநில அரசாங்கம் மானியம் வழங்கும். செய்த மொத்தச் செலவில் 50 சதவீதம் மகளிர் மன்றம் கொடுத்துவிடவேண்டும். வேலைத் திட்டம் நிறைவேறுவது வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் வேறுபடுமாதலால், உள்ளூர் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் தனக்கென குறைந்தளவு வேலைத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக்கொள்ள அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் இது வரை 12,765 மகளிர் மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. மகளிர் மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கைத்தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இதற்காக பயிற்சி பெற்ற கைத்தொழில் ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளன.

VII. சிறப்புத் திட்டங்கள்

(அ) கிராம உழைப்புச் சக்தித் திட்டம்.

கிராம உழைப்புச் சக்தித் திட்டம் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் துணைத் திட்டமாக 1961–62 முதல் இம் மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கிராம பகுதியில் வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கும் வேளாண்மை இல்லாக்காலத்தில் போதிய அளவு வேலை இல்லாதவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காகவே இவ்வேலைத் திட்டம் திட்ட ஆணைக் குழுவின் ஆதரவுடன் நடைபெற்று வருகிறது. இத்திட்டத்தை இப்போது இந்திய அரசின் சமுதாய வளர்ச்சி அமைச்சகம் நிர்வகித்து வருகிறது. இப்பணிகளை நிறைவேற்றுவதால் சமுதாய சொத்துக்கள் உருவாகின்றன. இவ்வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் பணிகள் அதிக அளவில் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவதாய் இருக்கவேண்டும்; அதிக தொழில் நுட்பத் திறமை தேவையாய் இருக்கக்கூடாது. தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் இப்பணிகளுக்கு ஆகும் செலவில் பாதியாகவாவது இருக்கவேண்டும். இவ்வேலைத் திட்டத்திற்கு இந்திய அரசிடமிருந்து பாதி மானியம்-பாதி கடன் அடிப்படையில் நிதி உதவி இருக்

கும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 375 வட்டாரங்களில் 72 வட்டாரங்களில் இவ்வேலைத் திட்டம் இப்போது செயல்பட்டு வருகிறது. (இணைப்பு II-ல் காண்க.)

இவ்வேலைகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஊராட்சிகளிடம் (அல்லது தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்குமிடங்களில் அச்சங்கங் களிடம்) ஒப்படைக்கப்படுகிறது. சிறிய பாசன வாயில்களுக்கு மேப்பாடு செய்தல், சிறு சாலை வேலைகள், ஊராட்சித் தோட்டங்களைப் பண்படுத்தல், விறகு மரக்காடுகள் வளர்த்தல், சிறுகரை கட்டுதல், தண்ணீரினால் சூழப்படும் கிராமங்களின் தரைமட்டத்தை உயர்த்துதல், சிறு வடிகால் முதலியவை இவ்வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் பணி களாகும்.

நிதிப் பற்றுக்குறை காரணமாக, இப்பணிகளை மேற்கொள்வதில் இடர்ப் பாடு எதும் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒரு சமயத்தில் அதிக அளவாக ரூ. 50,000 முன்மானியம் வழங்கப்பட் டுள்ளது. அவற்றை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஒரு சமயத்தில் அதிக அளவாக ரூ. 500 வரையில் ஊராட்சிகளுக்கு முன்பணம் வழங்கலாம். இவ்வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் செலவிடப்பட்ட தொகையை நிறைவு செய்ய வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ரூ. 1,00,000-த்திற்கு மேல் செலவு செய்யக்கூடாது என்ற வரையறை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக ஊராட்சிகளிடமிருந்து பணிச் செலவில் 10 சதவீதம் வசூலிக்கப்படுகிறது.

இந்திய அரசு 1967–68-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 50·87 லட்சம் ஒதுக்கி யுள்ளது. 1968–69-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 51·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) சத்துணவுத் திட்டம்.

சத்துணவு உட்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி இவ்வகை உணவை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்வ தற்குச் சமுதாயத்திற்கு உதவி செய்வதும், இவற்றைப் பெற முடியாதவர் களுக்கு அவற்றைக் கிடைக்கச் செய்வதும் சத்துணவுத் திட்டத்தின் நோக்க களாகும்.

ஆரணி, கிருஷ்ணகிரி, பவானிசாகர், தெ. கல்லுப்பட்டி, பட்டுக் கோட்டை, ஆடுதுறை, கோவில்பட்டி, வட்டாரங்களில் சத்துணவுத் திட்டம் செயல்படுவது 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் நாளுடன் முடிவுக்கு வந்து விடும். அதன் பின் இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்காக ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படும். இத் தேதிக்குப் பின்னர் இவ்வட்டாரங்களுக்கு நிதி உதவி எதுவும் கொடுக்கப்பட மாட்டாது.

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தின் பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்திலும், மதுரை மாவட்டத்தின் ஆத்தூர் வட்டாரத்திலும் இத் திட்டம் நாள் கடந்தே செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதால், இத்திட்டத்தின் செயல் கால அளவை நீட்டிப்பதற்கு உலகச் சிறுவர் நிதி நிறுவனத்திடம் ஆவன செய்யுமாறு இந்திய அரசு வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசின் ஒப்புதல் அண்மையில் கிடைக்கப்பெற்றது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் சாத்தூர் வட்டாரத்திலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் அகஸ்தீஸ்வரம் வட்டாரத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் பெரியநாய்க்கன்பாளையம் வட்டாரத் திலும் இவ்வேலைத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறும். இவ் வேலைத் திட்டத்தைப் படிப்படியாக மற்ற வட்டாரங்களுக்கு நீட்டிப்பது ஆலோசனை யில் இருந்து வருகிறது.

[1968 மார்ச் 13

(இ) தமிழ்நாட்டில் கிராமத் தொழில் திட்டம்.

கிராமத் தொழில் திட்டம் மத்திய அரசின் ஆதரவில் நடைபெறுவதாகும். இதற்கு இந்திய அரசின் முழு நிதி உதவி கிடைத்து வருகிறது. இம்மாநிலத்திலே ஸ்ரீபெரும்பூதூர், ஓமலூர், நாங்குனேரி ஆகிய இடங்களில் இத்திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கிராமப் பகுதிகளை மேம்பாடு அடையச் செய்வதில் பல இடர்ப்பாடுகள் இருந்த போதிலும் இந்த வேலைத் திட்டம் அந்தந்தப் பகுதிகளில் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதன் மூலமாகவும், புதிய துறைகளில் பயிற்சி அளிப்பதற்கு வசதி அளிப்பதன் மூலமாகவும் அப்பகுதிகளின் மேம்பாட்டிற்கு உறு துணையாக இருந்துள்ளது.

தற்போது, இந்த மூன்று திட்டங்களிலும், பல்வேறு தொழில்களில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக 30 பயிற்சிப் பள்ளிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. பனை ஓலைப் பொருள்கள், கோரைப் பாய், சாக்குக் கட்டி, தோல் பொருள்கள், வெண்கலப் பொருள்கள், பிரம்புப் பொருள்கள், பாலிதின் பைகள், மரப் பொம்மைகள், மண் பொம்மைகள் முதலியவற்றைத் தயாரிப்பதிலும், தச்சுத் தொழில், கருமார் தொழில், பொறியியல், அச்சுத் தொழில், வானொலிப் பெட்டித் தொழில் முதலியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இதுவரை 804 பேர் பயிற்சி முடித்துள்ளனர். மேலும், 406 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். உள்ளூர் கைவினைஞர்கள் உற்பத்திகளை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான பணி வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காகவும், குடியானவர்கள் தங்களுடைய வேளாண்மைக் கருவிகளான மின்சார மோட்டார்கள், தெளிப்பான்கள், மருந்து தூவு கருவிகள் முதலியவற்றைச் செப்பனிடவும், சீராக்கவும் பணிவசதி செய்து கொடுக்கப்பதற்காகவும், இந்த மூன்று திட்டப் பகுதிகளிலும் 16 பொது நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த நிலையங்களைக் கிராமத்தினர் நல்ல வகையில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

பயிற்சிப் பள்ளிகள், பொதுவழிப் பணி நிலையங்கள் ஆகியவை ஒரு புறமிருக்க, இந்தத் திட்டப் பகுதிகளில் உற்பத்திப் பிரிவுகளும் நிறுவப் பட்டுள்ளன. பொதுப்பயன் பொறியியல் பட்டறைகள் மூன்று, கடித உறை தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று, கண்கவர் வழவழப்பு ஓடு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று, காலணி தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று, தோல் பொருள் தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று ஆகியவை இந்த திட்டப் பகுதிகளில் மூன்றிலும் ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வருகின்றன. பொதுப்பயன் பொறியியல் பட்டறை மூன்று மட்டும் மொத்தம் ரூ. 2,78,000 மதிப்புள்ள சிறந்த வேளாண்மைக் கருவிகளையும், கோழிப் பண்ணைக்கு வேண்டிய கருவிகளையும், ஊராட்சிக்கு வேண்டிய தேவைகளையும் (துப்புரவு வண்டிகள் தண்ணீர் வண்டிகள் முதலானவை), மருத்துவ மனை தேவைப் பொருள்கள் (கட்டில்கள், படுக்கை, தலைமாட்டில், சிறு அலமாரிகள் முதலியவை), கட்டடத் தேவைப்பொருள்கள் முதலானவற்றை 1966–67-ல் உற்பத்தி செய்தன. 1967–68-ல் டிசம்பர் 1967 வரையில் ரூ. 3,45,000 மதிப்புள்ள இத்தகைய பொருள்களை உற்பத்தி செய்தன. இந்த உற்பத்திப் பிரிவுகள் அனைத்துமாக இதுவரை 150 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளன. இப் பிரிவுகளின் விற்பனை பெருகப் பெருக இந்த வேலை வாய்ப்பு வருங் காலத்தில் கண்டிப்பாக பெருகும்.

பாய் நெய்வதற்கு வேண்டிய கோரைப்புல் விளைவித்தல், பட்டு வளர்ப்புக்கு வேண்டிய முசுக்கட்டை பயிரிடுதல், கோழிப்பண்ணை, வாத்துப் பண்ணை அமைத்தல் போன்ற வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்களையும் சிறு அளவில் இவை மேற்கொண்டுள்ளன.

1965–66-ம் ஆண்டில் 6,02,850 ரூபாயும், 1966–67-ம் ஆண்டில் 5,38,700 ரூபாயும் கடனாக வழங்கப்பட்டது. ஏராளமானவர் குடிசைத் தொழில்களையும் சிறு தொழில்களையும் தொடங்கியுள்ளனர். இதனால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. 1967–68-ம் ஆண்டில் தொழிலதிபர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதற்காக 2,27,200 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மத்திய அரசு இம்மாநில அரசாங்கத்திற்கு கீழ்க்கண்ட வகையில் நிதி ஒதுக்கியுள்ளது.

ஆண்டு.	மானிய உதவி.	கடன் உதவி.
	(ரூபாய்	லட்சத்தில்.)
1964–65	8·43	3·83
1965–66	13·00	10·00
1966–67	9·00	11·00
1967–68	7·80	11·70

(ஈ) பாலர் பள்ளிகள் அல்லது குழந்தைகள் காப்பகங்கள்.

ஆரம்பக் கல்வி எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது ஆரம்பக் கல்விக்கு முற்பட்ட கல்வியும் என்பதை இம்மாநில அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்துள்ளது. எனவே, இம்மாநிலத்தின் 21 வட்டாரங்களிலே ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும்உள்ள ஒவ்வொருஊராட்சிக்கும் குழந்தைகள் காப்பகம் ஒன்று என்ற வீதத்தில்பாலர் பள்ளிகளை நிறுவுதற்கான முன்னோடி வேலைத் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் 1962-ம் ஆண்டில் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இப்போது மொத்தம் 1,005 பாலர் பள்ளிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆரோக்கிய பழக்க வழக்கங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல், சாதாரணத் தோட்ட வேலைகள், எண்ணும் எழுத்தும் கற்றுக்கொள்ளுதல், நன்னடத்தை சமூக ஒழுங்குமுறை பற்றிய அடிப்படை விதிகளைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகியவை இந்த நிலையங்களிலே பின்பற்றப்பட வேண்டிய இயல்பான வேலைத் திட்டங்களாகும். சில பள்ளிகளிலே நண்பகல் உணவும் வழங்கப்படுகின்றது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இத் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. மகளிர் நலத்துறை இயக்குநர் இதற்குப் பொதுவான மேல் பொறுப்பு வகிக்கிறார். தங்களுடைய பகுதிகளிலும் இத்தகைய பாலர் பள்ளிகளைத் துவக்க வேண்டுமென ஏனைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளன. குழந்தைகள் காப்பகங்களை இன்னும் அதிக எண்ணிக்கையில் தொடங்குவது குறித்து நாளடைவில் ஆலோசிக்கப்படும்.

(உ) குழந்தை நலன் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்திலே நிறைவேற்றுவதற்காக ஒருங்கிணைந்த குழந்தை நலன் செயல்முறை விளக்கத் திட்டமொன்றை மத்திய அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. அரசாங்கம், சமூக நல தனித் தொண்டு நிறுவனங்கள், உள்ளூர் நிறுவனங்கள் ஆகியவை தாமே உவந்து நல்கும் ஒத்துழைப்புடனும் குழந்தை நலன் பணியில் மும்முரமாகவும் குறைந்த செலவில் நிறைந்த பயன் காண முடியும் என்பது இத்திட்டத்தின் கருத்தாகும். 50 குழந்தைகள் காப்பகங்களும், 20 சிசு நல நிலையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. குழந்தைகள் காப்பகம் ஒவ்வொன்றும் பால சேவிகி ஒருவராலும், ஆயா ஒருவராலும் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. குழந்தை வளர்ப்பில் இவர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்களாவர். குழந்தைகள் காப்பகம் ஒன்றில் சராசரியில் 40 குழந்தைகள் இருக்கும். சிசு நல நிலையமொன்றில் சராசரி 10 குழந்தைகள் இருக்கும். நண்பகல் உணவு வழங்குவதும் பால் வழங்குவதும் இவ்வேலைத் திட்டத்தின் முக்கியமான பகுதியாகும். ஒரு குழந்தைக்கு நாளொன்றுக்கு 10 காசு வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. உள்ளூர் மக்கள் தலைக்கு இரண்டு காசு முதல் ஐந்து காசு வரை கொடுக்கின்றனர். மகளிர்

சட்டமன்றம் TAMIL NADU LEGISLATURE வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

நலனுக்கும் பயன்படுகிற குடும்பம்-குழந்தை நலத் திட்டம் பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்தில் செயல்படுத்தலாமா என்பதை அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது.

(ஊ) பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.

தமிழ்நாட்டிலே பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. சேலம் மாவட்டத்திலே ஏர்க்காட்டிலே ஒன்றும் கொல்லி மலையில் ஒன்றுமாக இரண்டு வட்டாரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வட்டாரங்கள் 1—4—1963 முதற் கொண்டு பழங்குடி மக்கள் (1-ம் நிலை) வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் எனக் கருதப்பட்டன. இந்த வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றும் திட்ட வாரியான பஞ்சாயத்து வளர்ச்சி வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து இயல்பாகப் பெறுகின்ற நிதி வசதிக்குக் கூடுதலாக, ஐந்தாண்டுக் காலம் வரையில் இந்திய அரசின் சமூக நலத் துறையிலிருந்து ரூ. 10 லட்சம் மானியம் பெறும். ஏனைய வட்டாரங்கள் பெறுகின்ற நிதி உதவியைக் கருதிப் பார்க்கையில் இந்த இரண்டு வட்டாரங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை அதிகமாக இருப்பதால் இந்த இரண்டு வட்டாரங்கட்கும் அடங்கல் பெருந் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்றுள்ளது. பெருந் திட்டத்தில் ஏற்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் பழங்குடி மக்களின் நலனுக்கு உரியவையாகும்.

பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுவதன் முன்னேற்றத்தை காலாண்டிற்கு ஒரு முறை சீர்தூக்கிப் பார்ப்ப தற்கும், நிறைவேற்றப்படுவதற்காகப் புதிய திட்டங்களை எடுத்துக் கூறவும் மாநில நிலையில் பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சிக்கென ஒருங்கிணைப்புக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கல்ராயன் குன்றுகள் வட்டார த்தை பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரமாகக் கருதலாமா என்பதை அரசு இன்னும் ஆலோசித்து வருகிறது.

VIII. ஓராண்டுத் திட்டம்.

உள்ளாட்சி மன்றங்களின் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்காகவும் கிராமப் பகுதிகளிலே சமுதாயச் சொத்துக்களை உருவாக்குவதற்காகவும், பொது மக்களுக்குப் பயனளிக்கத்தக்க கீழ்க்கண்ட திட்டங்களை மேற் கொள்வதற்கும், பொது நிதிகளில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமுள்ள உபரி நிதியைப் பயன்படுத்தி ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் அவற்றை நிறைவேற்றி முடிக்கவும், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன:—

(1) விசை ஏற்றங்களுடன் சமுதாய பாசனக் கிணறுகள் கட்டு வதற்குக் கடன் கொடுத்தல்.

(2) யந்திரக் கலப்பைகள் வாங்குதல்.

(3) விசை ஏர்களையும், மருந்து தெளிக்கும் கருவிகளையும் குடி யானவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடுதல்.

(4) பள்ளிக்கூடங்களிலே காய்கறித் தோட்டம் அமைத்தல்.

(5) பேரூராட்சிகளில் சமுதாயப் பொதுக் கட்டடங்களைக் கட்டி திரு மணம் நடத்துவதற்கும், கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதற்கும் இவற்றை வாடகைக்கு விடுதல்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தத்தம் பகுதிகளில் நிறைவேற்றுவதற்காகத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சி ஒன் றியங்கள் இவ்வேலைத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்குரிய முழுப் பொறுப்பும் கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரைச் சார்ந்ததாகும். மாவட்டங்களிலே இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதன் முன்னேற்றத்தைக் கவ னித்து வருவதற்காக, ஒரு சில மாவட்டங்கள் கிராம வளர்ச்சித் துறை துணை இயக்குநர் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வேலைத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும், ஊராட்சி மன்றமும் நிறை

வேற்றவேண்டிய குறிக்கோள் அளவு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968 செப்டம்பருக்குள் இக்குறிக்கோள் அளவை எய்துவதற்கு மும்முரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இணைப்பு III

கோரிக்கை 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

[. . . 481-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

இப் பேரவைமுன் 1968–69-ம் ஆண்டிற்காக ரூ 2,74,97,700 அனுமதி வழங்குமாறு வேண்டுகோள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஓர் அடங்கல் கோரிக்கையாகும். இதில், நகர நீர் வழங்கல்—கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்கும், குடிசைப் பகுதிகளை அகற்றல், அவற்றின் மேம்பாடுகள் ஆகிய திட்டங்களுக்கும், கிராம நகரப் பகுதிகளில் வாழ்க்கை வசதிகளையும் நிலையையும் மேம்படுத்துதல், உள்ளாட்சி மன்றங்களின் சாலைகளைப் பேணுதல், மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றுக்கான திட்டங்களுக்கும் உதவி மானியங்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள், சென்னை மாநகராட்சி வீட்டுவசதி வாரியம் ஆகியவற்றிற்கு உதவி மானியங்கள் வழங்குவதற்கான செலவு குறித்தும், இக் கோரிக்கையில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் சாலை வசதி.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், முன்னாள் மாவட்டக் கழகச் சாலைப் பணிகளுக்காக நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் செலவிற்கென 1965 ஜூலைத் திங்களில் ரூ 3,75,000 சிறப்பு மானியம் அனுமதிக்கப்பட்டது. நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதில் இன்னும் முடிவுபெறாமல் உள்ள பணிக்காக ரூ 1,09,000 நிதி ஒதுக்கம் கேட்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பு, கிராமச் சாலைகள் மேம்பாட்டிற்கான செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்குவது குறித்த அடிப்படையில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஊராட்சிக்குத் தேவையான தொகைகள் ஒப்பளிக்கப்பட்டன. இந்த மானியங்கள் 1958-ம் ஆண்டு தமிழக ஊராட்சிகள் சட்டம் இயற்றப்பட்டதையொட்டி ஊராட்சிகளுக்கு சட்டப்படியான மானியங்களும், சட்டப்படிக்கல்லாத மானியங்களும் வழங்கப்படுவதன் காரணமாக 1961–62 முதல் நிறுத்தப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியச்சாலைகள் அல்லாத ஏனைய கிராமச் சாலைகள் ஊராட்சிகளினால் பேணப்பட்டு வருகின்றன. இதற்காக உள்ளாட்சி சாலைகள் மானியம் வழங்கப்படுவதில்லை. எனவே செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்கும் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால் கிராமச் சாலைகளை நல்ல நிலையில் பேணி வருவதற்கு ஊராட்சிகளுக்கு ஆர்வமூட்டுவதாக இருக்கும் என்று கருதி மேற்படித் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முடிவுசெய்துள்ளது. அதற்கேற்ப முதல் நடவடிக்கையாக, பேரூராட்சிகளில் உள்ள சாலைகளுக்கு தூசு படியாத மேற்பரப்பை அமைப்பதற்காக பேரூராட்சிகளுக்கு பாதிச் செலவு மானியம் வழங்குவதற்காக, 1968–69-ல் ரூ. 5 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் அனைத்தையும் பேணுகின்ற செலவைச் சரிக்கட்டுவதற்காக மக்கள் தொகையில் ஒருவருக்கு 40 காசு வீதம் உள்ளூர்ச்சாலை மானியம் எனப்படுகிற சட்டப்படியான மானியம் ஒன்று 1958-ம் ஆண்டு தமிழக ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 131-வது பிரிவின்கீழ் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கும் வழங்கப்படுகிறது. 1968–69-ம் ஆண்டிற்குரிய நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 110 இலட்சம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் புயலின் காரணமாகச் சேதமடைந்த ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளையும், ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்களின் பொறுப்பிலுள்ள, (அ) ஒன்றியத்தின் அலுவலகங்கள் ; பணியாளர் குடியிருப்பு இல்லங்கள், (ஆ) பள்ளிகள், மகப்பேறு நிலையங்கள் ஆகிய சில கட்டடங்களையும் சீரமைப்பதற்காக ஆகும் செலவு குறித்து 1966 டிசம்பர் திங்களில் அரசாங்கம் ரூ. 22·60 இலட்சம்

ரூபாய் சிறப்பு மானியம் வழங்கியது. இப் பணி நெடுஞ்சாலைப் கிராம பணித்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. 1966–67-ம் ஆண்டிற்கான செலவுகளையும், 1967–68-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப் பீட்டையும் கருத்திற்கொண்டு இதற்கென ஒப்பளித்த செலவுத் தொகை யில் எஞ்சிய தொகையாகிய ரூ. 1·35 இலட்சம் மட்டும் 1968–69-ம் ஆண்டிற்கு வேண்டப்பட்டுள்ளது.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் 1-வது, 2-வது நிலை வட்டாரங்க ளாகச் செயலாற்றி முடித்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இணைப்புச் சாலை களின் பொருட்டு வழங்கப்படுவதற்கு ரூ. 27 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதி ஒதுக்கம் "37. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம்" என்னும் தலைப்பின் கீழ் 1-வது, 2-வது நிலை வட்டாரங்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகைக்கு நிகரானதாகும்.

நகராட்சிச் சாலைகளும், பாலங்களும்.

நகராட்சிகள் தங்களது மேற்பார்வையில் உள்ள சாலைகளை மேம்படுத்து வதற்காக அரசு மானியங்கள் வழங்கி வருகின்றது. மக்கள் நெரிசல் அதிகமாயுள்ள பகுதிகளில் பொதுமக்களின் உடல் நலத்தைக் கருதி நகராட்சி நகரங்களில் சாலைகளில் தூசு படியாமல் மேற்பரப்பை அமைப் பதற்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் நிதிகள் வழங்குவதென்பது அரசின் கொள்கையாகும். ஒவ்வொரு நகராட்சிக்கும் சாலைகளில் தூசு படியாத மேற்பரப்பினை அமைப்பதற்கான திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித் துள்ளது. ஓர் ஆண்டில் இத் திட்டத்திலிருந்து இரண்டு வேலைகளை நகராட்சி மன்றங்கள் மேற்கொள்ளலாம். நகராட்சிகளில் சாலைகள் மேற் பரப்பை தூசு படியாமல் அமைக்கும் வேலைக்கென அரசு அவ்வேலையின் செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்குகின்றது. செலவின் மறு பாதியை சம்பந்தப்பட்ட நகராட்சிகள் தங்களுடைய நிதிகளிலிருந்து செய்யும்; அல்லது இதற்கென அரசினரிடமிருந்து கடன் பெற்று அச்செலவைச் சரிக் கட்டும். 1968–69-ல் சாலைகளின் மேற்பரப்பைத் தூசு படியாமல் அமைப்ப தற்காக நகராட்சி மன்றங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதற்கென இந்தக் கோரிக்கையில் ரூ. 10 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கோரிக்கை 47-ன்கீழ் சாலை வேலைகளுக்காகவும், பால வேலைகளுக்காகவும் நகராட்சிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்குவதற்காக, 1967–68 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 13 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்பான நேர்வுகளில், நகராட்சிப் பகுதிகளுக்குள் பாலங்கள் கட்ட நகராட்சி மன்றங்களுக்கு உதவி வழங்கப் படுகின்றது. இந்தக் கொள்கையையொட்டி, 1968–69-க்காக இக் கோரிக் கையில் ரூ. 1,80,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சாலைகள் பராமரிப்புக்காக குனூர், உதகமண்டலம், கோடைக்கானல் ஆகிய நகராட்சிகளுக்கு நடை முதல் மானியங்கள் வழங்குவதற்காக ரூ. 24,100 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பெருமழை, வெள்ளம் காரணமாகச் சேதமடைந்த சாலைகளைச் செப்பனிடு வதற்காக தேவையானபோது போதிய மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. நகராட்சி மன்றங்கள், நெடுங்காலமாக வேண்டி வந்ததற்கு இணங்க, நகராட்சிச் சாலைகளைப் பேணுவதற்கென ரூ. 7·5 இலட்சம் தனி மானியம் (ad Hoc grant) வழங்கவும் அரசாங்கம் முதன் முதலாக முடிவு செய்துள்ளது.

சென்னை மாநகராட்சி.

சென்னை மாநகராட்சி தனது மேலாதிக்கத்தின்கீழ் உள்ள சாலைகளை மேனிலைப்படுத்தும் காரியத்துக்காக, ஒவ்வோர் ஆண்டும் சென்னை மாநக ராட்சிக்கு அரசு கணிசமான அளவுக்கு நிதி வழங்கி வந்துள்ளது.

சென்னை நகரில் உள்ள எல்லாப் பெருஞ் சாலைகளையும் இப்போது நெடுஞ்சாலைகள் துறை பேணி வருகின்றது. பெருஞ்சாலைகள் நீங்கலாக நகரில் பேருந்துகள் ஓடும் சாலைகளை மேனிலைப்படுத்துவதற்காக அரசு உதவி வழங்கி வந்துள்ளது. 1968–69-ல், சென்னை மாநகராட்சி ஆணையர் (பெருஞ் சாலைகள் நீங்கலான ஏனைய) பேருந்துகள் ஓடும் சில முக்கிய சாலைகளை மேம்படுத்துவதற்கான செயற் குறிப்பை அனுப்பினார். போக்கு

வரத்து தங்கு தடையின்றிச் செல்வதற்கு வசதியாயிருக்க, வண்டி செல்லும் பாதையை அகலப்படுத்துதற்கான கருத்தையும் அவர் தெரிவித்தார். இதற்காக அடுத்துள்ள நிலங்களை கையகப்படுத்த வேண்டியுள்ளதென்று அறியப்பட்டுள்ளது. எனவே, இதற்கென சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியமும் கடனும் வழங்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தியாகராயநகரில் துரைசாமி சாலையில் ஒன்றும் கண்ணம்மாப்பேட்டையில் மற்றொன்றுமாக இரண்டு சுரங்கப் பாதைகளை அமைப்பதற்காக நிதி உதவி வழங்குவது குறித்து 1968–69-ம் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மலைச் சாலைக்கு அண்மையில் கூவம் ஆற்றுக்குக் குறுக்கே ஹாரிஸ் பாலத்தை அகலப்படுத்துவதற்காக நிதி உதவியளிப்பது குறித்தும் குக்ஸ் சாலையிலுள்ள பாலத்தை அகலப்படுத்துவது குறித்தும் பெரம்பூர் நெடுஞ்சாலையில் இருப்புப் பாதைக்குக் குறுக்காகப் பொது மக்களுக்கான சுரங்கப்பாதை ஒன்றை அமைப்பதற்கும் அடையாறுக்குக் குறுக்கே எல்பின்ஸ்டன் பாலத்தைப் புதுப்பிப்பதற்கும் கெங்குரெட்டி சாலையில் சாலை இருப்புப்பாதை கடவுக்குப் பதிலாக மேம்பாலம் ஒன்றை அமைப்பதற்கும் சைதாப்பேட்டை ஆலந்தூர் சாலையில் படுகைப் பாலத்தைப் மேம்பாடு செய்யவும், யானைகவுனி பாலத்தைப் புதுப்பிப்பதற்கும், கேசவப்பிள்ளை பூங்காவில் மொத்த வியாபாரச் சந்தையொன்றைக் கட்டுவதற்கும் மலைச் சாலையில் பல அடுக்குக்கொண்ட கட்டடம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பூவிருந்தவல்லி நெடுஞ்சாலையிலும், மலைச் சாலையிலும் திருவொற்றியூர் நெடுஞ்சாலையிலும் உள்ள மின் விளக்குகள் மேலும் ஒளிமிகும் வண்ணம் மேம்படுத்தப்படும். இப்பணிக்காக மானியம் வழங்குவது குறித்து நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநகராட்சிச் சாலைகளை நன்கு பேணி வருவதற்காகவும் புதிய திட்டங்களைத் திறம்பட நிறைவேற்றுவதற்காகவும் சாலை உருளைப் போன்ற சாலை அமைப்புக் கருவிகளை வாங்குவதற்காக அரசாங்கம் நிதி உதவி வழங்கி வந்துள்ளது. மேலும், பல்லாவரம் கற்சுரங்கங்களுக்காக அகழ் பொறி ஒன்றையும் மத்திய தார் உற்பத்தி நிலையத்திற்காக டீசல் சாலை உருளைகள், ஹைடிராலிக் லோடர் ஆகியவற்றையும் பல்லாவரம் கற்சுரங்கங்களுக்காக கல்பொடி செய்வதற்கான மின்சாரச் சாதனங்களை வாங்கவும் சென்னை மாகநராட்சிக்குக் கடன்களை வழங்க 47-வது கோரிக்கையின்கீழ் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், "பி" "டி" பணி மனைகளில் லாரி நிலையங்களைக் கட்டுவதற்கும் மேம்பாடு செய்வதற்கும் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கான தொழிலிடங்களைக் கட்டுவதற்கும். மத்திய தார் உற்பத்தி நிலையத்திற்கு மேம்பாடு செய்வதற்கும் புதிய துணை நிலையங்களையும் ஏற்படுத்துவதற்கும், மண்டல அடிப்படையில் வீதி விளக்குகளை மாற்றியமைக்கவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

காவிரி நீரை சென்னை மாநகருக்குக் கொண்டு வருவதற்கான திட்டங்களை வகுத்ததே பதவியேற்றுக்கொண்ட பிறகு புதிய அமைச்சரவை மேற்கொண்ட மிக முக்கியமான நடவடிக்கையாகும். இதனால் இதுவரையில் தீர்வுகாணப்படாத சிக்கல் ஒன்றுக்கு தீர்வுகாண வகை செய்தாகிவிட்டது. இம் மாநில அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த பொதுச் சுகாதாரப் பொறியியல் துறை வீராணம் ஏரியிலிருந்து காவிரி நீரை சென்னை மாநகருக்குக் கொண்டு வருவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை ஆய்ந்தது. இத்தகைய ஆய்வுக்கான செலவு குறித்து அரசாங்கம் மாநகராட்சிக்கு ரூ. 1 இலட்சம் கடன் வழங்கியது. காவிரி நீரை சென்னை மாநகராட்சிச் செலவில் ஜேடர்பாளையத்திலிருந்து சென்னை மாநகருக்குக் கொண்டு வருவது பற்றியும் பொதுச் சுகாதாரப் பொறியியல் துறை ஆராய்ந்தது. அரசாங்கம் இது குறித்து மாநகராட்சிக்கு ரூ. 4·08 இலட்சம் கடன் வழங்கியது. இக் கடன் தொகை இரு பகுதிகளாக (ரூ. 1·80 இலட்சம், 2·28 இலட்சம்) வழங்கப்படும். ரூ. 24·5 கோடி செலவில் வீராணம் ஏரியிலிருந்து சென்னை மாநகருக்கு நாள்தோறும் 400 இலட்சம் காலன் காவிரிநீரை இறைக்க வகை செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ள இவ்வேலைப் பொதுச் சுகாதாரப் பொறியியல் துறையினால் மேற்கொள்ளப்

பட்டுள்ளது. பாராட்டத்தக்க இந்த நடவடிக்கையினால் சென்னை மாநக ருக்கு என்றென்றும் குடிநீர் கிடைக்கும். இம் மாநகரில் பாலும் தேனும் ஆறாகப் பெருகி ஓடாவிடினும் வருங்காலத்தில் நல்ல நீர் ஏராளமான அளவில் கிடைக்கவும் நீர் பற்றாக்குறை பற்றியும் நீர் வழங்குவதில் கட்டுப்பாடு முறை பற்றியும் கோடை வரும் முன்னரேயே மக்களின் மனதிலே தலைவிரித்தாடும் அச்சத்திற்கு இடமிராத வகையிலும் இந் நடவடிக்கை பயன்தரும்.

சென்னை மாநகரை மேம்படுத்தி அழகுபடுத்தும் திட்டம் புதிய அமைச்ச ரவைப் பொறுப்பேற்ற பிறகு மேற்கொண்ட சீரியதொரு திட்டமாகும். ரூ. 1·18 கோடி செலவில் கூவம் ஆற்றிலும் பக்கிங்காம் கால்வாயிலும் கடல்நீரை அடித்து விடுவதனால் இந்த ஆற்றிலும் கால்வாயிலுமுள்ள நீரைத் தூய்மைப்படுத்த வகைசெய்யும் திட்டமொன்று மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. இவ் வேலை நடந்து வருகின்றது. இவ் வேலை முடிந்தபின் கூவம் ஆற்றிலும் பக்கிங்காம் கால்வாயிலும் கடல் நீர் தாராளமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும். இதனால் சென்னை மாநகரில் கொசுத் தொல்லை பெருமளவிற்கு ஒழியும். அதன் பின்னர் இந்த ஆற்றங்கரையின் நெடு கவும் கால்வாய் நெடுகவும் குறிப்பிட்ட இடங்களில் பூங்காக்களையும் உலாவு மேடைகளையும் அமைப்பதற்கான செயற் குறிப்புகள் உள்ளன. இந்த நடவடிக்கைகளினால் இந்நீர் நிலைகளும் சென்னைமாநகரமும் அழகுபடுத்தப் படும். கொசுத் தொல்லையினாலும் தேங்கியுள்ள நீரினாலும் இந்த இரு நீர்களின் இருமருங்கிலும் குவிந்துள்ள குப்பைக் குளங்களிலிருந்து எழும் முடை நாற்றத்தினாலும் பல்லாண்டுக் காலமாகத் தொல்லைப்பட்டுக்கொண டிருந்த மக்களுக்கு, புதிய அமைச்சரவை பதவியேற்ற பின்னர் தொடங்கப் பட்டுள்ள இத் திட்டம் விடிவு காலம் ஏற்பட வகை செய்கின்றது.

சென்டேஜ் கட்டணங்கள்.

பொதுப்பணித் துறையினர் தொழிலாளர் காப்புறுதி பொறுப்புக் கழகம் (Employees State Insurance Corporation) கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கென அக் கழகம் சென்டேஜ் கட்டணங்கள் செலுத்தும் பொருட்டு உதவி மானியங்களுக்கென ரூ. 2,05,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நீர் வழங்கல், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்கள்.

நீர் வழங்கல், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்காக மானியங்கள் வழங்குவதற்கு இக் கோரிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்படி திட்டங்கள் பொதுச் சுகாதாரப் பொறியியல் துறையாலும், நகராட்சிகளா லும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. நகர நீர் வழங்கல், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்காக மானியம் அளிக்கும் பொருட்டு 1968–69 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 11,95,100 ஒதுக்கியுள்ளது.

நகராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சிகளுக்கும் அவற்றின் நீர் வழங்கு திட்டங் களை நிறைவேற்றுவதற்காக கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால், குறிப் பிட்ட சில நேர்வுகளில் நீர் வழங்கு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான செலவின் ஒரு பகுதி குறித்து ஊராட்சிகளுக்கு உதவி மானியங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. அவர்கள் செயல்படுத்தும் நீர்வழங்கு திட்டங்கள் தன்னிறைவுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென வற்புறுத்தப்படுகிறது. இத் திட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் கொண்டு இத் திட்டங்களைப் பேணி வருவதற்கான ஆண்டு செலவுகளும் இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற் கான பெறப்பட்ட கடன்களுக்கான ஆண்டுத் தொகையும் சரிக்கட்டப்பட வேண்டும். மேலும், இத் திட்டங்களில் வருங்காலத்தில் செய்யப்படும் மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்கான செலவும் இவ் வருவாயிலிருந்து சரிக்கட்டப்பட வேண்டும். அரசாங்கம் அவசியமாகக் கருதும் வீதங்களில் தண்ணீர் வரி, கழிவுநீர் அகற்று வரி, பிற வரிகள் ஆகியவற்றை அதிக அளவுக்கு வசூ லிப்பதன் மூலம் நிதி திரட்டிய பின்னரும் திருப்பிச் செலுத்துவது குறித்து அவர்களுக்குள்ள சக்தியையொட்டி அதிக அளவுக்குக் கடன்கள்

வாங்கிய பின்னரும் மூலதனச் செலவில் அவர்களால் சரிக்கட்ட முடியாத பகுதி குறித்து நகராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் உதவி மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட 61 நகராட்சிகளிலும், 11 நகரியங்களிலும், 21 ஊராட்சிகளிலும் நீர் வழங்கு திட்டங்கள் செயலில் உள்ளன. 12 நகராட்சிகளுக்கும், 1 நகரியத்துக்கும், 7 ஊராட்சிகளுக்கும் புதிய நீர் வழங்குத் திட்டங்களும், 16 நகராட்சிகளுக்கு நீர் வழங்கு வசதி மேம்பாடுகளும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 10,000-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுள்ள 12 நகராட்சிகளிலும், 4 நகரியங்களிலும், 2 ஊராட்சிகளிலும் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்கள் (ஓரளவுக்கு கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்கள் உட்பட) செயலில் உள்ளன. 4 நகராட்சிகளிலும், 2 ஊராட்சிகளிலும், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்கள் (ஓரளவுக்குக் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்கள் உட்பட) நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டு நகராட்சிகளில் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்கு மேம்பாட்டு வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிறைவேற்றி வருகிற நீர் வழங்கு-கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்கென அவற்றிற்குக் கடன் களையும், மானியங்களையும் வழங்க 1968-69 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் போதிய நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

குடிசைப் பகுதி மேம்பாடு/ அகற்றும் திட்டம்.

குடிசைப் பகுதி மேம்பாடு/ அகற்றும் திட்டம் மத்திய அரசு ஊக்கப்படுத்திப் பொறுப்பேற்கும் ஒரு திட்டமாகும். இது 1956-57-ல் சென்னை மாநகரில் தொடங்கப்பட்டு அப்பால் மூன்றுவது திட்டக் காலத்தில் வெளியூர்ப் பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இந்த திட்டத்தின்கீழ் குடிசைப் பகுதிகள் மேம்படுத்தப்படுகின்றனவேயன்றி அகற்றப்படுவதில்லை. கன்னியப்பா நகரில் உள்ள குடிசைவாழ் பகுதியினர் மட்டுமே அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டு, கோடம்பாக்கம் புதூர் (பாகம் 1) பகுதியில் குடியேற்றப்பட்டனர். ஏனெனில், அவர்கள் வாழ்ந்த அந் நிலப்பகுதி பாதுகாப்புத் துறைக்குத் தேவைப்பட்டது. இந்தக் குடிசைப் பகுதியையும், பல்வேறு வீட்டு வசதித் திட்டங்களையும், பிற திட்டங்களையும் செயல்படுத்தத் தொடங்கியதன் காரணமாக, பாதிக்கப்பட்ட நடைபாதை வாசிகளையும், ஏனைய குடிசை வாழ் மக்களையும் பிற இடங்களுக்கு அகற்றியது நீங்கலாக வேறு குடிசைப் பகுதி எதும் அகற்றப்படவில்லை.

இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் வளர்ச்சிப் பணிகள் இரண்டு வகைகளில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. 800 சதுர அடி முதல் 1,000 சதுர அடி வரையில் உள்ள திறந்தவெளி மேம்பாடடைந்த மனைகளில் 300 சதுர அடி அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டு அத்துடன் ரூ. 252 பெறுமான குடிசைகள் கட்டுவதற்கான பொருள்களும், சுய உதவி அடிப்படையில் குடிசை போடுவதற்காக ரூ. 32·50 ரொக்க மானியமும் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மனையிலும் ஒரு குளியலறை நீரடிக் கழிப்பிடம் ஒன்றை வாரியம் அமைத்து, பேணி வருகிறது. மனையில் தெருவிளக்கு, சாலைகள், நீர் வழங்கு வசதி, கழிவுநீர் அகற்றும் வசதி, மரம் நடுதல் முதலிய எல்லா வசதிகளும் முறையாகச் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. இடத்திற்கு ஏற்றபடி உறைவிடங்களையும் ஒரு மாடி அல்லது பல மாடி கட்டடங்களையும் கட்டுவதன் மூலம் மேம்பாடு செய்வது மற்றொரு முறையாகும். கட்டப்பட்ட ஒவ்வொரு உறைவிடத்திலும் 120 சதுர அடி பரப்பளவுக்குத் தாழ்வாரமும், 84 சதுர அடி கொண்ட சமையல் அறையும், 16 சதுர அடி கொண்ட ஒரு குளியல் அறையும் இருக்கும்.

இந்திய அரசால் முடிவு செய்யப்பட்ட உச்சவிலை 1967 எப்ரல் 1-ம் நாள் முதல் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. மாற்றி அமைக்கப்பட்டபடி மனைக்கட்டு ஒன்றின் விலை ரூ. 1,850 ஆகும். இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய ஒற்றை மாடி குடியிருப்பாக இருந்தால் அதன் உச்ச விலை ரூ. 4,850 ஆகவும் இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய இரட்டை மாடிக் குடியிருப்

பாக இருந்தால்அதன் உச்ச விலை ரூ. 5,100 ஆகவும், இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய பலமாடிக் குடியிருப்பாக இருந்தால் அதன் உச்சவிலை ரூ. 6,850 ஆகவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ரூ. 1,850, ரூ. 4,850, ரூ. 5,100 உச்ச விலைகள் கொண்ட திறந்த மேம்பாட்டு மனைகட்கும் குடியிருப்புகளுக்கும், மூன்று இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை உள்ள நகரங்களில் ரூ. 1,100-ம் ஒரு இலட்சம் முதல், மூன்று இலட்சம் வரை மக்கள் தொகையுள்ள நகரங்களில் ரூ. 450-ம் அனுமதிக்கப்படும். நிலம் வண்மையாயிராத பகுதிகளில் மேலும் ஆழமும் உறுதியுமான கடைகால் தேவைப்படுகிற கல் கட்டடத்தாலான வீடுகள் கட்டுவது குறித்து மொத்த உச்சச் செலவில் ஒவ்வொரு வீட்டிற்காகவும் ரூ. 550 கூடுதலாக அனுமதிக்கப்படும்.

அண்மையில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட நிதி உதவியின்படி, இத் திட்டத்தின் செலவில் $37\frac{1}{2}$ சத வீதத்தை இந்திய அரசின் பணிகள்-வீட்டுவசதி-நகர்ப்புற வளர்ச்சி அமைச்சு உதவித் தொகையாக வழங்குகிறது. மற்றொரு $12\frac{1}{2}$ சத வீதத் தொகையை மாநில அரசாங்கம் வழங்குகிறது. எஞ்சியுள்ள 50 சத வீதத் தொகையை இந்திய அரசின் பணிகள்-வீட்டு வசதி-நகர்ப்புற வளர்ச்சி அமைச்சு கடனாக வழங்குகிறது. அக் கடன் தொகை முப்பது ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்தத்தக்கதாகும். குப்பை கூட்டுவோர்கள், தோட்டிகள் குறித்த குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், சமூக நலன் (உள்துறை அமைச்சு) துறையின் நிதிகளிலிருந்து மேற்கொண்டும் $12\frac{1}{2}$ சத வீத மத்திய உதவித் தொகை கிடைக்கும். அத்தகைய நேர்வில், பணிகள்-வீட்டுவசதி-நகர்ப்புற வளர்ச்சி அமைச்சு வழங்குகிற கடனின் அளவு, அத் துறையிலிருந்து கிடைக்கிற உதவித் தொகையின் அளவிற்குக் குறைக்கப்படும். இத் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கத்திலிருந்து 10 சத வீதம் கடைகள், பொதுக் கூடங்கள், பள்ளிகள் முதலியவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கெனப் பயன்படுத்தப்படும். இந்தத் தொகை இந்திய அரசினரிடமிருந்து பெற்ற கடனாகக் கருதப்படும். உச்ச விலைக்கு மேற்பட்ட தொகை கூடுதல் உதவித் தொகையாக மாநில அரசாங்கத்தால் சரிக்கட்டப்படும்.

மேம்படுத்திய திறந்தவெளி வீட்டுமனை ஒவ்வொன்றுக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 11 வாடகை விதித்து வாங்க இந்திய அரசு அனுமதித்து இருந்தாலும், மாநில அரசாங்கம் முடிவுசெய்துள்ளபடி சென்னையில் மாதம் ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் மட்டுமே வாடகையாக வாங்கப்படுகிறது. குடியிருப்புக்களின் வகைகளுக்குத் தக்கவாறு குடியிருப்புகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 முதல் ரூ. 30 வரை வாடகை நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. குடிசை வாழ் பகுதியினர் இந்த வாடகைகளைக் கொடுக்க இயலாத நிலையில் இருப்பதை முன்னிட்டு, மாநில அரசாங்கம் மேல் உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கக் கருதி, வாடகையை மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 எனக் குறைக்க முன் வந்துள்ளது.

நான்காவது திட்டத்தில் இவ் வேலைத் திட்டத்திற்காக ரூ. 8,00 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. 1966-67-ல் குடிசைவாழ் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டங்களின் கீழ் பல்வேறு பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ரூ. 73·67 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1967-68-ம் ஆண்டில் ரூ. 120 இலட்சம் செலவிடப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக, 1961 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் 1967 டிசம்பர் 30-ம் தேதி வரை ரூ. 4,35·80 இலட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

சென்னை மாநகரில் உள்ள 491 குடிசைப் பகுதிகளில் சுமார் 100 குடிசைப் பகுதிகளை மட்டுமே மேம்பாடு செய்வதற்காக/ அகற்றிவிடுவதற்காக தமிழ்நாடு வீட்டு வசதிப் பிரிவு நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது. எழுபத்தி மூன்று குடிசைப் பகுதிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்ட சுமார் 57 திட்டங்கள் கைவசம் உள்ளன. அவற்றைத் தவிர நடைபாதை வாசிகளைக் குடியமர்த்துவதற்கான திட்டங்களும் உள்ளன. இத் திட்டங்களை

நிறைவேற்றுவதுடன், சுமார் 30 இனங்களைச் சேர்ந்த பகுதிகளுக்காக திட்டங்கள் வகுத்தல், நிலம் கையகப்படுத்தல், உரிமை மாற்றுதல், மற்றவர்களிடம் ஒப்படைத்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 11,762 சீர்செய்த காலி மனைகள் வழங்குதல், 12,337 குடியிருப்புகள் அமைத்துக் கொடுத்தல் ஆகியவை ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டு கைவசமுள்ள 57 திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இத் தேதி வரை, 6,430 சீர் செய்த காலி மனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 4,011 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1,660 குடியிருப்புகள் கட்டப்படும் வேலை பல்வேறு நிலைகளில் நடந்து வருகிறது.

நிலம் கையகப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கை அநேகமாக எல்லாவற்றிலும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. சிலவற்றில் நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் மிக முன்னேறிய நிலையிலுள்ளன. தமிழ்நாடு, 1961-ம் ஆண்டு வீட்டு வசதி வாரியச் சட்டத்தின் 36-வது பிரிவின்கீழ் ஒரு கட்டளையுடன், நிலங்கள் வசப்படுத்தப்பட்டவுடன் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, நிறைவேற்றத்துக்காக ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படும்.

மதுரை வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

மதுரையில் மூன்று திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 96 சீர் செய்த காலி மனைகள் வழங்குவது, 132 குடியிருப்புகள் அமைத்துக்கொடுப்பது ஆகியவை மேற்படித் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இத் திட்டங்களுக்குச் சுமார் ரூ. 12 இலட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கோயம்புத்தூர் வீட்டு வசதிப் பிரிவு (கோயம்புத்தூர்).

கோயம்புத்தூரில் 6 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ரூ. 104·45 இலட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், 1,822 சீர் செய்த காலி மனைகள் வழங்குதலும், 1,066 குடியிருப்புகள் கட்டுதலும், மேற்படித் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இதுவரை 84 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 378 குடியிருப்புகளுக்குக் கட்டுமனை வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

சேலம்.

சேலத்தில் 8 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 620 சீர் செய்த காலி மனைகளை வழங்குவதும், 216 குடியிருப்புகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதும் இத் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இத் திட்டங்களுக்கு ரூ. 39·74 இலட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதுவரை, 528 காலி மனைகளைச் சீர்செய்யும் வேலை முடிவு பெற்றுள்ளது. 216 குடியிருப்புகளை கட்டும் வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சேலத்தில் உள்ள வேலைகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பையும், கோயம்புத்தூர் வீட்டு வசதிப் பிரிவு மேற்கொண்டுள்ளது.

திருச்சிராப்பள்ளி வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

திருச்சிராப்பள்ளியில் 3 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 750 குடியிருப்புகளை ரூ. 44·12 இலட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் கட்டிக் கொடுப்பதே இத் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இதுவரை 176 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 80 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

பொது.

இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது சில இடர்பாடுகள் நேரிட்டன. உள்ளூர்த் தலைவர்கள், குடிசைவாழ் பகுதியினரை தங்கள் சொந்த நலனுக்காக, குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை எதிர்க்குமாறு தூண்டிவிட்டனர்.

(ii) குடிசைவாழ் பகுதி மேம்பாட்டிற்காக, அப் பகுதியில் அதிகமாகக் குடியிருப்பவர்களை வேறிடத்திற்கு வெளியேற்றுவது அத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு ஒரு நிபந்தனையாக் இந்திய அரசு விதித்துள்ளது. இதற்கேற்ப, மிகுதியாக இருக்கும் குடும்பங்கள் வேறிடங்களுக்குச் செல்லத் தயங்குகின்றன.

(iii) கட்டடப் பொருள்கள் முதலியவை கிடைக்காதிருத்தல்.

சென்னை மாநகரில் குடிசைவாழ் பகுதி மேம்பாட்டு ஒழிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முறைவைப்பினைக் காட்டுகிற அடங்கல் பட்டியல் ஒன்றுக்கு 1964 ஜூனில் அரசாங்கம் ஒப்புதலளித்தது. அரசாங்கம் ஒப்புதலளித்த 491 திட்டங்களிலே, 100 திட்டங்கள் இதுவரை நிறைவேற்றத்துக்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டு ஒழிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் இம் மாநிலத்தின் 1967-68 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 100 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. இதில் ரூ. 37·50 இலட்சம் கடன் பகுதியாகும்; ரூ. 62·50 இலட்சம் உதவித் தொகையாகும். இத் தொகையை நடப்பு ஆண்டிலேயே முழுவதும் பயன்படுத்துவதற்கு முழு முயற்சி எடுக்கப்பட்டுவருகிறது. குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, மாநில வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு ரூ. 140 இலட்சம் நிதி உதவி அளிப்பதற்காக, இம் மாநில அரசாங்கத்தின் 1968-69 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூ. 70 இலட்சம் கடனாகவும், ரூ. 70 இலட்சம் மானியமாகவும் வழங்கப்படும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

Index to Tamil Nadu Legislative Assembly Debates.

THIRD SESSION OF THE FOURTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

7th to 9th, 12th and 13th March 1968.

Volume X (Nos. 1 to 5.)

A

PAGES

ABDUL GHAFFOOR SAHIB, THIRU M.—

Navlakh fee-hold village (No. 20), conversion into ryotwari 479–480

AGRICULTURE—

Kanyakumari district, failure of monsoon and remission of land revenue (C.A.) 118–119

Tractors on loan to agriculturists, district-wise number 17–23

ALAGIRISAMY, THIRU S.—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry 226,

Capital Outlay on Forests 240–241

Fisheries

Forest Department

Capital Outlay on Public Health, Medical, Public Health 349, 350 425, 427

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 120

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 511–513 481

Education 56–58 27, 94

A—*cont.*

	Pages.
ANNADURAI, Thiru C. N.—	
Budget, 1968–69, Voting—	
Capital Outlay on Public Health	436, 446
Medical	447–448
Public Health	449, 450
Community Development Projects, etc., Public Works Grants-in-aid	538, 539
	552–555
	542
ARUNA, Thiru ALADI—	
Budget, 1968–69, Voting—	
Education	32–36

B

BACKWARD CLASSES—	
Scholarships, Backward class students, Madurai district	23–24
BALARAMAN, Thiru L.—	
Budget, 1968–69, Voting—	
Animal Husbandry	
Capital Outlay on Forests	226,227
Fisheries	
Forests	
Community Development Projects, etc., Public Works Grants-in-aid	509–511
BALASUBRAMANIAN, Thiru A.—	
Budget, 1968–69, Voting—	
Education	93
BALASUBRAMANIAN, Thiru S.—	
Budget, 1968–69, Voting—	
Capital Outlay on Schemes of Government Trading	164–166
	120,
Medical, Public Health, Capital Outlay on Public Health	436–438
	349,

B—*cont.*

PAGES

BELLIE GOWDER, THIRU J.—
Budget, 1968–69, Voting—
Animal Husbandry
Fisheries
Forest Department 250–251
Capital Outlay on Forests
Capital Outlay on Schemes of Government Trading 174–175
Tourism promotion and development of Kotagiri as tourist centre 110–111

BHARATHIAR—
Bharathiar's house at Ettaiyapuram, purchase and preservation as natural monument 330–331

BHUVARAHAN, THIRU G.—
Budget, 1968–69, Voting—
Animal Husbandry
Capital Outlay on Forest
Fisheries 265–273,
Forests 278
Community Development Projects, etc., Public Works Grants-in-aid 536–544
547
Education 93

BILLS—
Inams (Supplementary) Amendment Bill, 1968—
Int. 225

BRIDGES AND CULVERTS—
Kusasthali river, bridge 210–211
Natham–Sendurai road, construction of bridges ... 334–335

C

CALLING ATTENTION—
Crop failure in Palladam and Avinasi taluks postponement of collection of loan 224–225
Famine conditions in Palayam Panchayat Union area, relief works **347**
Kanyakumari district, failure of monsoon and remission of land revenue 118–119

PAGES

C—*cont.*

CEMENT—

Production and export 105-107

CHAIR—

Announcement(s)—

Calling attention notice by Thiru N. Soundara-pandiyan 480

House committee, election to 348

Rulings and Observations—

Adjournment motions—

Attack on Thiru K. Anbazhagan, M.P.—

Consent withheld on the ground that the matter came within the day-to-day administration of the Government ... 223

Order of Precedence—

The Speaker permitted a member who gave notice of an adjournment motion to explain how the matter involved more than the ordinary administration of the law. The member read the motion and explained the position. The Chair asked another member who had given notice of a similar motion to read it. That member before reading his motion raised a point of order and said that he gave notice of his motion earlier and so he should have been given precedence in reading and explaining the motion. The Speaker said that there was no such rule which laid down that a member who had given notice of a motion earlier should be given precedence. Under the rules, notice of motions should be given to the Secretary and not to the Speaker. In the instant case the notice given to the Secretary earlier was taken up first. The other notice which was given to the Speaker was received by him out of courtesy. On that account the member should not take it as given earlier 223

Agenda—

An item of business included in the Agenda could not be altered by the Chair but could be done only with the leave of the House on a motion moved by the Leader of the House 26

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—cont.

Calling Attention Notice—

Absentee members' notice—

Will be deemed withdrawn with the leave of the House if the member who has given notice is absent when the item is taken up 27
225, 480

When a number of members have given calling attention notices of on similar matters it is not necessary that all of them should read the notices if there is no change in the wording of the notices. They may however read the notice if the wording is different from the one read by a member earlier 224

Debate—

Interruptions—

A member can interrupt another member and speak only if the member who holds the floor resumes his seat 187

Decorum—

Reference to persons not in the House—

A member can refer to persons who are not in the Assembly. There is no rule prohibiting such reference 188

Demands for grants—

Cut motions—

Need not be seconded 119

Shoud be given in writing in advance 351–352

Inclusion in official report of the policy notes, etc., circulated to members—

Policy notes or any other document relating to a Demand circulated to the members but not read in the House while the Minister moved that Demand, were ordered to be printed in the Official Report of the Proceedings even if they were not actually read in the House 120–227
483

PAGES.

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—cont.

Expressions used in the House—

"இரட்டை நாக்கு" (Double tongued) in the sentence "It is usual for them to be 'double tongued'. A point of order raised by the Leader of the Opposition was held to be not a point of order as the expression had been used to indicate 'double-meaning' 149

Ministers' presence—

A member pointed out that the Food Minister was not present when the Demand relating to Food was under discussion. Another Minister who was present said that the Food Minister had to go out for aunavoidable reasons, that he was noting down the points made out by the members and that he would pass on the note to the Minister for Food. The Chairman told the member that it would be enough if one Minister was present 176

Ministers' statements—

A Minister's statement should be taken as final ... 344

Personal explanations—

A point of personal explanation could be raised only at the end of a speech 165

Personal explanation should conform to rule 81 and should relate to the person explaining and there should not be a debate on it 196

Point of clarification—

Could be raised only if the member who held the floor resumed his seat 165

Point of order—

A point of order could be raised in the course of a member's speech but a point of personal explanation could be raised only at the end of a speech and a point of clarification could be raised only if the Member who held the floor resumed his seat 165

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and observation—cont.

***Procedure*—**

Questions and Answers—

After a starred question was answered a member requested that in view of the importance of the subject the question might be postponed to the next day. The Chair observed that once an item of business was included in the Agenda he had no power to alter it but, if desired by the Leader of the House and agreed to by the House, it could be done.

The Leader of the House requested that the question might be taken up the next day.

Another member, rising on a point of order, enquired whether it was in order to postpone a question to the next day after the Minister had replied to it. The Chair observed that the answer given that day could not be revised the next day and only supplementary questions could be asked 26

Question hour—

Clarifications—

Members cannot seek clarification during question hour 20

Questions and Answers—

Supplementary questions—

Accusations, etc.—

Should not contain accusations 17

Should not relate to personal grievances ... 17

Admission of question—

A member's question was answered. Immediately another member rose and said that in his opinion there was no basis for the question. The member who put the question sought a ruling whether it

TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and observation—cont.

Admission of question—cont.

was right on the part of the member to question after the Speaker had allowed the question to be answered. The Speaker said that any member may write to him privately or discuss with him in his chamber questions dealing with matters falling within his jurisdiction such as admission of questions, admission of notices, consent to privilege matters and rejection of adjournment motions and they should not be raised on the floor of the House 115–116

Challenges—

There should be no challenge during question hour 18

Members responsible for accuracy of statements—

If a question contains a statement, the member asking it must make himself responsible for the accuracy of the statement 472

Ministers' answers—

A Minister has got the right of giving even a vague answer. Members cannot ask for the meaning of their answers 22

A Minister had the right not to give an answer to a question, to give an answer to a point different from the one raised in the question and to give an evasive reply 341

Even though a supplementary question did not relate to the main question, the Ministers if they desired, had always the right to furnish information about the matter raised on the main question or any other matter 478

Opportunity for putting supplementary questions—

Just at the end of the time allotted for question hour, when there were yet some questions to be answered, the Chair announced that preferance in the matter of putting supplementaries on the remaining questions would be given to members who had not put any supplementary questions till then that day 342

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and observation—cont.

Postponement of a question for supplementaries—

A question answered on a particular day was postponed for supplementaries to the next day, by leave of the House 26

Putting—

Members can put a supplementary questions only when called by the Chair to put it 20

Reasons not necessary—

A Member should simply put his supplementary question. He need not explain the reason for putting it as he has got the right to put a question without giving the reason 6

Should be in the form of question 209

Should relate to the main question 118–345

On a point of order raised by a Member with reference to a supplementary question put by another Member which did not relate to the main question, the Chair observed that though the rules laid down that the supplementary questions should relate to the main question, the Ministers, if they desired, had always the right to furnish information about the matter raised in the main question or any other matter 478

Speeches—

Warning lights for Regulation of time—

The installation of colour lighting equipment on the Speaker's Table to regulate the time of speeches and its working was explained by the Chair 201

Speaker—

It was not in order for Members to raise in the House matters falling within his jurisdiction such as admission of questions, admission of notices, consent to privilege matters, rejection of adjournment motions, etc. The information about these matters should be sought from the Speaker in his Chamber or through letters written to him 115–116

PAGES.

C—con.

CHAIR—*cont.*

Rulings and observation—cont.

Warning lights—

Regulation of time of speeches—

The purpose of colour lights newly installed on the Speaker's table to regulate the time of speeches was explained by the Chair ... 227–228, 396

CHEEMAICHAMI, THIRU K.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health, Medical, Public Health 349, 350, 403–404

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 481

Compulsory sterilisation, introduction 25–26, 99–104

Tractors on loan to agriculturists, district-wise number 17–23

CHIDAMBARANATHA NADAR, THIRU A.—

Colachel–Neerodi Coastal Road, Construction ... 110

Co-operative Motor Transport Societies, benefit to Scheduled Castes persons 217–218

'Malattar' lands, Tirukoilur taluk, assigning or leasing 216

CHINNARAJEE, THIRU C. K.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 178–179

CHITHAN, THIRU N. S. V.—

Bharathiar's house at Ettaiyapuram, purchase and preservation as national monument 330–331

Compulsory sterilisation, introduction 25–26, 99–104

Radio Station at Madurai 471–473

PAGES.

C—*cont.*

CHITHAN, THIRU N. S. V.—*cont.*

Scholarships—Backward Class students, Madurai district 23–24

Water Supply, drinking water scheme, Thirumangalam 1–2

COLLEGES—

Medical, number of candidates selected by Three-Man Committee 218–219

COMMITTEE—

House, election to (M) 348

CONFERENCE—

Labour Leaders Conference 112–114

CO-OPERATIVE SOCIETIES—

Gur-Sugar Workers Co-operative Society, Murugankudi, amount of loan and subsidy 346–347

Motor Transport, benefit to Scheduled Castes 217–218

D

DHANUSHKODI, THIRU P. S.—

Budget, 1968–69, Voting—

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 524–526

DRAINAGE—

Kancheepuram town (underground system), loan application by Municipality and estimate ... 478–479

DURAIRAJ, THIRU P.—

Budget, 1968–69, Voting—

Education 40–42

DURAISAMY, THIRU S.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital outlay on Public Health, Medical, Public Health 408–412

PAGES.

D—*cont.*

DURAISAMY, THIRU S.—*cont.*

Budget, 1968–69, Voting—*cont.*

Crop failure in Palladam and Avinasi taluks, postponement of collection of loan (C.A.) ... 224

Housing facilities for Iduvoy villagers ... 344–345

Polytechnics, Automobile Engineering Course, revival 104

University, establishment at Coimbatore 205–206

E

EXPORT—

Monkeys and Frogs, income 463–466

EXPUNCTION—

Budget, 1968–69, Voting—

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 534, 535, 552

Question hour 17

F

FAIR PRICE SHOPS—

Opening in Panchayats 338–341

FAMILY PLANNING—

Compulsory sterilisation, introduction 25–26, 99–104

FAMINE—

Famine conditions in Palayam Panchayat Union area, relief works (C.A.) 347

FINANCIAL BUSINESS—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests
Fisheries
Forests
} 225–287

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

F—*cont.*

FINANCIAL BUSINESS—*cont.*

Budget, 1968–69, Voting—*cont.*

Capital Outlay on Public Health
Public Health Medical 348–459

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 119–198

Community Development Projects, etc.
Public Works—Grants-in-aid 481–555

Education 27–94

FISHERIES—

Fishing boats, details regarding donation by French Government and other countries 468–471

FROGS—

Export and income 463–466

G

GEORGE, Thiru V.—

Budget, 1968–69. Voting—

Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests
Fisheries
Forest Department 251–254

GNANASAMBANDAM, Thiru K. R.—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests
Fisheries
Forest Department 226, 246–250

Community Development Projects, etc.
Public Works—Grants-in-aid 481
501–503

Graduate trained teachers, pay difference 201–205

Masilnathaswamy temple, Tharangambadi, salt manufacture 4

Paddy, procurement from temples in Thanjavur district 461–463

PAGES.

G—cont.

GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR, THIRU G.—

Andal (Sri) temple, Srivilliputhur, renovation ... 2–4

Budget, 1968–69, Voting—
Capital Outlay on Schemes of Government Trading 162–164

Compulsory sterilisation, introduction 25–26, 99–104

Conference of Labour Leaders 112–114

Fishing boats, details regarding donation by French Government and other countries 468–471

GOVERNMENT DEPARTMENT—

Mechanical Engineering Department, starting ... 4–5

GOVERNMENT PRESS—

Establishment of branch at Madurai 217

Retired Officers, extension of service 216–217

GOVINDARAJAN, THIRU C—

Attack on Thiru K. Anbazhagan, M. P. (A.M.) ... 220

Handloom Weaving Industry, allotments of power-looms 327–330

GOVINDASAMY, THIRU A.—

Budget, 1968–69, Voting—
Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests
Fisheries
Forests } 225, 226, 227, 273–286

H

HABIBULLAH BAIG, DR.—

Budget, 1968–69, Voting—
Community Development Projects, etc. ...
Public Works—Grants-in-Aid 506–509

HANDE, DR. H. V.—

Attack on Thiru K. Anbazhagan, M.P. (A.M.) ... 220–221

PAGES.

H—*cont.*

HANDE, Dr. H. V.—*cont.*

Budget, 1968-69, Voting—

Animal Husbandry } 225, 226
Capital Outlay on Forests } 258-261
Fisheries
Forest Department

Capital Outlay on Public Health } 350
Medical, Public Health } 456-457
433-436

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 176-178

Community Development Projects, etc.
Public Works, Grants-in-Aid 551-552

Education 47
62-65
91-94

HANDLOOMS—

Handloom weaving industry, allotment of power-looms 327-330

HORTICULTURE—

Fruit production, schemes to increase 342-344

HOSPITAL(S)—

Bhavani town, construction 477-478

HOUSING—

Housing facilities for Iduvoy villagers 344-345

I

IRRIGATION—

Dams (High check), places of construction 109-110

Drainage channels in Thanjavur district, removal of reeds 331-334

Reservoirs (minor), construction 107-109

Tanks (new), Salem district, correction to an answer to a Supplementary 118

Tanks, deepening 206-210

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

J

JAIL(S)—

Melur sub-jail, reconstruction and extension ... 473–477

JANAKI AMMAL, THIRUMATHI, K. P.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health 351

Medical, Public Health 404–408

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 120

K

KANNAN, THIRU M. R.—

Budget, 1968–69, Voting—

Community Development Projects, etc.

Public Works—Grant-in-Aid 532–534

KARIAMANICKAM AMBALAM, THIRU KR. RM.—

Budget, 1968–69, Voting—

Community Development Projects, etc.

Public Works—Grants-in-Aid 497–499

KARUNANITHI, THIRU M.—

Budget, 1968–69, Voting—

Education 74

Correction to an answer to a supplementary *re. new* tanks in Salem district 118

KARUPPIAH, THIRU A.—

Budget, 1968–69, Voting—

Community Development Projects, etc.

Public Works—Grants-in-Aid

513–516

KARUPPIAH, THIRU R. —

Education 45–47

KARUTHIRUMAN, THIRU P. G.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health

PAGES.

K—*cont.*

KARUTHIRAMAN, THIRU P. G.—*cont.*

Budget, 1968–69, Voting—*cont.*

Medical, Public Health 443–450, 456

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 182–183, 184–185, 186–190

Education 68–74 78

KASIRAMAN, THIRU N.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health
Medical, Public Health 349, 350, 390–396, 455

KITTAPPA, THIRU N.—

Compulsory sterilisation, introduction 25–26, 99–104

Entertainment tax, evasion 10–16

KOTHANDAM, THIRU KOLATHUR—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests
Fisheries
Forest Department 244–246

Capital Outlay on Public Health
Medical, Public Health 427–429

Bus routes (new) by State Transport Department and number touching Madurantakam 466–467

Fruit Production, Schemes to increase 342–344

KOTHANDARAMAN, THIRU V. K.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health
Medical
Public Health 349

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

K—*cont.*

KOTHANDARAMAN THIRU V. K.—*cont.*

Budget, 1968–69, Voting—*cont.*

Bus routes and revenue, increase 5–10
Cement, production and export 105–107
Compulsory sterilisation, introduction 25–26, 99–104
Dams (high check), places of construction 109–110
Export of monkeys and frogs, income 463–466
Press (Government), extension of service to officers (retired) 216–217
Municipal Council, Kumbakonam, advance to private parties 117–118
Petrol from Indian Oil Corporation, Utilisation for Government vehicles 467–468
Roller Flour Mills, establishment in North Arcot district 335–338

KOTHANDARAMIAH, THIRU K. S.—

Budget, 1968–69, Voting—
Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests
Fisheries
Forest Department 239–240
Community Development Projects, etc.
Public Works—Grants-in-Aid 530–532
Education 36–38

KRISHNASAMY GOUNDER, THIRU R.—

Budget, 1968–69, Voting—
Capital Outlay on Schemes of Government Trading 119, 150–153

KUMARASWAMI, THIRU K. N.—

Budget, 1968–69, Voting—
Education 67–68

L

PAGES.

LABOUR—
- Conference of Leaders 112–114
- "One Union for one Industry" Scheme, implementation 24–25

LANDS—
- 'Malattar' lands, Tirukoilur taluk, assigning or leasing 216
- Poramboke, leasing 211–216
- Postponement of collection due to crop failure in Avinasi and Palladam taluks (C.A.) 224–225

LOCAL BODIES—
- Municipal Council, Kumbakonam, advance to private parties 117–118
- Municipal Council, Tirunelveli (defunct), revival 114–116

M

MALAICHAMY, THIRU P.—
- Bridges in Natham–Sendurai road, construction ... 334–335
- Fair Price shops, Opening in Panchayats ... 338–341
- Irrigation, Construction of minor reservoirs ... 107–109
- Irrigation tanks, deepening 206–210
- Jail (Sub), Melur, reconstruction and extension ... 473–477
- Press (Government), establishment of branch at Madurai 217
- Radio Station at Madurai 471–473

MANI, THIRU K. B. S.—
- Budget, 1968–69, Voting—
 - Animal Husbandry
 - Capital Outlay on Forests
 - Fisheries 226,
 - Forest Department 234–236
 - Capital Outlay on Public Health
 - Medical 348,
 - Public Health 441–443
 - Community Development Projects, etc. 482,
 - Public Works—Grants-in-Aid 534–536
 - Education 59–60, 90

PAGES.

MANI, THIRU M. S.—
Budget, 1968–69, Voting—
Capital Outlay on Public Health
Medical
Public Health 396–401

MANICKAVACHAGAM, THIRU R.—
Budget, 1968–69, Voting—
Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests
Fisheries
Forests 263–264

MARIMUTHU, THIRU A. R.—
Budget, 1968–69, Voting—
Capital Outlay on Public Health
Medical
Public Health 421–425
Community Development Projects, etc.
Public Works—Grants-in-Aid 519–522

MARTIN, THIRU T.—
Prisoners, introduction of wage earning scheme ... 345

MATHIALAGAN, THIRU K. A.—
Bills—
Inams (Supplementary) Amendment Bill, 1968 ... 225
Budget, 1968–69, Voting—
Capital Outlay on Schemes of Government Trading 119, 120–145, 183, 184, 185, 186, 190–196, 197
Crop failure, Palladam and Avinasi taluks, postponement of collection of loan (C.A. St.) 224–225

 REPORTING SECTION

M—cont.

PAGES.

MATHIALAGAN, THIRU K. A.—

Famine conditions in Palayam Panchayat Union area, relief works (C.A. St.) 347

Kanyakumari district, failure of monsoon and remission of land revenue (C.A. St.) 118–119

MILLS—

Roller Flour Mills, establishment in North Arcot district 335–338

MONKEYS—

Export and income 463–466

MOTION(S)—

Adjournment Motions—

Attack on Thiru K. Anbazhagan, M.P. 219–223

House Committee, Election to 348

MUNUSAMY, THIRU GINGEE V.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health

Medical

Public Health 414–416

MURUGIAN, THIRU S.—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry

Capital Outlay on Forests

Fisheries

Forest Department 241–244

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 160–162

MUTHUSAMY, THIRU M.—

Budget, 1968–69, Voting—

Community Development Projects, etc.

Public Works—Grants-in-Aid 481, 482, 483–489, 545–552

Education 69–70, 72, 74

PAGES.

MUTHUSELVAN, THIRU P. S.—

Budget, 1968–69, Voting,—

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 171–172

N

NARASIMHAN, THIRU A. C.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 153–154

Community Development Projects, etc.

Public Works—Grants-in-Aid 493–497

NATIONAL MONUMENT—

Bharatiar's house at Ettaiyapuram, purchase and preservation as National monument 330–331

NATARAJAN, THIRU E. M.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 156–157

NATARAJAN, THIRU G.—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry

Capital Outlay on Forests

Fisheries

Forest Department 257–258

NEDUNCHEZHIYAN, THIRU V. R.—

Attack on Thiru K. Anbazhagan, M.P. (A.M.) ... 221–223

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health

Medical

Public Health

432, 457

Education 27, 70, 74–94

House Committee, election (M) 348

PAGES

P

PADDY—

Procurement from temples in Thanjavur district ... 461–463

PANCHAYATS—

Fair Price Shops, opening 338–341

PAPERS LAID ON THE TABLE—

Animal Husbandry Demand Policy note—Tamil ... 459

Capital Outlay on Government Trading Schemes—Demand, Policy note (English and Tamil) ... 287

Capital Outlay on Public Health Demand, Minister's Speech (English and Tamil) 556

District Municipalities Act, 1920, Notification ... 95

Education Demand Note (English and Tamil) ... 95

Fisheries, Policy Note (Tamil) 459

Forest Department, review of progress (Tamil) ... 459

General Sales Tax Act, 1959, Notifications ... 198

Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, Notification 459

Medical Grants Demand, 1968–69 (English and Tamil) 556

Motor Vehicles Taxation Act, 1931, Notifications ... 95

Public Health Grants Demand, 1968–69, Ministers' speech (English and Tamil) 556

Water-supply and Drainage Schemes (Special) 1968–69 (English and Tamil) 556

Water-supply and Drainage Schemes (Urban) note (English and Tamil) 556

PARAMASIVA GOUNDER, THIRU P. N.—

Budget, 1968–69, Voting—

Community Development Projects, etc., Public Works Grants-in-aid 499–501

Crop failure in Palladam and Avinasi taluks postponement of collection of loan (C.A.) ... 224

PETROL—

Government vehicles, utilisation of petrol from Indian Oil Corporation 467–468

POINT OF INFORMATION—

Colour lighting device on Speaker's table for regulation of time of speeches, installation ... 201

PAGES

P—*cont*.

POLYTECHNICS—
Automobile Engineering course, revival 104

PONNAPPA NADAR, THIRU R.—
Budget, 1968–69, Voting—
Education 28–32
27, 94

Failure of monsoon and remission of land revenue (C.A.) 118

PRESS (GOVERNMENT)—
Branch at Madurai, establishment 217
Officers (retired), extension of service 216–217

PRISONERS—
Wage earning scheme, introduction 345

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—
Correction to an answer to a supplementary regarding new tanks in Salem district 118

R

RADIO STATION—
Madurai, setting up 471–473

RAJA, THIRU A. M.—
Gur-Sugar Workers Co-operative Society, Murugankudi, amount of loan and subsidy 346–347
Hospital (big) at Bhavani town, construction ... 477–478

RAJANGAM, THIRU M.—
Budget, 1968–69, Voting—
Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests
Fisheries
Forest Department 231–234

RAMACHANDRAN, THIRU K. N.—
Budget, 1968–69, Voting—
Capital Outlay on Public Health, Medical, Public Health 418–421

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES

R—*cont.*

RAMACHANDRAN, THIRU S.—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests
Fisheries
Forest Department 261–263

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 148–149
Entertainment tax, evasion 10–16
Gur-Sugar Workers' Co-operative Society, Murugankudi, amount of loan and subsidy 346–347
Mechanical Engineering Department, starting ... 4–5
"One union for one industry" scheme, implementation 24–25
Poramboke lands, leasing 211–216

RAMAMOORTHY, THIRU K.—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests 225–227
Fisheries 228–231
Forest Department

Capital Outlay in Schemes of Government Trading 175–176
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 526–529

RAMAN, THIRU M.—

Budget, 1968–69, Voting—

Education 55–56

RAMASWAMI GOUNDER, THIRU K. M.—

Drinking water scheme, Lakkampatti panchayat ... 114

RAMASWAMY, THIRU S. J.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 181–182

PAGES

R—*cont.*

RAMASWAMY NAIDU, THIRU S.—
Budget, 1968–69, Voting—
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 516–519
Education 52–55

ROAD(S)—
Colachel–Neerodi Coastal Road, construction ... 110

S

SADIQ PASHA, THIRU S. J.—
Budget, 1968–69, Voting—
Capital Outlay on Public Health 348, 350,
Medical 351, 352
Public Health 390, 450
456, 458

SAHADEVA KANDER, THIRU K.—
Budget, 1968–69, Voting—
Community Development Project, etc., Public Works—Grants-in-aid 482

SANKARIAH, THIRU N.—
Budget, 1968–69, Voting—
Capital Outlay on Schemes of Government Trading 154–156

SARATHY, THIRU M. P.—
Budget, 1968–69, Voting—
Education 65–67

SCHEDULED CASTES—
Co-operative Motor Transport Societies, benefit to 217–218

SCHOLARSHIPS—
Backward class students, Madurai district ... 23–24

SCHOOL—
Junior Technical Schools 105

SHANMUGAM, THIRU M.—
Budget, 1968–69, Voting—
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 522–524

PAGES

S—*cont.*

SHANMUGASUNDARAM, THIRU A. P.—

Budget, 1968–69, Voting—

Education 49–51

SIVAGNANAM, THIRU M. P.—

Budget, 1968–69, Voting—

Education 38–40

SIVASAMI, THIRU M. S.—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry

Capital Outlay on Forests

Fisheries

Forests 264

Education 47–49

SUARES, THIRUMATHI A.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health, Medical, Public Health 401–402

SUBBARAJA, THIRU A. A.—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry

Capital Outlay on Forests 236–237

Fisheries

Forest Department

Capital Outlay on Public Health, Medical, Public Health 349, 350, 440–441

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 120, 179–181

SUBBIAH, THIRU A. K.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 168–170

Drainage channels in Thanjavur district, removal of reeds 331–334

PAGES

S—*cont.*

SUBBIAH MUDALIAR, THIRU A. R.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health, Medical, Public Health 416–418, 457

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 173–174, 196

SUBRAMANIAM, THIRU A. L.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health, Medical, Public Health 438–440

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 166–168

SUNDARA BHARATHI, THIRU SOWDI S.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health

Medical 351

Public Health

SURENDRAN, THIRU M.—

Budget, 1968–69, Voting—

Animal Husbandry

Capital Outlay on Forests 227,

Fisheries 254–257

Forest Department

Capital Outlay on Public Health

Medical 349

Public Health

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 158–160

Education 51–52

SWAMINATHAN, THIRU V.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Public Health, Medical, Public Health 351, 412–414

PAGES.

S—cont.

SWAMINATHAN, THIRU V.—

Budget, 1968–69, Voting,—*cont*.

Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 481, 489–493

Education 60–62

Junior Technical School(s) 105

T

TANKS—

See Irrigation.

TAXES—

Entertainment-evasion 10–16

TEACHERS—

Graduate trained, pay difference 201–205

TEMPLE(S)—

Andal (Sri) Temple, Srivilliputhur, renovation ... 2–4

Masilnathaswamy temple, Tharangambadi, salt manufacture 4

Paddy, procurement from temples in Thanjavur district 461–463

THIPPIA, THIRU T. T. S.—

Budget, 1968–69, Voting—

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 172–173

TOURISM—

Kotagiri, promotion and development as tourist centre 110–111

TRANSPORT AND COMMUNICATIONS—

Bus routes and revenue increase 5–10

Bus routes (new) by State Transport Department and number touching Madurantakam 466–467

Government vehicles, utilisation of petrol from Indian Oil Corporation 467–468

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

U

UNIVERSITY—
Coimbatore, establishment 205–206

V

VADIVEL, THIRU S. K.—
Budget, 1968–69, Voting—
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 529–530

VARADARAJAN, THIRU N.—
Budget, 1968–69, Voting—
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 482
Education 42–45
27, 94
Famine conditions in Palayam Panchayat Union area, relief works (C.A.) 347

VEDACHALAM, THIRU M.—
Budget, 1968–69, Voting—
Animal Husbandry
Capital Outlay on Forests 238–239
Fisheries
Forest Department

VEZHAVENDAN, THIRU K.—
Budget, 1968–69, Voting—
Community Development Projects, etc., Public Works—Grants-in-aid 503–505

VILLAGE(S)—
Navlakh free-hold village (No. 20), conversion into ryotwari 479–480

VINAYAKAM, THIRU K.—
Attack on Thiru K. Anbazhagan, M.P. (A.M.) ... 220
Budget, 1968–69, Voting—
Capital Outlay on Public Health, Medical, Public Health 429–433
349, 457
458

PAGES

V—*cnot.*

VINAYAKAM, THIRU K.—*cont.*

Budget, 1968–69, Voting—*cont.*

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 119, 145–148 197

Education 91–92

Compulsory sterilisation, introduction 25–26 99–104

Drainage system (underground) for Kancheepuram town, loan application by Municipality and estimate 478–479

Kusasthali river, bridge 210–211

Medical colleges, number of candidates selected by three-man committee 218–219

Municipal Council, Tirunelveli (defunct), revival ... 114–116

Tourism, promotion and development of Kotagiri as tourist centre 110–111

W

WATER-SUPPLY—

Drinking water scheme, Lakkampatti panchayat ... 114

Drinking water scheme, Thirumangalam implementation

LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS